

การ เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านและความสนใจในการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้แบบฝึกอ่านอย่าง
มีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง

ปริญญานิพนธ์

ของ

จันทรา จันทระจาง

16 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2528

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177171

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร วัฒน... ประธาน
..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร วัฒน... ประธาน
..... กรรมการ
..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้อย่างเรียบร้อยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานัน รุ่งเรืองธรรม รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล หวังพานิช ซึ่งให้คำปรึกษาแนะนำในสิ่งที่เป็นประโยชน์และสะดวกแก่ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ความสำเร็จของผู้วิจัยยังเนื่องมาจากความกรุณาของอาจารย์พิศศรี แจ่มไพร ที่ได้ให้คำแนะนำและสะดวกแก่ไขเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการทดลองทำ ปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ด้วยความเต็มใจยิ่ง ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งและประทับใจเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรณี โสมประยูร และรองศาสตราจารย์สุนทร โคตรบรรเทา ที่กรุณาให้คำปรึกษาด้านการร่างแบบ ผีกลอ่านตลอดจนให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครูโรงเรียนบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่ให้ความร่วมมือและความสะดวกต่าง ๆ ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง ตลอดเวลาการทดลองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ พี่ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ที่มีส่วนช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณอนันต์ ศักดิ์วิลาวัณย์ ผู้ให้ความสนับสนุนช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งตลอดระยะเวลาการศึกษา

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้ความรัก ความเมตตา ความห่วงใยและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนให้ทุนในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลงได้ด้วยดี

จันทร์รา จันทร์กระจำ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	8
	การอ่าน	8
	ความเข้าใจในการอ่าน	12
	การฝึกประสิทธิภาพในการอ่านเร็ว	19
	วิธีคำนวณประสิทธิภาพในการอ่าน	22
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดและการฝึก ...	24
	การเคลื่อนสายตา	24
	การจำคำ	25
	การอ่านเป็นกลุ่มคำหรือวลี	28
	การอ่านแบบเจาะจง	30
	การอ่านข้ามคำ	31
	ความเข้าใจในการอ่าน	32

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเร็ว	33
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ	35
เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ	37
เอกสารและงานวิจัยในประเทศ	38
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	39
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	42
วิธีการสร้างและการหาคุณภาพของ เครื่องมือ	42
การดำเนินการทดลอง	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับ	
การฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับ	
การฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง	56
เปรียบเทียบการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านก่อนและหลัง	
การทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่าน	
อย่างมีระบบและแบบฝึกอ่านความเรียง	57
เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านภาษาไทยระหว่างนักเรียน	
ที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียน	
ที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง	59
เปรียบเทียบความสนใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกอ่านอย่างมี	
ระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง	60

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	61
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	62
วิธีดำเนินการทดลอง	62
การดำเนินการทดลอง	63
การวิเคราะห์ข้อมูล	64
สรุปผลการทดลอง	64
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	65
ข้อเสนอแนะ	70
ข้อเสนอแนะทั่วไปในการดำเนินการเรียนการสอน	70
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย	72
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	81

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ชุดการฝึกอ่านอย่างมีระบบ	47
2	แบบแผนการทดลอง	49
3	การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านภาษาไทยระหว่าง นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ กับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกอ่าน ความเรียง	57
4	การเปรียบเทียบการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่าน ด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบและแบบฝึกอ่านความเรียง	58
5	การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านภาษาไทยระหว่าง นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ กับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง	59

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งในสังคมยุคปัจจุบัน เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ ทำให้มนุษย์ต้องค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านย่อมเป็นผู้ที่มีความรู้อย่างกว้างขวางและสามารถนำความรู้ที่ได้มาบูรณาการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคมของตนให้ดียิ่งขึ้น การอ่านจึงมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันเป็นอย่างมากเพราะนอกจากจะได้รับความรู้แล้วยังทำให้เกิดความบันเทิงใจอีกด้วย (สุจิต เพ็ชรชอบ 2523 : 98) นอกจากนี้การอ่านยังเป็นกิจกรรมสำคัญยิ่งในการศึกษาหาความรู้ในสถาบันการศึกษาทุกระดับ เพราะกิจกรรมการเรียนทุกอย่างร้อยละ 80 ถึง 90 ต้องอาศัยการอ่าน (Strang. 1940 : 11) ถ้าหากผู้เรียนมีนิสัยและทักษะในการอ่านดี การเรียนวิชาต่าง ๆ ย่อมประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว (อุบล เรียงสุวรรณ 2509 : 31)

สิ่งสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการอ่าน คือ ประสิทธิภาพในการอ่าน ผู้ที่มีประสิทธิภาพในการอ่านสูง คือ ผู้ที่อ่านได้เร็ว สามารถรู้เรื่องที่อ่านได้อย่างแจ่มแจ้ง สามารถวินิจฉัยคุณค่าของเรื่องที่อ่านและเลือกสิ่งที่เป็นประโยชน์มาใช้ได้ ตลอดจนรู้จักเลือกอ่านอย่างเหมาะสมกับความต้องการของตน (วิญจวน อินทรกำแหง 2519 : 31) การที่ผู้อ่านจะมีประสิทธิภาพในการอ่านได้นั้นต้องได้รับการฝึกทักษะที่ถูกวิธีเพื่อช่วยพัฒนาความเร็วและความเข้าใจในการอ่าน จากศึกษาของ สเปช และเบอร์ก

(Spache and Berg. 1955 : 84) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านและความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน พบว่า ข้อความเดียวกัน ผู้ที่อ่านได้เร็วกว่ามีความเข้าใจเนื้อเรื่องดีกว่าผู้ที่อ่านช้า เนื่องจากผู้ที่อ่านได้เร็วมักจะ

อ่านเป็นกลุ่มคำหรือหน่วยความคิด จึงทำให้เข้าใจประโยคยาว ๆ และเนื้อเรื่องได้ดีกว่า ส่วนผู้ที่อ่านช้ามักอ่านเป็นคำ ๆ และเคลื่อนสายตาไปมาถี่หรือไม่ถูกต้องจึงทำให้เกิดนิสัย การอ่านที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งซิมป์สัน (Simpson. 1951 : 5) ได้ทดลองสร้างแบบฝึกหัด อ่านขึ้น ปรากฏว่า ผู้ที่ได้รับการฝึกจะสามารถเพิ่มอัตราเร็วในการอ่านและมีความเข้าใจ ในการอ่านได้ภายในเวลา 4 ถึง 7 สัปดาห์ จากผลการวิจัยนี้ คอลแมน และคนอื่น ๆ (Dallman and others. 1974 : 224) ได้นำมาสร้างแบบฝึกหัดอ่าน และทดลอง ใช้กับเด็กประถมเกรด 5 - 6 ซึ่งมีอายุ 11 - 13 ปี ผลปรากฏว่า เด็กมีความสามารถ ในการอ่านสูงขึ้นในระยะเวลา 7 สัปดาห์

ในต่างประเทศให้ความสนใจเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะในการอ่านเป็นอันมาก ได้มีการทดลองเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพของการอ่านเร็วขึ้นที่ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทำการเปิดสอนการอ่านเร็วขึ้นกับผู้สนใจทั่วไป และมีการผลิตเครื่องมือช่วยในการ อ่านเร็ว (Reading rate accelerator) เพื่อฝึกทักษะการอ่านเร็วให้กับ ผู้เรียน จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเพิ่มอัตราเร็วในการ อ่าน ได้แก่ ความรู้ทางคำศัพท์ (Gate. 1947 : 356 - 370) และความรู้ทาง คำโครงสร้างของประโยค (Horn. 1971 : 20 - 21) และอุปสรรคที่สำคัญ อีกประการหนึ่ง คือ การขาดความชำนาญในการเคลื่อนสายตา (Harris. 1959 : 510 - 512) ทำให้มีช่วงสายตาแคบหรือใช้สายตาจับทุกตัวอักษรและมีการอ่านย้อนกลับ ไปมาบ่อยครั้ง นอกจากนี้บางครั้งยังอ่านข้ามบรรทัดหรืออ่านย้อนกลับไปอ่านบรรทัดที่อ่าน มาแล้ว เป็นต้น

สำหรับในประเทศไทย ชนวิษฎ์ คิริสวัสดิ์ (ชนวิษฎ์ คิริสวัสดิ์ 2524 : 85) ได้ศึกษาพบว่า ปัญหาที่พบมากในการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา คือ นักเรียนขาด ทักษะในการอ่านในใจ อ่านหนังสือช้า ไม่ค่อยเข้าใจสิ่งที่อ่าน เก็บใจความสำคัญไม่ได้ ทำงานไม่ค่อยทันและไม่มีเวลาอ่านหนังสืออื่น นอกจากหนังสือเรียนซึ่งปัญหาทั้งหมดนี้บ่งว่า

เป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งต่อการเรียน การที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ต้องอาศัยการฝึกให้มีประสิทธิภาพในการอ่านขึ้นในตัวนักเรียน

การฝึกทักษะในการอ่านนี้ควรได้รับการส่งเสริมให้มีการฝึกอ่านมากยิ่งขึ้นในทุกกระบวนการศึกษา มิใช่แต่จะมุ่งฝึกอ่านในชั้นประถมศึกษาเพียงอย่างเดียว ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนับว่าเป็นระดับที่มีความสำคัญยิ่งในการศึกษาระดับสูงต่อไป และในหลักสูตรภาษาไทยมัธยมศึกษาตอนต้น ได้กำหนดรายวิชาการอ่านและพิจารณาหนังสือ (ท.221) ไว้ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพราะนักเรียนเรียนรู้เรื่องคำ ความหมายของคำ ตลอดจนมีความสามารถในการอ่านมาพอสมควรแล้วจึงเหมาะที่จะฝึกทักษะและพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงเลือกฝึกประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยได้สร้างแบบฝึกอ่านเร็วขึ้น 2 แบบ คือ แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง ในแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบจะประกอบด้วย แบบฝึกอ่านจำนวน 6 ชุด คือ แบบฝึกอ่านเคลื่อนไหวสายตา แบบฝึกหัดจำคำ แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน ส่วนแบบฝึกหัดอ่านความเรียงจะเป็นเนื้อเรื่องที่เป็นความรู้ ความบันเทิง สำหรับเยาวชน โดยศึกษาค้นความสนใจในการอ่านจากหนังสือสำหรับเยาวชนของ บรรณพิชญ์วัน (บรรณพิชญ์วัน 2524 : 145) นำมาสร้างเป็นแบบฝึกขึ้น แล้วทำการศึกษาประสิทธิภาพในการอ่านจากแบบฝึกอ่านทั้ง 2 แบบต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่าน ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง
2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ

3. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง
ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง

4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการ
ฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่าน
ความเรียง

5. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ
กับแบบฝึกอ่านความเรียง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษานี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูในการเลือกสื่อสำหรับการฝึกอ่าน
ภาษาไทย และเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ทักษะการอ่านเร็วในวิชาภาษา
ไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การวิจัยนี้เป็นการทดลองใช้แบบฝึกอ่าน 2 ประเภท คือ แบบฝึกอ่านอย่าง
มีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง โดยใช้ประกอบการสอนในวิชาภาษาไทย รายวิชา
ท.221 (การอ่านและพิจารณาหนังสือ) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนในภาค
เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528

2. ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น คือ

2.1.1 แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ

2.1.2 แบบฝึกอ่านความเรียง

2.2 หัวแปรตาม คือ

- 2.2.1 ประสิทธิภาพในการอ่าน
- 2.2.2 ความสนใจในการอ่านภาษาไทย
- 2.2.3 ความสนใจต่อแบบฝึกอ่านทั้ง 2 แบบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกอ่าน หมายถึง แบบฝึกอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกประสิทธิภาพในการอ่าน 2 แบบ คือ

1.1 แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ หมายถึง แบบฝึกประสิทธิภาพในการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยนำลำดับขั้นของการฝึกมาใช้ดังนี้

1.1.1 แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา หมายถึง แบบฝึกอ่านเพื่อฝึกการเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวาอย่างรวดเร็ว เป็นจังหวะ มีช่วงจับสายตากว้าง มีการหยุดบ่อยครั้ง และสามารถกวาดสายตาค้นบรรทัดใหม่อย่างรวดเร็ว

1.1.2 แบบฝึกอ่านจำคำ หมายถึง แบบฝึกอ่านเพื่อฝึกการจำความหมายของคำ และจำแนกคำผิด คำถูกได้ถูกต้อง

1.1.3 แบบฝึกอ่านเป็นวลี หมายถึง แบบฝึกอ่านเพื่อฝึกอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อเก็บหน่วยความคิด แล้วรวมหน่วยความคิดเหล่านั้นเข้าเป็นความเข้าใจในการอ่าน

1.1.4 แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง หมายถึง แบบฝึกอ่านเพื่อค้นหาตำแหน่งข้อเท็จจริงเฉพาะอย่าง เป็นการฝึกการกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว

1.1.5 แบบฝึกอ่านข้ามคำ หมายถึง แบบฝึกอ่านเพื่อฝึกการกวาดสายตาอย่างรวดเร็วเพื่อรวบรวมใจความสำคัญจากข้อความที่อ่าน

1.1.6 แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง แบบฝึกอ่านที่ฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจในเรื่องที่อ่านจนสามารถแปลความ ที่ความ และขยายความ

ในแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา การจำคำ การอ่านเป็นวลี การอ่านแบบเจาะจง การอ่านข้ามคำ จะเน้นการฝึกอ่านเพื่อเคลื่อนสายตาอย่างรวดเร็ว และจะมีคำถามสอดแทรกไว้ในขณะฝึกและท้ายการฝึก เพื่อฝึกความเร็ว ความจำ และความเข้าใจในคำศัพท์จากแบบฝึก

ในแบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน จะมีคำถามท้ายเรื่องเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน

1.2 แบบฝึกโดยใช้ความเร็ว หมายถึง แบบฝึกอ่านที่แต่ละชุดจะมีเนื้อความสั้น ๆ และในตอนท้ายของแบบฝึกทุกแบบฝึกจะมีคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน

2. ประสิทธิภาพในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านโดยจำกัดเวลา ซึ่งวัดจากอัตราเร็วในการอ่านคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ที่คิดออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์

ประสิทธิภาพในการอ่าน อัตราการอ่านเร็ว และความเข้าใจในการอ่าน คำนวณได้จากวิธีคำนวณของ มิลเลอร์ (Miller, 1956 : 6 - 7) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตราเร็วในการอ่าน} &= \frac{\text{จำนวนคำที่อ่านได้}}{\text{เวลาที่ใช้ในการอ่านขอความเป็นนาที่}} \\ \text{ความเข้าใจในการอ่าน} &= \frac{\text{จำนวนข้อคำถามที่ตอบ} \times 100}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}} \\ \text{ประสิทธิภาพในการอ่าน} &= \frac{\text{อัตราเร็วในการอ่าน} \times \text{ความเข้าใจคิดเป็นเปอร์เซ็นต์}}{100} \end{aligned}$$

3. อัตราเร็วในการอ่าน หมายถึง จำนวนคำที่อ่านในเวลาหนึ่งนาที

4. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการรู้เลศนัยและเข้าใจความสำคัญของเรื่องจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดจากจำนวนข้อคำถามที่นักเรียนตอบได้ถูกต้อง

5. ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกรักชอบหรือความคิดเห็นที่จะทำตามของบุคคล
ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้นสิ่งนั้น ซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติตรงกับ
รสนิยมของตนเองในงานวิจัยนี้ หมายถึง ความรู้สึกรักชอบหรือความคิดเห็นที่มีต่อการอ่าน
ภาษาไทย และทอวิธีสอนโดยใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยเรียงตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอน
 - 1.1 การอ่าน
 - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.3 การฝึกประสิทธิภาพในการอ่านเร็ว
 - 1.4 วิธีคำนวณประสิทธิภาพในการอ่านเร็ว
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกอ่าน และการฝึกอ่านในประเทศและต่างประเทศ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. การอ่าน

มีผู้รู้หลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายประการด้วยกัน เช่น ก่อ สวัสดิพิบูลย์ (ก่ สวัสดิพิบูลย์ 2505 : 3) กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดและนำความคิดนั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ส่วน บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 19) ให้ความหมายว่า การอ่าน เป็นการจำสัญลักษณ์ และเป็นสิ่งเร้าให้ผู้อ่านนึกถึงความหมายของคำ ซึ่งผู้อ่านรับรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ความหมายใหม่จะเกิดขึ้นจากการผสมผสานของสิ่งกับ

ที่ผู้อ่านเมื่ออยู่ จากความหมายทั้งสองประการนี้ พอสรุปได้ว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ด้วยการอาศัยประสบการณ์เดิมที่ผ่านมาเป็นพื้นฐานเพื่อสร้างความเข้าใจในข้อความที่อ่านได้ถูกต้อง ความเข้าใจในข้อความนี้ หมายถึง การแปลความ การขยายความ และการตีความของข้อความออกมาเป็นความคิดแล้วนำมาใช้ประโยชน์ได้

การที่จะอ่านได้ก็และมีประสิทธิภาพนั้น ผู้อ่านต้องรู้จักทั้งจุดมุ่งหมายของการอ่านเสียก่อนว่าจะอ่านเพื่ออะไรแล้วจึงลงมืออ่าน ซึ่ง อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 5 - 6) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า

1. อ่านเพื่อความบันเทิงใจหรือเพื่อพักผ่อน
2. อ่านเพื่อหาความรู้ ผู้อ่านต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านและมีความสามารถในการจำใจความสำคัญของเรื่อง มีการจดบันทึกหรือท่องจำ
3. อ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี ต้องรู้จักตั้งปัญหาถามและตอบตัวเองให้ได้ จะเป็นการเสริมความคิดได้ดียิ่งขึ้น

เมื่อทราบถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านแล้ว เวลาอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ก็ต้องแบ่งแยกให้ถูกว่าตนเองต้องการอ่านเพื่อจุดประสงค์อะไร และก็ต้องรู้วิธีอ่านเรื่องนั้น ๆ ได้ถูกต้อง ว่าอ่านอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ดังที่ มิลเลอร์ (Miller, 1972 : 15) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ 6 ประการด้วยกัน คือ

1. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
2. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญทั่ว ๆ ไป
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามความคิดตามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

การอ่านเรื่องต่าง ๆ จะใช้วิธีอ่านต่างกัน เช่น อ่านเพื่อจับใจความสำคัญใช้อ่านบทความ ตำราต่าง ๆ ส่วนการอ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ นั้นใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ หรือเรื่องที่เกี่ยวกับความบันเทิง เช่น นวนิยาย เป็นต้น นอกจากจะมีการอ่านที่ถูกต้องแล้ว อัตราเร็วในการอ่านก็เป็นสิ่งสำคัญควรรู้จักกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ซึ่ง ฟราย (Fry, 1965 : 52) และดอลแมน (Dallmen, 1974 : 225) ได้จัดแบ่งเวลาในการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ดังนี้

1. อ่านช้า เป็นอัตราเร็วในการอ่านระดับ 200 - 300 คำต่อนาที มีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องประมาณร้อยละ 80 - 90 ใช้ในการอ่านตำราวิชาการหรือเรื่องที่ค่อนข้างยากหรือเรื่องที่ต้องการทำความเข้าใจอย่างละเอียด

2. อ่านปานกลาง เป็นอัตราเร็วในการอ่านระดับ 200 - 500 คำต่อนาที โดยมีความเข้าใจเรื่องประมาณร้อยละ 70 ใช้ในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หรือเพื่อความเข้าใจและค้นหารายละเอียดของเนื้อหาที่ต้องการ เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารและตำราต่าง ๆ

3. อ่านเร็ว เป็นอัตราเร็วในการอ่านประมาณ 800 คำต่อนาที โดยมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องประมาณร้อยละ 50 ใช้ในการอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อจับใจความส่วนรวมของเรื่องที่อ่าน เช่น การอ่านเพื่อสำรวจดูว่าหนังสือเล่มนั้นน่าสนใจหรือไม่ การแบ่งเวลาให้เหมาะสมกับความสำคัญของเรื่องที่อ่านนั้นมีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการช่วยปรับปรุงสมรรถภาพการอ่านให้ดียิ่งขึ้น

วิธีอ่านที่ถูกต้อง

การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพต้องมีวิธีอ่านที่ถูกต้องซึ่งที่ ประสิทธิ์ เครือสิงห์ (ประสิทธิ์ เครือสิงห์ 2508 : 17) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการอ่านของคนเรานั้นแตกต่างกัน แบ่งได้เป็น 2 พวก คือ คนที่อ่านเร็วอย่างเร่งร้อนเกิดความยุ่งยากในใจ

ขณะที่อ่าน และคนที่อ่านเร็วอย่างสบายใจจะมีประสิทธิภาพในการอ่านดีกว่าคนที่อ่านเร็วอย่างเร่งร้อน เพราะฉะนั้นถ้าต้องการที่จะอ่านได้เร็วและสบายใจควรปฏิบัติดังนี้

1. อ่านให้มาก ทุกสัปดาห์ต้องอ่านหนังสือให้จบอย่างน้อย 1 เล่ม
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ต้องรู้จักจับโครงเรื่อง แทนที่จะพะวงอยู่กับถ้อยคำ ผู้อ่านต้องค้นหาเงื่อนไขที่ผู้ประพันธ์ขมวดเอาไว้ เช่น เมื่ออ่านนวนิยายควรจับแต่ที่คนอย่างกว้าง ๆ ให้ได้โดยรวดเร็ว แต่ถ้าไม่ใช่นวนิยายต้องพิจารณาคำสำคัญ ข่าวดารา และโครงเรื่อง ไม่ต้องสนใจรายละเอียดมากนักเพราะจะทำให้เสียเวลา

3. พยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านไปด้วย ไม่ต้องย้อนมาใหม่
4. กำหนดเวลาในการอ่าน จะช่วยให้ตั้งใจอ่านยิ่งขึ้น
5. จงก้าวเป็นลำดับขึ้นไป โดยพยายามเพิ่มอัตราเร็วให้เร็วขึ้นเรื่อย ๆ
6. จงฝึกสมาธิให้ดี ตั้งใจให้แน่วแน่ อย่าทำให้จิตใจออกแวก

การฝึกอ่านนั้นนอกจากจะใช้วิธีดังกล่าวข้างต้นแล้ว ส่วนสำคัญในการอ่านนั้นยังขึ้นกับประสาทสัมผัสต่าง ๆ ของร่างกายโดยเฉพาะทางตา หู และหู ซึ่งอัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 3 - 5) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีอ่านนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้

1. การสัมผัส เป็นสิ่งแรกในกระบวนการอ่านเป็นเพียงการเห็นตัวหนังสือเท่านั้น
2. การรับรู้ เมื่อสายตากระทบตัวอักษร ผู้อ่านจะโยงการรับรู้กับความหมายที่ตนเข้าใจต่อไป
3. การเข้าใจความหมาย เมื่อถึงขั้นการรับรู้แล้ว การรับรู้จะถ่ายโยงไปกับความหมายทำให้เกิดความคิดรวบยอด ซึ่งจะขึ้นอยู่กับการเสริมการนึก
4. การตอบสนอง เมื่อรับรู้ความหมายโดยใช้ความคิดแล้ว ก็จะตอบสนองสิ่งเร้าที่ได้อ่าน

ส่วนแนวทางในการฝึกอ่านอย่างถูกวิธีนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะจะทำให้เข้าใจเรื่องทีอ่านได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ สนิท กังหรี (สนิท กังหรี 2526 : 104 - 105) ได้ให้แนวทางวิธีการฝึกอ่านดังนี้

1. ฝึกการแบ่งการจับสายตา ในแต่ละบรรทัดโดยการใช้นิ้วชี้แตะจับเป็นจุด ๆ พยายามแผ่ช่วงสายตาให้กว้างและใช้เวลาให้น้อย แล้วเคลื่อนสายตาค่อยไปอย่างรวดเร็ว ทำซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งจนกว่าจะเกิดความชำนาญ

2. พยายามเก็บแต่ใจความสำคัญของข้อความ หรือเรื่องที่อ่านอย่างรวดเร็ว

3. ขณะอ่านต้องรู้ว่าข้อความสำคัญ ๆ อยู่ ณ ที่ใด มีข้อสังเกต คือ ใจความสำคัญส่วนมากมักจะปรากฏให้เห็นในบรรทัดแรกหรือบรรทัดสุดท้ายของแต่ละย่อหน้าหรือแต่ละอนุเจตนั่น ๆ

4. กำหนดปริมาณของข้อความที่จะอ่านไวล่วงหน้า เช่น สมมติว่าจะอ่าน 10 หน้า เมื่อเริ่มต้นอ่านก็ให้ใช้นาฬิกาจับเวลาไว้ และดูเวลาทุกครั้งที่ยื่นหน้าใหม่ การฝึกนี้จะช่วยลดเวลาการอ่านให้น้อยลง

5. ขณะอ่านต้องพยายามบังคับสายตาให้กวาดไปตามตัวหนังสืออย่างรวดเร็ว ควรหลีกเลี่ยงการอ่านทีละคำให้อ่านทีละประโยค

6. ในกรณีข้อเขียนนั้นเป็นเรื่องยาว มีหลายอนุเจต เมื่ออ่านจบลง ให้ทดสอบความเข้าใจในการอ่านทุกครั้ง เช่น ถามตัวเองว่า เรื่องที่อ่านนั้นเป็นเรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม บางเรื่องอาจมีคำตอบไม่ครบ แต่จะต้องตอบเท่าที่มีอยู่ให้ครบ เพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้

2. ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านนับว่าเป็นสิ่งสำคัญหรือเป็นหัวใจของการอ่าน เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ก็กล่าวได้ว่าการอ่านนั้นไม่มีประสิทธิภาพ ชลธิชา กสัถยอยู่ (ชลธิชา กสัถยอยู่ 2514 : 5 - 7)

ได้กล่าวว่า ถ้าไม่สามารถอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของส่วนรวมได้ก็จะไม่สามารถเห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งอาจทำให้ไม่เข้าใจจุดประสงค์สำคัญของเรื่องได้

การที่จะมีความสามารถในการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดีนั้นต้องมีความเข้าใจเรื่องทีอ่านได้คือสิ่งที่ ขวาล แพริตกุล (ขวาล แพริตกุล 2506 : 228 - 245) ได้อธิบายถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นพื้นฐานของสติปัญญา ในการถ่ายทอดคำ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งได้แบ่งเป็น 3 ประการ คือ

1. การแปลความ หมายถึง การแปลเรื่องราวเดิมหรือข้อความเดิมออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่ หรือแบบใหม่ ซึ่งมีการแปลความอยู่ 3 ประการ คือ

- 1.1 แปลจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง
- 1.2 แปลสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย
- 1.3 แปลถอดความจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง

2. การตีความ คือ การเก็บเอาความเดิมหรือเรื่องราวเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่ ร้อยกรองใหม่ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมหรือเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อยในเรื่องนั้น

3. การขยายความ หรือการอนุมานหรือการขยายความคิดให้กว้างขวาง ลึก หรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในเรื่องนั้น

ทั้งสามประการนี้ เป็นส่วนสำคัญในการอ่านหนังสือทุกประเภท โดยมีความสามารถในการแปลความเป็นพื้นฐานในความเข้าใจ แล้วจึงสามารถตีความเรื่องทีอ่านได้สุดท้าย เมื่อตีความได้ก็สามารถขยายความได้ถูกต้อง จึงประสบความสำเร็จในการอ่าน เพราะเข้าใจเรื่องทีอ่านได้อย่างถูกต้องจุดประสงค์ของผู้แต่ง ฉะนั้นจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านให้มากยิ่งขึ้น

เมื่อมีความเข้าใจในการอ่านได้แล้วก็สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ โดยนำความรู้ที่ได้ไปขยายต่อ ซึ่งความสามารถที่จะนำไปใช้ขึ้นอยู่กับความเข้าใจเนื้อเรื่อง ซึ่ง ขวาล แพริตกุล (ขวาล แพริตกุล 2520 : 134) ได้ให้

ความหมายของความเข้าใจไว้ว่า เป็นความสามารถในการรวบรวมแล้วขยายความรู้
ความจำให้กว้างขวางกว่าเดิม ซึ่งมี 4 ระดับ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายถึงเหล่านั้นด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันที่เคยเรียนรู้อยู่แล้ว ก็สามารถตอบและอธิบายได้

ส่วน คิริวตัน นีละคุปต์ (คิริวตัน นีละคุปต์ 2523 : 24 - 28) ได้
อ้างถึง Smith and Barret ได้จัดระบบการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 4 ระดับ คือ

1. การเข้าใจเรื่องตามตัวอักษร เกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านสามารถจำหรือระลึกได้
ถึงสิ่งที่กล่าวไว้ในเรื่อง เช่น การหาข้อความที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเรื่อง

2. การอนุมาน ต้องอาศัยความรู้พื้นฐาน ความคิดและจินตนาการในการ
เคาะ เช่น การเคาะข้อเท็จจริงเพิ่มจากผู้เขียนเขียนไว้ในแก่นของเรื่อง หรือคคิธรรม
ที่ไม่ได้กล่าวไว้ หรือการเคาะเหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้นต่อไป

3. การประมาณค่า คือ การตัดสินเรื่องที่อ่านโดยที่ผู้อ่านเปรียบเทียบกับ
เกณฑ์ภายนอกและเกณฑ์ภายใน การประมาณค่านี้ ต้องเป็นไปในแนวของความถูกต้อง
การยอมรับคุณค่า ความเหมาะสม เช่น ตัดสินว่า เรื่องของบุคคลในเรื่องจะมีชีวิตจริง
ได้หรือไม่ การกระทำของบุคคลในเรื่องถูกต้องหรือไม่ อย่างไร ฯลฯ ซึ่งเกณฑ์นี้ต้อง
อาศัยพื้นฐานตามประสบการณ์ที่ผู้อ่านแต่ละคนมีอยู่

4. ความซาบซึ้ง เป็นการตอบสนองอารมณ์ทางศิลปะ ทางวรรณกรรม ซึ่ง
ผู้อ่านต้องมีความสามารถในข้อที่ 2 และ 3 ด้วย เช่น ผู้อ่านสามารถบอกได้ว่า ผู้เขียน
ได้ใช้กระบวนการสร้างพล็อตและแก่นของเรื่องอย่างไร จึงก่อให้เกิดความรู้สึกลึกซึ้ง
ไม่พอใจ หรือผู้เขียนมีความสามารถในการใช้คำที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้อ่านอย่างไร
เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าระดับความเข้าใจในการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ แตกต่างกันตามความเห็นของ เบอร์มิสเตอร์ (Burmister, 1964 : 147 - 148) ซึ่งได้นำ Bloom's Taxonomy มาดัดแปลง และแบ่งความเข้าใจในการอ่านไว้ 7 ประการ คือ

1. ระดับความจำ ผู้อ่านต้องสามารถจำสิ่งที่ผู้เขียนบอกได้ เช่น คำจำกัดความ ข้อเท็จจริง ลำดับเหตุการณ์และรายละเอียดในเรื่องที่อ่าน
2. ระดับการแปลความหมาย ผู้อ่านต้องสามารถแปลความหมายของข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านเป็นเรื่องใหม่ได้ เช่น แปลจากภาษาอื่น หรือการแปลแผนที่ แผนภูมิ การถอดความ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ ผู้อ่านต้องสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้ เช่น สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ จับใจความสำคัญของเรื่องได้ มองเห็นภาพพจน์จากเรื่องที่อ่านได้
4. ระดับประยุกต์ใช้เป็นความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจหลักการและนำไปประยุกต์ใช้ได้สำเร็จ
5. ระดับวิเคราะห์ ผู้อ่านต้องสามารถแยกแยะส่วนประกอบย่อย ๆ ที่ประกอบด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ได้ เช่น แยกแยะบทประพันธ์ ตรวจสอบการใช้เหตุผลผิด ๆ และการลงความเห็นในสิ่งที่อ่านได้
6. ระดับการสังเคราะห์ ผู้อ่านต้องสามารถนำความคิดจากที่ต่าง ๆ มารวบรวมเรียบเรียงเข้าด้วยกันได้ใหม่
7. ระดับการประเมินผล ผู้อ่านต้องสามารถวางกฎเกณฑ์และตัดสินความคิดโดยใช้มาตรฐานที่วางไว้ได้

จากระดับชั้นของการอ่านที่นักการศึกษาหลายคนได้วางกฎเกณฑ์ไว้นี้ ถึงจะมีความแตกต่างกันบ้าง แต่จุดสำคัญนั้นไม่แตกต่างกันเลย เพราะการอ่านมีส่วนสัมพันธ์กับความคิด ฉะนั้นประสิทธิภาพของความเข้าใจและการตีความหมายของสัญลักษณ์ใดนั้น นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับการอ่าน คือ การอ่านเรื่องไคชา ซึ่งอาจมาจากสาเหตุหลายประการทั้งที่ เคชน์ จรูญเรืองฤทธิ์ (เคชน์ จรูญเรืองฤทธิ์ 2514 : 18 - 19) ได้กล่าวถึงสาเหตุการอ่านไคชาดังนี้

1. ขอบทพร้องในคานกลไกของการอ่าน ไคแก่

1.1 จำนวนการหยุดทอรรถมากเกินไป ซึ่งในหนังสือธรรมดาคควรหยุดพักสายตาเพียง 3 - 4 ครั้งต่อบรรทัดเท่านั้น

1.2 ผลของการหยุด ใช้เวลาหยุดมากเกินไปในการอ่านธรรมดาคควรหยุดพักสายตาครั้งละประมาณครึ่งวินาที

1.3 ช่วงการจับของสายตา ช่วงสายตาแคบไป ควรอ่านทีละ 3 - 6 คำ ต่อการหยุดหนึ่งครั้ง

1.4 การอ่านย้อน เนื่องจากไม่เข้าใจข้อความที่อ่านไปแล้วจึงอ่านย้อนจนคิดเป็นนิสัย

2. ขอบทพร้องในคานจิตวิทยาการอ่าน ไคแก่

2.1 การอ่านออกเสียง ทำให้เสียเวลาเพราะต้องออกเสียงดังต้องใช้การเคลื่อนไหวริมฝีปาก

2.2 การขาดความสนใจในเรื่องที่อ่าน

2.3 การรู้คำศัพท์น้อย

2.4 การขาดสมาธิในการอ่าน

นอกจากนี้สาเหตุของการอ่านช้ายังมีอีกหลายประการ ซึ่งอาจมาจากร่างกายและสิ่งแวดล้อม ศรีนวล บุญยวัฒน์ และคนอื่น ๆ (ศรีนวล บุญยวัฒน์ และคนอื่น ๆ 2513 : 3) ได้อธิบายถึงสาเหตุของการอ่านช้าไว้ดังนี้

1. ปัญหาของสุขภาพร่างกายและสิ่งแวดล้อมไม่ดี เช่น สายตาไม่ดี แสงสว่างไม่เพียงพอ โต๊ะ ม้านั่ง ไม่เหมาะสม ฯลฯ

2. ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิตไม่ดี เช่น มีความวิตกกังวลสูง เคร่งเครียดหมดหวัง ท้อแท้ และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

3. ปัญหาด้านสติปัญญา มีสติปัญญาและพื้นความรู้ไม่ดีพอ

4. ขาดสมาธิ ไม่สนใจในเรื่องที่อ่าน

5. อ่านหนังสือไม่ถูกวิธี เช่น อ่านทีละคำ

อุปสรรคสำคัญของการอ่านมิใช่จะขึ้นอยู่กับสาเหตุที่กล่าวมาแล้วเท่านั้น ยังมีสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านช้าลงอีกหลายประการ ดังที่ มิลเลอร์ (Miller. 1970 : 11) กล่าวว่า สาเหตุของการอ่านช้าของแต่ละคนนั้นเป็นเพราะผู้อ่านไม่สนใจจะปรับปรุงนิสัยการอ่านของตน ขาดความสนใจในการอ่าน จึงเป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญของการอ่าน ข้อเสนอแนะต่อไปนี้จะช่วยให้ผู้อ่านมีประสิทธิภาพในการอ่านดีขึ้น

1. การอ่านออกเสียง การออกเสียงทำให้ผู้อ่านช้าลง ถ้าอ่านโดยวิธีนี้จนติดเป็นนิสัยให้แก้ไขโดยใช้วิธีปิดปากขณะอ่านตลอดเวลา จะทำให้อ่านในใจได้ก็ และเมื่อปฏิบัติเช่นนี้จนติดเป็นนิสัยแล้ว จะพบว่า ทำให้อ่านได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. การอ่านทีละคำ การอ่านหนังสือทีละคำทำให้อ่านหนังสือได้ช้าลง เพราะมุ่งแต่หาความหมายของคำทีละคำ สามารถแก้ไขได้โดยตั้งใจไว้ว่า เมื่ออ่านหนังสือทุกครั้งจะจับใจความสำคัญของประโยคโดยใช้สายตาเพียงครั้งเดียว แล้วตีความหมายทันที

3. ปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ การหยุด และกังวลเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่เคยเห็นมาก่อน จะทำให้จังหวะในการอ่านและแนวความคิดของการอ่านประโยคนั้นหายไป ดังนั้น แม้ว่าจะไม่รู้ศัพท์บางคำก็สามารถหาความหมายของคำนั้นโดยดูจากข้อความในประโยคนั้น ถ้าใช้ความคิดติดตามตลอดเรื่อง

4. การพะวงอยู่กับตัวเลข ผู้อ่านบางคนจะหยุดอ่านทันทีเมื่อพบตัวเลขที่ตนไม่เข้าใจ และใช้เวลาพิจารณานานเกินไป ทางแก้ก็คือ ให้ตีความหมายของตัวเลขนั้นออกมาเป็นคำง่าย ๆ เช่น มาก เล็กน้อย นานมาแล้ว ปัจจุบัน ปีหน้า เร็ว ๆ นี้ เป็นต้น จะช่วยให้การอ่านเร็วขึ้น

5. การวิเคราะห์เกินความจำเป็น ผู้อ่านจะหยุดและวิเคราะห์คำแปลก ๆ ว่ามาจากรากคำใด จนลืมเนื้อหาอื่น ๆ ในเนื้อเรื่อง ทำให้ต้องกลับไปอ่านซ้ำอีก อาจเกิดความเบื่อที่จะอ่านและอาจนำไปสู่การสร้างความทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน จึงควรแก้ไขโดยค้นหาความหมายกว้าง ๆ ของคำนั้น พยายามค้นหาความคิด ความหมายของคำที่อยู่เบื้องหลังให้ได้

6. การใช้วิธีเดียวกันตลอดในการอ่านทุกประเภท หมายความว่า การอ่านหนังสือทุกประเภทตั้งแต่นิยายประเภทเบา ๆ ไปจนถึงการอ่านตำราใช้วิธีเดียวกันหมด นักอ่านหนังสือควรรู้จักอ่าน เช่น อ่านเรื่องเบาสมองก็อ่านเร็วได้ แต่ถ้าวัดการวิชาการต้องใช้ความคิดพิจารณาเนื้อเรื่องก็ใช้เวลาในการอ่านนานขึ้น นั่นคือ ผู้อ่านต้องรู้จักประสงค์ของเรื่องที่จะอ่านด้วยจึงจะได้ประโยชน์ที่แท้จริง

7. การใช้วิธีข้อความตามไปค่อย การใช้วิธีตามตัวอักษรขณะที่อ่านจะทำให้อ่านช้าลงแทนที่จะอ่านเร็วขึ้น การใช้สายตากวาดไปตามบรรทัดจะเร็วกว่าการใช้นิ้วชี้ เพราะสายตาเคลื่อนที่เร็วกว่านิ้ว วิธีแก้นิสัยนี้ทำได้โดยใช้มือจับหนังสือหรือประสานมือกับนิ้วขณะอ่านหนังสือ

8. การให้ธงสีธงไปมาขณะอ่านหนังสือ การย้ายศีรษะไปมาขณะอ่านหนังสือจะทำให้รู้สึกง่วง หรือเหนื่อยมากกว่าการกวาดสายตาไปตามบรรทัด ซึ่งมีผลทำให้อ่านช้าลงและทำให้ประสาทกล้ามเนื้อเครียด รู้สึกเหนื่อยขณะอ่านมากขึ้น ต้องแก้ไขโดยใช้นิ้วกุดมศีรษะไว้ไม่ให้เคลื่อนไหวไปมาแล้วใช้สายตากวาดตามตัวอักษรทีละบรรทัด

9. ไม่สนใจกับหัวข้อสำคัญ การสนใจกับหัวข้อสำคัญที่ผู้เขียนเจาะจงเขียนมาให้ดู จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในความคิดรวบยอดว่าสิ่งใดมีความสำคัญเช่นไร ผู้อ่านจึงพยายามอ่านให้ตลอด ควรใช้ประโยคนำเรื่องเป็นค่านำไปสู่หัวข้อสำคัญและใช้ตอนสรุปท้ายเรื่องเป็นส่วนประกอบ ก็จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจรูปแบบของผู้เขียนนั้น ๆ

10. การอ่านซ้ำไปซ้ำมา การอ่านเนื้อเรื่องที่ไม่เข้าใจ เป็นการชี้ให้เห็นว่าผู้อ่านไม่มั่นใจที่จะดึงเอาความสำคัญของเนื้อความนั้นออกมาได้ด้วยความสามารถของ

ตนเอง เหตุนี้จึงทำให้อ่านช้าลงเพราะคอยคิดจะกลับไปอ่านใหม่ แทนที่จะอ่านไปข้างหน้า เพื่อหาแนวคิดใหม่ จึงพยายามอ่านครั้งเดียวอย่างตั้งใจ ความคิดทั้งหลายจะค่อย ๆ มาเอง ไม่ต้องกังวลว่าตนเองอ่านไม่รู้เรื่อง

11. อ่านกลับไปกลับมา ใกล้เคียงกับแบบการอ่านซ้ำไปซ้ำมา แต่เป็นการอ่านซ้ำทั้งหมดไม่ใช่เฉพาะบางตอน เพื่อที่จะให้แน่ใจว่าเข้าใจข้อความทั้งหมด แสดงว่าผู้อ่านไม่มีความมั่นใจในตนเองที่จะหาความสำคัญของเรื่อง ทำให้เป็นคนอ่านหนังสือช้า และไม่สามารถจับความคิดของบทความได้ ผู้อ่านต้องพยายามและมุ่งให้ความสนใจกับเรื่องทีอ่านอย่างเต็มที่เพียงครั้งเดียวจะทำให้ได้ความคิด ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี

12. ขอบณกลางวัน การปล่อยให้ความตั้งใจและความคงที่ของอารมณ์ล่องลอยไปกับความคิดที่สอเคลิ้มเข้ามาขณะอ่านจะทำให้ไม่ได้ความรู้อะไรจากการอ่านเลย ผู้อ่านจะต้องพัฒนาความสามารถ โดยฝึกจิตใจให้แน่วแน่ มุ่งความสนใจอยู่ที่หนังสือเพียงอย่างเดียว

จึงพอสรุปได้ว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้อ่านได้ช้านั้น เนื่องมาจากปัญหาต่าง ๆ เช่น สภาพของจิตใจ สิ่งแวดล้อม และวิธีการอ่านที่สับสนมาแต่เด็กจนติดเป็นนิสัยจนถึงปัจจุบัน จึงควรได้รับการแก้ไขให้สามารถอ่านอย่างถูกวิธี ปัจจุบันมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนได้คิดกลวิธีในการอ่านอย่างมีระบบขึ้น เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนสามารถนำวิธีการเหล่านั้นมาฝึกฝนนักเรียนของตนให้สามารถอ่านได้ถูกวิธีและมีอัตราเร็วในการอ่านดีขึ้น

3. การฝึกประสิทธิภาพในการอ่านเร็ว

การฝึกอ่านเร็วนี้ได้มีผู้คิดวิธีการและเสนอแนะไว้หลายวิธีด้วยกัน เช่น ชอว์ (Shaw, 1955 : 43) ได้กล่าวถึงวิธีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการอ่านไว้ดังนี้

1. วางแผนในการฝึกอ่าน โดยกำหนดเวลาที่จะอ่านให้แน่นอนและใช้เวลาฝึกวันละ ประมาณ 15 นาที

2. เลือกหนังสืออ่านให้ตรงกับความสนใจ และสำนวนภาษาของหนังสือต้องไม่ยากจนเกินไป

3. เมื่ออ่านจบลงแล้วต้องทดสอบความเข้าใจในการอ่านโดยตั้งคำถามถามตัวเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

4. จับเวลาทุกครั้งในการอ่านแต่ละเรื่องว่ามีอัตราเร็วในการอ่านที่ค่าก่อนหน้า

5. ผู้ฝึกบันทึกความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง

ส่วน ดีแซนท์ (Dechant. 1970 : 264) ได้ใช้วิธีการฝึกดังนี้

1. ฝึกการเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา

2. ฝึกเพื่อลดการอ่านย้อน

3. ฝึกเพื่อลดการอ่านออกเสียง

4. ฝึกอ่านเป็นวลี

5. ฝึกให้รู้จักเลือกวิธีอ่านที่เหมาะสม

6. ฝึกอ่านแบบเจาะจง

7. ฝึกทักษะในการอ่านข้ามคำ

และ เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ์ (เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ์ 2503 : 65 - 66)

มีความเห็นสอดคล้องกับดีแซนท์ แต่มีหลักการและวิธีฝึกที่มากกว่า ดังนี้

1. พยายามขยายช่วงการจำคำ

2. พยายามเพิ่มความเร็ว และความแม่นยำในการจำคำ

3. ฝึกการเคลื่อนสายตา

4. ไม่อ่านย้อน

5. พยายามไม่อ่านออกเสียงทุกกรณี

นอกจากนี้ เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ์ ยังได้เสนอวิธีฝึกอ่านหนังสือให้เร็วโดยใช้ กระดาษแข็งสีขาวตัดกว้างประมาณ 1 นิ้ว ยาวประมาณ $1\frac{1}{2}$ นิ้ว วางทาบลงไปชิดใต้ แถวหนังสือที่จะอ่าน ขณะอ่านให้จับสายตาทิ้งกลางแถวหนังสือในช่วงความยาวของ

กระดาษที่วางทับไว้ เคลื่อนกระดาษ และสายตาเป็นช่วง ๆ เมื่อหมดบรรทัดแล้ว จึงขึ้นบรรทัดใหม่ ในตอนแรก ๆ อาจคัดกระดาษให้สั้นกว่า $1\frac{1}{2}$ นิ้ว ก็ได้ แล้วแต่ความสามารถของผู้อ่านแต่ละคน เมื่อฝึกดีขึ้นจึงคัดกระดาษให้ยาวขึ้นจนถึง 2 - $2\frac{1}{2}$ นิ้ว วิธีนี้จะทำให้อ่านหนังสือได้เร็วขึ้น

การสร้างแบบฝึกอ่านที่ถูกต้องและเหมาะสมนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะจะช่วยส่งเสริมการอ่าน แฮริส (Harris. 1966 : 5 - 6) ได้เสนอแนะแบบฝึกหัดเพื่อฝึกประสิทธิภาพในการอ่านไว้โดยเรียงตามลำดับ ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนการฝึก
- ขั้นที่ 2 เพิ่มความเร็วในการจำคำ
- ขั้นที่ 3 เพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ
- ขั้นที่ 4 เพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของประโยค
- ขั้นที่ 5 ฝึกอ่านอนุเฉท เพื่อให้เข้าใจใจความสำคัญของอนุเฉทนั้น
- ขั้นที่ 6 ฝึกอ่านอนุเฉท เพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด
- ขั้นที่ 7 ฝึกอ่านข้ามคำ หรืออ่านค้นหาใจความที่ต้องการ
- ขั้นที่ 8 ฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรมให้อ่านได้อย่างรวดเร็ว

จากวิธีการฝึกต่าง ๆ นี้เมื่อทำการฝึกแล้วสิ่งที่จะทำให้ทราบพัฒนาการของการฝึกได้ คือ การประเมินผล แฮฟเนอร์ และจอลลี (Hafner and Jolly.

1972 : 4 - 6) สรุปไว้ว่าให้ดูจากความสามารถต่อไปนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจงหรือสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ถูกต้อง
3. จดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่อ่านได้ ด้วยคำพูดของตนเอง
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้
5. แยกรายละเอียดได้ว่าตอนใดสำคัญ ตอนใดไม่สำคัญ
6. สามารถอธิบายตัวอย่างและคำอธิบายประกอบได้ว่าสำคัญกับเนื้อความใด

7. สามารถจับใจความสำคัญของตอนที่อ่านได้
8. สามารถอธิบายความเกี่ยวข้องของเนื้อหาแต่ละตอนได้
9. สรุปข้อความที่อ่านได้ถูกต้อง
10. บอกได้ว่าผู้เขียนยึดแนวอะไรในการเรียบเรียง เช่น เวลา สถานที่ เหตุและผล เป็นต้น
11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้นหรือความหมายที่ไม่แสดงออกมาตรง ๆ ในข้อความที่อ่าน
12. บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร
13. บอกวัตถุประสงค์ในการเขียน ซึ่งผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ตรง ๆ
14. บอกได้ว่าตอนที่ผู้เขียนใช้สัญลักษณ์ ถ้อยคำเปรียบเทียบหรือเครื่องมือทางภาษาอื่น ๆ อย่างไร และมีความหมายอย่างไร

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและตรงใช้การฝึกฝนให้ถูกวิธี จึงจะสามารถอ่านได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการฝึก ผู้ฝึกจะต้องช่วยเหลือตนเองบังคับจิตใจให้สมาธิ มีความพร้อมอย่างแท้จริงจึงจะสัมฤทธิ์ผล

4. วิธีคำนวณประสิทธิภาพในการอ่านเร็ว

มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 13) ได้เสนอวิธีคำนวณประสิทธิภาพในการอ่านไว้ ดังนี้

สูตร ประสิทธิภาพในการอ่าน

$$= \frac{\text{อัตราเร็วในการอ่าน} \times \text{คะแนนความเข้าใจคิดเป็นเปอร์เซ็นต์}}{100}$$

อัตราเร็วในการอ่าน (Reading Rate) ได้แก่จำนวนคำที่สามารถอ่านได้ในเวลาหนึ่งนาที

$$\text{สูตร อัตราเร็วในการอ่าน} = \frac{\text{จำนวนคำในข้อความที่อ่าน}}{\text{เวลาที่ใช้อ่านข้อความนั้นคิดเป็นนาที}}$$

ตัวอย่าง เด็กหญิง ข. อ่านข้อความที่มีจำนวนคำ 450 คำ ใช้เวลาอ่าน 5 นาที
ใช้การคำนวณ ดังนี้

$$\text{อัตราเร็วในการอ่าน} = \frac{450}{5} = 90$$

แสดงว่า เด็กหญิง ข. มีความสามารถในการอ่าน 90 คำ ต่อนาที

ความเข้าใจ คือ คะแนนที่ได้จากการนับจำนวนข้อความที่นักเรียนตอบถูก

โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์

ตัวอย่าง เด็กหญิง ข. ตอบคำถามที่อ่านข้อความถูก 20 ข้อ จากจำนวนคำถาม
25 ข้อ

$$\text{เด็กหญิง ข. ได้คะแนนความเข้าใจ} = \frac{20 \times 100}{25} = 80\%$$

แสดงว่า เด็กหญิง ข. มีความเข้าใจข้อความที่อ่าน 80%

เพราะฉะนั้น เด็กหญิง ข. มีอัตราเร็วในการอ่าน 90 คำต่อนาที และมีความ
เข้าใจเรื่อง 80% สามารถคำนวณประสิทธิภาพในการอ่านตามสูตรของมิลเลอร์

(Miller. 1956 : 7) ได้ดังนี้

$$\text{เด็กหญิง ข. มีประสิทธิภาพการอ่านเร็ว} = \frac{90 \times 80}{100} = 72$$

แสดงว่า เด็กหญิง ข. มีประสิทธิภาพในการอ่าน คือ มีอัตราเร็วในการอ่าน
และมีความเข้าใจในการอ่าน 72 คำต่อนาที

วิธีการคำนวณนี้ มิลเลอร์ (Miller. 1956 : 7) ได้ใช้ฝึกที่ศูนย์ฝึกทักษะ
ที่มหาวิทยาลัยไวโอมิง และนอกจากมิลเลอร์แล้วก็มี ฟราย (Fry. 1963 : 33)
ได้นำวิธีฝึกนี้ไปใช้กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยซึ่งปรากฏว่า นักศึกษาสามารถอ่านเร็วขึ้น
ภายในเวลา 6 สัปดาห์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดและการฝึก

1. การเคลื่อนสายตา

ทิงเกอร์ และแมคคัลลัฟ (Tinker and McCullough, 1968 : 242) ได้เสนอความคิดเห็นว่าความเร็วในการเคลื่อนสายตาจะแปรไปตามอัตราเร็วในการอ่าน การวัดความเร็ว ขณะเคลื่อนสายตาจะประเมินได้จากความเร็วในการอ่าน

มอนโร (Monroe, 1951 : 165 - 167) ได้กล่าวถึงวิธีการฝึกเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา ว่า ควรฝึกโดยให้ดูรูปในแถวเดียวกันเพื่อหารูปแบบที่แตกต่างจากรูปอื่น ๆ เป็นการฝึกดูความแตกต่าง การฝึกในระดับที่สูงขึ้นนั้นจะฝึกดูความแตกต่างของรูปคำหลายคำจะช่วยให้การอ่านดีขึ้น ถ้าได้ฝึกเคลื่อนสายตาคิดต่อกันนาน ๆ

เบอร์ตัน และคนอื่น ๆ (Burton and others, 1956 : 423) เห็นว่าการฝึกการเคลื่อนสายตาให้ดีขึ้น ต้องฝึกอย่างมีระบบและต่อเนื่องกัน โดยให้ผู้ฝึกได้ฝึกอ่านในลักษณะหน่วยความคึกง่าย ๆ การหยุดสายตาแต่ละครั้งจะเป็นการหยุดเพื่อเก็บหน่วยความคิด และพยายามลดการอ่านย้อนให้น้อยลง

วิลกินสัน และบราวน์ (Wilkinson and Brown, 1953 : 166) ได้เสนอรูปแบบการฝึกหัดการเคลื่อนสายตา เรียกว่า A Word Hunting โดยให้ผู้ฝึกเลือกขีดเส้นใต้คำที่เหมือนกับคำในแถวหน้า เช่น

1. boy toy got dog boy

2. pig dig pig big pin

สำออง นิธิบุรณะพันธ์ (สำออง นิธิบุรณะพันธ์ ม.ป.ป. : EM/1)

ได้สร้างแบบฝึกการเคลื่อนสายตาให้เร็วและเป็นจังหวะโดยอาศัยแบบฝึก A Word Hunting Game มาดัดแปลงใหม่ใช้ชื่อว่า Speed Reading Course ใช้วิธีเขียนอักษรกำหนดแถวของคำที่เหมือนกันแทนการขีดเส้น เช่น

Answer a b c d e

1 Whole b Work Whole View Due While

การเคลื่อนสายตาหรือกวาดสายตาเพื่อขึ้นบรรทัดใหม่นั้น แฮริส (Harris, 1956 : 523 - 525) ได้คิดแบบฝึกช่วยการเคลื่อนสายตาได้แม่นยำยิ่งขึ้นด้วยการใช้แบบฝึกหัดเส้นทะแยงเชื่อมท้ายบรรทัดบนกับบรรทัดล่าง เมื่อผู้อ่านอ่านบรรทัดบนจบลงก็จะเคลื่อนสายตาตามเส้นทะแยงมายังจุดเริ่มต้นของบรรทัดใหม่ดังตัวอย่างต่อไปนี้

A little black and white dog live in a

barn. All he had to do was to keep

mice out of the barn. One day ...

นอกจากนี้ แฮริส ยังได้เสนอวิธีฝึกเพื่อลดการอ่านย้อน โดยใช้แบบฝึกหัดเส้นตามขวางในการฝึกจะเริ่มจากบรรทัดแรกแล้วเคลื่อนสายตาไปตามตัวอักษร เมื่อจบบรรทัดก็จะเคลื่อนสายตากวาดตามเส้นทะแยง ไปยังจุดเริ่มต้นของบรรทัดใหม่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

0.....0.....0.....0

x.....x.....x.....x

0.....0.....0.....0

ในการฝึกแบบนี้ต้องฝึกซ้ำกันคราวละ 3 - 5 ครั้ง ในตอนต้นชั่วโมงฝึกอ่าน โดยพยายามเพิ่มความเร็วขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อผู้ฝึกเริ่มชำนาญก็ควรใช้คำเดียวในชั้นที่สองแทนคำที่ไม่มีความหมายในชั้นที่สามควรใช้คำวลีแทนคำเดียวบรรทัดละสามหรือสี่วลี แบบฝึกหัดชนิดนี้จะช่วยให้ผู้ฝึกเคลื่อนสายตาได้เร็วขึ้น

2. การจำคำ

การจำคำ หมายถึง ความสามารถในการรู้ความหมาย บอกความหมายและอ่านออกเสียงได้ถูกต้องเมื่อเห็นคำนั้น บอนด์ และวีกเนอร์ (Bond and Wagner, 1950 : 224) ได้แบ่งการจำออกเป็น 3 ลักษณะ

1. จารูปร่างของคำได้ดี เพียงแค่เห็นก็รู้โดยไม่ต้องหยุดคิด
2. จำคำได้แต่ต้องพิจารณาบ้าง
3. จำคำได้โดยอาศัยคำใกล้เคียงช่วยให้ความหมายของคำนั้น

ซามูเอล และคนอื่น ๆ (Samuel and Others. 1978 : 73) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความเร็วในการบอกความหมายคำศัพท์ที่นักเรียนรู้กับกลวิธีในการอ่านของผู้อ่านที่มีความสามารถสูงกับผู้ที่บอกความสามารถในการอ่าน ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนเกรด 4 และนักศึกษามหาวิทยาลัยปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงสามารถบอกความหมายของศัพท์ได้เร็วกว่า
2. ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงสามารถจำแนกคำถูกคำผิดได้ดีกว่า

ผลการวิจัยของ ซามูเอล สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธรรม ชาทะสิงห์ (สุธรรม ชาทะสิงห์ 2513 : 29) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความเข้าใจในโครงสร้างและความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านเอาความของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีที่ 2 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา พบว่าความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจโครงสร้าง และความหมายของศัพท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านสูง กับนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความเข้าใจโครงสร้างและความหมายของศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แบบฝึกหัดที่ส่งเสริมให้อ่านได้ดียิ่งขึ้นอีกแบบหนึ่ง คือ แบบฝึกเกี่ยวกับการจำคำ ซึ่ง บอนด์ และแวกเนอร์ (Bond and Wagner. 1950 : 224) กับ คีบอร์ และคอดแมน (Deboer and Dallmann. 1960 : 76) ได้สร้างแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการจำคำมีลักษณะคล้ายคลึงกันแยกออกเป็นแบบต่าง ๆ ดังนี้

1. แบบฝึกหัดเลือกคำที่เหมือนกัน เช่น

When / where where when where

2. แบบฝึกหัดเลือกคำที่ถูกจากคำที่ใหม่มา 1 คู่ เช่น

I (went, want) a new ball.

3. แบบฝึกหัดให้เลือกคำมาเติมในช่องว่างให้ประโยคสมบูรณ์ เช่น

Dick _____ home after school. (walk, ran, hurried)

4. แบบฝึกหัดให้เลือกคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกัน เช่น

desk / chair bench table

5. แบบฝึกหัดให้เลือกคำที่ขึ้นต้น หรือลงท้ายด้วยอักษรที่เหมือนกัน เช่น

คำที่ขึ้นต้นด้วยอักษรที่เหมือนกัน

man / can pan ran map

6. แบบฝึกหัดให้เลือกคำที่มีความหมายตรงกันข้าม

expensive / dear cheap deep interesting

เลขนี้ จรญเรื่องฤทธิ์ (เลขนี้ จรญเรื่องฤทธิ์ 2503 : 66 - 73) ได้

เสนอแนะวิธีการสร้างแบบฝึกหัดเพื่อการจำคำที่ใช้ชื่อว่า ผูกสัมพันธ์ในการเห็น

(Visual Perception) เช่น

1. แบบฝึกหัดจำตัวเลข ให้เลือกกลุ่มตัวเลขที่ซ้ำกับกลุ่มแรก

1 2 3 4 5

1234 1243 1342 1234 1243 1423

2. แบบฝึกหัดจำตัวพยัญชนะ ให้เลือกกลุ่มพยัญชนะที่ซ้ำกับกลุ่มแรก

1 2 3 4

กขค กคข คกข ขคก กขค

3. แบบฝึกหัดเลือกคำที่เหมือนกับคำแรก เช่น

1 2 3 4 5

ทอง หาง ทอง ทอง ทอง หาว

4. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับความหมายของคำ เช่น

ก. สะเอว	ข. ขอบังคับ
ค. ผ้าที่นำกลิ่น	ง. ที่อยู่ของสงฆ์

5. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำที่มีความหมายเกี่ยวพันกัน ในแต่ละบรรทัดจะมีคำคำใดคำหนึ่งที่มีความหมายเกี่ยวพันกัน ส่วนอีกคำหนึ่งจะมีความหมายแตกต่างจากคำอื่น ให้เลือกคำที่ผิดเส้นใต้

3. การอ่านเป็นกลุ่มคำหรือวลี

การฝึกอ่านเป็นกลุ่มคำนี้ จะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้เร็วขึ้น ดีแซนท์ (Dechant. 1970 : 264) กับ ชเปซ และเบอร์ก (Spache and Berg. 1955 : 83) มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการอ่านที่ดีจะต้องอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อเก็บหน่วยความคิดแล้วรวมหน่วยความคิดนั้น ๆ เข้าด้วยกันเป็นความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ สมิธ (Smith. 1952 : 22) กล่าวว่า ผู้อ่านที่อ่านช้าลงเพราะจะใช้เวลาจับทีละคำ แต่ผู้อ่านเร็วจะอ่านรวมคำหรืออ่านเป็นบรรทัดเพื่อหาความหมายของข้อความก่อนเคลื่อนสายตาไปแต่ละครั้ง ซึ่งนับว่า เป็นวิธีที่เข้าใจในเรื่องได้ดีกว่าและเร็วกว่า เพราะสายตาสามารถจับข้อความทั้งวลีหรือประโยคได้ การฝึกอ่านเป็นวลีนี้ แฮริส (Harris. 1956 : 425 - 428) ได้คิดแบบฝึกอ่านเป็นวลีไว้ดังนี้

1. วลีที่ใช้ฝึกควรจะเป็นคำง่าย ๆ หรือมีคำยากน้อยที่สุด
2. ครูควรแสดงตัวอย่างที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนถือเป็นแบบอย่าง
3. เพื่อความสะดวกในการฝึก แบบฝึกหัดนั้นควรขีดแบ่งวรรคหรือขีดเส้นใต้

ทั้งตัวอย่าง

The boy / is going / to the store / for some milk.

The boy is going to the store for some milk.

The boy is going to the store for some milk.

4. แบบฝึกหัดอาจจะแยกเป็นกลุ่มคำหรือวลีให้ต่างกัน เช่น

The boy is going to the store for some milk.

5. เมื่อนักเรียนเกิดความชำนาญในการฝึกพอสมควรแล้ว ให้ฝึกแบบฝึกหัดที่ไม่มีเครื่องหมายแยก

6. ฝึกโดยให้จับคู่วลีที่เหมือนกัน ดังตัวอย่าง

in the house	on the horse
to the horse	in the house
on the horse	into the house
into the house	to the house

นอกจากนี้ ชอว์ (Shaw. 1955 : 31) ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับการฝึกว่า เวลาอ่านควรเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางคำ หรือกลุ่มคำที่อ่าน จะทำให้อ่านได้เร็ว และได้ความหมายที่ขึ้น ซึ่ง ไรลีย์ (Riley. 1975 : 199) ให้ความเห็นว่า ควรฝึกในแนวตั้ง โดยเรียงลำดับจากคำง่ายไปหาคำยาก ให้ผู้ฝึกพุ่งสายตาไปตามแนวตั้งที่ปรากฏกลางคำหรือกลุ่มคำนั้น เช่น

Slow reading
is a major handicap
in university Study.
These exercises
are designed
to help you
to increase
the speed and accuracy
of your reading

4. การอ่านแบบเจาะจง

คาร์ลีน (Karlin. 1972 : 245 - 246) ให้ความหมายของการอ่านแบบเจาะจงว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านกวาดสายตาค้นหาสิ่งที่เราต้องการอย่างรวดเร็ว อาจจะเป็นการกวาดสายตาจากข้างบนลงมาข้างล่างของหน้าที่ย่าน ในการอ่านแบบนี้ ผู้อ่านจะรู้เฉพาะสิ่งที่เขาค้นหาเท่านั้น

สเปนซ์ และสเปนซ์ (Spache and Spache. 1973 : 406 - 408) ให้คำจำกัดความว่า เป็นการอ่านเพื่อค้นหาคำแทนที่คั้งของข้อเท็จจริงเฉพาะอย่าง โดยไม่ต้องอ่านรายละเอียดของเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งอาจใช้วิธีอ่านแบบเจาะจงนี้ค้นหากรณีหนังสือ หมายเลขโทรศัพท์ พจนานุกรม ฯลฯ สเปนซ์ ได้แบ่งขั้นตอนในการอ่านได้ 3 ขั้นตอน

1. จะต้องรู้ก่อนว่าจะอ่านเพื่อค้นหาอะไร และค้นได้ในที่ใด
2. กวาดสายตาค้นหาสิ่งนั้นอย่างรวดเร็วในหนังสือพิมพ์ รายการ หรือสมุดก้นั้น ๆ
3. เมื่อพบสิ่งที่ต้องการแล้วจึงตรวจสอบคำตอบอย่างรอบคอบว่าถูกต้องหรือไม่

คีมอร์ และคอลลแมนน์ (Deboer and Dallmann. 1960 : 165 - 166) ได้แนะนำวิธีการอ่านแบบเจาะจงรวมกับการอ่านข้ามคำ ดังนี้

1. การฝึกค้นหา สารบัญหนังสือ เพื่อหาหมายเลขหน้าของบทต่าง ๆ
2. ฝึกค้นหาลิงที่ต้องการจากสารบัญกรม
3. ฝึกค้นหาคำใหม่ในหน้าหนังสือที่อ่าน
4. ฝึกค้นหารายงานข่าวเกี่ยวกับงานสังคมในหนังสือพิมพ์
5. ฝึกค้นหาบรรณานุกรมหนังสือ
6. ฝึกค้นหาคำในพจนานุกรม
7. ฝึกหาหมายเลขโทรศัพท์ เพื่อหาหมายเลขของคนใดคนหนึ่ง

5. การอ่านข้ามคำ

การอ่านข้ามคำ หมายถึง การอ่านโดยการกวาดสายตาอย่างรวดเร็วเพื่อรวบรวมใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน โดยละเว้นรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน

เลวิส (Lewis. 1961 : 25) ได้แบ่งการอ่านข้ามคำออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทอ่านข้ามคำเพียงเล็กน้อย
2. ประเภทอ่านข้ามคำเป็นบางส่วน เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง
3. ประเภทอ่านข้ามคำโดยสมบูรณ์ เป็นการอ่าน เพื่อจับใจความสำคัญจริง ๆ เท่านั้น

สเปซ และเบอร์ก (Spache and Berg. 1955 : 86 - 87) กล่าวว่า การอ่านข้ามคำเป็นองค์ประกอบสำคัญของการอ่านเร็ว และได้เสนอวิธีการอ่านข้ามคำขึ้นดังนี้

1. อ่านหัวเรื่อง
2. อ่านประโยคแรกและประโยคที่ 2 หรือประโยคสุดท้ายของอนุเจต เพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านคำสัญญาณ (Cue Words) ผู้เขียนจะใช้คำนำหน้าใจความที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบกระแสดความคิดที่ต่อเนื่องขัดแย้งหรือเพิ่มเติมคำสัญญาณ ได้แก่ คำว่า ในที่สุด เพราะฉะนั้น อย่างไรก็ตาม

ไรเลย์ (Riley. 1975 : 199) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกการอ่านข้ามคำ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ฝึกอ่านอนุเจตที่ปรากฏเฉพาะคำ หรือวลีที่สำคัญ ส่วนคำที่ไม่สำคัญให้ละไว้ โดยใช้ลูกหรือใส่เครื่องหมายสัญลักษณ์ประกาศแทน
2. ฝึกอ่านอนุเจตที่ขีดเส้นใต้คำและวลีที่สำคัญ และให้อ่านข้ามคำที่ไม่ขีดเส้นใต้

3. ปีกอ่านออกเสียงเฉพาะคำที่สำคัญโดยครูจะอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังก่อน แล้วให้นักเรียนอ่านให้เร็วเท่ากับครูอ่าน

6. ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่อง คือ สามารถแปลความ ที่ความ และขยายความได้ก็นับว่าประสบผลสำเร็จในการอ่านแล้ว ความเข้าใจในการอ่านจะดีหรือไม่นั้น บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker, 1957 : 235) ได้กล่าวว่าจะขึ้นอยู่กับความสามารถพื้นฐาน ดังนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ ถ้าเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ชัดเจนย่อมช่วยให้เข้าใจประโยคและเรื่องที่อ่านได้ดี

2. ความเข้าใจหน่วยความคิด การที่จะเข้าใจประโยคต้องอ่านเป็นหน่วยความคิดย่อย ๆ ก่อน

3. การเข้าใจประโยค คือ การเอาหน่วยความคิดมาสัมพันธ์กันจนได้ความเป็นประโยค

4. สามารถนำเอาประโยคมาสัมพันธ์กัน

5. การเข้าใจเรื่องราว ต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ ในแต่ละตอน

ความเข้าใจในการอ่านและอัตราเร็วในการอ่านนี้ เกษะที่สามารถพัฒนาได้ด้วยการให้คำแนะนำและการฝึกหัด ซึ่งจะต้องดำเนินการควบคู่กันไป สมิธ (Smith, 1970 : 3) ได้สร้างแบบฝึกหัดให้มีการฝึกอย่างต่อเนื่อง คือ หาบทความ (Article) แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อทดสอบความเข้าใจ โดยให้ผู้ฝึกอ่านบทความจบเวลาแล้วตอบคำถาม เสร็จแล้วคำนวณดูว่า ผู้ฝึกใช้เวลาเท่าใดในการอ่านและตอบคำถาม

ขั้นตอนของการฝึกอ่านนี้มีความสำคัญยิ่งจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ
นี้เป็นเรื่องยืนยันได้ว่า นักเรียนควรจะได้รับ การฝึกอ่านที่ถูกต้องยิ่งขึ้น เพราะเมื่อ
นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านก็必将ให้เรียนวิชาต่าง ๆ มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเร็ว

ในระดับประถมศึกษาได้มีงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกอ่านเร็วไว้หลายคน
ซึ่งผลของการวิจัยทั้งหมดสอดคล้องกัน คือ เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกอ่านจากแบบฝึกอ่านเร็ว
แล้วสมรรถภาพทางการอ่านของนักเรียนสูงขึ้นภายหลังการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
งานวิจัยดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

ประภา สุนฺธิ์นภย์ (ประภา สุนฺธิ์นภย์ 2522 : 139) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์
ของการส่งเสริมการอ่านเร็วของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน สร้าง
แบบฝึกอ่านจากนิทานจำนวน 30 แบบฝึก ใช้เวลาทดลอง 30 ชั่วโมง ผลการทดลอง
ปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียน
ที่เรียนโดยไม่ได้ใช้แบบฝึกอ่านและคะแนนความเข้าใจในการอ่านมีสหสัมพันธ์ในทาง
บวกกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน

นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ (นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ 2524 : 66) ได้ศึกษาประสิทธิภาพ
ของชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คน กลุ่ม
ทดลองได้รับการฝึกด้วยชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วจำนวน 6 ชุด ประกอบด้วยแบบฝึก
เคลื่อนไหวสายตา แบบฝึกหัดจำคำ แบบฝึกอ่านเป็นวลี แบบฝึกหัดแบบเจาะจง แบบฝึกหัดอ่าน
แบบข้ามคำ และแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน ผลปรากฏว่า นักเรียนมีสมรรถภาพ
การอ่านเร็วสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จารุณี โชคสมบัติ (จารุณี โชคสมบัติ 2524 : 48) ได้ศึกษาความสามารถใน
การอ่านของนักเรียนที่ใช้ชุดการฝึกการอ่านอย่างมีระบบกับชุดการฝึกอ่านความเรียง ใน

ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 48 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการฝึกอ่าน
อย่างมีระบบมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในระดับมัธยมศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกเร็ว มีดังนี้

จินตนา พวงจันทร์แดง (จินตนา พวงจันทร์แดง 2524 : 33) ได้
ทดสอบวัดอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 150 คน จาก
5 โรงเรียน โดยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ แบบทดสอบ
วัดความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างประโยค และแบบทดสอบความสามารถในการ
เคลื่อนสายตา ผลปรากฏว่า ควรปรับปรุงการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้น เพราะความ
สามารถในการเข้าใจศัพท์ ความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างของประโยค และ
ความสามารถในการเคลื่อนสายตายังไม่ดีพอและไม่สัมพันธ์กัน

และงานวิจัยของ ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ (ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ 2524 : 85) ซึ่ง
สร้างแบบทดสอบขึ้นเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจและ
สัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า อัตรา
เร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กัน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความสามารถใน
การอ่านเร็วของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาในตอนต้น ว่า เมื่อนักเรียนได้รับการฝึก
ทักษะการอ่านจากการใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบและแบบฝึกอ่านความเรียงอย่างเต็มที่
จะสามารถพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้นหรือไม่ และแบบฝึกอ่าน
ชนิดใดเหมาะสมสำหรับใช้ในการฝึกอ่านสำหรับนักเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

ความหมายของความสนใจนี้ กูด (Good. 1954 : 223) ได้กล่าวไว้ว่า ความสนใจ คือ สภาพจิตของมนุษย์อย่างหนึ่ง ซึ่งนำมนุษย์ไปสู่ความรู้ ความเข้าใจ อาจจะ มีอยู่ชั่วขณะหรือยาวนานจะมีมากน้อยเท่าใดก็แล้วแต่ความอยากรู้อยากเห็นของแต่ละบุคคล ประสพการณ์เป็นเครื่องทำให้ความสนใจของแต่ละบุคคลมีสภาพแตกต่างกัน ส่วน ทอร์นไคค์ (ชอแก้ว โกลย์สุพัทธ์ 2525 : 6 อ้างอิงมาจาก Thorndike. n.d.) ให้ ความหมายว่าเป็นลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกและความนึกคิด ของคนเรา และคิวอี้ (Dewey. 1959 : 66) กล่าวว่าความสนใจเป็นความรู้สึก ชอบหรือพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดใด แนวความคิดหนึ่ง หรือกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่ง

จากความหมายที่กล่าวมานี้พอสรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือความคิดเห็นที่จะทำตามของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึก และความคิดต่าง ๆ ย่อมแปรไปตามประสพการณ์ของบุคคลนั้น

การวัดความสนใจ

ความสนใจนี้เป็นความรู้สึกหรือความนึกคิดของบุคคลจึงยากที่จะวัดผลได้ถูกต้อง ที่สุด ทั้งนี้เพราะแต่ละบุคคลย่อมจะมีความสนใจแตกต่างกันออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ ประกอบหลายประการ เช่น อายุ เพศ สติปัญญา สิ่งแวดล้อม พัฒนาการทางร่างกาย ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม แต่ถึงแม้จะวัดความรู้สึกได้ยากเพียงใดก็ตาม โพรลิก (ชอแก้ว โกลย์สุพัทธ์ 2526 : 23 อ้างอิงมาจาก Prolick. n.d.) ได้อธิบายถึงวิธีเก็บข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสนใจไว้ 4 ประการ ซึ่งอาจจะกล่าวได้ ดังนี้ ๆ ดังนี้

1. สังเกตความเป็นไปของแต่ละบุคคล
2. จับความสนใจต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนแสดงออกมา
3. ศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นกระทำ
4. ใช้แบบสอบถามความสนใจ วัดโดยตรง

นอกจากนี้ เฮิร์ลอค (Hurlock. 1955 : 160 - 161) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการวัดความสนใจนั้นสามารถวัดได้ 3 วิธี คือ

1. ใช้การสังเกต
2. ใช้การสัมภาษณ์
3. ใช้แบบสอบถามความสนใจ

ส่วนเดวิส (Davis. 1964 : 105) ได้เสนอแนะเทคนิคในการวัดความสนใจได้ 3 ประการ ดังนี้

1. ค้นหาสิ่งที่แต่ละบุคคลชอบทำในระยะ 2 - 3 ปีที่ผ่านมา ถ้าเขาขอมสละเวลาว่างที่มีอยู่เพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะก็แสดงว่าเขาสนใจในสิ่งนั้น
2. ค้นหาว่าแต่ละบุคคลมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด ถ้าเขามีความรู้ในเรื่องนั้นมากก็แสดงว่าสนใจในเรื่องนั้น ซึ่งจะขึ้นอยู่กับหลักความจริงที่ว่าคนเราย่อมจำสิ่งที่ตนสนใจได้ดีกว่าสิ่งที่ไม่สนใจ

3. กำหนดข้อความขึ้น แล้วให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้ลึกซึ้งชอบหรือไม่ชอบ

ในการวัดความสนใจนี้ เมห์เรตส์ และเลห์เมนน์ (Mehrens and Lehmann. 1969 : 218) ได้ทำการพิสูจน์แล้วว่าวิธีการวัดโดยการให้แบบสอบถามที่ดีที่สุด เราความสนใจมากที่สุด และเป็นวิธีการที่เชื่อมั่นได้

เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ

สมาคมครูแห่งชาติของอังกฤษ (National Council of English. 1956 : 488) ได้กล่าวถึงความสนใจของเด็กอายุ 12 - 15 ปี ไว้ว่า

1. ชอบเรื่องตลก เรื่องจริง เรื่องการกีฬา และจะมีวิธีการในเรื่องความสนใจเกี่ยวกับสโมสร การทำงานเป็นหมู่คณะ สนใจเรื่องที่เขียนเกี่ยวกับสัตว์ การผจญภัยลึกลับ การสะสม และการทดลอง สำหรับเด็กผู้หญิงสนใจเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ

2. ความสนใจนั้นขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่จะทำ ส่วนในด้านมนุษยสัมพันธ์เด็กจะสนใจภาษาของแต่ละบุคคลแต่ละกลุ่ม

3. ประารณานี้จะแสดงความคิด จินตนาการและต้องการเข้าใจถึงความสามารถของแต่ละบุคคลในด้านภาษา ซึ่งจะช่วยให้เขารู้จักภาษาคีขึ้น

4. ต้องการที่จะรู้เรื่องราวและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของมนุษย์

5. ต้องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรัฐบาล สนใจทำงานอดิเรกที่ต้องการใช้ความรู้ทางเทคนิค และทักษะ รู้จักแก้ปัญหายิ่งขึ้น เริ่มปลูกฝังนิสัยในการอ่านหนังสือต่าง ๆ ตามความสนใจของตนเอง

และไวท์เฮด (Whitehead. 1968 : 234) ได้ศึกษาความสนใจของเด็กหญิง - ชาย อายุ 12 - 14 ปี ไว้ว่า เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงชอบ คือ เรื่องการผจญภัย และเรื่องลึกลับ เรื่องชีวิตชาวอเมริกัน ทั้งสมัยบุกเบิก และปัจจุบัน เรื่องชีวประวัติ เรื่องเพื่อน เรื่องประวัติศาสตร์ เรื่องตลกขบขัน เรื่องเทพนิยายนิทาน เรื่องเกี่ยวกับวีรบุรุษ เรื่องเกี่ยวกับคนในประเทศต่าง ๆ เรื่องเหตุการณ์ของโลก ส่วนเรื่องที่เด็กชายชอบมากกว่าเด็กหญิง คือ เรื่องวิทยาศาสตร์ และนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ เรื่องกีฬา เรื่องที่เด็กหญิงชอบมากกว่าเด็กชาย คือ เรื่องเกี่ยวกับอาชีพ และเรื่องรักใคร่

เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

ความสนใจเกี่ยวกับการอ่านหนังสือของเด็กอายุ 12 - 14 ปี ในประเทศนี้ รัญจวน อินทรกำแหง (รัญจวน อินทรกำแหง 2519 : 54) ได้ศึกษาไว้ว่า เด็กชาย อายุ 12 ปี ชอบอ่านหนังสือฉาบฉวยกับ ประวัติศาสตร์ ชีวิตประวัติ เรื่องเกี่ยวกับวีรบุรุษ วีรสตรี ส่วนเด็กหญิงสนใจเรื่องเกี่ยวกับชีวิตในบ้าน ในโรงเรียน เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ครั้นอายุ 13 ปี เด็กชายชอบเรื่องเครื่องกลไก เด็กหญิงชอบอ่านนวนิยายของผู้ใหญ่ และเมื่ออายุ 14 ปี ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงจะหันมาสนใจอ่านนิยายสารมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจต่อภาษาไทยมีดังนี้

สมสมัย แสงชั้น (สมสมัย แสงชั้น 2516 : 70 - 71) ได้ทำการวิจัย เรื่องความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใน ปีการศึกษา 2514 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชายและหญิงของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ในเขตกรุงเทพมหานครรวม 11 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 500 คน โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า เรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีไทย นักเรียนสนใจ เรื่องอิเหนา และเวนิสวานิช เป็นอันดับ 1 และ 2 ตามลำดับ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือผู้ปกครองมีส่วนทำให้ความสนใจของ นักเรียนแตกต่างกันออกไป

นิตยา บุญสิงห์ (นิตยา บุญสิงห์ 2517 : 113 - 116) ได้ทำการวิจัย เรื่องความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อเนื้อเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2516 จากโรงเรียนรัฐบาล และ โรงเรียนราษฎร์ในเขตกรุงเทพมหานครรวม 300 คน โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามวัด ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า ด้านเนื้อหาที่นักเรียนสนใจเรื่องนาคพระโขนงเป็นอันดับหนึ่ง มหาภคินิदान เป็นอันดับ 2

นักเรียนสนใจน้อยกว่าร้อยละยี่สิบของนักเรียนสนใจวรรณคดีนับเต็มมากกว่าวรรณคดีที่คัดออกมา ส่วนโครงเรื่องที่นักเรียนสนใจมากที่สุด คือ เรื่องการผจญภัยต่าง ๆ และนักเรียนสนใจนวนิยายมากที่สุด

ขอแก้ว โภคย์สุพัตร์ (ขอแก้ว โภคย์สุพัตร์ 2525 : 52 - 53) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสนใจในวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง เป็นผู้สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลปรากฏว่า ความสนใจของนักเรียนหลังการทดลองของแต่ละกลุ่มสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง แต่ความสนใจต่อการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่านักเรียนที่เรียนในรายวิชา ท.221 (การอ่านและพิจารณาหนังสือ) จะมีความสนใจในการอ่านภาษาไทยมากน้อยเพียงใดและถ้านักเรียนได้รับการฝึกอ่านจากแบบฝึกอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วจะช่วยให้ นักเรียนมีความสนใจในการอ่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษานี้มาปรับปรุงประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่อ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงมีประสิทธิภาพในการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบจะมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น
3. นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงจะมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น

4. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงจะมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน

5. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านอย่างมีระบบกับการฝึกอ่านแบบฝึกอ่านความเรียงแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับดังนี้

1. กลุ่มประชากร
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 ของโรงเรียนบางกรวย อ.บางกรวย จ.นนทบุรี ที่เลือกเรียนวิชา ท.221 (การอ่านและพิจารณาหนังสือ) จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 60 คน นำมาคละกันแล้วใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยจับสลากเลือกนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน

- กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ ประกอบการ เรียน
- กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกอ่านความเรียง ประกอบการ เรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
2. แบบสอบถามความสนใจในการอ่านภาษาไทยและความสนใจต่อ

แบบฝึกอ่านทั้ง 2 แบบ

3. แบบฝึกประสิทธิภาพในการอ่าน 2 แบบ คือ
 - 3.1 แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ
 - 3.2 แบบฝึกอ่านโดยใช้ความเร็ว

วิธีการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
 - 1.1 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน สร้างขึ้น

เพื่อวัดความสามารถในการอ่านสองด้านคือ

- ก. ด้านอัตราเร็วในการอ่าน (Reading Rate)
- ข. ด้านความเข้าใจ (Comprehension)

เมื่อทดสอบนักเรียนแล้วนำมาคำนวณหาประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างข้อทดสอบตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. เลือกใช้คำศัพท์ที่อยู่ในหนังสือทักษะสัมพันธ์ชั้นมัธยม

ศึกษาปีที่ 1

2. หาข้อความหรือเนื้อเรื่องจำนวน 8 เรื่อง จากหนังสือ นิยายสารและวารสารต่าง ๆ แล้วนำมาปรับปรุงให้เนื้อเรื่องครอบคลุมคำศัพท์ที่กำหนดให้ โดยศึกษาความสนใจในการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ จากหนังสือวรรณกรรม สำหรับวัยรุ่น ของ บรรลือ พฤษะวัน

3. สร้างคำถามเพื่อวัดความสามารถในการอ่าน
จากเรื่องที่กำหนด โดยสร้างคำถามแบบปรนัยเลือกตอบ (Multiple Choice)
ชนิด 5 ตัวเลือก โดยศึกษาวิธีสร้างข้อสอบจากหนังสือเทคนิคการวัดผล เรื่อง
การสร้างของทดสอบแบบเลือกตอบของ ชวาล แพร์ติกุล (ชวาล แพร์ติกุล
2507 : 139 - 287) แต่ละเรื่องจะมีคำถาม 5 ข้อ รวม 8 เรื่อง มีคำถาม
40 ข้อ

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านนี้ไปให้
คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรและผู้ทรงคุณวุฒิทางค่านาภาษาไทย ประกอบด้วย
ผศ.วรรณิ โสมประยูร อาจารย์พิศศรี แจ่งไพร ดร.สุนทร โคตรบรรเทา
ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและสำนวนภาษาที่เชื่อว่าเหมาะสมที่
จะนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หรือไม่

5. นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบแล้วไปทดลอง
กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่โรงเรียนประชารัฐรูปดัมภ์ โดยทำการทดลอง
ภาคสนามจำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนแบบ 0 - 1

6. นำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p)
และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ โดยการแบ่งเป็นกลุ่มสูง
กลุ่มต่ำ แล้วใช้ตารางสำเร็จของ ฟาน (Fan, 1952 : 6 - 12) หาค่า
ความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ แล้วเลือกข้อสอบจำนวน
40 ข้อ ที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก .20
ขึ้นไป

7. นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้ว ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 2 จำนวน 100 คน ที่โรงเรียนประชารัฐรูปดัมภ์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น
โดยใช้สูตร คูเลอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson 20) ได้ค่าความ
เชื่อมั่นของแบบทดสอบ .8059

1.2 วิธีใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ปฏิบัติดังนี้

1.2.1 แจกเรื่องให้นักเรียนอ่านทีละเรื่อง ผู้คุมสอบให้
สัญญาณนักเรียนเริ่มอ่านพร้อมกัน เมื่ออ่านจบเรื่องให้แต่ละคนบันทึกเวลาที่ใช้
ตามที่ปรากฏบนกระดาษบันทึกเวลา

1.2.2 ผู้คุมสอบเก็บเรื่องที่อ่านคืนแล้ว แจกกระดาษคำถาม
ให้นักเรียน โดยกำหนดให้ตอบคำถามภายในเวลา 10 นาทีต่อเรื่อง

1.2.3 เมื่อนักเรียนตอบคำถามเสร็จ ผู้คุมเก็บกระดาษคำตอบ
แล้วแจกเรื่องที่ 2 ให้ จับเวลาการอ่านเช่นเดียวกับข้อ 1 จนครบ 8 เรื่อง

1.2.4 รวมเวลาทั้งหมดที่นักเรียนอ่านทั้ง 8 เรื่อง มารวม
กันเป็นนาทีแล้วหารจำนวนคำทั้ง 8 เรื่องรวมกัน ผลลัพธ์ที่ได้คือ อัตราเร็วในการอ่าน

1.2.5 คัดจำนวนคำตอบที่นักเรียนตอบถูกเป็นเปอร์เซ็นต์

1.2.6 นำอัตราเร็วในการอ่านคูณด้วยเปอร์เซ็นต์ที่ตอบแบบ
ทดสอบถูกหารด้วย 100 ผลลัพธ์ที่ได้คือ ประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนแต่ละคน

2. แบบสอบถามความสนใจต่อวิธีสอนและการอ่านภาษาไทย

การสร้างแบบสอบถามความสนใจต่อวิธีสอนและการอ่านภาษาไทยนี้
ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

2.1 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความสนใจโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า
3 ระดับ (Rating scale) จำนวน 30 ข้อ ซึ่งจะมีทั้งข้อความเชิงนิมิต และ
เชิงนิเสธคละกัน ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องใด
ช่องหนึ่งใน 3 ช่อง ตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน

ตัวอย่างแบบสอบถามความสนใจ

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่นักเรียนมีความรู้สึก
ที่แท้จริง

ข้อที่	ข้อความ	มาก	ปาน กลาง	น้อย
1	นักเรียนชอบวิธีการสอนอ่านแบบนี้มาก			
2	วิธีสอนของครูช่วยให้ นักเรียนอ่านได้ เร็วขึ้น			
3	แบบฝึกอ่านช่วยให้ นักเรียนรักการอ่าน มากขึ้น			
4	นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน			
5	ชอบฟัง <u>มากกว่า</u> อ่านหนังสือ			

2.2 นำแบบสอบถามความสนใจที่สร้างขึ้นไปให้กรรมการควบคุม
ปริญญานิพนธ์และผู้ที่ทรงคุณวุฒิอ่านภาษาไทย ประกอบด้วย ผศ.วรรณี โสมประยูร
อาจารย์พิศศรี แจ้งไพร พิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความสนใจต่อ
วิธีสอนและการอ่านภาษาไทย เพื่อให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษาและเนื้อหา
อยู่ในขอบข่ายของวิชาภาษาไทย

2.3 นำแบบสอบถามความสนใจต่อวิธีสอนและการอ่านภาษาไทย
ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ โดย
ทำการทดลองภาคสนาม จำนวน 100 คน แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน
ตามเกณฑ์ดังนี้

แบบสอบถามที่ข้อความถามเป็นเชิงนิมิต

สนใจมาก	ได้	3	คะแนน
สนใจปานกลาง	ได้	2	คะแนน
สนใจน้อย	ได้	1	คะแนน

แบบสอบถามที่ข้อความถามเป็นเชิงนิเสธ

สนใจมาก	ได้	1	คะแนน
สนใจปานกลาง	ได้	2	คะแนน
สนใจน้อย	ได้	3	คะแนน

2.4 นำแบบสอบถามความสนใจมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 166 - 168) โดยเรียงคะแนนจากคะแนนสูงสุดไปหาคะแนนต่ำสุดนับคะแนนสูงสุดลงมา 25 % เป็นกลุ่มต่ำ หาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ และใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามแต่ละข้อในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เลือกข้อความที่มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปแล้วคัดเลือกมา 30 ข้อ

2.5 นำแบบสอบถามความสนใจต่อวิธีสอนและสื่อการเรียนภาษาไทยจำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 100 คน ที่โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ เพื่อนำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร Alpha Coefficient (α) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7778

3. แบบฝึกประสิทธิภาพในการอ่าน

ได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเกณฑ์และทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน

3.2 ศึกษาวิธีการอ่านเร็วและลักษณะของแบบฝึกอ่านเร็ว

3.3 รวบรวมคำศัพท์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากหนังสือ
ทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 แล้วนำมาสร้างแบบฝึกอ่าน 2 แบบ ดังนี้

3.3.1 การสร้างแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ จำนวน 6 ชุด
ประกอบด้วยแบบฝึกหัดทั้งหมด 46 ชุด ดังในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ

ชุดที่	จำนวนบท
1 แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวสายตา (Eye Movement Exercises)	10
2 แบบฝึกหัดจำคำ (Word Recognition Exercises)	7
3 แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี (Phrase Reading Exercises)	5
4 แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง (Scanning Exercises)	9
5 แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ (Skimming Exercises)	5
6 แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension Exercises)	10
รวม	46

3.3.2 การสร้างแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง จำนวน 30 ชุด

นำเรื่องต่าง ๆ จากหนังสืออ่านสำหรับเด็กวัยรุ่นมาคัดเลือก โดยให้มี
คำศัพท์ครอบคลุมคำศัพท์ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำมาสร้างเป็นแบบฝึกจำนวน 30
แบบฝึก ในตอนท้ายของแบบฝึกแต่ละชุดจะเป็นคำถามชนิด 5 ตัวเลือก โดยจะ

สร้างขึ้น 10 ชุด ช่วงชุดที่ 21 - 31 นั้น จะเป็นแบบฝึกชุดเดียวกับกับแบบฝึกอย่าง
มีระบบชุด 21 - 30

3.4 หลังจากการสร้างแบบฝึกอ่านทั้งสองแบบแล้ว ผู้วิจัยนำชุดฝึก
อ่านเร็วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย
ประกอบด้วย รศ.ดร.สุนทร โคตรบรรเทา ผศ.วรณี โสภประยูร อาจารย์
สิศศรี แจ่มไพร ตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมก่อนเนื้อหา และจำนวนที่ใจแล้วนำมา
ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีลักษณะ
คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลอง 3 ครั้ง คือ ทดลองแบบหนึ่งก่อนหนึ่ง ทดลอง
กลุ่มเล็ก และทดลองภาคสนาม ซึ่งในการทดลองแต่ละครั้งจะนำมาปรับปรุงแก้ไข
ทุกครั้ง

การดำเนินการทดลอง

การศึกษาประสิทธิภาพในการอ่าน การพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่าน
ความสนใจในการอ่านภาษาไทยและความสนใจต่อแบบฝึกอ่านทั้ง 2 แบบ เพื่อ
เปรียบเทียบผลการทดลองภายในกลุ่มทดลองและภายหลังการทดลอง โดยใช้แบบ
ทดลองแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest
Design (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 226 - 227) ดังนี้

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

Group	Pretest	Treatment	Posttest
E(R)	T ₁	X	T ₂
C(R)	T ₁	$\sim$ X	T ₂

- X หมายถึง การทดลองโดยใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ
 $\sim$ X หมายถึง การทดลองโดยใช้แบบฝึกอ่านความเรียง
T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนที่จะทำการทดลอง (Pretest)
T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)
R หมายถึง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random assignment)
E หมายถึง กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
C หมายถึง กลุ่มควบคุม (Control Group)

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. เมื่อกำหนดกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มควบคุมแล้ว ได้ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบสอบถามความสนใจในการอ่านและความสนใจต่อแบบฝึกอ่านทั้ง 2 แบบ

2. การดำเนินการทดลองจะกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 ระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน โดยผู้วิจัยจะดำเนินการทดลองเองทั้งสองกลุ่ม ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที โดยดำเนินการดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองฝึกด้วยแบบฝึกอย่างมีระบบ จำนวน 30 ชุด

2.2 กลุ่มควบคุมฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง จำนวน 30 ชุด

3. หลังจากการทดลองเสร็จสิ้นลง ทำการทดลองกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Posttest) โดยแบบทดสอบและแบบสอบถามวัดทัศนคติชุดเดียวกันกับที่ใช้สอบก่อนการทดลอง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนทั้ง 2 ชุด เสร็จแล้วนำคะแนนที่ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านเร็วก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample

2. เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Sample ในรูปคะแนนผลต่างระหว่างก่อนการเรียนกับหลังการเรียน

3. เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในการอ่านภาษาไทยและความสนใจต่อแบบฝึกอ่านทั้ง 2 แบบ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Sample

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของคะแนน
2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน โดย

ใช้สูตร Kuder - Richardson 20 (วิเชียร เกตุสิงห์ 2528 : 175 - 176)

$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(\frac{s_t^2 - \Sigma pq}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ
 p แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก
 q แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิด ($1 - p$)
 Σpq แทน ความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3. หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความสนใจในการอ่านภาษาไทยและตอบแบบฝึกอ่านทั้ง 2 แบบ ใช้สูตร (Edwards. 1960 : 139)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t	แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนในแต่ละข้อ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
$\bar{X}_H$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของ กลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของ กลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูง
S_L^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มต่ำ
n_H	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มสูง
n_L	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มต่ำ

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความสนใจในการอ่านภาษาไทย
โดยใช้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^n S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
$\sum_{i=1}^n S_i^2$	แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของ แบบสอบถามแต่ละข้อ
S_x^2	แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด
n	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิภาพในการอ่าน การพัฒนา
ประสิทธิภาพในการอ่านและความสนใจในการอ่านภาษาไทยและความสนใจต่อแบบ
ฝึกอ่านทั้ง 2 แบบภายใน กลุ่มระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้
t-test แบบ test of dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ
2524 : 99 - 101)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}} \quad df = N - 1$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
N แทน จำนวนคู่
 ΣD แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบ
กันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการ
ทดสอบก่อนเรียนกับหลังการเรียน
 ΣD^2 แทน ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างจากการ
เปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนน
ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนกับหลังการเรียน

6. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนประสิทธิภาพในการอ่าน ความ
สนใจในการอ่านและความสนใจต่อแบบฝึกอ่านทั้ง 2 แบบของทั้งสองกลุ่ม คำนวณจาก
สูตร t-test ในรูป Different Score (Edward. 1954 : 256)

$$t = \frac{\bar{X}_{D_1} - \bar{X}_{D_2}}{\sqrt{\frac{s_{D_1}^2}{N_1} + \frac{s_{D_2}^2}{N_2}}}, \quad df = \frac{\left(\frac{s_{D_1}^2}{N_1} + \frac{s_{D_2}^2}{N_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{s_{D_1}^2}{N_1} \right)^2}{N_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_{D_2}^2}{N_2} \right)^2}{N_2 - 1}}$$

เมื่อ $\bar{X}_{D_1}$	แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการ เรียนกับการทดสอบก่อนการ เรียนของ กลุ่มทดลอง
$\bar{X}_{D_2}$	แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการ เรียนกับการทดสอบก่อนการ เรียนของ กลุ่มควบคุม
$s_{D_1}^2$	แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง การทดสอบหลังการ เรียนกับการเรียนของ กลุ่มทดลอง
$s_{D_2}^2$	แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง การทดสอบหลังการ เรียนกับการเรียนของ กลุ่มควบคุม
N_1	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
N_2	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

7. การวัดความสามารถในการอ่าน คำนวณโดยใช้สูตรของมิลเลอร์

(Miller. 1956 : 6 - 7)

$$\text{อัตราเร็วในการอ่าน} = \frac{\text{จำนวนคำที่อ่านได้}}{\text{เวลาที่ใช้ในการอ่านข้อความเป็นนาที}}$$

$$\text{ความเข้าใจในการอ่าน} = \frac{\text{จำนวนข้อคำถามที่ตอบถูก} \times 100}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$$

$$\text{ประสิทธิภาพในการอ่าน} = \frac{\text{อัตราเร็วในการอ่าน} \times \text{ความเข้าใจคิดเป็นเปอร์เซ็นต์}}{100}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับจุดมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่าน ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง

จากจุดมุ่งหมาย ข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงนั้น มีสมมุติฐานว่า กลุ่มนักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่อ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงมีประสิทธิภาพในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียน
ที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านโดยใช้
แบบฝึกอ่านความเรียง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	83.9000	1198.2655	2.4398*
กลุ่มควบคุม	30	60.5333	1153.4298	

$$* p < .05$$

ผลการวิเคราะห์ในตาราง 3 พบว่า ประสิทธิภาพในการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการ
ฝึกอ่านด้วยแบบฝึกความเรียง มีประสิทธิภาพในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไป
ตามสมมุติฐานข้อที่ 1 และสามารถสรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านอย่างมีระบบ
มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง

2. เปรียบเทียบการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่าน ก่อนและหลังการทดลอง
ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบและแบบฝึกอ่านความเรียง

จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 2, 3 เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาประสิทธิภาพในการ
อ่านก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมี
ระบบและแบบฝึกอ่านความเรียง ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านภาษาไทย ก่อนและหลัง
การทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบและแบบฝึกอ่าน
ความเรียง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{D}$	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	30	91.4000	175.2333	83.9000	2517	245926	13.2753 **
กลุ่มควบคุม	30	109.2333	169.9000	60.5333	1816	154978	8.4122 **

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ในตาราง 4 พบว่า การพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่าน
ภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบสูงขึ้น
กว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการ
การฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบจะมีการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น
ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2

นอกจากนั้นผลการวิเคราะห์ยังพบว่า การพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่าน
ภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงสูงขึ้น
กว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการ
การฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงจะมีการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น ซึ่ง
เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3

3. เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง

จากจุดมุ่งหมาย ข้อที่ 4 เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	t
กลุ่มทดลอง	30	3.3	19.1138	.2736
กลุ่มควบคุม	30	3	16.9655	

ผลการวิเคราะห์ในตาราง 5 พบว่า ความสนใจในการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง มีความสนใจในการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 4

4. เปรียบเทียบความสนใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ กับแบบฝึกอ่านความเรียง

จากจุดมุ่งหมาย ข้อที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบความสนใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผล ดังตาราง 6

ตาราง 6 การเปรียบเทียบความสนใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ กับแบบฝึกอ่านความเรียง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	t
กลุ่มทดลอง	30	4.300	14.9759	3.1996**
กลุ่มควบคุม	30	1.333	11.2195	

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 6 พบว่า ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าความสนใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียงแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านอย่างมีระบบมีความสนใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านความเรียง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบ คือแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง ซึ่งพอสรุปลำดับขั้นและผลการวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่าน ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง
2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่าน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ
3. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่าน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง
5. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง

สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่อ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงมีประสิทธิภาพในการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบจะมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น
3. นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงจะมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น
4. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงจะมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน
5. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับการฝึกอ่านแบบฝึกอ่านความเรียงแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการทดลอง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกเรียนในรายวิชา ท. 221 (การอ่านและพิจารณาหนังสือ) ของโรงเรียนบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 60 คน จับฉลากแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้
 - 2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน มีลักษณะเป็นข้อความหรือเนื้อเรื่องสั้น ๆ จำนวน 8 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านจำนวน 5 ข้อ เป็นคำถามแบบปรนัยชนิด 5 ตัวเลือก รวมทั้งหมดจะมีคำถาม 40 ข้อ คำถามทุกข้อผ่านการวิเคราะห์คุณภาพโดยการหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก และใช้วิธี KR 20 หาความเชื่อมั่นได้ .8059

2.2 แบบสอบถามความสนใจ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ความสนใจในการอ่านภาษาไทย 15 ข้อ

ตอนที่ 2 ความสนใจต่อแบบฝึกอ่านทั้ง 2 แบบ 15 ข้อ

แบบสอบถามนี้มีมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของเช็คเวียร์และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร Coefficient Alpha (α) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7778

2.3 แบบฝึกประสิทธิภาพในการอ่าน 2 แบบ คือ

แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ มี 6 แบบฝึก ซึ่งประกอบด้วยชุดต่าง ๆ

ดังนี้

1. แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา จำนวน 10 ชุด
2. แบบฝึกอ่านจำคำ จำนวน 7 ชุด
3. แบบฝึกอ่านเป็นวลี จำนวน 9 ชุด
4. แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง จำนวน 5 ชุด
5. แบบฝึกอ่านแบบข้ามคำ จำนวน 5 ชุด
6. แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 10 ชุด

แบบฝึกอ่านความเรียง มี 30 แบบฝึก ซึ่งแต่ละแบบฝึกจะลักษณะ

เป็นเรื่องสั้น ๆ และในตอนท้ายของแบบฝึกจะมีคำถามแบบปรนัยชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 6 ข้อทุกเรื่อง

การดำเนินการทดลอง

1. ทดสอบก่อนเรียน ให้นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำการสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบประสิทธิภาพในการอ่านและแบบสอบถามความสนใจในการอ่านและความสนใจต่อแบบฝึกอ่าน

2. ดำเนินการทดลอง กลุ่มทดลองใช้แบบฝึกหัดอ่านอย่างมีระบบ กลุ่มควบคุมใช้แบบฝึกอ่านความเรียง เป็นเวลากลุ่มละ 12 คาบ

3. ทดสอบหลังการเรียน ให้นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทดสอบหลังการเรียน โดยใช้แบบทดสอบประสิทธิภาพในการอ่านและแบบสอบความสนใจในการอ่านและความสนใจต่อแบบฝึกอ่าน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านเร็ว ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยใช้ $t - test$ แบบ

Dependence Sample

2. เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มโดยใช้ $t - test$ แบบ Dependence Sample ในรูปคะแนนผลต่างระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง

3. เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในการอ่านภาษาไทยและความสนใจต่อแบบฝึกอ่านทั้ง 2 แบบ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$ แบบ Independent Sample

สรุปผลการทดลอง

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงมีประสิทธิภาพในการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงมีประสิทธิภาพในการอ่านเร็วสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับการฝึกอ่านแบบฝึกอ่านความเรียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

สมมุติฐานข้อที่ 1 นักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่อ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงมีประสิทธิภาพในการอ่านแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านอย่างมีระบบ และที่ได้รับการฝึกอ่านแบบฝึกอ่านความเรียงมีประสิทธิภาพในการอ่านแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ฝึกอ่านอย่างมีระบบช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านภาษาไทยสูงกว่าการแบบฝึกอ่านความเรียง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิทัศน์ เสมอพิทักษ์ (นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ 2525 : 66) พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว 6 ชุด คือ แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวสายตา แบบฝึกหัดจำคำ แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ และแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน มีสมรรถภาพในการอ่านเร็วสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกด้วยชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว และจากผลการวิจัยของอัทธยา สายศิลป์ (อัทธยา สายศิลป์ 2526 : 66)

พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยฝึกตามกิจกรรมในคู่มือการสอนภาษาไทยของกรมวิชาการ การที่นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงนั้น น่าจะมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ ได้มีการฝึกเป็นลำดับขั้นอย่างมีระบบ คือฝึกการเคลื่อนสายตา ฝึกจำคำ ฝึกอ่านเป็นวลี ฝึกอ่านแบบเจาะจง ฝึกอ่านข้ามคำ และฝึกความเข้าใจในการอ่าน จากแบบฝึกอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีผลทำให้นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพในการอ่านสูง

2. การใช้เวลาฝึกที่ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่ง มิลเลอร์ (Miller. 1956 : 6 - 7) ก็ได้กล่าวไว้ว่าการฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอในระยะเวลา 5 - 7 สัปดาห์ ก็จะช่วยให้ผู้ที่ได้รับการฝึกมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น

สมมุติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบจะมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถช่วยให้ประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจารุณี โชคสมัย (จารุณี โชคสมัย 2526 : 71) ได้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกสมรรถภาพการอ่านจากชุดการฝึกอย่างมีระบบจะมีสมรรถภาพในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลอง และอาจมาสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

1. แบบฝึกอ่านนี้เป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่สำหรับนักเรียน จึงสนใจที่จะฝึกฝน และปฏิบัติตามขั้นตอนของการฝึกเป็นอย่างดี จึงทำให้นักเรียนเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน ของตนให้สูงขึ้นในระยะเวลาอันรวดเร็ว

2. ขั้นตอนและวิธีการฝึกอ่านมีลักษณะที่นักเรียนจะต้องแข่งขันกับตนเอง เพื่อลดเวลาในการอ่านและเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านของตนให้สูงขึ้น การอ่านเร็วขึ้น ตลอดจนคะแนนที่ได้รับทำให้นักเรียนมีกำลังใจและตั้งใจฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอ

3. นักเรียนได้รับการแก้ไขวิธีการอ่านและลักษณะนิสัยที่ดีในการอ่านที่ถูกต้อง ตลอดจนเวลาที่ทำการฝึกอ่านทำให้นักเรียนเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

สมมุติฐานข้อที่ 3 นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเร็วสูง จะมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเร็วสูง มีประสิทธิภาพในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าแบบฝึกอ่านความเร็วสูงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถ ช่วยให้ประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนสูงกว่าก่อนการทดลอง ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสนธิ ทังหรี (สนธิ ทังหรี 2526 : 41) ซึ่งได้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านจากแบบฝึกอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมีความสามารถในการอ่าน สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และงานวิจัยของนิศยา บุญสิงห์ (นิศยา บุญสิงห์ 2517 : 54) ได้พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านจากแบบฝึกอ่านประกอบการเรียนจะมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น นอกจากเหตุผลดังกล่าวแล้วอาจมีเหตุผลมาจาก

1. แบบฝึกอ่านความเรียงทุกแบบฝึกเป็นเรื่องอ่านสั้น ๆ ที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน ทำให้เร้าใจนักเรียนให้มีความรู้สึกต้องการอ่าน และท้ายแบบฝึกจะมีคำถามให้นักเรียนตอบเป็นการท้าทายความสามารถและต้องการรู้ผลคะแนนของตนที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น

2. การใช้เวลาฝึกที่ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ตลอดจนการได้รับการแก้ไขลักษณะนิสัยที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านตลอดเวลาจึงช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น

สมมุติฐานข้อที่ 4 นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงจะมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง มีความสนใจในการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าความสนใจต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีค่าน้อยกับแบบฝึกอ่านเพียงอย่างเดียว นักเรียนที่ได้รับการทดลองนี้เป็นนักเรียนที่เลือกเรียนรายวิชา ท. 221 (การอ่านและพิจารณาหนังสือ) จึงสนใจต่อการอ่านอยู่แล้ว ทำให้ความสนใจของนักเรียนอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุณี โชคสมัย (จารุณี โชคสมัย 2526 : 74) ได้เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง ผลปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติต่อภาษาไทยไม่แตกต่างกัน และอาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการดังนี้

1. นักเรียนมีความสนใจต่อการอ่านแบบฝึกมากเท่าเทียมกันทั้งสองกลุ่ม
2. การจัดกิจกรรมประกอบการสอนมีส่วนช่วยเร้าใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่านได้เท่าเทียมกันทั้งสองกลุ่ม

3. แบบฝึกอ่านทั้งสองแบบมีขั้นตอนการฝึกและเนื้อเรื่องประเภทต่าง ๆ เราใจให้นักเรียนสนใจต้องการฝึกอ่าน เมื่อนักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ก็จะมีผลทำให้สามารถตอบคำถามได้มาก และเมื่อจบแบบฝึกอ่านแต่ละชุด นักเรียนก็จะได้ทราบผลการตอบคำถามของตนทันที ซึ่งมีผลให้นักเรียนต้องการที่จะแข่งขันกับตนเอง พยายามทำคะแนนให้ดียิ่งขึ้น โดยไม่เกิดความเบื่อหน่ายที่จะฝึกอ่านต่อไป

สมมุติฐานข้อ 5 ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับการฝึกอ่านแบบฝึกอ่านความเรียงแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับการฝึกอ่านแบบฝึกอ่านความเรียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบเป็นแบบฝึกอ่านที่นักเรียนให้ความสนใจมากกว่าแบบฝึกอ่านความเรียง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิโรตา (Sirota, 1971 : 2520-A) ได้ศึกษาพบว่า การจัดโปรแกรมการอ่านให้นักเรียนในแต่ละวันนั้นมีผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียน เพราะจะทำให้ให้นักเรียนสนใจอ่านแบบฝึกอ่านมากขึ้นและดีขึ้นตามลำดับ

การที่นักเรียนมีความสนใจต่อแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบมากกว่านั้นอาจเนื่องมาจากเหตุผลอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

1. ชุดแบบฝึกอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เป็นกิจกรรมแปลกใหม่ สำหรับนักเรียน เพราะประกอบควยแบบฝึกอ่านหลายรูปแบบ จากการฝึกเคลื่อนไหวร่างกาย ฝึกจำคำ ฝึกอ่านเจาะจง ฝึกอ่านแบบวลี ฝึกอ่านข้ามคำ และฝึกความเข้าใจในการอ่าน เป็นการฝึกตามลำดับขั้น จึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และตั้งใจที่จะทำแบบฝึกหัดอ่านตลอดเวลา

2. นักเรียนสามารถทดสอบความสามารถของตนเองได้ว่าอ่านได้ดีขึ้น
 มากน้อยเพียงใดทันทีที่ได้ฝึกอ่านเสร็จสิ้นลง และทราบถึงความเปลี่ยนแปลงของตนเอง
 ตลอดเวลาที่ใช้แบบฝึกอ่านว่าตนเองอ่านได้เร็วขึ้น และมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
 มากน้อยเพียงใด

3. การจัดลำดับขั้นตอนของการฝึกอ่านจากง่ายไปหายากทำให้นักเรียน
 สนใจที่จะปฏิบัติตามคำสั่งที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นในแบบฝึกอ่านต่าง ๆ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นชัดเจนว่า การสอนด้วยแบบฝึกอ่านอย่าง
 มีระบบช่วยทำให้ประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น ตลอดจนทำให้นักเรียน
 มีความสนใจต่อการอ่านดีขึ้นกว่าเดิมด้วย อันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะนอกจากนักเรียน
 จะมีประสิทธิภาพในการอ่านดีขึ้นแล้วยังส่งเสริมให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการ
 ศึกษาเล่าเรียนยิ่งขึ้น จึงกล่าวได้ว่า การใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบเป็นเครื่องมือที่มี
 ความสำคัญขึ้นหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่าน บรรลุจุดมุ่งหมาย
 ประการหนึ่งในหลักสูตรมัธยมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่ว่า "...ให้ใช้ทักษะ
 ทางภาษาเพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินและสร้างนิสัยรักการอ่าน..." (กระทรวง
 ศึกษาธิการ 2521 : 7)

ผลการวิจัยนี้จึงเป็นแนวทางในการฝึกการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา
 ตอนต้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการอ่านดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไปในด้านการเรียนการสอน

1.1 การเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา
 ตอนต้นนั้นมีความสำคัญยิ่ง เพราะจะช่วยให้นักเรียนเพิ่มความสามารถในการอ่านดีขึ้น
 อันจะมีผลทำให้การเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

1.2 จากการทดลองผู้วิจัยพบว่า การฝึกประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนนั้น ถ้ากระตุ้นนักเรียนโดยมีการจับเวลาในการอ่านแล้วบันทึกไว้ให้นักเรียนได้ทราบผลการพัฒนาความเร็ว และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแล้วจะช่วยให้นักเรียนมีความพยายามและเร่งอัตราการอ่านของตนให้สูงขึ้น ดังนั้นทุกครั้งที่ทำการฝึกอ่านควรจับเวลาและให้นักเรียนได้บันทึกเวลาในการอ่านและคะแนนจากการตอบคำถามของตนไว้ทุกครั้งที่ทำ การฝึกอ่าน

1.3 การสร้างแบบฝึกอ่านควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน และไม่ยากจนเกินไป อาจเป็นนิทาน เรื่องสั้นหรือเกร็ดความรู้ที่น่าสนใจ ซึ่งอาจหาได้จากหนังสือพิมพ์ และนิตยสารต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

1.4 ความยาวของเนื้อหาในแต่ละแบบฝึกอ่านไม่ควรมากเกินไป เพราะจะทำให้ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในแต่ละแบบฝึกควรมีคำประมาณ 700 - 1000 คำ เพราะจากการวิจัยพบว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนี้มีความสามารถอ่านได้ควยอัตราเร็วเฉลี่ย 250 คำต่อนาที

1.5 การจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมเช่น สถานที่ที่ใช้ฝึกอ่าน ควรจัดให้เหมาะสมบรรยากาศในห้องเรียนพยายามให้นักเรียนมีความสนุกที่จะอ่านเรื่องราวต่าง ๆ แสงสว่าง สภาพของโต๊ะเรียนควรมีขนาดที่เหมาะสมกับนักเรียน และควรนั่งแยกห่างจากกัน

1.6 การฝึกอ่านจะต้องเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ถ้านักเรียนคนใดขาดการฝึกควรได้รับการซ่อมเสริมทุกครั้ง การได้ฝึกทุกวันยิ่งจะช่วยให้ นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านเร็วยิ่งขึ้น

1.7 เวลาที่ใช้ในการฝึกแต่ละครั้งควรจัดให้พอดี เพราะความสนใจของนักเรียนในวัยนี้อยู่ในระยะเวลาสั้น ๆ จึงควรใช้เวลาในการฝึกเพียงครั้งละ 15 - 30 นาที

1.8 ความชัดเจนของแบบฝึกอ่าน การพิมพ์แบบฝึกอ่านต้องให้ถูกต้องและชัดเจนที่สุดเพราะเป็นสิ่งสำคัญต่อการอ่านมาก แบบฝึกที่ไม่ชัดเจนจะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกขี้ขลาดใจจนกลายเป็นความเบื่อหน่ายต่อการอ่านได้

1.9 การจัดกิจกรรมประกอบเพื่อให้นักเรียนฝึกฝนการอ่านโดยแข่งขันกับตนเองเป็นการพัฒนาของการอ่านของตน เช่น จัดให้มีการอ่านเร็วและมีความเข้าใจในการอ่านสูงด้วย จากนั้นอาจคัดเลือกตัวแทนห้องมาแข่งขันในระดับชั้น และโรงเรียนเพื่อจดสถิติ และช่วยให้นักเรียนมีความสนใจต่อการฝึกอ่านมากยิ่งขึ้น

1.10 ครูทุกคนควรร่วมมือกันปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับนักเรียน เช่น การจัดบอร์ดหนังสือที่น่าสนใจในรบบสัปดาห์ หรืออาจจัดกิจกรรมให้นักเรียนแนะนำหนังสือที่ตนชอบอ่านมากที่สุดให้เพื่อนฟังและเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือที่อ่านอย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย

2.1 ควรศึกษาประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการอ่านว่ามีอิทธิพลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นหรือไม่

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้นมีประสิทธิภาพในการอ่านแตกต่างกันอย่างไร

2.4 ควรทดลองสร้างแบบฝึกอ่านแบบอื่นมาใช้ในการทดลองเช่น
สไลด์ วีซีโอ แผนภูมิ เป็นเครื่องมือในการฝึกอ่าน คำ วลี และข้อความ เพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพในการอ่าน

2.5 ควรมีการศึกษาศามารถในการอ่าน และอัตราเร็วในการอ่าน
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงว่าแตกต่างกันหรือไม่

ဘဏ္ဍာရေး

บรรณานุกรม

- ก้อ สวัสดิ์พาณิชย์ การสอนอ่านในชั้นประถม หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ 2505, 199 หน้า
- จารุณี โชคสมัย การเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบ ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพ
การอ่านเร็วและทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดลพบุรี
ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525,
124 หน้า อัดสำเนา
- จินตนา แดงเพียง อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7
โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2505, 94 หน้า อัดสำเนา
- จินตนา พวงจันทร์แดง องค์ประกอบที่มีต่อความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน
เร็วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
กรุงเทพมหานคร ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2524, 110 หน้า อัดสำเนา
- ชลธิชา กลัด้อย "ส่งเสริมการอ่าน" วิทยุศึกษา 11 - 54 มิถุนายน - กรกฎาคม
2517
- ชวาล แพรัตกุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2516, 434 หน้า
- ช่อแก้ว โภคย์สุพัทธ์ การศึกษาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชา
หลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ที่เรียนโดยวิธีการให้นักเรียนสอนกันเอง ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 122 หน้า อัดสำเนา
- เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ์ "การฝึกอ่านให้เร็ว" คู่มือครูภาษาไทย หน้า 17 - 31
เอกสารนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู 2514

- เทศน์ จรูญเรืองฤทธิ์ การส่งเสริมประสิทธิภาพของการอ่านสำหรับผู้ใหญ่ วิทยานิพนธ์
ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 83 หน้า อักขรสำเนา
- ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านความเข้าใจและสัมฤทธิ์ผล
ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร
วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 179 หน้า อักขรสำเนา
- นิตยา บุญสิงห์ ความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อเนื้อหาและบทเรียน
วรรณคดีไทย ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2517, 138 หน้า อักขรสำเนา
- นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ การศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2524, 231 หน้า อักขรสำเนา
- บรรลือ พงษ์ตะวัน วรรณกรรมเด็ก กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
2521, 214 หน้า
- ประสิทธิ์ ภาพยกลอน การศึกษานิสัยการอ่าน รสนิยม และความสนใจเรื่องราวต่าง ๆ
ในหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร และวารสาร ของนิสิตวิทยาลัยการศึกษาระดับมัธยม
2512 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2514, อักขรสำเนา
- ประสิทธิ์ เครือสิงห์ "ทำอย่างไรจึงจะอ่านหนังสือได้ดีขึ้นและเร็วขึ้น" มิตรครู
หน้า 17 15 สิงหาคม 2508
- ประภา สุนทรสินชัย การศึกษาลักษณะของการส่งเสริมการอ่านเร็วในระดับประถมศึกษา
ปีที่ 4 ในโรงเรียนพูนสิน (เพชรสุขอุปถัมภ์) วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ 2522, 176 หน้า อักขรสำเนา
- วิญจวน อินทรกำแหง สัมพันธ์ เลขาพันธ์ และประทีป วาทีกทินกร การอ่าน
และการพิจารณาหนังสือ กรุงเทพมหานคร อักษรเจริญทัศน์ 2519

- ลวน สายยศ และ อังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช 2522, 276 หน้า
- วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 3 กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ 2523, 181 หน้า
- ศรีนวล บุญวัชระ "การอ่าน" คำสอนวิชาภาษาไทย หน้า 1 - 12 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2514, 174 หน้า
- ศิริรัตน์ นีละคุปต์ "Taxonomy ของการอ่านเพื่อความเข้าใจ" ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ 2523, 45 หน้า
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ ส่วนท้องถิ่น 2520, 442 หน้า
- สมสมัย แสงชั้น ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2516, 127 หน้า อักสำเนา
- สนิท ตั้งทวี เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยการใช้และไปใช้ บทส่งเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2526, 161 หน้า อักสำเนา
- อ่านไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ . มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2526, 185 หน้า
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรมย์ วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา วัฒนาพานิช 2523, 277 หน้า
- สุธรรม ชาคะสิงห์ ความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้างและความหมายของศัพท์ ภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านเอาความ ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย วิชาการศึกษาประสานมิตร 2515, 32 หน้า อักสำเนา

- คำอวาง หิรัญบุรณะพันธ์ แบบฝึกอ่านเร็ว ม.ป.ท. ม.ป.ป., 20 หน้า
- อัทธยา สายศิลป์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว
กับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมคู่มือการสอนของกรมวิชาการ ปริญาทิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 348 หน้า อัดสำเนา
- อัมพร สุขเกษม การอ่านหนังสือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
 2520, 69 หน้า
- อุบล เรียงสุวรรณ และคนอื่น ๆ วิชาชุดक्रमิขมตอนที 2 หลักการสอนและวิธีการสอน
วิชาเฉพาะ สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย 2509, 218 หน้า
- Bond, Cuy L. and Tinker Mites. A Reading Difficulty.
Their Diagnosis and Correction, New York, Appletion -
 Century - Grofts, 1971. 486 p.
- Burmister, Lou E. "Improving Speed of Comprehension in
 Teuling," Reading Strategies for Secondary School
Teachers, United States of America : Addison - Wesley
 Publishing Company Inc, 1971 : 2399 - 240.
- Burton, William H and others. Reading in Child Development.
 New York, The Eopps - Merrill Company, Inc., 1974. 608 p.
- Dallman, Martha and others. The teacher of reading.
 New York, Holt, Rinchart and Winston, Inc., 1956. 608 p.
- Davis, Frederick B. Educational Measurment and thir
Interpretation. Wadsworth Publishing Company. 1964. 422 p.
- Deboer, John J. and Nartha Dallmann. The Teaching of Reading,
 New York, Holt, Tinchart and Winston, Inc., 1960. 360 p.
- Dechant, Emerald V.; Improving the teaching of Reading.
 Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice - Hall, Inc.,
 1970. 663 p.
- Dewey, John. Dictionary of Education, New York, Philosphical
 Library, 1959. 150 p.

- Edwards, Alles L. Experimental Design in Psychological Research. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1960. 455 p.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis table. Princeton, New Jersey, Educational Testing Service, 1952. 32 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw - Hill Book Company, 1971. 492 p.
- Fry, Edward. Teaching Faster Reading. London, A Manual, The Cambridge University Press, 1963. 142 p.
- Gate, Arthur I. The Improvement of Reading. 3rd. ed., New York, Macmillan, Co., 1974. 657 p.
- Gray, William S. "Sociology of Reading" Encyclopedia of Educational Research. 3rd. ed., London : The Macmillan Company, 1960. 1089 p.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. McGraw - Hill Book Company, New York. 1959. 676 p.
- Horn, Vivian. "Advance Reading : Teaching Logical Relationship," English Teaching Forum. 9 : 20 - 22, September - October, 1976.
- Harris, P. David Constructing the test Reading English As a Second Language. Wintrop, 1972. 325 - 340 p.
- Hafner, Lawrence E. and Jslly, Hayden B. Patterns of Teaching Reading in the Elementary School. New York, Macmillan Company Inc., 1972. 147 p.
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. McGraw - Hill Book Company, New York, 1955. 590 p.
- Lewis, Norman. How to Read Better and Faster. New York, Thomas Y. Growell Company, 1961. 389 p.
- Marilyn, Birkley. "Effecting Reading Improvement in the Classroom Through Teacher Self - Improvement Programs," Journal of Reading XIV. : (November 1970) : 94 - 100.

- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. Measurement and Evaluation in Education and Psychology, 5th. ed., New York, Holt Rinehart and Winston, 1978. 743 p.
- Miller, Lyle L. Developing Reading Efficiency. New York, Henry Holt and Company, Inc., 1956. 303 p.
- Monroe, Marin. Growing into Reading. Chicago, Scolt, Foreman and Company, 1951. 274 p.
- National Council of Teacher of English. The English Language Arts in the Secondary school, Appleton - Century - Crofts, Inc., New York, 1956. 488 p.
- Samuel, Jay S. and others. "Comparison of Word Recognition Speed and Strategies of Less Skilled And More Highly Skilled Readers," Reading Research Quarterly. 6 : 72 - 77, 1975 - 1976.
- Shaw, Phillip B. Efficiency Reading and Learning. New York, Thomas Y. Growell Company, 1965. 447 p.
- Sirota, Beverly S. "The Effect of a Planned Literature Program of a Daily Oral Reading by the teacher on the Voluntary Reading of a Fifth - Grade Children," Dissertation Abstracts International, 5 : 2320 - A.
- Simpson, Elizabeth A. SPE Better Reading Book 2. Chicago, Science Research Association, Inc., 1951. 88 p.
- Spache, George D. and Paul C. Berg. The Art of Efficient Reading. New York, Macmillan Company, 1955. 241 p.
- Strang, R. Problem in the Improvement of Reading in High School and College. New York, The Science Press, 1940, 450 p.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton Century - Crofts, Inc., Inc., 1968. 671 p.
- Wilkinson, Helen S.S. and Bertha D. Brown. Improving Your Reading. New York, Noble and Noble, Publishers, Inc., 1953. 344 p.

חג שמחת תורה

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความสนใจต่อการอ่านภาษาไทย

แบบสอบถามความสนใจต่อแบบฝึกอ่าน

แบบทดสอบประสิทธิภาพในการอ่าน

แบบสอบถามวัดความสนใจต่อการอ่านภาษาไทยและแบบฝึกอ่าน

คำชี้แจง

แบบสอบถามวัดความสนใจนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามวัดความสนใจต่อการอ่านภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความสนใจต่อแบบฝึกอ่าน จำนวน 15 ข้อ

1. แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสำรวจความสนใจ ความคิดเห็น ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยและต่อแบบฝึกอ่าน นักเรียนมีอิสระเต็มที่ที่จะพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าตรงกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความคิดแตกต่างกัน
2. ขอให้นักเรียนอ่านและใช้ความคิดตัดสินใจด้วยตนเอง
3. วิธีตอบในข้อหนึ่ง ๆ จะมีช่องว่างให้เลือกตอบ 3 ช่อง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อและพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เมื่อตัดสินใจได้แล้วจะเลือกตอบช่องใด ให้ทำเครื่องหมายถูก ลงในช่องนั้น ๆ ตามความคิดเห็นของนักเรียน

ตัวอย่าง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือเพียงช่องใดช่องหนึ่งตามความสนใจ ความรู้สึก และความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย
๐	นักเรียนรักการอ่านหนังสือเป็นชีวิตจิตใจ	✓		
๐๐	นักเรียนอ่านหนังสือช้า		✓	

จากข้อความตัวอย่าง นักเรียนต้องพิจารณาว่า ตนเองมีความรู้ลึกความสนใจ
 และความคิดเห็น ตรงกับข้อความนั้นอย่างมาก ปานกลาง หรือน้อย เช่น ในตัวอย่างที่ ๐
 นักเรียนมีความรู้ลึกรักการอ่านหนังสือเป็นชีวิตจิตใจจริง ๆ จึงทำเครื่องหมาย ✓
 ลงในช่องที่ ๑ คือ มาก หรือในตัวอย่างที่ ๐๐ นักเรียนคิดว่าตนเองอ่านหนังสือได้ช้า
 ไม่มากนัก จึงทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ ๒ คือ ปานกลาง

แบบสอบถามวัดความสนใจในการอ่าน
คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือเพียงช่องใดช่องหนึ่ง
ตามความรู้สึก ความสนใจ และความคิดเห็นของนักเรียน

	ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย
	<u>ตอนที่ 1</u>			
1.	การเรียนวิชาการอ่านและพิจารณาหนังสือทำให้นักเรียนรักการอ่าน			
2.	นักเรียนสนใจอ่านหนังสือประกอบการเรียนทุกเล่มที่ครูกำหนดให้อ่าน			
3.	นักเรียนจะหยิบหนังสือมาอ่านทันทีเมื่อมีเวลาว่าง			
4.	นักเรียนอ่านหนังสือได้เร็ว			
5.	นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี			
6.	การอ่านหนังสือมาก ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความคิดสับสน			
7.	นักเรียนเคยอ่านหนังสือทุกประเภท			
8.	นักเรียนแนะนำให้เพื่อนอ่านหนังสือที่นักเรียนอ่านแล้วเสมอ			
9.	นักเรียนพูดคุยถึงสาระต่าง ๆ ในหนังสือระหว่างสมาชิกในครอบครัวอยู่เสมอ			
10.	นักเรียนอ่านแผนป้ายโฆษณาที่พบเห็นทุกครั้ง			
11.	นักเรียนสนใจไปดูนิทรรศการเกี่ยวกับหนังสือเป็นประจำ			
12.	นักเรียนสามารถนำเอาสิ่งที่นักเรียนอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองได้			
13.	นักเรียนเมื่อที่จะอ่านหนังสือเพราะไม่มีสมาธิ			
14.	นักเรียนชอบฟังมากกว่าชอบอ่าน			
15.	คนที่อ่านหนังสือมาก ๆ เป็นคนที่ขาดความคิดของตนเอง			

	ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย
	ตอนที่ 2			
1.	นักเรียนที่อ่านหนังสือได้เร็วขึ้นเมื่อใช้แบบฝึกอ่าน			
2.	แบบฝึกอ่านช่วยให้นักเรียนไม่อ่านซ้ำคำ			
3.	แบบฝึกอ่านช่วยให้นักเรียนไม่อ่านข้ามบรรทัด			
4.	แบบฝึกอ่านช่วยให้นักเรียนไม่อ่านย้อนกลับไปกลับมา			
5.	การใช้แบบฝึกอ่านช่วยแก้ปัญหาการหำปากขมขื่นในขณะที่อ่าน			
6.	แบบฝึกอ่านช่วยให้นักเรียนกวาดสายตาได้เร็วขึ้นในขณะที่อ่าน			
7.	แบบฝึกอ่านช่วยให้นักเรียนได้รับการฝึกอ่านที่ถูกต้อง			
8.	แบบฝึกอ่านช่วยให้นักเรียนมีความจำดีขึ้น			
9.	แบบฝึกอ่านช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือมากขึ้น			
10.	แบบฝึกอ่านช่วยให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดตามเรื่องที่อ่าน			
11.	แบบฝึกอ่านช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่านหนังสือมากขึ้น			
12.	สมาธิในการอ่านของนักเรียนดีขึ้น			
13.	นักเรียนเสียเวลาในการอ่านน้อยลง			
14.	นักเรียนอ่านข้อความโฆษณาต่าง ๆ ได้เร็วขึ้น			
15.	แบบฝึกอ่านมีวิธีการฝึกยุ่งยากมากเกินไป			

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบชุดนี้ จะมีเรื่องต่าง ๆ รวม 8 เรื่องให้นักเรียนอ่าน และมีคำถามแบบเลือกตอบ 40 ข้อ
2. ผู้คุมสอบจะแจกเรื่องให้อ่านทีละเรื่อง เมื่ออ่านเรื่องจบให้บันทึกเวลาลงในกระดานบันทึกเวลา แล้วส่งเรื่องคืนให้ผู้คุมสอบ
3. ผู้คุมสอบจะแจกกระดาษคำถามให้ แต่ละเรื่องจะมีคำถามเกี่ยวกับเรื่อง 5 ข้อ ให้เลือกคำตอบแล้วกากบาทหับตัวอักษรในกระดาษคำตอบที่แจกให้
4. การตอบคำถามไม่จับเวลา
5. การอ่านควรอ่านเพียงหนึ่งเที่ยว และอ่านด้วยความรวดเร็วที่พอจะเข้าใจเรื่องที่ได้

เรื่องที่ 1

ความรัก ความผูกพัน ที่มีต่อคนที่เรารัก แสดงออกถึงความเป็นมนุษย์ของเรา ถึงเราจะรู้ว่ามีเกิด มีรัก อันเป็นธรรมชาติของโลก แต่ในระหว่างที่เรามีชีวิตอยู่ เราจะต้องมีความรัก ความผูกพัน ใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้อื่นคนหนึ่ง หรือหลายคน ความรัก ความผูกพันนี้เองทำให้เราอาลัยรักผู้ที่จากไป สิ่งนี้จะนำมาเป็นความรักความผูกพันระหว่างมนุษย์ด้วยกันนั้น คำไว้อาลัยในงานศพจะเป็นเครื่องยืนยันในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดี ถ้าวางง่าย ๆ ถ้าท่านมีหนังสืองานศพเล่มหนึ่ง บางครั้งท่านไม่ได้อ่านเนื้อเรื่องภายในเล่ม แต่ท่านมาเอาใจจจ้ออ่านคำไว้อาลัยผู้วายชนม์ด้วยหัวใจที่นึกน่าสงสาร และเห็นใจผู้ที่เกี่ยวข้องกับผูกพันกับผู้วายชนม์ นั้นแสดงถึงความเป็นมนุษย์ของท่าน..

จำนวน 152 คำ

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว (เรื่องที่ 1 ข้อ 1-5)

1. จากเรื่องนี้อ่านนี้ผู้เขียนต้องการกล่าวถึงสิ่งใด
 - ก. ความรักของคนเราที่มีต่อกัน ข. ความโศกเศร้าเมื่อมีการตายเกิดขึ้น
 - ค. ความใกล้ชิดสนิทสนม ง. ความรักเป็นการแสดงออกถึงความ
 - จ. การทำหน้าที่งานศพ เป็นมนุษย์
2. สิ่งใดเป็นเครื่องยืนยัน ความรักความผูกพันระหว่างมนุษย์ด้วยกัน
 - ก. ความเศร้าโศกเสียใจ ข. คำไว้อาลัยในหนังสืองานศพ
 - ค. การอยู่รวมกัน ง. การแสดงความเห็นใจ
 - จ. ความสงสาร
3. จากข้อเขียนนี้ ไม่ได้ กล่าวถึงการปฏิบัติตนอย่างไรในขณะที่คนยังมีชีวิตอยู่
 - ก. ความรักความผูกพันกัน ข. ความใกล้ชิดสนิทสนมกัน
 - ค. ความเห็นใจกัน ง. การช่วยเหลือกัน
 - จ. ความหวังในชีวิต
4. จากเรื่องนี้อ่านนี้ได้กล่าวถึงการแสดงความรู้สึกของมนุษย์ที่ได้อ่านคำไว้อาลัยอย่างไร
 - ก. ความสงสารและความเห็นอกเห็นใจ ข. ความผูกพันและความศรัทธา
 - ค. การเขียนคำไว้อาลัยงานศพ ง. การเกิด การดับ
 - จ. การตกทุกข์ได้ยาก
5. ข้อใดเป็นตัวอย่างของการแสดงความรักความผูกพันให้เห็นอย่างชัดเจนที่สุด
 - ก. น้อยไปเรียนต่างประเทศแต่ก็ยังคิดถึงแดงเพื่อนรักอยู่เสมอ
 - ข. นิมนต์โหมเหล็ก ที่เข้าใจเล็กผิดไป
 - ค. คิมช่วยต๋อยทำการบ้านเสมอ
 - ง. จี๊ดกับแจ้วรักกันห่วงใยและให้อภัยกันเสมอ
 - จ. นิตหวังดีกับเพื่อน ๆ ทุกคน

เรื่องที่ 2

ฉันหัวเราะให้กับคนในโลก ที่เห็นความสำคัญของฉันอย่างเหลือคณานับ
 ฉันออกภาคภูมิใจมิได้ที่ทุก ๆ คน ทุก ๆ ประเทศขาดฉันเสียไม่ได้จริง ๆ .. ยิ่งใน
 ขณะนี้ด้วยแล้ว บางประเทศที่ไม่มีฉันอาศัยอยู่เลยจะเดือดร้อนมากที่สุด.. ต้องพึ่งพาฉัน
 พยายามไปตามฉันมา กว่าจะได้ฉันมาก็แสนลำบากยากเย็น ต้องเสียเงินเสียทอง
 ซื้อฉันมา ราคาของฉันก็มักไม่คงที่ ถูกกำหนดค่าตัวแพงเกือบทุกระยะ ฉันออกสงสาร
 ประเทศที่ยากจนและด้อยพัฒนาไม่ได้ ต้องกู้หนี้ยืมสินประเทศที่ร่ำรวยบ้าง พยายาม
 เก็บหอมรอมริบเงินทองจากการทำงานอื่น ๆ เพื่อมาซื้อฉัน แต่ฉันก็จะอยู่กับเขาเหล่านั้น
 ไม่ได้นานนัก ชีวิตฉันก็สูญสลาย ไม่เวียนว่ายตายเกิดคู่เคียงกับพระพุทธเจ้า เขาคงการ
 ฉันแต่ก็ไม่ทะนุถนอมใช้ฉันอย่างประหยัค ถึงแม้บางประเทศจะโฆษณาชักจูงประการใด
 กูจะได้ผลน้อย เพราะคนเหล่านั้นพุ่มเฟิยเสียเคยตัว พอฉันมีราคาค่างวดแพงทุกสิ่ง
 ทุกอย่างต้องอวดฉันแล้วก็แพงไปด้วย ฉันสงสารชาวไร่ ชาวนาที่ยากจน ใช้ฉันน้อย
 แต่ก็ได้รับการกรรมมาก บางประเทศถึงกับเปลี่ยนแปลงรัฐบาลเพราะแก้ไขปัญหาค่าตัวฉันมิได้
 ฉันลืมบอกไปว่าฉันจะอยู่ไต่किनเล็ก ๆ โดยเฉพาอยู่ตามทะเลทรายที่แห้งแล้ง
 ซึ่งเขาสันนิษฐานว่า ที่ทะเลทรายนั้นอาจเป็นทะเลหรือมหาสมุทรมาก่อน เขาจะทอดยาว
 นำฉันมากล้นเสียก่อนจึงจะใช้ได้ ตัวของฉันเบากว่าน้ำ พวกเครื่องทุ่นแรงต้องใช้ฉัน
 ฉันอยากจะถามผู้อ่านว่า ฉันคืออะไร...

จำนวน 296 คำ

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงตอบคำถามเรื่องที่ 2 ข้อ 6 - 10

6. ใครในเรื่องนี้เห็นความสำคัญของฉันมากที่สุด
 - ก. คนทั้งโลก
 - ข. บางประเทศ
 - ค. ชาวไร่ ชาวนา
 - ง. เครื่องทุนแรง
 - จ. ประเทศด้อยพัฒนา
7. อะไรเป็นสาเหตุสำคัญให้ฉันรู้สึกสงสารประเทศด้อยพัฒนา
 - ก. เพราะประชาชนยากจน
 - ข. เพราะไม่มีความเจริญรุ่งเรือง
 - ค. เพราะมีโรคภัยไข้เจ็บมากมาย
 - ง. เพราะรัฐบาลแก้ไขปัญหาค่าง ๆ ไม่ได้
 - จ. เพราะต้องเป็นหนี้ประเทศที่ร่ำรวยกว่า
8. "เก็บหอมรอมริบ" มีความหมายตรงกับข้อใด
 - ก. อคทน
 - ข. มัธยัสถ์
 - ค. ตระหนี่
 - ง. มกน้อย
 - จ. กักตุน
9. ข้อความนี้สรุปได้ว่ากล่าวถึงเรื่องใด
 - ก. แหล่งกำเนิดของน้ำมัน
 - ข. ความสำคัญของน้ำมัน
 - ค. ลักษณะของน้ำมัน
 - ง. การกำหนดราคาน้ำมัน
 - จ. การสูญเสียน้ำมันโดยเปล่าประโยชน์
10. สาเหตุใดเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ฉันต้องมีราคาแพงขึ้นตลอดเวลา
 - ก. มีการกักตุนฉัน
 - ข. ฉันมีน้อยมาก
 - ค. ฉันไม่เวียนว่ายตายเกิด
 - ง. ทุกประเทศต้องใช้ฉัน
 - จ. ฉันถูกใช้อย่างไม่ทะนุถนอมจึงหมดเร็ว

เรื่องที่ 3

นานมาแล้ว พระราชาองค์หนึ่งเสด็จพระราชดำเนินทางชลมารคเพื่อเป็นการสำราญพระราชอิริยาบถ โดยมีเหล่าอำมาตย์ห้อมล้อมติดตามไปด้วย เป็นวันที่ท้องฟ้าแจ่มใสและอบอุ่น บรรดาเหล่าฉันทายกองพายเรือทวนกระแสน้ำหลายชั่วโมง ด้วยความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าไปตาม ๆ กัน ร่างกายของพวกเขารวมโชคไปด้วยเหงื่อ ในขณะที่พระราชาและเหล่าอำมาตย์พากันเอนกายอยู่ในประภาของเรืออย่างสุขสบาย ในที่สุดฉันทายกองหนึ่งก็พูดขึ้นว่า "ไมยุติธรรมเลยจริง ๆ เราเป็นมนุษย์เหมือนกัน ไม่ใช่หรือ ทำไมเราต้องทำงานหนักในขณะที่เหล่าอำมาตย์ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลับได้พักผ่อนสบายอยู่ในประภาเราต่างเป็นข้ารับใช้ของพระราชาเหมือนกัน ดังนั้นพวกเขาก็ควรออกมาพายเรือด้วย" ถึงแม้จะทรงเอนกายและ ปิดพระเนตรเหมือนกับบรรทมอยู่ในประภาเรือ แต่พระราชาที่ทรงได้ยินทุกอย่างที่ฉันทายกองนั้นพูด อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงแกล้งทำเป็นว่ายังบรรทมหลับต่อไป

พลบค่ำวันนั้นขบวนเสด็จของพระราชาก็หยุดเดินทาง และจอดเรือไว้ข้างวัดแห่งหนึ่งหลังจากกินอาหารแล้ว บรรดาฉันทายกองต่างพากันหลับใหลด้วยความอ่อนเพลีย ส่วนพระราชายังมีได้บรรทมหลับ และได้ยินเสียงบางอย่างดังมาจากทางคานวัด จึงปลุกฉันทายกองที่นอนเมื่อตอนกลางวันให้เขาขึ้นไปดู เมื่อฉันทายกองกลับมาพระราชาก็ตรัสถามว่า "เจ้าพบมัยว่าเป็นเสียงของอะไร" "เสียงลูกสุนัขพระเจ้าค่ะ" ฉันทายกองตอบ "มีลูกสุนัขอยู่กี่ตัว" พระราชาตรัส ฉันทายกองไม่ทันนับเขาจึงวิ่งกลับไปอีกครั้ง เมื่อกลับมาเขาตอบว่า "มีด้วยกันห้าตัวพระเจ้าค่ะ" พระราชาตรัสถามอีกว่า "พวกมันเป็นตัวผู้หรือตัวเมีย" อีกครั้งที่ฉันทายกองต้องวิ่งกลับไปดูใหม่แล้วจึงกลับมาตอบว่า "มีตัวผู้สามตัว ตัวเมียสองตัวพระเจ้าค่ะ" "พวกมันมีชื่ออะไรบ้าง" พระราชาตรัสเป็นครั้งที่สี่ที่ฉันทายกองต้องวิ่งไปดู เมื่อเขากลับมาจึงสามารถตอบพระราชาได้ว่า

"พวกมันมีสี่ขา คำ และน้ำตาลพระเจ้าคะ"

เมื่อพระราชโอรสได้ฟังเช่นนั้นแล้ว จึงปลุกอำมาตย์คนหนึ่ง และบอกให้ไปดูบ้าง
เสียงที่ได้ยินเป็นเสียงอะไร ลักครุอำมาตย์ก็กลับมาทูลพระราชาว่า "แม่สุนัขของพระ
ที่เจ้าคิดที่มันออกลูกพระเจ้าคะ ทั้งหมดมี 5 ตัวด้วยกัน ตัวผู้สาม ตัวเมียสอง มีสี่ขา
คำ และน้ำตาล ส่วนแม่สุนัขสี่ขาพระเจ้าคะ" แล้วพระราชาก็หันไปทางนิพายที่พระองค์
ใช้ในคราวแรกและตรัสว่า "เจ้าต้องเดินถึงสี่เพี้ยวในการตอบคำถามของข้า ในขณะที่
อำมาตย์ไปเพียงครั้งเดียว นั่นแหละเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมบางคนจึงเป็นแค่นิพาย และ
บางคนได้เป็นอำมาตย์ ถึงแม้ว่าเราจะเป็นมนุษย์เหมือนกันก็ตาม"

จำนวน 504 คำ

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงตอบคำถามเรื่องที่ 3 ข้อ 11 - 15

11. การที่พระราชและเหล่าอำมาตย์นั่งสบายในประจำเรือ ทำให้ฉีพ่ายคนหนึ่งเกิดความคิดอย่างไร
 - ก. ข้างไม่เห็นใจเราเลย
 - ข. เขาไม่สงสารเราเลย
 - ค. ข้างลำเอียงจริงหนอ
 - ง. น่าจะเปลี่ยนกันพายบ้าง
 - จ. น่าจะให้เราได้พักบ้าง
12. เพราะเหตุใดพระราชจึงให้ฉีพ่ายและอำมาตย์ไปดูแลสุขภาพ
 - ก. ต้องการลงโทษฉีพ่าย
 - ข. ต้องการฝึกฉีพ่ายให้มีความอดทน
 - ค. ต้องการให้ฉีพ่ายรู้ถึงความเก่ง
 - ง. ต้องการอบรมสั่งสอนฉีพ่ายให้ยอมรับสภาพของตนเอง
 - จ. ต้องการให้ฉีพ่ายรู้ถึงขอบกพร่องของตน
13. การที่พระราชทรงอธิบายให้ฉีพ่ายฟังว่า "คนบางคนได้เป็นแค่ฉีพ่ายและคนบางคนได้เป็นอำมาตย์" นั้นควรมีความหมายที่ถูกต้องว่าอย่างไร
 - ก. คนเราวาสนาไม่เท่ากัน
 - ข. คนเราเลือกเกิดไม่ได้
 - ค. คนเราต้องทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด
 - ง. คนเราต้องเป็นได้เพียงหน้าที่เดียว
 - จ. คนเรามีสติปัญญาความสามารถไม่เท่ากัน
14. พระราชาธิริยาบท แปลตามศัพท์ว่าอย่างไร
 - ก. อาการเคลื่อนไหว
 - ข. ความรู้สึก
 - ค. การเดินทางไกล
 - ง. การพักผ่อน
 - จ. ความคิด
15. ฉีพ่ายควรปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด
 - ก. ทำงานตามคำสั่งของพระราช
 - ข. พยายามเรียนรู้งานให้มากขึ้น
 - ค. ยอมรับความสามารถของตน
 - ง. ให้ความเคารพต่ออำมาตย์
 - จ. ทำตามหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด

เรื่องที่ 4

วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2528 ประธานาธิบดีคนล่าสุดของสหรัฐอเมริกา ได้กระทำการปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 39 ของประเทศ เขาผู้นั้นคือ นายโรนัลด์ เรแกน

โรนัลด์ วิลสัน เรแกน เกิดเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2454 ที่แชนนีโก เมืองเล็ก ๆ ในรัฐอิลลินอยส์ บิดาชื่อ นายแจ๊ค มีอาชีพขายรองเท้า มารดาชื่อ นางเนล เรแกน เป็นแม่บ้าน ฐานะทางครอบครัวยากจน ครอบครัวของเขาต้องย้ายที่อยู่ถึง 5 ครั้งระหว่างที่โรนัลด์ยังเป็นเด็กจึงทำให้เป็นเด็กที่เป็นมิตรกับคนง่าย และต้องคอยปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของเมืองใหม่อยู่เสมอทุกวัน นางเนล เรแกน จะอ่านหนังสือนิทานให้ลูก ๆ ฟัง นางจะใช้วิธีไปตามตัวอักษรด้วย โรนัลด์จึงจดจำ คำต่าง ๆ ไว้นาน แม่อ่าน ด้วยเหตุนี้เองเพียง 5 ขวบโรนัลด์ก็อ่านหนังสือพิมพ์ได้แล้ว นิยายรักอ่านของเขาพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว และติดตัวตลอดมา

เมื่อเป็นเด็ก โรนัลด์ทุ่มเวลาให้กับฟุตบอลไปไม่น้อย เขาชอบฟุตบอลมาจนกระทั่งบัดนี้ ถึงแม้ว่าฟุตบอลจะเป็นสิ่งที่เขาสนใจมาก แต่โรนัลด์ และเนลพี่ชายของเขา ก็ชอบเล่นอะไรเจี๊ยบ ๆ เหมือนกัน บ้านหลังหนึ่งที่เขาเคยอยู่มีห้องใต้หลังคาสำหรับ เก็บสมบัติรัก ๆ ทั้งหลาย เป็นที่เก็บสะสมผีเสื้อ แมลง ไชนก ดอกไม้ มารวมไว้ ไม่ช้าไม่นานโรนัลด์และพี่ชายก็มีพิพิธภัณฑ์ แมลง ดอกไม้ และไข่นกอยู่บนห้องใต้หลังคา

โรนัลด์คิดว่าตัวเองเป็นนักเรียนธรรมดา ๆ คนหนึ่ง ไม่ใช่เด็กเรียนดีเกินอะไร แต่ครูของเขาก็มองว่าเขามีความสามารถที่นักเรียนน้อยคนจะมีอย่างเขา คือเมื่อเขาเริ่มต้นทำอะไร เขาจะต้องทำสิ่งนั้นให้สำเร็จจนได้ โรนัลด์กระตือรือร้นเสมอในการร่วม กิจกรรมของโรงเรียน เขาจึงได้ร่วมเลือกเป็นประธานนักเรียน ในขณะที่เรียนอยู่ปีสุดท้าย เมื่อจบชั้นเตรียมอุดมศึกษาแล้ว โรนัลด์อยากเรียนในวิทยาลัย

เขาจึงหาเงินเรียนต่อด้วยการสมัคร เป็นพนักงานช่วยชีวิตคนที่ประสบอุบัติเหตุจากการ
เจ็มน้ำทะเล ทำงานในฤดูร้อนได้ค่าจ้าง ๑๕ ดอลลาร์ต่อสัปดาห์ เขาได้ช่วยชีวิต
คนให้รอดจากการจมน้ำตายถึง ๗๗ คน โรแลนด์ต้องทำงานหนักระหว่างอยู่วิทยาลัย
นอกจากจะเรียนหนังสือและทำกิจกรรมของวิทยาลัยแล้ว เขายังต้องทำงานอื่น ๆ
เป็นอันว่า กวาดสนาม ล้างจาน เป็นพนักงานเสิร์ฟเพื่อหาเงินมาช่วยค่าใช้จ่าย
เขาได้รับปริญญาเศรษฐศาสตร์และสังคมจากวิทยาลัยยูเรกา เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕
เข้าทำงานเป็นผู้อ่านข่าวกีฬา จากอาชีพนี้เองที่เป็นทางให้เขาก้าวไปสู่วงการแสดง
ในที่สุดเขาเป็นดาราแสดงภาพยนตร์ถึง ๕๑ เรื่อง

โรแลนด์ ไม่เคยหึงความสนใจทางด้านการเมือง และรู้ดีว่าเขา
สามารถใช้วาทศิลป์ในการพูดและชื่อเสียงของเขาช่วยประเทศชาติได้ มีคนนับจำนวน
ที่สนับสนุนความคิดนี้ เขาจึงได้รับเลือกตั้งให้มาดำรงตำแหน่งผู้ว่าการรัฐแคลิฟอร์เนีย
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ โรแลนด์ เรแกน มีบุตร ๔ คน โต ๆ กันหมดแล้ว แนนซีภรรยา
ของเขา เป็นคู่ชีวิตที่อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขมานานปี ในยามว่าง โรแลนด์ชอบใช้ชีวิต
อย่างสงบที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ของเขาในแคลิฟอร์เนีย โรแลนด์เชื่อมั่นอยู่เสมอว่า
คนเราจะบรรลุความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรารถนาหากใช้ความพยายามให้ถึงที่สุด
สำหรับความปรารถนาของเขาขณะนี้คือ เขาอยากจะเป็นประธานาธิบดีที่ดีที่สุดในคนหนึ่งของ
สหรัฐอเมริกา

.....

จำนวน ๒๔๑ คำ

ใช้ เวลาอ่าน นาที

จงตอบคำถามเรื่องที่ 4 ข้อ 16 - 20

16. เมื่อนำข้อความข้างต้นมาจัดเป็นเหตุการณ์ 5 ข้อแล้ว นักเรียนจงเลือกเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้องที่สุด

1. เรแกน ชอบเก็บสะสมแมลงและดอกไม้ในห้องใต้หลังคา
2. นางเนล เรแกน จะอ่านหนังสือนิพนธ์ให้ลูก ๆ ฟัง
3. เขาอยากจะเป็นประธานาธิบดีที่ดีที่สุดในคนหนึ่งของสหรัฐอเมริกา
4. เรแกน ทำงานหาเงินเพื่อเรียนต่อในมหาวิทยาลัย
5. เขาเข้าทำงานเป็นผู้สื่อข่าวกีฬาแล้วจึงเป็นคาราภาพยนตร์

ก. 3 2 1 4 5

ข. 2 1 3 4 5

ค. 2 4 1 5 3

ง. 1 2 4 5 3

จ. 2 1 4 5 3

17. การที่โรนัลด์ เรแกน ทำงานหาเงินเพื่อเรียนต่อ นั้น แสดงว่าเขาเป็นคนอย่างไร

ก. ไม่อยากได้รับความช่วยเหลือจากพ่อแม่ ข. ไม่อยากมีอาชีพที่ท้าทาย

ค. มีความมานะพยายาม

ง. ไม่ชอบอยู่เฉย ๆ

จ. มีความอดทน

18. ชีวิตของเรแกน ในข้อใดเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนสำหรับนักเรียนในการเรียนหนังสือ

ก. การทำงานหาเงินเพื่อเรียนหนังสือ

ข. การร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

ค. การเก็บสะสมแมลงและดอกไม้

ง. การเป็นมิตรกับคนง่าย

จ. การรักการอ่านหนังสือ

19. การที่โรนัลด์ เรแกน กล่าวว่า "เขาอยากจะเป็นประธานาธิบดีที่ดีที่สุดใน
ของสหรัฐอเมริกา" นั้นเป็นการพูดด้วยความรู้สึกเช่นใด

ก. ทะเยอทะยาน

ข. อวดตน

ค. จงใจ

ง. ประารณา

จ. ใฝ่ฝัน

20; จากเรื่องนี้ให้แง่คิดสำคัญอะไรแก่ผู้อ่าน

- ก. ความมานะบากบั่น ยื่อนำไปสู่ความสำเร็จ
- ข. การช่วยเหลือตนเองย่อมทำให้ชีวิตก้าวหน้า
- ค. ต้องทำงานในหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด
- ง. ต้องใช้ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
- จ. ต้องฝึกตนเองได้เป็นผู้นำตลอดเวลา

เรื่องที่ 5

ณ ที่แห่งหนึ่งที่มีบริเวณสวยงามร่มรื่นด้วยร่มไม้เขียวขจี มีผิงน้อยตัวหนึ่ง กำลังปั้นหนาน้ำหวานของดอกไม้เพื่อนำมาเป็นอาหาร ผิงน้อยตัวนั้นบินจากดอกไม้ดอกหนึ่ง ไปยังอีกดอกหนึ่ง วันนี้ผิงน้อยบินจากรังไปไกลกว่าปกติและได้เจอดอกไม้หนาน้ำหวานชนิดใหม่ในที่แห่งใหม่ที่ค้นพบ ในตอนแรกผิงน้อยจะคิมน้ำหวานจากดอกไม้ทุกดอกเท่าที่ดอกไม้จะมี ต่อมาเมื่อท้องถึงผิงน้อยก็จะหาน้ำหวานเฉพาะดอกไม้กลิ่นและรสชาติเท่านั้น แล้วก็นำไปเก็บไว้ในรังเพื่อใช้กินในเวลาขาดแคลน ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งถึงตอนนี้ผิงน้อยตัวนั้นก็เห็นว่า พี่ ๆ และเพื่อน ๆ ตลอดจนน้อง ๆ ต่างก็ต้องทำงานโดยที่มีการแบ่งหน้าที่กัน และแต่ละตัวก็รับผิดชอบงานของตนเองอย่างเต็มความสามารถ ในวันต่อมาผิงน้อยตัวนั้นก็บินออกไปหาน้ำหวานอีก ได้เจอผีเสื้อกลางวันที่กำลังกินน้ำหวานจากดอกไม้อยู่เช่นกัน

ผิงน้อย	เราขอกินน้ำหวานของดอกไม้ด้วยได้ไหม
ผีเสื้อกลางวันที่	ได้ซิจะและเราสงสัยว่าทำไมเพื่อนของท่านจึงได้ทราบว่ามีน้ำหวานอยู่ที่ใบบ้าง
ผิงน้อย	มีผีเสื้อสำรวจที่จะไปสำรวจดูว่ามีอาหารอยู่แหล่งใบบ้างจะ ถ้าเจออาหารที่อยู่ใกล้รัง ผิงสำรวจก็จะกลับไปที่รังและเต้นเป็นวงกลม ถ้าเจออาหารอยู่ไม่ใกล้สัก ผิงสำรวจจะเต้นรำแบบสายตัวห้ามุม 102 องศากับพระอาทิตย์ ท้องขยับไปมาอย่างรวดเร็ว ถ้าเจออาหารอยู่ไกล ผิงสำรวจจะเต้นรำแบบสายตัวห้ามุม 60 องศากับพระอาทิตย์ ท้องขยับไปมาอย่างช้า ๆ
ผีเสื้อกลางวันที่	เราเห็นพวกท่านทำงานกันเป็นระบบดีจัง แต่ละตัวก็มีหน้าที่กันทั้งหมด แต่การที่พวกท่านเก็บน้ำหวานเอาไว้เยอะ ๆ จะไม่เป็นอันตรายต่อตัวเองหรือจะ

- ด้งน้อย สิ่งที่เรากลัวก็คือสิ่งนี้แหละ พวกเราก็เก็บน้ำหวานเอาไว้กิน
 เมื่อยามขาดแคลน แต่ก็มีมนุษย์มาเอาน้ำหวานของพวกเราที่หามา
 ได้ด้วยความยากลำบาก ขำร้ายกว่านั้นยังมีมนุษย์เอาไฟมารน
 ที่รังของพวกเรา ทำให้ผี ๆ น้อย ๆ ของเรตายไปมากมาย
 และพวกเราก็พยายามทำรังในที่ที่คิดว่าจะปลอดภัยจากอันตราย
 ต่าง ๆ
- ด้งเล็กกลางวัน พวกเรานี่สิคะ ไม่ค่อยมีรัง เย็นมากนอนตามต้นไม้ เข้ามากิน
 กินอาหารและทองเที่ยวไปเรื่อย ๆ อันตรายที่มาจากมนุษย์ที่คอย
 แต่จะกินน้ำหวานจากเราก็คงไม่มี จะมีอันตรายอยู่บ้างก็ต่อเมื่อ
 มนุษย์เห็นว่ารูปร่างของพวกเราสวยดี เขาก็จะไล่จับพวกเราไป
 สตาฟไว้ใช้ในการศึกษาต่อไป
- ด้งน้อย นี่ก็พระอาทิตย์ลับขอบฟ้าแล้วเราเห็นจะกลับรังเสียที เอาไว้เจอ
 กันในวันต่อไปนะคะ

จำนวน 504 คำ

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงตอบคำถามเรื่องที่ 5 ข้อ 21 - 25

21. ผู้เขียนต้องการบอกอะไรแก่ผู้อ่าน
 - ก. ชีวิตความเป็นอยู่ของผึ้งและผีเสื้อ
 - ข. การหาน้ำหวานของผึ้งและผีเสื้อ
 - ค. การหักทลายกันอย่างเป็นมิตร
 - ง. การสร้างรังของผึ้ง
 - จ. การพึ่งพาอาศัยกัน
22. ผึ้งมีการคุ้ยน้ำหวานไปเก็บที่รังอย่างไร
 - ก. คุ้ยน้ำหวานจากดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม
 - ข. คุ้ยน้ำหวานแล้วรีบบินเอาไปเก็บที่รัง
 - ค. เลือกคุ้ยน้ำหวานจากดอกไม้ที่มีสีสวยเท่านั้น
 - ง. คุ้ยน้ำหวานจากดอกไม้ที่ผีเสื้อเลือกได้
 - จ. คุ้ยน้ำหวานให้อิ่มแล้วจึงเลือกคุ้ยน้ำหวานจากดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม
23. ผึ้งมีวิธีการทำงานอย่างไร
 - ก. ทุกตัวช่วยกันทำงาน
 - ข. มีผึ้งออกไปสำรวจหาน้ำหวานก่อน
 - ค. มีการแบ่งหน้าที่กันทำงาน
 - ง. การแสดงกิริยาท่าทางเมื่อเจอน้ำหวาน
 - จ. มีหัวหน้าผึ้งคอยสั่งให้ทำงาน
24. ผึ้งเลือกกล่าวว่าพวกตนได้รับความเดือดร้อนในเรื่องใด
 - ก. ไม่มีที่อาศัย
 - ข. ต้องคอยระวังศัตรูเวลารอนอนหลับ
 - ค. หาน้ำหวานจากดอกไม้ไม่ได้
 - ง. ถูกมนุษย์จับมาศึกษา
 - จ. มนุษย์รังแกตัวอ่อน

25. ข้อใด ไม่ใช่ ลักษณะชีวิตของผึ้ง

ก. การสำรวจหาน้ำหวาน

ข. การสร้างรังไว้ให้ลูกหลาน

ค. ความรับผิดชอบงานของตน

ง. การแบ่งหน้าที่กันทำงาน

จ. การมีชีวิตร่วมกันอย่างพี่น้อง

เรื่องที่ 6

อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย มีเนื้อที่ทั้งหมด 61,300 ไร่ ตั้งอยู่ติดชายฝั่งทะเลตะวันตกของอ่าวไทย กลุ่มพื้นที่อำเภอภูกอบบุรีและปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสภาพภูมิประเทศงดงามควย เพื่อกเขาสลัมซับซ้อนเป็นคลื่นคุ้ทะเลภูเขา คล้ายกำแพงธรรมชาติโอบล้อมที่ราบลุ่มในถ้ำน้ำท่วมเต็มทุ่งกว้างเป็นบึงขนาดใหญ่ จึงมีปลาและฝูงนกนานาชนิดอาศัยอยู่อย่างชุกชุมทำให้เกิดบรรยากาศที่หน้าตื่นตาตื่นใจแก่ผู้พบเห็น เป็นยิ่งนัก

ตามชายฝั่งทะเลของอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอดมีหาดที่สวยงามหลายแห่ง เช่น หาดทุ่งตาเฒ่า หาดสามพระยา หาดบ้านคิงโคตร และหน้าถ้ำพระยานคร ในทะเลมีเกาะต่าง ๆ หน้าสนใจคือ เกาะนมสาว เป็นเกาะรูปร่างแหลมสูงชันมียอดเขาสูงจากระดับน้ำทะเล 88 เมตร บริเวณรอบเกาะมักมีปลาโลมาเวียนว่ายอยู่เสมอ ทางด้านตะวันตกของเกาะเป็นหาดหินลวดลายสีน้ำตาล บนเกาะมีศาลเจ้าแม่ยม โดยผู้ศักดิ์สิทธิ์ ห้ายเกาะนมสาวคือเกาะระวิงและเกาะระวางมีแนวโขดหินต่อเนื่องมาถึงหน้าบ้านบางปูขาวบ้านเรียกว่า "หินคอกไม้" เมื่อน้ำทะเลลดมาก ๆ จะเห็นเป็นลานหินกว้างระเเกะระกะ ด้านใต้ของเกาะระวิง เกาะระวาง คือเกาะสัตกูด มียอดเขาสูงประมาณ 152 เมตร บนเกาะนี้มีประภาคารตั้งอยู่ควย ห้ายเกาะสัตกูดเป็นเกาะขนาดเล็กคือเกาะขึ้นก ซึ่งเป็นแหล่งอาศัยของนกนางนวลฝูงใหญ่ มาสร้างรังออกไข่เลี้ยงลูกที่นั่นเป็นประจำ

นอกจากนี้ยังมีจุดเด่นอีกหลายแห่ง เช่น ถ้ำไทรซึ่งอยู่ห่างจากหมู่บ้านชาวประมงบ้านคิงโคตรประมาณ 500 เมตร และต้องเดินขึ้นเขาไปอีกประมาณ 300 เมตร ส่วนถ้ำแก้ว ถ้ำแดง ก็มีความสวยงามแตกต่างกันออกไป

จำนวน 302 คำ

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงตอบคำถามเรื่องที่ 6 ข้อ 26 - 30

26. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเขียนเรื่องนี้
- ก. บรรยายสภาพภูมิศาสตร์ ข. ชื่นชมต่อความสวยงาม
ค. อธิบายประวัติความเป็นมา ง. ให้ช่วยกันอนุรักษ์ธรรมชาติ
จ. บรรยายความสวยงามของสถานที่
27. การที่ได้ชื่อว่า "วนอุทยานแห่งชาติ เขาสามร้อยยอด" นั้นเพราะเหตุใด
- ก. เป็นแหล่งท่องเที่ยว ข. มีสภาพธรรมชาติที่สวยงาม
ค. เป็นเขตอนุรักษ์ธรรมชาติ ง. เป็นที่อาศัยของนกนางนวล
จ. เป็นเขตป่าสงวน
28. สาเหตุใดจึงเรียกบริเวณเกาะระวีงกับเกาะระวางว่า "หินคอกไม้"
- ก. มีไม้คอกขึ้นอยู่มาก ข. เป็นชื่อของหินชนิดหนึ่ง
ค. เป็นบริเวณที่สวยงามมาก ง. เมื่อน้ำลดจะมีลานหินลวดลายสวยงาม
จ. มีหินลวดลายสีน้ำตาลสลับดำเต็มเกาะ
29. ข้อเขียนข้อนี้กล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ
- ก. การเดินทางไปวนอุทยาน ข. ลักษณะเขาสามร้อยยอด
ค. สภาพธรรมชาติของวนอุทยาน ง. เพื่อให้เห็นถึงความสวยงาม
จ. ปิงน้ำที่กว้างใหญ่มีปลาและนกอยู่มากมาย
30. สาเหตุใดที่บริเวณวนอุทยานจึงได้ชื่อว่า เขาสามร้อยยอด
- ก. มีเหือกเขามาก ข. มียอดเขาสูงมาก
ค. เป็นชื่อที่เรียกต่อกันมา ง. มีเขาสามร้อยยอดพอดี
จ. ทางราชการตั้งขึ้น

เรื่องที่ 7

มีครอบครัวหนึ่ง ประกอบด้วย สามี ภรรยา ลูกชายอายุ 8 ขวบ และพ่อ
 ผู้ชราของสามี พ่อผู้ชราได้แก่เงินที่จะทำงานไหว ทำให้ลูกชายและลูกสะใภ้เห็นว่าเป็น
 ภาระหนักมากที่จะต้องเลี้ยงดู จึงไม่ค่อยดูแลเอาใจใส่สัก ปละบ่ให้แก่ออกหาหิวโหย
 อยู่เสมอ เสื้อที่ใส่เป็นของเก่าคร่ำครวญแกจึ่งหนาวงก ๆ เงิน ๆ หลานชายแบ่งอาหาร
 ส่วนของเขาให้แก่ออกหาหิวโหยว่า ไม่ควรเสียอาหารดี ๆ ให้กับแก ชายชราจึงมีแต่
 ความทุกข์ยาก เพราะได้รับการเลี้ยงดูแบบนั้น แกจึงบ่นร้องทุกข์อยู่เสมอ... จนในที่สุด
 ลูกชายและลูกสะใภ้รู้สึกทนไม่ไหว จึงปรึกษากันจะกำจัดพ่อเสีย โดยเอาแกไปทิ้งให้ไกล ๆ
 ชายผู้สามีบอกว่า จะไปตลาดหาซื้อเชือกไม้ไผ่ใหญ่ ๆ มาใส่พ่อไปทิ้ง ภรรยาถามว่าถ้า
 ชาวบ้านเขาถาม เราจะตอบว่าอย่างไร สามีว่า ก็บอกว่า แกอยากไปวัดเพื่อใช้ชีวิต
 อย่างสงบ

ขณะที่ทั้งคู่กำลังวางแผนอยู่นั้น ลูกชายแอบได้ยินเข้า จึงถามพ่อกับแม่ว่าจะ
 เอาไปทิ้งที่ไหนแม่รีบปฏิเสธแล้วบอกว่าไม่ได้เอาไปทิ้งแต่จะพาไปอยู่ในที่แก่จะได้รับ
 การดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ครั้นพลบค่ำชายผู้สามีก็กลับมาจากตลาดพร้อมกับเชือก
 ไม้ใหญ่พอมัดสนิท เขาก็ยกพ่อใส่ลงในเชือก พอตกลงใจร้องถามกันว่า นี่มันอะไรกัน เจ้า
 จะเอาพ่อใส่เชือกไปไหน ลูกชายก็ว่าพ่อจ๋า ฉันสองคนผัวเมียไม่อาจดูแลพ่ออีกต่อไปแล้ว
 เราจะพาพ่อไปอยู่ในที่สบายกว่านี้ พ่อผู้ชราทูลว่าทั้งลูกชายและลูกสะใภ้มีเจตนา
 อย่างไร แกจึงตะโกนเถวว่า "โอ้ลูกเนรคุณ เอ็งไม่คิดถึงเวลาเป็นนี้ ๆ ที่ข้าเฝ้านอนม
 กล่อมเกลี้ยงเลี้ยงเอ็งมาจนโต นี่หรือที่เอ็งตอบแทนบุญคุณข้า" แล้วแกก็แข่งถาลูกชาย
 ลูกสะใภ้มากมาย ลูกชายโกรธใหญ่ กระชากเชือกขึ้นหลังแล้วรีบจ้ำออกจากบ้าน

เด็กน้อยมองดูเหตุการณ์อยู่เงียบ ๆ พอเห็นพ่อแม่งัดเชือกที่ใส่พ่อออกเดิน ก็
 ตะโกนขึ้นว่า เมื่อพ่อเอาไปโยนทิ้งที่ไหนก็ตามขอให้ดูแลเชือกให้ดีแล้วเอากลับมา
 ด้วย ผู้เป็นพ่อนึกสงสารจึงหยุดเดินหันมาถามว่า "ทำไมละลูก" ลูกชายตอบพ่อย่าง -

ไม่เคียดสาวว่า "เพราะเราต้องใช้นั้นอีกนะสิครับ เมื่อเวลาพ่อแกลง ผมจะได้เอา
 พอไปโยนทิ้งบ้าง" คำพูดของเด็คน้อยนั้นเอง ผู้เป็นพ่อถึงกับเข่าอ่อนกว่าต่อไป
 ไม่ไหว เขาจึงหันกลับมาพาพ่อแกของเขากลับมาอยู่บ้านควยตามเดิม

จำนวน 490 คำ

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงตอบคำถามเรื่องที่ 7 ข้อ 31 - 35

31. เรื่องนี้ให้แง่คิดอะไรกับผู้อ่าน

ก. ความกตัญญูต่อบิดามารดา	ข. ความแก่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต
ค. หลานเท่านั้นที่จะช่วยปู่ได้	ง. ทำกรรมใดกรรมนั้นตามสนอง
จ. ความจริงของชีวิต	

32. ข้อใด ไม่ใช่ ความประพฤติกของลูกชายที่มีต่อพ่อผู้ชรา

ก. ลูกช้ำ	ข. ลูกทรพี
ค. ลูกอกตัญญู	ง. ลูกเนรคุณ
จ. ลูกด่าง ลูกฉลาดู	

33. การที่พ่อผู้ชรา พูดว่า "โอ้ลูกเนรคุณ เอ็งไม่คิดถึงเวลาเป็นปี ๆ ที่ข้าเฝ้า
ถนนมกลอม เกลี้ยมเกลี้ยงเอ็งมาจนโต นี่นะหรือที่เอ็งตอบแทนบุญคุณข้า" นั้น
พูดด้วยความรู้สึกอย่างไร

ก. ประชดประชัน	ข. เสียคดี
ค. โกรธแค้น	ง. ไม่พอใจ
จ. เสียใจ	

34. ผู้เป็นลูกชายมีลักษณะนิสัยอย่างไร

ก. ปากร้ายใจดี	ข. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว
ค. หน้าเนื่อใจเสือ	ง. คดในช่องอกในกระดูก
จ. คอหนาพะพลับ ลับหลังตะโก	

35. เหตุใดลูกชายจึงยอมเลี้ยงดูผู้ชราของตนต่อไป
- ก. นึกถึงบาปกรรม
 - ข. กตัญญูจะได้รับผลตอบแทนเช่นเดียวกัน
 - ค. คิดอยากตอบแทนบุญคุณพ่อ
 - ง. เพราะกลัวว่าชาวบ้านจะนินทาว่าร้าย
 - จ. ต้องการเอาใจเด็กนอกลูกชายของตน

เรื่องที่ 8

คนเราต้องมีเพื่อน เพื่อนหลายคนอยู่ที่โรงเรียน เพื่อนอีกจำนวนหนึ่ง เราคบที่บ้าน เพื่อให้เรามีความสุข มีความสนุกสนาน ถ้าทำอะไรกับเพื่อนที่ถูกต้องเราย่อมมีความสุขและมีความสุขสนุกสนานด้วย ในวัยเด็กเรากับเพื่อนจะได้เรียนด้วยกัน เล่นด้วยกันหรือทำกิจกรรมที่สนใจร่วมกัน ถ้าได้เพื่อนที่ถูกต้องเราก็มีความสุข ถ้ามีเรื่องขัดแย้งกับเพื่อนบ่อย ๆ เราจะไม่มีความสุข ถ้าจะให้มีความสุขจากการคบเพื่อน เราต้องยอมรับเสียก่อนว่าเพื่อนจะตามใจเราไม่ได้ทุกครั้ง และเราก็ตามใจเพื่อนทุกครั้งไม่ได้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำร่วมกันกับเพื่อนต้องอาศัย ความเข้าใจ ความปรารถนาดีต่อกันและการประนีประนอมกัน

การคบเพื่อนที่ยั่งยืนจะต้องเริ่มต้นด้วยความเข้าใจกัน ถ้าทุกคนไม่รู้เรื่องก็คบกันไม่ได้นาน การทำความเข้าใจกันต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากันเราต้องพยายามเข้าใจเพื่อน เห็นอกเห็นใจเพื่อน และเราก็ต้องการให้เพื่อนเข้าใจเรา เห็นอกเห็นใจเราเช่นกัน พระท่านสอนว่าให้รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ข้อนี้ฟังจำไว้ทำอะไรอย่ามองด้านเดียว อย่าคิดว่าเราถูกฝ่ายเดียว ลองมองด้านอื่นด้วย ถ้ามองหลายด้านเราจะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ไกลมาก และเราจะใจกว้างขึ้น

สิ่งที่จะทดสอบเพื่อนคือความปรารถนาดีต่อกัน ขอให้มองดูที่ตัวเราก่อนว่าเราหวังดีต่อเพื่อนหรือไม่ เราอิจฉาริษยาเพื่อนหรือไม่ ขอให้มองด้วยน้ำใจเป็นธรรมเพื่อนบางคนจิตใจเราเพราะเรารักเราและหวังดีต่อเรา อย่าถือเอาเหตุแห่งการถูกจิตใจมาเป็นเรื่องขุ่นเคืองใจ มองอะไรต้องมองหลายด้าน ให้รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา เมื่อต่างฝ่ายต่างเข้าใจกัน ปรารถนาดีต่อกัน การประนีประนอมกัน ย่อมทำได้ไม่ยากนัก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า มิตรภาพระหว่างเรากับเพื่อนจะราบรื่นตลอดไป ความจริงนั้นเรากับเพื่อนต้องประนีประนอมกันทุกโอกาส ถ้าต่างฝ่ายต่างกระทำความเข้าใจกัน หวังดีต่อกัน ความขัดแย้งอย่างรุนแรงจะลดน้อยลง

ต่อจากนั้นมิตรภาพอันยั่งยืนจะเกิดขึ้น เรายกเพื่อน เพื่อนรักเรา น้ำใจอันดีที่มีต่อกัน
ยอมทำให้ความรักของเราทั้งสองฝ่ายทวีขึ้น

การมีเพื่อนที่ดีเป็นสิ่งที่เราต้องการ ถ้าต้องการเช่นนั้นเราก็ควรทำให้
เกิดขึ้นด้วยตัวเราเอง การสร้างมิตรจิตมิตรภาพต้องเริ่มต้นที่ตัวเรา มิใช่ด้วยการ
เรียกร้องให้ฝ่ายเพื่อนตามใจเรา และหวังดีต่อเราฝ่ายเดียว

จำนวน 477 คำ

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงตอบคำถามเรื่องข้อ 8 ข้อ 36 - 40

36. เรื่องนี้ผู้เขียนต้องการกล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ
- ก. ความปรารถนาที่ต่อกัน ข. การแสดงความรักต่อเพื่อน
 ค. การรู้จักคบเพื่อน ง. การผูกมิตรกับผู้อื่น
 จ. วิธีการหาเพื่อน
37. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเขียนเรื่องนี้
- ก. ให้แง่คิด ข. แจกแจง
 ค. ตักเตือน ง. สั่งสอน
 จ. เสนอแนะ
38. ใจความสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร
- ก. คนเราต้องรู้จักผูกมิตรกับผู้อื่นจึงจะมีเพื่อน
 ข. การคบเพื่อนจะต้องมีการทดสอบความปรารถนาที่ต่อกัน
 ค. การเป็นเพื่อนกันต้องยอมรับการตักเตือนว่ากล่าวจากเพื่อนได้เสมอ
 ง. การคบเพื่อน ต้องมีความเข้าใจ มีความปรารถนาที่ต่อกัน และมีการ
 ประนีประนอมกัน
 จ. การสร้างในตรีจิตมิตรภาพต้องเริ่มต้นที่ตัวเรามิใช่เริ่มด้วยการเรียกร้อง
 จากผู้อื่น
39. ข้อใดมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า "ประนีประนอม"
- ก. คล้อยตามกัน ข. อະลุ่มอลวย
 ค. พึ่งพาอาศัยกัน ง. เห็นอกเห็นใจกัน
 จ. รักใครกลมเกลียว

40. จ้อยให้แดงลอกการบ้านส่งครู ครูกระทำของจ้อยถือว่าปรารภนาดีต่อเพื่อน
ใช่หรือไม่

- ก. ใช่เพราะช่วยให้แดงและจ้อยรักกันยิ่งขึ้น
- ข. ใช่เพราะเป็นการช่วยเหลือเพื่อนให้พ้นโทษ
- ค. ไม่ใช่เพราะแดงควรทำเอง
- ง. ไม่ใช่เพราะจะทำให้แดงไม่เข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น
- จ. ยังสรุปไม่ได้

ใบเฉลยข้อถูก

เรื่องที่ 1

- ข้อ 1 ก
- ข้อ 2 ข
- ข้อ 3 จ
- ข้อ 4 ก
- ข้อ 5 ง

เรื่องที่ 2

- ข้อ 6 ก
- ข้อ 7 จ
- ข้อ 8 ข
- ข้อ 9 ข
- ข้อ 10 ง

เรื่องที่ 3

- ข้อ 11 ค
- ข้อ 12 ง
- ข้อ 13 จ
- ข้อ 14 ก
- ข้อ 15 จ

เรื่องที่ 5

- ข้อ 21 ก
- ข้อ 22 จ
- ข้อ 23 ค
- ข้อ 24 ง
- ข้อ 25 ข

เรื่องที่ 6

- ข้อ 26 จ
- ข้อ 27 ค
- ข้อ 28 ง
- ข้อ 29 ค
- ข้อ 30 ก

เรื่องที่ 7

- ข้อ 31 ก
- ข้อ 32 จ
- ข้อ 33 ค
- ข้อ 34 ข
- ข้อ 35 ข

เรื่องที่ 4

ขอ 16 จ
 ขอ 17 ค
 ขอ 18 จ
 ขอ 19 ง
 ขอ 20 ก

เรื่องที่ 8

ขอ 36 ค
 ขอ 37 ก
 ขอ 38 ง
 ขอ 39 ข
 ขอ 40 ง

ภาคผนวก ข

แผนการสอนกลุ่มทดลอง
แผนการ สอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอน กลุ่มทดลอง

คาบที่ 1

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของการอ่านเร็ว
2. เพื่อฝึกทักษะความเร็วในการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถอ่านและบอกคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ครูกำหนดให้อ่านในเวลาจำกัดได้ถูกต้อง อย่างน้อย 4 คำ จาก 6 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความสำคัญของการอ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเคลื่อนสายตาอ่านตัวเลขและตัวอักษรแล้วบอกจำนวนตัวเลขและตัวอักษรได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถแยกคำที่มีความหมายเหมือนและต่างกันได้อย่างน้อย 10 ข้อ ในเวลาจำกัด
5. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องในแบบฝึกอ่านแบบวลี ได้ในเวลาที่กำหนด และตอบคำถามได้อย่างน้อย 3 ข้อ จาก 6 ข้อ

เนื้อหา

การฝึกทักษะการอ่านเร็ว โดยเริ่มจาก การฝึกสายตา การแยกคำศัพท์ และการอ่านเป็นวลี

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำในแผนภูมิบนกระดานคำโดยเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่ขีดโยงไว้ในเวลาจำกัด แล้วให้ตอบคำถามของครู เช่น ในบรรทัดที่ 1 มี

คำศัพท์อะไรบ้าง คำศัพท์ทั้งหมดมีกี่คำ คำศัพท์คำแรกคืออะไร เป็นต้น ในแต่ละคำถามจะเปิดแผนภูมิให้ดูเพียง 10 วินาที (คู่มือกิจกรรมที่ 1)

2. เมื่อนักเรียนได้ฝึกอ่านและเคลื่อนสายตาแล้วครูถามนักเรียนถึงการฝึกอ่านนี้ พร้อมกับอธิบายถึงการอ่านว่ามีประโยชน์อย่างไรบ้าง พร้อมทั้งให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

ขั้นตอน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงทักษะการอ่านว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของเราอย่างไรบ้างและนักเรียนสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียนอย่างไรโดยให้ตอบคำถามที่ละคน

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านว่ามีอะไรบ้าง โดยให้ครูเป็นผู้ช่วยสรุปอีกครั้งว่า จุดมุ่งหมายของการอ่าน มี 3 ประการ คือ อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อความรู้ และอ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด

ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่า การที่นักเรียนจะอ่านหนังสือได้นั้นต้องมีการฝึกฝนโดยครูได้สร้างแบบฝึกอ่านขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งที่ครูกำหนดให้อย่างเคร่งครัด ในขณะที่ฝึกอ่าน เพื่อประโยชน์ของตัวนักเรียนเอง

3. ครูแจกแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตาสุดที่ 1 ให้นักเรียน โดยให้ลองมือทำพร้อมกัน ครูเป็นผู้จับเวลาในการอ่านให้ เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้บันทึกเวลาในการอ่านไว้ในสมุดบันทึกเวลาของตน นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งที่ครูกำหนดให้อย่างเคร่งครัดในขณะที่ฝึกอ่านเพื่อประโยชน์ของตัวนักเรียนเอง

4. จากการฝึกอ่านในแบบฝึกอ่านชุดที่ 1 ให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายข้อบกพร่องของตนเองว่าทำผิดพลาดอะไรบ้าง แล้วช่วยกันอธิบายให้เข้าใจ พร้อมทั้งแจกแบบฝึกอ่านชุดที่ 2 ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติพร้อมกัน และจับเวลาในการอ่าน เมื่อ

นักเรียนอ่านเสร็จให้บันทึกเวลาในการอ่านไว้ในสมุดบันทึกเวลาของตน แล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนตรวจ เพื่อเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

5. ครูแจกแบบฝึกอ่านจำคำชุดที่ 1 ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน โดยมีการจับเวลาเช่นเคยเมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้บันทึกเวลาไว้ในสมุดบันทึกเวลาเสร็จแล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนตรวจเพื่อเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง แล้วให้นักเรียนที่มีอัตราเร็วในการอ่านและทำได้ถูกต้องหมด บอกถึงวิธีอ่านของตนเองว่าปฏิบัติตนอย่างไรในขณะอ่านให้ถูกต้องหมดบอกถึงวิธีอ่านของตนเองว่าปฏิบัติตนอย่างไรในขณะอ่านให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง

6. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบวลี ชุดที่ 1 ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้บันทึกเวลาไว้ในสมุดบันทึกเวลาของตนเอง แล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนตรวจเพื่อเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

ขั้นสรุป

หลังจากที่นักเรียนได้เริ่มฝึกทักษะการอ่านในช่วงนี้เสร็จลงให้ช่วยกันอภิปรายถึงผลของการฝึกอ่าน ว่านักเรียนมีปัญหาและอุปสรรคสิ่งใดบ้างในขณะฝึกอ่าน เพื่อปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของตนเองให้หมดไปและพร้อมที่จะฝึกอ่านในช่วงต่อไป

สื่อการเรียนรู้

1. แผนภูมิ การอ่าน (กิจกรรม ชุดที่ 1)
2. แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตาชุดที่ 1 และชุดที่ 2
3. แบบฝึกอ่านจำคำ ชุดที่ 1
4. แบบฝึกอ่าน วลี ชุดที่ 1

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และสรุปเนื้อหาของนักเรียน
3. สังเกตจากการฝึกอ่านแบบฝึกทุกแบบฝึก และการใช้เวลาในการทำแบบฝึก
4. ประเมินผลจากเวลาที่ใช้ในการอ่านและการตอบคำถามได้ถูกต้อง

ฉบับที่ 2

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะความเร็วในการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถเคลื่อนสายตาอ่านตัวอักษรและคำ แล้วตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ ในเวลาที่กำหนดให้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้องอย่างน้อย 8 ข้อ ในเวลาที่กำหนดให้
3. นักเรียนสามารถจำคำและบอกความหมายของคำได้อย่างน้อย 15 คำ ในเวลา 3 นาที
4. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องและตอบคำถามได้ถูกต้องในเวลาจำกัด

เนื้อหา

การฝึกอัตราเร็วในการอ่าน โดยการฝึก

- เคลื่อนสายตา
- จำคำศัพท์
- อ่านเป็นวลี

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนถึงแนวทางปฏิบัติ เพื่อช่วยส่งเสริมการอ่าน การฝึกตนเองให้มีนิสัยรักการอ่าน เช่น การรู้จักสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัว การอ่านแผนผังต่าง ๆ ในโรงเรียนและตามชุมชนต่าง ๆ และฝึกจำสิ่งที่นักเรียนได้อ่านมา จะช่วยให้นักเรียนเกิดความภูมิใจ ที่สามารถอ่านและจดจำสิ่งที่อ่านได้

ขั้นตอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ 3 ให้นักเรียนทำพร้อมกับจับเวลา เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จ ให้เปลี่ยนกันตรวจเพื่อเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง ผู้ที่ใช้เวลาในการอ่านน้อยและทำได้ถูกต้องให้พยายามฝึกตนเองให้ดีขึ้นอีก ผู้ที่ยังอ่านได้ช้า และตอบไม่ถูกต้องก็ต้องปรับปรุงตนเองให้ตั้งใจอ่านมากยิ่งขึ้น
2. ครูแจกแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ 4 ให้นักเรียนอ่านโดยกำหนดเวลาให้อ่านภายใน 2 นาที แล้วให้แลกเปลี่ยนกันตรวจ เพื่อตรวจคำตอบที่ถูกต้องพร้อมกันเสร็จแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบระหว่าง การอ่านที่นักเรียนอ่านเองกับการกำหนดเวลานั้นแตกต่างกันอย่างไร อย่างไหนเหมาะสมกว่ากัน
3. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบจำคำ ชุดที่ 2 ให้นักเรียนอ่านพร้อมกับเวลาในการอ่านด้วย เสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนกันตรวจ เพื่อเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง
4. ครูและนักเรียน ช่วยกันอภิปรายถึงการฝึกอ่านว่ามีข้อบกพร่องอย่างไรบ้างและนักเรียนควรจะปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัดจริง ๆ
5. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบวลี ชุดที่ 2 ให้นักเรียนโดยให้อ่านพร้อมกับจับเวลาในการอ่าน เมื่ออ่านจบให้ใช้เวลาลงในช่องที่กำหนดให้ แล้วเปลี่ยนกันตรวจเพื่อเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง เสร็จแล้วให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่านให้ครูฟังอีกครั้งหนึ่งว่าใจความสำคัญของเรื่องมีอะไรบ้าง
6. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ชุดที่ 1 ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจก่อน แล้วจึงลงมืออ่านพร้อมกัน พร้อมกับจับเวลาในการอ่าน เสร็จแล้วครูเฉลยคำตอบทันทีเพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนสามารถตอบคำถามที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้องเพียงใด

ขั้นสรุป

จากการฝึกอ่านแบบฝึกต่าง ๆ มาแล้ว 2 คาบ นักเรียนได้ทราบถึงผลการอ่านของนักเรียนแล้วว่า แต่ละคนมีขอบทพร้อมอย่างไร ให้นักเรียนบอกถึงขอบทพร้อมของตนเองมาคนละ 1 อย่าง ครูเป็นผู้เสนอแนะวิธีแก้ไขการอ่านของนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการฝึกอ่านต่อไป

สื่อการเรียน

1. แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ 3 และชุดที่ 4
2. แบบฝึกอ่านแบบจำคำ ชุดที่ 2
3. แบบฝึกอ่านแบบวลี ชุดที่ 2
4. แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ชุดที่ 1

การวัดผลและการประเมินผล

1. คุพัฒนาการอ่านของนักเรียนจากการตอบคำถามท้ายแบบฝึก และเวลาในการอ่าน
2. สังเกตจากการตอบคำถามและการรวมกิจกรรม

ความที่ 3

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะความเร็วในการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์และความหมายของคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้องอย่างน้อย 15 คำ
2. นักเรียนสามารถเคลื่อนสายตาอ่านคำในแบบฝึกอ่านชุดที่ 5 และ 6 ได้ถูกต้องในเวลาที่กำหนดและตอบคำถามได้อย่างน้อย 4 ข้อ
3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ในแบบฝึกอ่านจำคำ ชุดที่ 3 ได้ถูกต้องในเวลา 3 นาที และตอบคำถามได้อย่างน้อย 12 ข้อ
4. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบวลีชุดที่ 3 ได้ถูกต้องในเวลาจำกัดและตอบคำถามได้อย่างน้อย 4 ข้อ
5. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ชุดที่ 1 ได้ถูกต้องในเวลาจำกัดและตอบคำถามได้อย่างน้อย 4 ข้อ

เนื้อหา

ฝึกอัตราเร็วในการอ่าน โดยใช้การฝึก

- เคลื่อนสายตา
- อ่านคำศัพท์
- อ่านเป็นวลี
- อ่านแบบเจาะจง

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
2. ครูแจกของคำสังกลุ่มละ 1 ของ แล้วให้ปฏิบัติตามคำสั่งที่กำหนดให้ (รายละเอียดอยู่ในกิจกรรมที่ 3)
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ที่ถูกต้องจากการเล่นเกม และจากคำศัพท์ต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับรู้จากการเล่นเกม นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนจดจำคำต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทั้งยังช่วยให้การฝึกอ่านของนักเรียนดีขึ้น สามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการฝึกอ่าน

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตาชุดที่ 5 ให้นักเรียนโดยให้ลงมือทำพร้อมกันและจับเวลา เมื่อทำเสร็จให้นักเรียนใช้เวลาในช่องที่กำหนดให้ เสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง
2. ครูแจกแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตาชุดที่ 6 ให้นักเรียนโดยให้ลงมือทำพร้อมกันและจับเวลาเมื่อทำเสร็จให้นักเรียนใช้เวลาในช่องที่กำหนดให้ เสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง
3. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ในแบบฝึกทั้งอธิบาย ความหมายของคำศัพท์ทั้งหมด และรวมอภิปรายถึงการใช้แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตาว่าช่วยให้นักเรียนกวาดสายตาได้ดีขึ้นเพียงใด แล้วจึงจะฝึกอ่านจากแบบฝึกอื่น ๆ ต่อไป
4. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบจำคำ ให้นักเรียนโดยลงมืออ่านพร้อมกันและจับเวลาในการอ่านเพื่ออ่านเสร็จ และตอบคำถามแล้วให้ใช้เวลาลงในช่องที่กำหนด ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

5. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบฝึกอ่านแบบวลี ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และจับเวลาในการอ่านเมื่ออ่านเสร็จให้ใส่เวลาลงในช่องที่กำหนดเสร็จแล้วเก็บแบบฝึกอ่านคืน แจกคำถามจากแบบฝึกนั้นให้นักเรียนทำ เสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ ใครใช้เวลาในการอ่านน้อยและสามารถตอบคำถามที่ถูกต้องให้อธิบายให้เพื่อนฟังว่ามีวิธีการอ่านอย่างไร ส่วนผู้ที่อ่านใคร่และทำผิดมากก็ให้กล่าวถึงข้อบกพร่องของตนเพื่อหาทางแก้ไขต่อไป

6. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ให้นักเรียนอ่านพร้อมกันกำหนดเวลาให้ 2 นาที เมื่อหมดเวลาให้แลกกับเพื่อนเพื่อตรวจดูคำตอบที่ถูกต้องของแต่ละคน

ขั้นสรุป

ครูสรุปถึงวิธีการฝึกอ่านให้ใคร่ คือ ต้องมีความตั้งใจจริง มีสมาธิในการอ่าน จากชั่วโมงที่ 3 นี้ นักเรียนพอจะรู้ถึงความสามารถของตนเองแล้วเป็นอย่างไรบ้าง ควรปรับปรุงอะไร

สื่อการสอน

1. ของคำสั่ง 6 ของ (กิจกรรมที่ 3)
2. แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายทาคูที่ 5 และ 6
3. แบบฝึกอ่านแบบวลี ชุดที่ 2
4. แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ชุดที่ 3

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากความตั้งใจในการทำแบบฝึก
2. วัดจากการใช้เวลาในการอ่าน
3. สังเกตจากการรวมกิจกรรม

คาบที่ 4

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะความเร็วในการอ่าน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถค้นหาสิ่งที่กำหนดให้ในรูปภาพได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วในเวลาที่กำหนดให้
2. นักเรียนสามารถเคลื่อนสายตาอ่านคำและเลือกคำที่เหมือนกันได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 ข้อ ในเวลา 3 นาที
3. นักเรียนสามารถแยกคำที่มีความหมายเหมือนและแตกต่างกันได้อย่างน้อย 15 ข้อ ในเวลาจำกัด
4. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่กำหนดให้จากแบบฝึกอ่านแบบเจาะจงและแบบฝึกอ่านแบบวลีแล้วตอบคำถามได้อย่างน้อย 3 ข้อ ภายในเวลาจำกัด

เนื้อหา

ฝึกทักษะการอ่านเร็ว โดยการใช้แบบฝึก

- เคลื่อนสายตา
- จำคำศัพท์
- อ่านเป็นวลี
- อ่านแบบเจาะจง

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนถึงผลของการฝึกอ่านของนักเรียนว่าแต่ละคนมีความก้าวหน้าอย่างไรบ้าง แล้วกล่าวว่านักเรียนจะต้องได้รับการฝึกต่อไปอีกเพื่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน

2. ให้นักเรียนฝึกเคลื่อนสายตา โดยค้นหาสิ่งที่ย่อนอยู่ในรูปภาพ (กฎกิจกรรมที่ 4) ให้ได้ในเวลา 1 นาที เมื่อหมดเวลาให้ช่วยกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

3. จากกิจกรรมในข้อ 2 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงสิ่งที่ได้ตอบแทนจากกิจกรรมนั้น สรุป คือ นักเรียนจะได้การเคลื่อนสายตา การสังเกต การจำ สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การอ่านของนักเรียนดีขึ้น

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตาชุดที่ 7 ให้นักเรียนลงมือทำพร้อมกับเวลาเมื่อนักเรียนทำเสร็จให้ใส่เวลาลงในช่องที่กำหนดแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง สรรวจดูว่ายังมีนักเรียนคนใดที่ยังอ่านช้าและทำผิดพลาดอีกบ้างเพื่อพยายามปรับปรุงแก้ไขในครั้งต่อไป

2. ครูแจกแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตาชุดที่ 8 ให้นักเรียนลงมือทำพร้อมกับกำหนดเวลาให้ 2 นาที เมื่อหมดเวลาให้เปลี่ยนกันตรวจทันที ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง แล้วสำรวจดูว่าใครทำได้ถูกต้องมากที่สุด และใครทำได้น้อยที่สุดให้พยายามทำให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป

3. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบจำคำให้นักเรียนอ่าน พร้อมกับจับเวลาในการอ่านเสร็จแล้วให้นักเรียนใส่เวลาลงในช่องที่กำหนดแล้วแลกเปลี่ยนตรวจคำตอบที่ถูกต้อง โดยครูเป็นผู้เฉลยพร้อมอธิบายคำศัพท์ต่าง ๆ ในแบบฝึกอ่านให้นักเรียนเข้าใจ

4. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบวลีให้นักเรียนอ่านพร้อมกับกำหนดเวลาในการอ่าน 2 นาที ให้นักเรียนวางแบบฝึกอ่านทันทีที่หมดเวลาแล้วจึงตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านเสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

5. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้อภิปรายเรื่องที่อ่านจากหัวข้อที่ครูกำหนดให้

5.1 ใจความสำคัญของเรื่อง

5.2 ภาษาที่ใช้

5.3 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

แล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้ สุดท้ายครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านอีกครั้ง

6. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบเจาะจงให้นักเรียนอ่านพร้อมกันในเวลาจำกัดแล้วให้บันทึกเวลาลงในช่องที่กำหนด เมื่ออ่านจบครูแจกคำถามให้นักเรียนทำเสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

7. จากเรื่องที่อ่านในแบบฝึกอ่านแบบเจาะจงครูตั้งคำถามถามนักเรียนในเรื่องที่อ่าน ตัวอย่างคำถาม

เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

เหตุการณ์เกิดในสมัยใด

การที่มีรถเข็นมากดีหรือไม่ เป็นต้น

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปผลของการฝึกอ่าน ความตั้งใจในการอ่านของนักเรียน การแก้ไขปรับปรุงและให้นักเรียนฝึกอ่านเองจากที่บ้าน คือให้อ่านหนังสือพิมพ์มาคนละ

1 เรื่อง

สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ (กิจกรรมที่ 4)
2. แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายทาบชุดที่ 7 และ 8
3. แบบฝึกอ่านแบบจำคำ ชุดที่ 4
4. แบบฝึกอ่านแบบวลี ชุดที่ 4
5. แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ชุดที่ 3

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากความตั้งใจในการทำแบบฝึก
3. วัดผลจากการตอบคำถามและเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึก

คาบที่ 5

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะการอ่านเร็วของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ที่ครูให้ดูในเวลาจำกัดได้ถูกต้อง อย่างน้อย 10 คำ
2. นักเรียนสามารถเคลื่อนสายตาอ่านคำที่เหมือนกันได้ในเวลาจำกัด และถูกต้องอย่างน้อย 8 ข้อ
3. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบจำคำได้ในเวลาที่กำหนดและตอบคำถามได้อย่างน้อย 8 ข้อ
4. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบวลีได้ในเวลาจำกัดและตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
5. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบเจาะจงได้ในเวลาจำกัดและตอบคำถามได้ถูกต้อง
6. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบข้ามคำได้ในเวลาจำกัด และตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ

เนื้อหา

ฝึกทักษะการอ่านเร็ว โดยใช้แบบฝึกอ่าน

- เคลื่อนสายตา
- จำคำศัพท์
- อ่านเป็นวลี
- อ่านแบบเจาะจง
- อ่านแบบข้ามคำ

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนอ่านแถบบัตรคำที่ครูชูให้ดูอย่างรวดเร็ว แล้วให้นักเรียนเขียนคำที่สามารถอ่านทันลงในกระดาษ บัตรคำมีทั้งหมด 430 คำ
2. จากคำศัพท์ที่นักเรียนเขียนได้นั้นให้ตรวจสอบว่า ตนสามารถเขียนได้ถูกต้องกี่คำ แล้วช่วยกันเฉลยคำศัพท์ที่ถูกต้องและความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น
3. จากการฝึกอ่านแถบบัตรคำอย่างรวดเร็วนี้ ให้นักเรียนช่วยกันสรุปปัญหาและข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียน ซึ่งผลทั้งหมดเป็นส่วนสำคัญในการฝึกอ่านขั้นต้นของนักเรียน การเคลื่อนสายตา การสังเกต การจำคำ เป็นสิ่งจำเป็นในการฝึกอ่านขั้นต่อไปของนักเรียน

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตาให้นักเรียนอ่านโดยกำหนดเวลาให้ 2 นาที แล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง ผู้ที่ทำได้น้อยที่สุดให้พยายามปรับปรุงตนเอง
2. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบจำคำให้นักเรียนอ่านโดยให้อ่านในเวลาจำกัดแล้วใช้เวลาที่อ่านลงในช่องที่กำหนด แล้วเปลี่ยนกันตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง และช่วยกันแปลความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ในแบบฝึกอ่าน
3. จากคาบที่ 4 ครูให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์มาคนละ 1 เรื่อง ในคาบนี้จึงให้นักเรียนมาพูดเรื่องที่อ่านมาหน้าชั้น แล้วให้ช่วยกันเสนอแนะวิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ให้ไ้ใจความและรวดเร็ว เช่น อ่านพาดหัวข่าว หรือหัวเรื่องย่อก่อนแล้วจึงอ่านรายละเอียด จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่อ่านยิ่งขึ้น
4. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบวลี ให้นักเรียนอ่านพร้อมกับจับเวลาในการอ่านเสร็จแล้วให้บันทึกเวลาในช่องที่กำหนด แล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

5. ครูสนทนากับนักเรียนถึงการฝึกอ่านในแบบฝึกอ่านแบบวลี แล้วอธิบายถึงวิธีการอ่าน โดยแบ่งช่วงสายตาตามการแบ่งช่วงคำที่กำหนดให้ นั้น การฝึกอ่านควรเริ่มอ่านประมาณ 3 ถึง 5 คำ ก่อนแล้วจึงฝึกอ่านข้อความยาว ๆ

6. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบเจาะจงให้นักเรียนอ่านพร้อมกับจับเวลา เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้บันทึกเวลาลงในช่องที่กำหนด แล้วครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

7. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านโดยการตอบคำถามของครู เช่น
- ใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร
 - ศัพท์ที่ได้จากเรื่องนี้มีอะไรบ้าง
 - ลักษณะของเรื่องเป็นอย่างไร เป็นต้น

8. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบข้ามคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกับจับเวลา เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้บันทึกเวลาลงในช่องที่กำหนด แล้วแลกเปลี่ยนตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

9. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้อภิปรายเรื่องที่อ่านจากแบบฝึกตามหัวข้อ ดังนี้

- 9.1 ใจความสำคัญของเรื่อง
- 9.2 ภาษาที่ใช้
- 9.3 การดำเนินเรื่อง
- 9.4 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้

เสร็จแล้วให้ส่งตัวแทนกลุ่มออกพูดหน้าชั้นตามที่ครูกำหนดให้

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนบอกข้อบกพร่องในการอ่านของตนมาคนละ 1 อย่างแล้วช่วยกันหาวิธีแก้ไขปรับปรุง เพื่อฝึกอ่านในชั่วโมงต่อไป

สื่อการเรียน

1. แถบบัตรคำ (กิจกรรมที่ 5)
2. แบบฝึกอ่านเคลื่อนไหวสายตา ชุดที่ 9
3. แบบฝึกอ่านแบบจำคำ ชุดที่ 5
4. แบบฝึกอ่านแบบวลี ชุดที่ 5
5. แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ชุดที่ 4
6. แบบฝึกอ่านแบบข้ามคำ ชุดที่ 1

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากความตั้งใจในการอ่านแบบฝึก
3. สังเกตจากการตอบคำถาม
4. วัดจากเวลาในการอ่าน
5. วัดจากการตอบคำถามท้ายแบบฝึกอ่าน

คาบที่ 6

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะการอ่านเร็วของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถเคลื่อนสายตาอ่านคำที่กำหนดให้ได้ในเวลา 2 นาที และตอบคำถามถูกต้องอย่างน้อย 3 ข้อ
2. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบจำคำได้ในเวลารวดเร็วและตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 ข้อ
3. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบวลีได้ในเวลารวดเร็วและตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
4. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบเจาะจงได้ในเวลารวดเร็วและตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
5. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบข้ามคำได้ในเวลารวดเร็ว และตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ

เนื้อหา

ฝึกทักษะการอ่านเร็ว โดยใช้แบบฝึกอ่าน

- เคลื่อนสายตา
- จำคำศัพท์
- อ่านแบบเจาะจง
- อ่านแบบข้ามคำ

วิธีสอนและกิจกรรม

ชั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนถึงสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้น นักเรียนควรรู้จักฝึกอ่านทุกสิ่งทุกอย่างที่พบเห็น ไม่ว่าจะเป็นการอ่านแผ่นป้ายโฆษณา สินค้าต่าง ๆ หนังสือพิมพ์ หนังสืออ่านเพื่อความบันเทิง สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ นักเรียนอ่านหนังสือได้ดีขึ้น ถ้านักเรียนได้อ่านเป็นประจำและสม่ำเสมอ แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการอ่านหนังสือต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าช่วยส่งเสริมการอ่านของนักเรียนอย่างไรบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตาให้นักเรียนอ่าน กำหนดเวลาให้ 2 นาที เมื่อหมดเวลาให้แลกเปลี่ยนเพื่อตรวจคำตอบที่ถูกต้อง โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบ
2. ครูสนทนากับนักเรียนถึงการฝึกเคลื่อนสายตา นักเรียนควรฝึกด้วยตนเอง ทุกวัน โดยพยายามฝึกกวาดสายตาอ่านข้อความที่พบเห็นอย่างรวดเร็วจะช่วยให้ นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น
3. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบจำคำให้นักเรียนโดยจับเวลาในการอ่าน เมื่อ นักเรียนอ่านเสร็จให้บันทึกเวลาไว้ แล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบ ที่ถูกต้อง
4. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบวลีให้นักเรียน โดยจับเวลาในการอ่าน เมื่อนักเรียน อ่านเสร็จให้บันทึกเวลาไว้ แล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง
5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านจากแบบฝึกอ่านแบบวลีลงในกระดาษแล้ว ออกมาเล่าให้เพื่อนฟังหน้าชั้นว่าเรื่องที่นักเรียนอ่านมีใจความสำคัญอย่างไร
6. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบเจาะจงให้นักเรียน โดยจับเวลาในการอ่าน เมื่อ นักเรียนอ่านเสร็จให้บันทึกเวลาไว้ แล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง แล้วครูกับนักเรียนอภิปรายร่วมกันถึงเรื่องที่อ่าน

7. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบข้ามคำให้นักเรียนอ่านโดยจับเวลาในการอ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้บันทึกเวลาไว้ แล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

8. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ร่วมกันอภิปรายเรื่องจากแบบฝึกอ่านข้ามคำตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

8.1 ใจความสำคัญของเรื่อง

8.2 ภาษาที่ใช้ในเรื่อง

8.3 สิ่งเร้าใจที่สุดของเรื่อง

8.4 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

เสร็จแล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยคิดและบอกถึงความก้าวหน้าของตนในการฝึกอ่านว่าดีขึ้นอย่างไร และยังมีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขอย่างไรบ้าง

สื่อการเรียน

1. แบบฝึกอ่านแบบเคลื่อนสายตา ชุดที่ 9
2. แบบฝึกอ่านแบบจำคำ ชุดที่ 6
3. แบบฝึกอ่านแบบวลี ชุดที่ 6
4. แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ชุดที่ 5
5. แบบฝึกอ่านแบบข้ามคำ ชุดที่ 2

ตอนที่ 7

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะการอ่านเร็วของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านจำคำแล้วแยกความหมายเหมือนและต่างของคำศัพท์ได้ในเวลารวดเร็วและถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านข้ามคำได้ในเวลา 3 นาที และตอบคำถามท้ายเรื่องได้อย่างน้อย 4 ข้อ
3. นักเรียนสามารถตีความหมายของรูปภาพและข้อความที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านได้ในเวลาจำกัด และตอบคำถามท้ายเรื่องได้อย่างน้อย 4 ข้อ

เนื้อหา

ฝึกทักษะการอ่านเร็วและความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกอ่าน

- ฝึกอ่านจำคำ
- ฝึกอ่านข้ามคำ
- ฝึกความเข้าใจในการอ่าน

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนถึงการอ่านสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ว่านักเรียนมีความสนใจอ่านหนังสือประเภทใดมากที่สุด แล้วให้นักเรียนแต่ละคนบอกเหตุผลของความชอบ และความสนใจมาคนละ 1 ข้อ แล้วช่วยกันสรุปว่าสิ่งที่นักเรียนว่านั้นมีประโยชน์หรือไม่นักเรียน

ควรอ่านหนังสือที่ให้ความรู้ความเพลิดเพลินที่มีประโยชน์และส่งเสริมการอ่านของนักเรียน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ที่ผลิตขึ้นสำหรับเด็ก ยกตัวอย่าง เช่น สวิตา สตรีสาร ชัยพฤกษ์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

ขั้นตอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านจำคำให้นักเรียนโดยจับเวลาในการอ่าน เมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้วให้บันทึกเวลาไว้ในช่องที่กำหนด แล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจหน้าที่ เพื่อดูว่าใครอ่านได้เร็วและถูกต้องที่สุด และมีวิธีการอ่านอย่างไรบ้าง อุปสรรคสำคัญของการอ่านแบบฝึกอ่านแบบจำคำนี้คืออะไร ให้นักเรียนช่วยกันตอบ

2. ครูแจกแบบฝึกอ่านแบบข้ามคำให้อ่านโดยกำหนดเวลาให้ 3 นาที เมื่อหมดเวลาให้หยุดอ่านแล้วแจกคำถามให้นักเรียนทำ เสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

3. ครูให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านในแบบฝึกอ่านข้ามคำลงในกระดาษแล้วให้ออกมาพูดหน้าชั้นทีละคน เมื่อพูดเสร็จครูช่วยสรุปอีกครั้ง

4. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพการ์ตูนประกอบคำบรรยาย แล้วให้เขียนเรื่องขึ้นตามความเข้าใจของนักเรียน โดยกำหนดเวลาให้ 10 นาที แล้วให้นำเรื่องที่เขียนนั้นมาอ่านหน้าชั้นทีละคนว่าแต่ละคนมีแนวคิดอย่างไร แล้วครูเป็นผู้สรุปว่า จากการดูรูปภาพและข้อความนั้น นักเรียนจะต้องรู้จักตีความ และขยายความ จากเรื่องที่อ่านให้ได้รับความสมบูรณ์

5. ครูแจกแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียนแล้วจับเวลาในการอ่าน เมื่ออ่านจบให้บันทึกเวลาไว้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง เสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

6. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ร่วมกันอภิปรายเรื่อง
ข้อความหัวข้อที่ครูกำหนดให้

- โครงเรื่อง
- ใจความสำคัญของเรื่อง
- ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ
- ภาษาที่ใช้

แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาพูดหน้าชั้น ตามที่ครูกำหนด
ให้เสร็จแล้วครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่ได้กล่าวถึง

สรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันอภิปรายถึงการฝึกอ่านว่า นักเรียนมีพัฒนาการ
ในการอ่านอย่างไรบ้าง แล้วจึงให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์เป็นการบ้านคนละ 1 เรื่อง
แล้วแสดงความเข้าใจของนักเรียน

ผลการสอน

1. การดูประกอบคำอ่าน (อยู่ในกิจกรรมที่ 6)
2. แบบฝึกอ่านจำคำ ชุดที่ 7
3. แบบฝึกอ่านตามคำ ชุดที่ 2
4. แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ 1

การวัดผลการประเมินผล

1. สังเกตจากการรวมกิจกรรมกลุ่ม
2. สังเกตจากความตั้งใจในการอ่านแบบฝึก
3. วัดจากเวลาที่ใช้ในการอ่าน
4. วัดผลจากความสามารถในการตอบคำถามท้ายแบบฝึกอ่าน

ตอนที่ 8

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

1. เพื่อฝึกทักษะการอ่านเร็วของนักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านคําการแปลความ ที่ความและขยายความ

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบข้ามคําได้ในเวลาจำกัด และตอบคําถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
2. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านได้ในเวลาจำกัด และตอบคําถามได้อย่างน้อย 4 ข้อ
3. นักเรียนสามารถแปลความหมายของคําศัพท์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องอย่างน้อย 5 คํา

เนื้อหา

- ฝึกทักษะการอ่านเร็ว และความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกอ่าน
- ฝึกอ่านข้ามคํา
 - ฝึกความเข้าใจในการอ่าน

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

จากการบ้านที่ครูสั่งให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์มานั้นให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญลงในกระดาษโดยใช้เวลา 5 นาที แล้วจับฉลากเลือกนักเรียนออกมาพูดเรื่องที่อ่านประมาณ 2 คน

ขั้นตอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านข้ามคำให้นักเรียนอ่าน โดยจำกัดเวลาในการอ่าน เมื่ออ่านเสร็จให้บันทึกเวลาในการอ่านไว้ แล้วตอบคำถามจากท้ายเรื่องและให้แลกเปลี่ยนตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน แล้วให้ร่วมกันอภิปรายเรื่องที่อ่านจากแบบฝึกตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

2.1 ใจความสำคัญของเรื่อง

2.2 ส่วนวนภาษา

2.3 สิ่งเร้าใจของเรื่อง

2.4 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

2.5 ลักษณะการเขียน

แล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

3. ครูแจกแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียนโดยใช้เวลาในการอ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้บันทึกเวลาไว้ แจกคำถามให้ทำเสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ร่วมกันอภิปรายเรื่องจากแบบฝึกอ่านตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

4.1 ลักษณะของเรื่อง

4.2 ใจความสำคัญ

4.3 ตัวละคร

4.4 ส่วนวนภาษา

4.5 ข้อคิดและประโยชน์ได้จากเรื่อง

แล้วให้ส่งตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้น แล้วครูกับนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องอีกครั้ง

5. ครูแจกบัตรคำให้กลุ่มละ 10 บัตร แต่ละบัตรจะมีข้อความให้นักเรียนคิด และเขียนใหม่ให้เข้าใจและถูกต้อง (ดูจากกิจกรรมที่ 7) เสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มเปลี่ยนกันตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

6. ครูสรุปการเขียนข้อความของนักเรียนว่าถึงแม้นักเรียนจะอ่านหนังสือได้รวดเร็วแต่ไม่เข้าใจความหมายของข้อความและไม่สามารถตีความ แปลความ หรือ ขยายความจากข้อความที่อ่านได้ ก็ไม่ช่วยให้นักเรียนอ่านได้เก่งขึ้น นักเรียนจึงควรฝึกฝนตนเองอยู่ตลอดเวลา

7. ครูแจกแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียนโดยจับเวลาในการอ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จแล้วให้บันทึกเวลาไว้ แจกกระดาษคำถามให้ทำเสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

8. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ร่วมกันอภิปรายเรื่องที่อ่านตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

- 8.1 ลักษณะของเรื่อง
- 8.2 ใจความสำคัญ
- 8.3 สิ่งที่เราใจของเรื่อง
- 8.4 ส่วนวนภาษา
- 8.5 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความก้าวหน้าในการอ่านของชั่วโมงนี้ว่าเป็นอย่างไรบ้าง เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในคาบต่อไป

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรข้อความ 10 บัตร (กิจกรรมที่ 7)
2. แบบฝึกอ่านข้ามคำ ชุดที่ 3
3. แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ 2 และ 3

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. สังเกตจากความตั้งใจอ่านแบบฝึก
3. วัดจากเวลาที่ใช้ในการอ่าน
4. วัดจากการตอบคำถามท้ายแบบฝึกอ่าน

คาบที่ 9

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

1. เพื่อฝึกทักษะความเร็วในการอ่านของนักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านด้านการแปลความ ที่ความ และขยายความ

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถเรียงลำดับคำและข้อความในประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านได้ในเวลาที่กำหนดให้และตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
3. นักเรียนสามารถอธิบายเรื่องที่อ่านและสรุปความได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนดูแถบบัตรที่เขียนข้อความต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว แล้วให้เรียบเรียงข้อความเหล่านั้นให้ถูกต้อง โดยเขียนลงในกระดาษที่ครูแจกให้ เสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจโดยครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง (คู่มือกิจกรรมที่ 8)

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียนอ่านโดยจำกัดเวลาในการอ่าน เมื่ออ่านเสร็จให้บันทึกเวลาในการอ่านไว้ แล้วตอบคำถามจากท้ายเรื่อง และให้แลกเปลี่ยนตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ร่วมกันอภิปรายเรื่องที่อ่าน จากแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

- 2.1 การดำเนินเรื่อง
- 2.2 ใจความสำคัญของเรื่อง
- 2.3 ตัวละคร
- 2.4 ภาษาที่ใช้
- 2.5 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

เสร็จแล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้น ตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้แล้วช่วยกันสรุปเรื่องอีกครั้ง

3. ครูแจกแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียน โดยจำกัดเวลาในการอ่าน เมื่ออ่านเสร็จให้บันทึกเวลาไว้ในช่องที่กำหนด แล้วตอบคำถามจากท้ายเรื่อง และให้แลกเปลี่ยนตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้อภิปรายเรื่องจากแบบฝึกตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

- 4.1 โครงเรื่อง
- 4.2 ตัวละครที่สำคัญ
- 4.3 สำนวนภาษาที่ใช้
- 4.4 เหตุการณ์สำคัญ
- 4.5 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

เสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาพูดหน้าชั้น ตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านในช่วงนี้ทั้ง 2 เรื่อง พร้อมกับสำรวจความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนโดยดูจากเวลาที่ใช้ในการอ่านและการตอบคำถามได้ถูกต้อง

สื่อการเรียน

1. แลบบัตรคำ 10 บัตร (จากกิจกรรมที่ 8)
2. แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน เรื่องที่ 4 และ 5

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากความตั้งใจในการอ่านแบบฝึก
3. วัดจากเวลาที่ใช้ในการอ่าน
4. วัดจากการตอบคำถามท้ายแบบฝึกอ่าน

คาบที่ 10

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

1. เพื่อฝึกทักษะความเร็วในการอ่าน
2. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านได้ในเวลา 5 นาที และสามารถตอบคำถามท้ายเรื่องได้อย่างน้อย 4 ข้อ
2. นักเรียนสามารถอภิปรายและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านในแบบฝึกอ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

วิธีสอนและกิจกรรมขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนถึงการฝึกอ่านตั้งแต่ชั่วโมงแรกจนถึงปัจจุบันว่า นักเรียนแต่ละคนมีพัฒนาการในการอ่านอย่างไรบ้าง และบอกให้นักเรียนเข้าใจถึงการฝึกว่า นักเรียนต้องฝึกตนเองด้วย เช่น อ่านหนังสือในตอนเช้าทุกเช้า หรือเข้าห้องสมุดเป็นประจำ

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียนโดยกำหนดเวลา 5 นาที เมื่อหมดเวลาให้เก็บเนื้อเรื่องคืนแล้วแจกคำถามให้ เมื่อทำเสร็จให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง
2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ร่วมกันอภิปรายเรื่องจากแบบฝึกอ่านตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

2.1 โครงเรื่อง

2.2 ตัวละคร

2.3 ส่วนวนภาษาที่ใช้

2.4 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้

เสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้ แล้วครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านอีกครั้ง

3. ครูแจกแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่ 2 ให้นักเรียน โดยกำหนดเวลา 5 นาที เมื่อหมดเวลาให้ส่งเรื่องที่อ่านคืน แล้วแจกคำถามให้ เมื่อทำเสร็จให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง แล้วสำรวจดูว่าใครทำได้มากที่สุดใช้เวลาในการอ่านน้อยที่สุด

4. ให้นักเรียนแต่ละคนสรุปเรื่องที่อ่านลงในกระดาษที่แจกให้ตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

4.1 โครงเรื่อง

4.2 ตัวละครและลักษณะนิสัยตัวละคร

4.3 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

เสร็จแล้วให้ครูซักถามนักเรียนที่ละคนจากหัวข้อที่ให้ทำการสรุปเรื่องอีกครั้ง

ขั้นสรุป

ครูออกข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนจากการสังเกต การตอบคำถามการทำแบบฝึกหัด เพื่อให้นักเรียนได้ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

ครูสั่งการบ้าน ให้นักเรียนจดคำโฆษณาที่โฆษณาตามสถานที่ต่าง ๆ มาคนละ 5 อย่าง

สื่อการเรียน

แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน เรื่องที่ 6 และ 7

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการตอบคำถามของครู
3. สังเกตจากความตั้งใจในการอ่าน
4. วัดจากเวลาที่ใช้อ่าน
5. วัดจากการตอบคำถามท้ายแบบฝึกอ่าน

คาบที่ 11

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

1. เพื่อฝึกทักษะความเร็วในการอ่าน
2. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านได้ในเวลาจำกัด และตอบคำถามท้ายแบบฝึกอ่านได้อย่างน้อย 4 ข้อ
2. นักเรียนสามารถอธิบายเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถอธิบาย แปลความ ตีความ และขยายความจากคำโฆษณาได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนเขียนคำโฆษณาต่าง ๆ ที่อ่านบนกระดานคำแล้วให้ช่วยกันแปลความ ตีความ และขยายความ ตลอดจนการใช้ภาษาว่าแต่ละข้อความมีความหมายว่าอย่างไร ใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ และควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ให้ช่วยกันเขียนให้ถูกต้อง
2. ครูให้นักเรียนได้เข้าใจถึงการฝึกอ่านข้อความแล้วพยายามทำความเข้าใจในข้อความที่อ่านจะช่วยให้ นักเรียนอ่านหนังสือได้ดีขึ้น

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียนโดยจำกัดเวลาในการอ่าน เมื่ออ่านเสร็จให้บันทึกเวลาไว้ ครูแจกคำถามท้ายเรื่องให้ทำเสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้ สํารวจดูว่าใครใช้เวลาอ่านน้อยที่สุด และตอบคำถามได้ถูกมากที่สุดให้ออกมาพูดถึงวิธีการอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น

2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ร่วมกันอภิปรายเรื่องจากแบบฝึกอ่านตามหัวข้อที่ครูกำหนด

2.1 ลักษณะของเรื่อง

2.2 ใจความสำคัญ

2.3 ตัวละคร

2.4 ส่วนวนภาษาที่ใช้

2.5 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

เสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทนออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้แล้ว ครูกับนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องอีกครั้ง

3. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเข้าใจในการอ่าน ให้นักเรียนโดยกำหนดเวลาอ่าน 5 นาที แล้วเก็บเนื้อเรื่อง แจกคำถามท้ายเรื่องให้ทำเสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

4. ให้นักเรียนลองเปรียบเทียบการอ่าน โดยการจับเวลากับกำหนดเวลาให้อ่านว่า นักเรียนมีความรู้สึกละอย่างไรในขณะที่อ่าน นักเรียนควรจะมีปฏิกิริยาอย่างไรขณะให้อ่าน การฝึกสมาธิในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้นักเรียนอ่านได้เร็ว และมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

5. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้อภิปรายเรื่องจากแบบฝึกอ่านตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

5.1 ใจความสำคัญของเรื่อง

5.2 ตัวละครและลักษณะนิสัย

5.3 ส่วนวนภาษาที่ใช้

5.4 ความรู้ที่ได้รับจากเรื่อง

เสร็จแล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้ และครูกับนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องอีกครั้ง

ขั้นสรุป

ครูสรุปถึงการใ้แบบฝึกอ่านของนักเรียนว่า แต่ละคนมีพัฒนาการในการอ่านอย่างไรบ้างจากคาบที่ 1 จนถึงคาบที่ 11 นี้ ให้นักเรียนดูคะแนนพัฒนาการจากแบบฝึกทุกแบบฝึก ในคาบที่ 12 จะเป็นความสุดท้ายในการฝึกอ่านครั้งนี้ ให้นักเรียนตั้งใจฝึก

สื่อการเรียนรู้

แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่ 8 และ 9

การวัดผลและประเมินผล

คาบที่ 12

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

1. เพื่อฝึกทักษะความเร็วในการอ่านของนักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านหนังสือเป็น
3. เพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้น

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตาได้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
 2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกอ่านจำคำได้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
 3. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านแบบวลีได้ในเวลาที่กำหนดและตอบคำถามได้ถูกต้อง
 4. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านข้ามคำและตอบคำถามได้ถูกต้อง
 5. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกจวางเข้าใจในการอ่านได้อย่างรวดเร็ว
- สามารถตอบคำถามและอภิปรายเรื่องได้ถูกต้อง

เนื้อหา

สรุปและทบทวนการฝึกอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้แบบฝึกอ่าน

- เคลื่อนสายตา
- จำคำศัพท์
- อ่านเป็นวลี
- อ่านแบบเจาะจง
- อ่านแบบข้ามคำและความเข้าใจในการอ่าน

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนถึงการฝึกที่ผ่านมาว่าแต่ละคนมีความรู้สึกรู้สึกอย่างไรบ้างและมีพัฒนาการในการอ่านก็ขึ้นมาน้อยเพียงใด ในคาบสุดท้ายนี้ให้นักเรียนตั้งใจฝึกให้ดี

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตาให้นักเรียนโดยกำหนดเวลาให้ทำ 2 นาที เมื่อทำเสร็จให้นักเรียนแลกเปลี่ยนตรวจ แล้วให้เปรียบเทียบคะแนนที่ได้รับว่า จากการฝึกอ่านในคาบที่ 1 นั้นแตกต่างจากครั้งนี้มากน้อยเพียงใด ถ้าดีขึ้นถือว่านักเรียนมีพัฒนาการในการอ่าน

2. ครูแจกแบบฝึกอ่านให้นักเรียนอ่านตามลำดับ โดยเริ่มจากแบบฝึกอ่านจำคำ แบบฝึกอ่านแบบวลี แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง แบบฝึกอ่านข้ามคำ เมื่อทำแบบฝึกแต่ละแบบฝึกเสร็จให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ได้รับว่าแตกต่างจากการฝึกในคาบต้น ๆ อย่างไรบ้าง เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนไปฝึกฝนต่อไป

3. ครูให้นักเรียนทราบถึงการฝึกอ่านว่านักเรียนควรจะต้องฝึกตนเองต่อไป แม้จะไม่ได้ฝึกในช่วงเวลาเรียนก็ตาม

4. ครูแจกแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียน โดยให้พยายามอ่านอย่างรวดเร็ว เมื่ออ่านเสร็จให้นักเรียนใช้เวลาไว้แล้วให้เปรียบเทียบจากเวลาในการอ่านที่ผ่านมาว่าดีขึ้นมากน้อยเพียงใด และแจกคำถามท้ายแบบฝึกอ่านให้ทำพร้อมกันเสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

5. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ร่วมกันอภิปรายเรื่องที่อ่านมาว่าเป็นอย่างไรตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

5.1 โครงเรื่อง

5.2 ตัวละคร และลักษณะนิสัย

5.3 ส่วนวนภาษาที่ใช้

5.4 จุดเข้าใจที่สุดของเรื่อง

เสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนทราบผลของคะแนนพัฒนาการในการอ่านของนักเรียน จากการ
ทำแบบฝึกอ่านตั้งแต่ตอนที่ 1 เป็นต้นมามีดีขึ้นมากน้อยเพียงใด และให้นักเรียนพยายาม
ฝึกอ่านด้วยตนเองต่อไปอย่าหยุดเพียงนี้ เพราะจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการ
อ่านยิ่งขึ้นและจะทำให้นักเรียนเรียนหนังสือได้ดีขึ้น

สื่อการเรียน

1. แบบฝึกอ่านเคลื่อนไหวสายตา จำนวน 1 ชุด
2. แบบฝึกอ่านจำคำ จำนวน 1 ชุด
3. แบบฝึกอ่านแบบวลี จำนวน 1 ชุด
4. แบบฝึกอ่านเจาะจง จำนวน 1 ชุด
5. แบบฝึกอ่านข้ามคำ จำนวน 1 ชุด
6. แบบฝึกอ่านความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่ 10

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากความตั้งใจในการฝึกอ่าน
2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
3. วัดจากเวลาที่ใช้ในการฝึกสอน
4. วัดจากการตอบคำถามท้ายแบบฝึกอ่าน

แผนการสอบกลุมความคุม

คาบที่ 1

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของการอ่าน
2. เพื่อฝึกทักษะในการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถอ่านเฉพาะรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ที่ครูกำหนดให้ในเวลาที่กำหนดได้อย่างน้อย 8 คำ จาก 15 คำ
2. นักเรียนสามารถบอกความสำคัญของการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้อย่างน้อย 4 ข้อ จาก 6 ข้อ

เนื้อหา

- ฝึกการอ่านในใจเพื่อจับใจความสำคัญ โดยการใช้แบบฝึกอ่านความเรียง
- 2 เรื่อง

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำในแผนภูมิที่กำหนดในเวลารวดเร็ว แล้วให้ตอบคำถามของครูว่าในแผนภูมิ มีกี่คำ และคำอะไรบ้าง นักเรียนสามารถเขียนได้กี่คำ ให้นักเรียนลองเขียนในกระดาษ เสร็จแล้วให้นักเรียนตรวจคำที่เขียนจากแผนภูมิว่าถูกต้องหรือไม่

2. ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่า การที่นักเรียนจะอ่านหนังสือได้นั้น ต้องมีการฝึกฝนเป็นประจำและสม่ำเสมอ ครูได้สร้างแบบฝึกอ่านขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งที่ครูกำหนดให้อย่างเคร่งครัด เพื่อประโยชน์ของตัวนักเรียน

3. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ 1 ให้นักเรียนลงมืออ่านพร้อมกันแล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง 6 ข้อ

4. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

5. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้อภิปรายเรื่องที่อ่านจากหัวข้อที่กำหนด

5.1 ใจความสำคัญของเรื่อง

5.2 ส่วนวนภาษา

5.3 การดำเนินเรื่อง

ใช้เวลา 10 นาที แล้วให้ตัวแทนกลุ่ม มาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนด

6. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ 2 ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง เมื่อเสร็จให้เปลี่ยนกันตรวจ ครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

7. ให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่านลงในกระดาษ แล้วจับฉลากเลือกนักเรียนออกมาพูดหน้าห้องประมาณ 3 คน

ขั้นสรุป

หลังจากที่นักเรียนได้ฝึกทักษะอ่านในช่วงโม่งแรกนี้เสร็จลงให้ช่วยกันอภิปรายผลการฝึกอ่านของนักเรียน เพื่อปรับปรุงการฝึกอ่านในคาบต่อไป

สื่อการเรียน

1. แผนภูมิการอ่าน (กิจกรรมชุดที่ 2)
2. แบบฝึกอ่านความเรียง เรื่องที่ 1 และ 2

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากความตั้งใจในการอ่านแบบฝึก
2. วัดจากการตอบคำถามท้ายแบบฝึกอ่าน

คาบที่ 2

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะในการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ 2 เรื่องและตอบคำถามท้ายเรื่องได้ถูกต้องอย่างน้อย 5 ข้อ
2. นักเรียนสามารถอภิปรายเรื่องตามหัวข้อที่ครูกำหนดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกการอ่านในใจ เพื่อจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกอ่านความเรียงจำนวน 2 เรื่อง

วิธีสอนและกิจกรรมขั้นนำ

ครูชี้ให้เห็นว่านักเรียนถึงแนวทางการปฏิบัติเพื่อช่วยส่งเสริมการอ่าน การฝึกตนเองให้มีนิสัยรักการอ่าน เช่น การรู้จักสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัว การอ่านแผ่นป้ายประกาศต่าง ๆ ในโรงเรียนและตามชุมชนต่าง ๆ และฝึกจดจำสิ่งที่นักเรียนได้อ่านมา จะช่วยให้นักเรียนเกิดความภูมิใจที่สามารถอ่านและจดจำสิ่งที่อ่านได้

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ 3 ให้นักเรียนอ่าน เมื่ออ่านจบแล้วจึงแจกคำถามให้นักเรียนทำ เสร็จแล้วเปลี่ยนกันตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้
2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้รวมกันสรุปเรื่องจากหัวข้อที่ครูกำหนดให้

2.1 โครงเรื่อง	2.2 ตัวละครมีใครบ้าง ใครเป็นตัวละครสำคัญของเรื่อง
2.3 การดำเนินเรื่อง	2.4 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง
2.5 ส่วนวนภาษา	

ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาพูดหน้าชั้น กลุ่มละ 1 หัวข้อ ตามที่ครูกำหนดให้ แล้วครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องพื้่าน

3. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ 4 ให้นักเรียนอ่าน เมื่ออ่านจบแล้วจึงแจกคำถามให้นักเรียน เมื่อทำเสร็จแล้วให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ร่วมกันอภิปรายเรื่องที่อ่านจากหัวข้อที่กำหนด

4.1 ลักษณะของเรื่อง

4.2 ใจความสำคัญของเรื่อง

4.3 ความรู้ที่ได้จากเรื่อง

เสร็จแล้วให้ออกมาอภิปรายหน้าชั้น กลุ่มละหัวข้อตามที่ครูกำหนดให้แล้วครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องพื้่านอีกครั้ง

ขั้นสรุป

จากการฝึกอ่านของนักเรียนที่แล้วมานักเรียนมีความรู้สึกละเอียดอย่างไบบ้างให้ช่วยกันอภิปรายเสร็จแล้วครูสรุปถึงการฝึกอ่านที่ดี ว่าจะต้องมีการฝึกที่ถูกต้องและสม่ำเสมอ ให้นักเรียนฝึกอ่านเองจากที่บ้านด้วย เพื่อช่วยให้นักเรียนอ่านหนังสือได้ดีขึ้น

สื่อการเรียน

แบบฝึกอ่านความเรียงเรื่องที่ 3 และเรื่องที่ 4

ขั้นวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากความตั้งใจในการอ่านเนื้อเรื่อง
2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
3. สังเกตจากการตอบคำถาม
4. ประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

ตอนที่ 3

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะในการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์และความหมายของคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 15 คำ
2. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่ครูกำหนด 2 เรื่อง และตอบคำถามท้ายเรื่องได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ จาก 6 ข้อ

เนื้อหา

ฝึกอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องโดยใช้แบบฝึกอ่านความเรียงจำนวน 2 เรื่อง

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
2. ครูแจกของคำสั่งให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ของ แล้วให้ปฏิบัติตามคำสั่งที่กำหนดให้ (รายละเอียดอยู่ในกิจกรรมที่ 3)
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ที่ถูกต้องจากการเล่นเกม จากคำศัพท์ต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนจะไปช่วยการฝึกอ่านของนักเรียน การเข้าใจความหมายของคำเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการอ่านข้อความต่าง ๆ

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเรียง เรื่องที่ 5 ให้นักเรียนอ่าน เมื่ออ่านเสร็จแล้วจึงแจกคำถามให้นักเรียนทำแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ช่วยกันอภิปรายเรื่อง ตามหัวข้อที่กำหนดให้

2.1 ใจความสำคัญของเรื่อง

2.2 การดำเนินเรื่อง

2.3 ภาษาที่ใช้

2.4 ความรู้ที่ได้รับจากเรื่อง

เสร็จแล้วให้ส่งตัวแทนกลุ่มมาพูดหน้าชั้น กลุ่มละหัวข้อความที่ครูกำหนดให้ เมื่อเสร็จให้ช่วยกันสรุปเรื่องอีกครั้ง

3. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ 6 ให้นักเรียนอ่าน เมื่ออ่านเสร็จแล้วครู แจกคำถามให้นักเรียนทำแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

4. ให้นักเรียนย่อเรื่องที่ 6 ลงในกระดาษ แล้วให้ออกมาอ่านให้เพื่อน ๆ ฟังหน้าชั้นเสร็จแล้วครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องอีกครั้ง

ขั้นสรุป

จากการฝึกอ่านมาทั้งหมดนี้นักเรียนคิดว่าตนเองมีข้อบกพร่องในการฝึกอ่าน อย่างไรบ้างให้ช่วยกันบอกครูคนละ 1 อย่าง แล้วช่วยกันหาวิธีการแก้ไขร่วมกันเพื่อ การฝึกอ่านในชั่วโมงต่อไป

สื่อการเรียนรู้

แบบฝึกอ่านความเรียงเรื่องที่ 5 และเรื่องที่ 6

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากความตั้งใจอ่านแบบฝึกและการตอบคำถาม

คาบที่ 4

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะในการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถเคลื่อนสายตาหารูปภาพและจำคำศัพท์ได้อย่างน้อย 10 คำ จาก 20 คำ
2. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่กำหนดได้ จำนวน 3 เรื่อง และตอบคำถามได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้แบบฝึกอ่านความเรียง 3 เรื่อง

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูแจกภาพให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น แล้วให้อ่านคำสั่งที่กำหนดให้ ให้เข้าใจก่อนจึงลงมือทำ โดยกำหนดเวลาให้ 1 นาที (จากกิจกรรมที่ 4) เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

2. จากกิจกรรมในข้อ 1 ครูให้นักเรียนช่วยกันตอบว่า นักเรียนสามารถฝึกอ่านอะไรบ้างจากกิจกรรมนั้น สรุปคือ นักเรียนจะได้การสังเกต การจำ และการเคลื่อนสายตาจากสิ่งเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมการอ่านของนักเรียน

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ 7 ให้นักเรียนอ่านแล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่องเสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลย

2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านว่านักเรียนได้รับความรู้อะไรบ้าง จากเรื่องที่อ่าน

3. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ 8 ให้นักเรียนอ่านแล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง เสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลย

4. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ช่วยกันสรุปและอภิปรายเรื่อง จากหัวข้อที่กำหนดให้

4.1 ใจความสำคัญของเรื่อง

4.2 ลักษณะของเรื่อง

4.3 ความรู้ที่ได้รับจากเรื่อง

4.4 ภาษาและคำศัพท์

เสร็จแล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาพูดตามหัวข้อต่าง ๆ ที่ครูกำหนดให้ แล้วช่วยกัน สรุปเรื่องอีกครั้งหนึ่ง

5. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ 9 ให้นักเรียนอ่านเสร็จแล้วให้ตอบคำถามท้าย แล้วให้เปลี่ยนกันตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบ

6. ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามของครูจากเรื่องที่อ่าน

ตัวอย่างคำถาม นักเรียนอ่านเรื่องอะไร

นักเรียนสามารถช่วยรักษาดังแควดล้อมได้อย่างไร

อะไรเป็นสิ่งที่ทำลายสิ่งแควดล้อม

ผลกระทบหมายความว่าอย่างไร เป็นต้น

ขั้นสรุป

จากแบบฝึกอ่านทั้งสามเรื่องที่อ่านในชั่วโมงนี้ นักเรียนคิดว่าได้รับความรู้ทาง ด้านใดบ้าง ให้ช่วยกันอภิปรายถึงการฝึกอ่านว่านักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านอย่างไร

สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ (กิจกรรมที่ 4)
2. แบบฝึกอ่านเรื่องที่ 7, 8 และ 9

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการอ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถามท้ายเรื่อง
3. สังเกตจากการทำกิจกรรมกลุ่ม

คาบที่ ๕

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะในด้านการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

๑. นักเรียนสามารถเขียนคำจากบัตรคำที่ครูให้ดูได้ถูกต้อง อย่างน้อย ๑๐ คำ จาก ๒๐ คำ
๒. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ ๒ เรื่อง และ ตอบคำถามท้ายเรื่องได้ถูกต้อง
๓. นักเรียนสามารถอภิปรายเรื่องจากหัวข้อที่ครูกำหนดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้แบบฝึกอ่านความเรียง

๒ เรื่อง

วิธีสอนและกิจกรรมขั้นนำ

๑. ครูให้นักเรียนอ่านแถบบัตรคำ ที่ครูชูให้ดูอย่างรวดเร็ว และให้เขียนคำที่อ่านลงในกระดาษ
๒. จากคำศัพท์ในบัตรคำนั้น ให้นักเรียนตรวจสอบว่าตนสามารถเขียนได้ถูกต้องกี่คำ พร้อมทั้งให้ช่วยกันเฉลยความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น

๓. จากการอ่านอย่างรวดเร็วนี้ ให้นักเรียนช่วยกันสรุปอุปสรรคและข้อบกพร่องในการอ่าน ซึ่งทั้งหมด มีผลจากการเคลื่อนไหวสายตา และ ความจำของนักเรียน สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคของการอ่าน ฉะนั้นควรฝึกการเคลื่อนไหวสายตา ฝึกจำ และสังเกตให้ดี

ขั้นตอน

๑. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๐ ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง เสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

๒. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ให้ช่วยกันอภิปรายเรื่องที่อ่านจากหัวข้อที่ครูกำหนดให้

๒.๑ ลักษณะโครงเรื่อง

๒.๒ การดำเนินเรื่อง

๒.๓ ตัวละครในเรื่อง

๒.๔ ภาษาที่ใช้

แล้วให้แต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทนออกมาอภิปรายเรื่องที่อ่าน ตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้ แล้วครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านอีกครั้ง

๓. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๑ แล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง เสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

๔. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนตอบคำถามของครู

ตัวอย่างคำถาม นักเรียนได้รับความรู้อะไรจากเรื่องที่อ่านบ้าง
 จอร์แดนเป็นประเทศในทวีปใด มีความเป็นอยู่อย่างไร
 การดำเนินชีวิตของชาวจอร์แดนเป็นอย่างไร

๕. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๒ ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง เสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

๖. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ให้ช่วยกันอภิปราย เรื่องตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

๖.๑ สรุปเนื้อเรื่อง

๖.๒ ภาษาที่ใช้

๖.๓ การดำเนินเรื่อง

๖.๔ ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

แล้วให้แต่ละกลุ่มออกมาอภิปรายหน้าห้อง ตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

๗. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านอีกครั้ง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนบอกถึงข้อบกพร่องในการอ่านของตน คนละ ๑ ข้อ เพื่อร่วมกันคิดแก้ไข ปรับปรุงในการฝึกฝนในคาบต่อไป

สื่อการเรียนรู้

๑. แถบบัตรคำ จำนวน ๒๐ บัตร (กิจ กรรมที่ ๕)

๒. แบบฝึกอ่านความเรียง เรื่องที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒

การวัดผลและประเมินผล

๑. สังเกตจากความตั้งใจในการอ่านเรื่อง
๒. สังเกตจากการตอบคำถามท้ายเรื่อง
๓. สังเกตจากการรวมกิจกรรมต่างๆ

คาบที่ ๖

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะในการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

๑. นักเรียนสามารถ อ่านเรื่องที่กำหนดให้ ๓ เรื่อง และตอบคำถามท้ายเรื่องได้ถูกต้อง
๒. นักเรียนสามารถอภิปรายเรื่องจากหัวข้อที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง
๓. นักเรียนสามารถตอบคำถามของครู เกี่ยวกับความจำเป็นของการอ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้แบบฝึกอ่าน จำนวน

๓ เรื่อง

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียน ถึงสิ่งที่ช่วยส่งเสริมการอ่านของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านแผนป้ายโฆษณาสินค้าตามสถานที่ต่างๆ หนังสือพิมพ์ หนังสืออ่านเพื่อความบันเทิงต่างๆ ช่วยให้นักเรียนอ่านหนังสือได้มากขึ้น ให้นักเรียนช่วยกันบอกถึงคุณประโยชน์ของการอ่านสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ว่าช่วยส่งเสริมการฝึกอ่านของนักเรียนอย่างไร

ชั้นสอน

๑. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเรียง เรื่องที่ ๑๓ ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง เสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

๒. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ให้ช่วยกันอภิปราย เรื่องที่อ่านจากหัวข้อที่ครูกำหนด

๒.๑ การดำเนินเรื่อง

๒.๒ ตัวละครในเรื่อง

๒.๓ จุดสำคัญของเรื่อง

๒.๔ ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

แล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้น ตามที่ครูกำหนดให้

๓. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านอีกครั้ง

๔. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเรียง เรื่องที่ ๑๔ ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง เสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยข้อที่ถูกต้อง

๕. ให้นักเรียน สรุปเรื่อง โดยเขียนลงในกระดาษที่กำหนดให้ แล้วออกมาเล่าเรื่องหน้าชั้นทีละคน

๖. ครูให้นักเรียนตอบคำถามของครูที่ตั้งขึ้นจากเรื่องที่อ่าน

ตัวอย่างคำถาม - ลักษณะเรื่องเป็นอย่างไร

- ใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร

- เรื่องที่อ่านเป็นประวัติศาสตร์สมัยใด

เป็นต้น

๗. ครูแจกแบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๕ ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง แล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจ โดยครู เป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง
๘. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ช่วยกันอภิปรายเรื่องตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

- ๘.๑ การดำเนินเรื่อง
- ๘.๒ ใจความของเรื่อง
- ๘.๓ ตัวละครสำคัญของเรื่อง
- ๘.๔ ภาษาที่ใช้ในเรื่อง
- ๘.๕ ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

เสร็จแล้วให้นักเรียน ส่งตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้ แล้วครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านอีกครั้ง

สรุป

จากการฝึกอ่านแบบฝึกอ่านมาทั้งหมดนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรให้ช่วยกันอภิปราย เพื่อเป็นแนวทาง ในการปฏิบัติในคาบต่อไป

ผู้อาวเรียน

แบบฝึกอ่านแบบความเรียง เรื่องที่ ๑๓ ๑๔ และ ๑๕

การวัดผลและประเมินผล

๑. สังเกตจากความตั้งใจในการอ่านแบบฝึก
๒. สังเกตจากการตอบคำถาม
๓. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

คาบที่ ๗

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะในการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

๑. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ ๒ เรื่อง และตอบคำถามท้ายเรื่องได้ถูกต้อง อย่างน้อย ๔ ข้อ

๒. นักเรียนสามารถอภิปรายเรื่องที่อ่านจากแบบฝึกตามหัวข้อ ที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง

๓. นักเรียนสามารถตีความหมายของรูปภาพที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกความเข้าใจในการอ่านและจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้แบบฝึกอ่านความเรียง ๒ เรื่อง

วิธีสอนและกิจกรรมขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนถึงการอ่านสิ่งพิมพ์ต่างๆ ว่านักเรียนมีความสนใจอ่านหนังสือประเภทใดมากที่สุด แล้วให้นักเรียนแต่ละคนบอกเหตุผลของความชอบและความสนใจมาคนละ ๑ ข้อ สุดท้ายให้ช่วยกันสรุปว่าสิ่งที่นักเรียนอ่านนั้นมีประโยชน์หรือไม่ หนังสือประเภทใดบ้างที่มีประโยชน์ ให้ช่วยกันยกตัวอย่าง การฝึกอ่าน

หนังสือที่มีประโยชน์จะช่วยส่งเสริมความรู้ และ ทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอน

๑. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเรียง เรื่องที่ ๑๖ ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้
ตอบคำถามท้ายเรื่อง เสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

๒. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ให้ช่วยกันอภิปรายเรื่องที่อ่าน
จากหัวข้อที่ครูกำหนด

๒.๑ ใจความสำคัญของเรื่อง

๒.๒ ลักษณะของเรื่อง

๒.๓ ส่วนวนภาษา

๒.๔ ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

แล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

๓. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านอีกครั้ง

๔. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเรียง เรื่องที่ ๑๗ ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้
ตอบคำถามท้ายเรื่อง เสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่
ถูกต้อง

๕. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ให้ร่วมกันอภิปราย เรื่อง
ที่อ่านจากแบบฝึกตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

๕.๑ ใจความสำคัญของเรื่อง

๕.๒ ลักษณะของเรื่อง

๕.๓ ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

๕.๔ ส่วนวนภาษาที่ใช้ (คำศัพท์)

เสร็จแล้วให้ตัวแทนกลุ่ม ออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนด เมื่อจบให้ร่วมกันสรุปเรื่องอีกครั้ง

๖. ครูสนทนากับนักเรียนถึงปัญหา และ อุปสรรคต่างๆ ระหว่างการฝึกอ่านเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขร่วมกัน การฝึกอ่านจะต้องฝึกสมาธิ และ สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

๗. ครูแจกภาพการดูประกอบคำบรรยายให้นักเรียน เขียนเรื่องขึ้นตามความเข้าใจของนักเรียน โดยกำหนดเวลาให้ ๑๐ นาที แล้วให้นักเรียนนำเรื่องที่เขียนมาอ่านหน้าชั้นที่ละคนเพื่อดูว่า แต่ละคนมีแนวคิดอย่างไร แล้วครูเป็นผู้สรุปว่าจากการดูรูปภาพ และ ข้อความนั้น นักเรียนจะต้องรู้จัก ดีความ แปลความ และ ขยายความ จากเรื่องที่อ่านให้ได้รับความสมบูรณ์ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ นักเรียนอ่านหนังสือได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป และ อภิปรายถึงการฝึกอ่านว่านักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านอย่างไรบ้าง แล้วสั่งให้นักเรียน อ่านหนังสือพิมพ์เป็นการบ้าน คนละ ๑ เรื่อง ตามความสนใจ

สื่อการสอน

๑. แบบฝึกอ่านความเรียงเรื่องที่ ๑๖ และ ๑๗

๒. การดูประกอบคำบรรยาย (อยู่ในกิจกรรมที่ ๖)

การวัดผลและประเมินผล

๑. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

๒. สังเกตจากความตั้งใจในการอ่านแบบฝึก

๓. วัดผลจากความสามารถในการ เขียนเรื่องและตอบคำถามแบบฝึกอ่าน

คาบที่ ๘

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อฝึกทักษะในการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

๑. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านความเรียง ที่ครูกำหนดให้ ๓ เรื่อง และ ตอบคำถามท้ายเรื่องได้ถูกต้อง
๒. นักเรียนสามารถอธิบายเรื่องที่อ่าน และ สรุปความได้อย่างถูกต้อง
๓. นักเรียนสามารถแปลความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ได้ถูกต้อง อย่าง

น้อย ๕ คำ

เนื้อหา

ฝึกอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง และ ให้ความสนใจในการอ่าน โดยใช้แบบฝึกอ่านความเรียง

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

จากการบ้านที่ครูสั่งให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์มานั้น ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องลงในกระดาษ โดยใช้เวลาเขียน ๕ นาที แล้วจับฉลากเลือกนักเรียนออกมาพูดเรื่องที่อ่านมาประมาณ ๒ คน ส่วนที่เหลือเก็บส่งครูเพื่อตรวจดูว่านักเรียนสามารถเก็บใจความสำคัญของเรื่องได้หรือไม่

ขั้นสอน

๑. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเรียงเรื่องที่ ๑๘ ให้นักเรียนอ่าน เมื่ออ่านเสร็จให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง แล้วให้เปลี่ยนกันตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

๒. แบ่งนักเรียน ออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน แล้วให้อภิปรายเรื่องร่วมกันตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

๒.๑ โครงเรื่อง ตัวละครที่สำคัญ

๒.๒ ลักษณะของเรื่อง การดำเนินเรื่อง

๒.๓ ส่วนวนภาษาที่ใช้

๒.๔ ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่กำหนดให้
เสร็จแล้วให้สรุปเรื่องร่วมกันอีกครั้ง

๓. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเรียงเรื่องที่ ๑๙ ให้นักเรียนอ่าน เมื่ออ่านเสร็จให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง แล้วให้เปลี่ยนกันตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

๔. ให้นักเรียนแบ่งออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ให้ร่วมกันอภิปรายเรื่องจากแบบฝึกตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

๔.๑ ใจความสำคัญของเรื่อง

๔.๒ ส่วนวนภาษาที่ใช้

๔.๓ ลักษณะของเรื่อง

๔.๔ ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

แล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนด เมื่อเสร็จแล้ว สรุปเรื่องร่วมกันอีกครั้ง

๕. ครูแจกบัตรคำ ให้กลุ่มละ ๑๐ บัตร แต่ละบัตรจะมีข้อความให้นักเรียนคิดและเขียนใหม่ให้เข้าใจและถูกต้อง (ดูจากกิจกรรมที่ ๙) เสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มเปลี่ยนกันตรวจโดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

๖. ครูสรุปการเขียนข้อความของนักเรียน ว่าถึงแม้นักเรียนจะอ่านหนังสือได้รวดเร็ว แต่ถ้าไม่เข้าใจความหมายของข้อความและไม่สามารถ ตีความหรือ ขยายความ จากข้อความที่อ่านได้ก็ไม่ช่วยให้นักเรียนอ่านได้เก่งขึ้น นักเรียนจึงควรฝึกฝนตนเองอยู่ตลอดเวลา

๗. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเรียง เรื่องที่ที่ ๒๐ ให้นักเรียน เมื่ออ่านจบครูแจกคำถามให้นักเรียนทำ เสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

๘. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านร่วมกัน โดยครูเป็นผู้ตั้งคำถาม ตัวอย่างคำถาม -การกระทำของแม่กระแตถูกต้องหรือไม่
-พระอินทร์ควรเป็นตัวแทนของอะไร
-ความเพียรของแม่กระแตตรงกับสุภาษิตของไทยว่าอย่างไร เป็นต้น

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความก้าวหน้าในการอ่านของชั่วโมงนี้ว่าเป็นอย่างไรบ้าง เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ปรับปรุงการอ่านในคาบต่อไป

สื่อการสอน

๑. แบบฝึกอ่านความเรียงเรื่องที่ ๑๔ และ ๑๐
๒. บัตรคำ (ดูจากกิจกรรมที่ ๗)

การวัดผลและประเมินผล

๑. สังเกตจากความตั้งใจในการอ่านแบบฝึกอ่าน
๒. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
๓. วัดจากการตอบคำถามท้ายแบบฝึกอ่าน

คาบที่ ๕

เวลา ๕๐ นาที

ใช้แผนการสอนในคาบที่ ๕ ของกลุ่มทดลอง
แต่ไม่มีการจับเวลาในการอ่าน

คาบที่ ๑๐

เวลา ๕๐ นาที

ใช้แผนการสอนคาบที่ ๑๐ ของกลุ่มทดลอง
แต่ไม่มีการจับเวลาในการอ่าน

คาบที่ ๑๑

เวลา ๕๐ นาที

ใช้แผนการสอนคาบที่ ๑๑ ของกลุ่มทดลอง
แต่ไม่มีการจับเวลาในการอ่าน

คาบที่ 12

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์ปลายทาง

1. เพื่อฝึกทักษะความเร็วในการอ่าน
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านหนังสือเป็น
3. เพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านความเรียงที่ครูกำหนดให้ 3 เรื่อง และตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
2. นักเรียนสามารถอธิบายเรื่องที่อ่านจากแบบฝึกได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามของครูเกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกการจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้แบบฝึกอ่านความเรียงจำนวน 3 เรื่อง

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนถึงการฝึกอ่าน ว่าในชั่วโมงนี้เป็นช่วงสุดท้ายของการฝึกอ่านในครั้งแล้ว ให้นักเรียนทุกคนตั้งใจฝึกอ่าน เพื่อตัวของนักเรียนเองจะได้มีความสามารถในการอ่านที่ดี

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเรียงเรื่องที่ 1 ให้นักเรียนอ่าน เมื่ออ่านจบให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง เสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง
2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านอีกครั้ง
3. ครูให้นักเรียนเสนอปัญหาที่บังเกิดขึ้นกับตนเองขณะที่อ่านคนละ 1 ข้อ เพื่อร่วมกันแก้ไขให้ดีขึ้น การใช้สมาธิในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ นักเรียนควรอ่านหนังสือบ่อย ๆ และอ่านเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ
4. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเรียงเรื่องที่ 2 ให้นักเรียนอ่าน เมื่ออ่านจบให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง แล้วให้แลกเปลี่ยนตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้

5. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ร่วมกันอภิปรายเรื่องที่อ่านจากแบบฝึกอ่าน ถามศัพท์ ที่ครูกำหนดให้

5.1 ใจความสำคัญของเรื่อง

5.2 ลักษณะของเรื่อง

5.3 ส่วนวนภาษาที่ใช้

5.4 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

เสร็จแล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้นตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้ แล้วช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านอีกครั้ง

6. ครูแจกแบบฝึกอ่านความเรียงเรื่องที่ 3 ให้นักเรียนอ่าน เมื่ออ่าน完ให้ตอบคำถามจากท้ายเรื่อง แล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

7. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้ช่วยกันอภิปรายเรื่องที่อ่านจากแบบฝึกตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้

7.1 ใจความสำคัญ

7.2 การคำเป็นเรื่อง

7.3 ตัวละครในเรื่อง

7.4 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

7.5 ส่วนวนภาษา

แล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้นเรียนตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้ สุดท้ายให้สรุปเรื่องร่วมกันอีกครั้ง

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนทราบบลคะแนนจากการทำแบบฝึกอ่านต่าง ๆ ว่าแต่ละคนมีพัฒนาการอย่างไรบ้าง มีข้อที่ต้องแก้ไขอะไรบ้างสำหรับตัวนักเรียน เช่น ความตั้งใจ สมาธิ การฝึกฝน สิ่งเหล่านี้จำเป็นมากสำหรับการฝึกอ่าน นักเรียนจะเป็นนักอ่านที่ดีได้ก็ต้องมีให้ครบทั้งสามประการนั้น

สื่อการเรียน

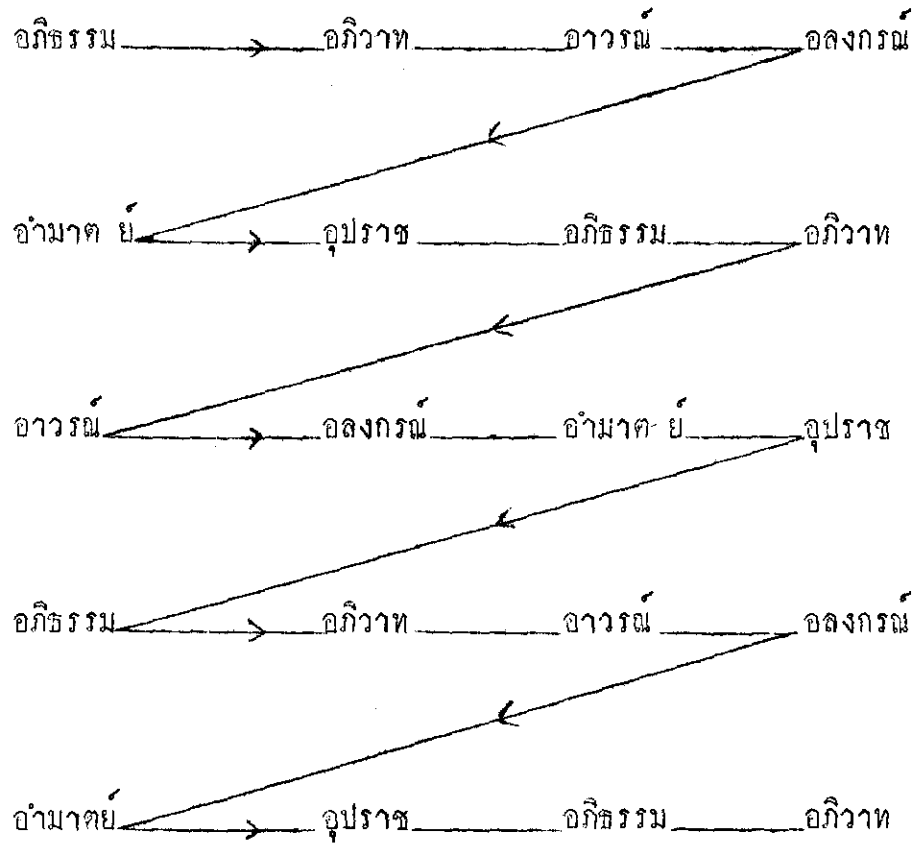
แบบฝึกความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่ 1, 2 และ 3

การวัดผลและประเมินผล

1. สัมผัสจากความตั้งใจในการอ่านแบบฝึก
 2. สัมผัสจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
 3. วัดจากการตอบคำถามท้ายแบบฝึกอ่าน
-

กิจกรรมชุดที่ 1

ภาพที่ 1 กลุ่มทดลอง

แผนภูมิการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดงในเวลาจำกัด แล้วตอบคำถาม
ของครู

กิจกรรมชุดที่ 2

ตอนที่ 1 กลุ่มควบคุม

แผนภูมิการอ่านคำ

อภิขกรรม	อภิวาท	อาวรณ์	อลงกรณ์
อำมาตย์	อุปราช	อชัสัย	อาชญา
อัสจรรย	อาสัญ	อุปถัมภ์	โสภาส
โธวาท	อนาจาร	อาภรณ์	อาคม

คำสั่ง

1. ให้นักเรียนดูแผนภูมิคำศัพท์ในเวลา 1 นาที แล้วเก็บแผนภูมิ
2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่จำไว้ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
3. ตรวจสอบเลยว่าสามารถเขียนได้ถูกต้องกี่คำ

กิจกรรมที่ 3

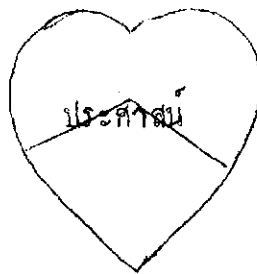
คาบที่ 3

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เกมต่อดวงใจ

อุปกรณ์

1. ของคำสั่ง
2. กระดาษตัดเป็นรูปหัวใจ 20 ชิ้น เขียนคำศัพท์ต่าง ๆ 10 คำ หัวใจละ 1 คำ และความหมายของคำศัพท์ในหัวใจละ 1 คำ แล้วตัดแยกเป็น 2 ส่วนทั้งหมดใส่ซองรวมกัน

กติกาการเล่น

1. นักเรียนกลุ่มละ 5 คน
2. เมื่อนักเรียนรับของคำสั่งไปแล้วห้ามพูดคุยกัน ให้ช่วยกันต่อดวงใจให้เสร็จในเวลารวดเร็ว โดยให้คำและความหมายอยู่คู่กัน
3. เมื่อต่อเสร็จมารับกระดาษจากครู เพื่อเขียนคำและความหมายลงในกระดาษ
4. กลุ่มใดเสร็จก่อนและทำตามกติกาถือว่าชนะ

เกมซ่อนหา

ในภาพมีสิ่งของซ่อนอยู่ ๒๐ อย่าง ได้แก่ ซ่อน ปลา ร่ม ถ้วย เรือใบ ซ่อน
กินสอ แกร นีเสื้อ หนังสือ กรรไกร นกหวีด งู เต็ม หัวผักกาด คลื่นบนปีกกระดาษ ส้อม
แว่นตา ขานอวกาศ และนก

ให้นักเรียนหาให้พบในเวลาอันรวดเร็ว ภูชี้ว่าใครจะเป็นผู้หาได้ครบก่อน

กิจกรรมที่ 5

คาบที่ 5

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แถบบัตรคำ

บัตรคำที่ 1	กัมปนาท	การณ	เกษมสันต์
" 2	กรรลอง	ครามครัน	กัฬกร
" 3	จลาจล	จาชัลย์	จินดา
" 4	ฉกรรจ์	ฉมัง	ฉวี
" 5	คำแรก	ชัชวาล	ชัน
" 6	คาชคา	เทร็กเทร	ไกรรัตน์
" 7	ทรทค	ธรรมยุท	ชำระ
" 8	นิมิต	นิเวศ	เนรคุณ
" 9	ปฤชณ	เม็คเคิล	บำเหน็จ
" 10	พรณราย	พรหมวิหาร	พลากร

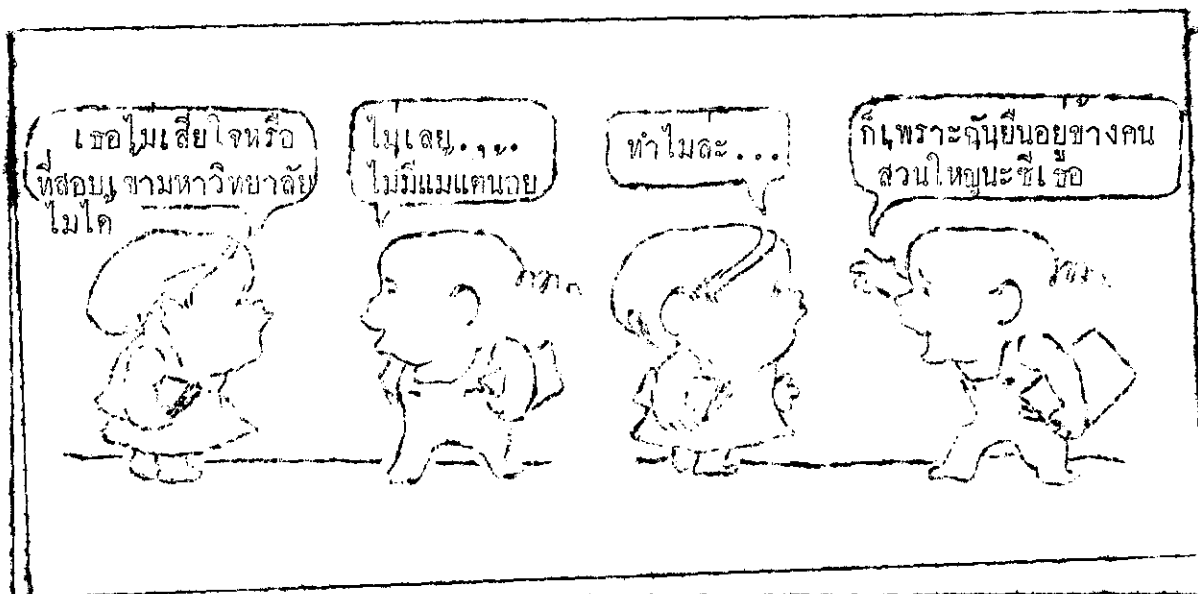
คำสั่ง

1. ให้นักเรียนดูแถบบัตรคำอย่างรวดเร็วทีละ 1 บัตรคำ
2. ให้เขียนคำศัพท์ที่จำได้ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
3. เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จ จึงให้ดูบัตรคำที่ 2 ในเวลารวดเร็วแล้ว
จึงเก็บให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่จำได้ลงในกระดาษ
4. ทำเช่นนี้จนหมดแถบบัตรคำทั้ง 10
5. ให้ตรวจคำตอบที่ถูกต้องพร้อมกัน

กิจกรรมที่ 6

ภาพที่ 7 กลมทดลองและกลมความถน

คำชี้แจง จากรูปภาพการ์ตูนข้างล่างนี้ ให้นักเรียนช่วยกันตีความหมายของคำพูดที่มีอยู่ แล้ว
เรียบเรียงให้เป็นเรื่องราวอย่างชัดเจน

กิจกรรมที่ 7

คาบที่ 7

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนอธิบายความหมายของข้อความที่ให้มาในบัตรคำต่าง ๆ
ที่ 7 บัตรให้ถูกต้อง

เกมบัตรคำ

- บัตรคำที่ 1 เขาทำงานกันวันยังค่ำคืนยังรุ่ง
- " 2 การไม่ได้เรียนหนังสือไม่ได้หมายความว่าเขาดumm เผลว
- " 3 กินทั้งกินขว่าง
- " 4 ไม่เหลือปากว่าแรง
- " 5 เห็นช้างขี้ อย่าขี่ตามช้าง
- " 6 รากฐานของศึกคืออิฐ รากฐานของชีวิตคือหนังสือ
- " 7 ผนทั้งให้เป็นเข็ม

กิจกรรมที่ 8

คาบที่ 9

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เกมบัตรคำคำสั่ง

ให้นักเรียนเรียงคำและข้อความต่าง ๆ ให้ถูกต้องและได้ใจความสมบูรณ์

1. ใคร รัก นั้น ที่ มี ทุกข์ ที่ มี
2. นักเรียน ที่ กัน ช่วย ความสะอาด ก็ ต้อง รักษา
3. นัก สังเกต ที่ จ้าง คน เป็น อ่าน ต้อง ก็
4. คน แหะ เป็น อย่า ก็ เกิด เห็น คน แก่
5. คน ชื่อ หน้า กู ย่า คบ เนื้อ ให้ กู
6. ผีน คน หน้า รัก เก่า ชัง เสือ คน เก่า ผีน
7. สมาริ มั่นคง นักอ่าน ต้องมี ที่ดี ที่

เฉลย

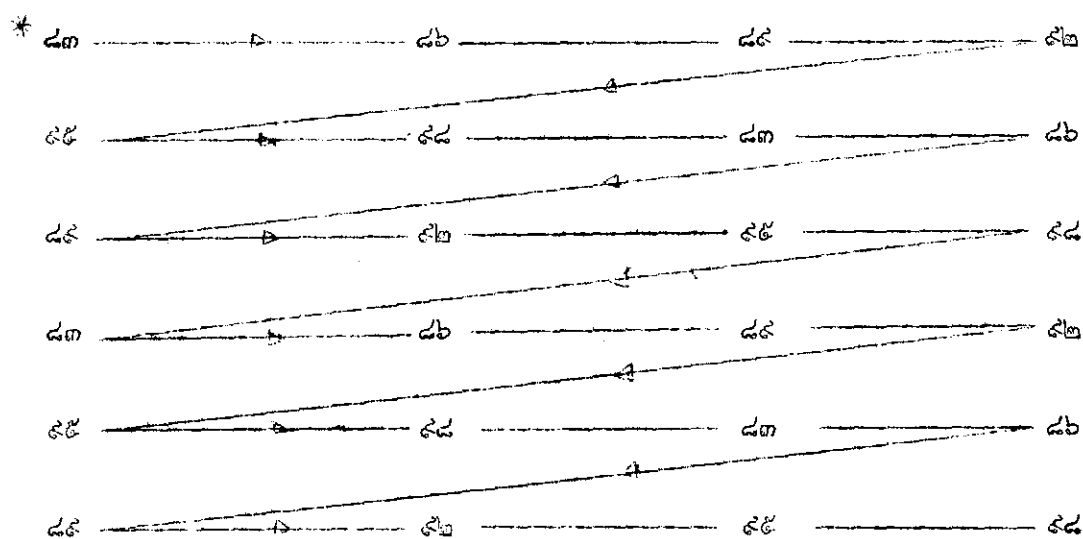
1. ที่ใครรักที่นั้นมีทุกข์
2. นักเรียนที่ก็ต้องช่วยกันรักษาความสะอาด
3. นักอ่านที่ดีต้องเป็นคนช่างสังเกต
4. เกิดเป็นคน อย่าเห็นแก่ตนแหละดี
5. คบคนให้ดูหน้า ชื่ออย่าให้ดูเนื้อ
6. คนรักเท่าผืนหนัง คนชังเท่าผืนเสื่อ
7. การมีสมาริที่มั่นคง จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

ภาคผนวก ค
แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ

แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านโดยเคลื่อนสายตาไปตามลูกศรของเส้นที่แสดง ๖ เทียบ
ทุกเที่ยวเริ่มจาก * ๘๓ ในบรรทัดแรก แล้วตอบคำถามในข้อ ก - ง

ก.	เที่ยวที่ ๑	นับว่ามีเลข	๘๓	กี่ตัว	ตอบ	ตัว
ข.	เที่ยวที่ ๒	นับว่ามีเลข	๘๖	กี่ตัว	ตอบ	ตัว
ค.	เที่ยวที่ ๓	นับว่ามีเลข	๘๙	กี่ตัว	ตอบ	ตัว
ง.	เที่ยวที่ ๔	นับว่ามีเลข	๙๒	กี่ตัว	ตอบ	ตัว
จ.	เที่ยวที่ ๕	นับว่ามีเลข	๙๕	กี่ตัว	ตอบ	ตัว
ฉ.	เที่ยวที่ ๖	นับว่ามีเลข	๙๘	กี่ตัว	ตอบ	ตัว

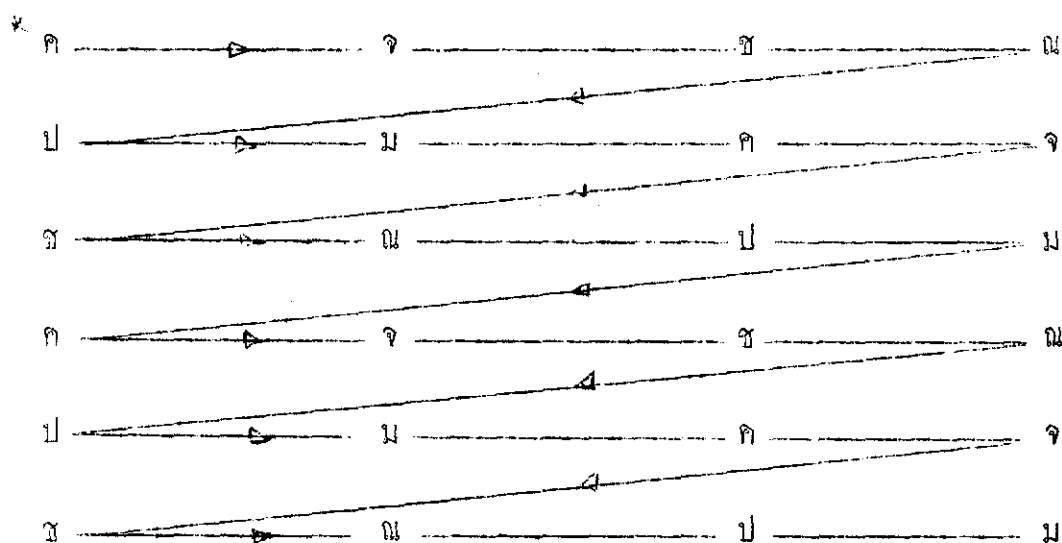
ใช้เวลา.....นาที

จำนวนข้อที่ถูกข้อ

แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านโดยเคลื่อนสายตาไปตามลูกศรของเส้นที่แสดง ๖ เทียบ
ทุกเที่ยวเริ่มจาก ค ในบรรทัดแรก แล้วตอบคำถามในข้อ ก - ฉ

ก.	เที่ยวที่ ๑	นับดูว่ามี	ค	กี่ตัว	ตอบ..... ตัว
ข.	เที่ยวที่ ๒	นับดูว่ามี	จ	กี่ตัว	ตอบ..... ตัว
ค.	เที่ยวที่ ๓	นับดูว่ามี	ช	กี่ตัว	ตอบ..... ตัว
ง.	เที่ยวที่ ๔	นับดูว่ามี	ฉ	กี่ตัว	ตอบ..... ตัว
จ.	เที่ยวที่ ๕	นับดูว่ามี	ป	กี่ตัว	ตอบ..... ตัว
ฉ.	เที่ยวที่ ๖	นับดูว่ามี	ม	กี่ตัว	ตอบ..... ตัว

ใช้เวลา.....นาที

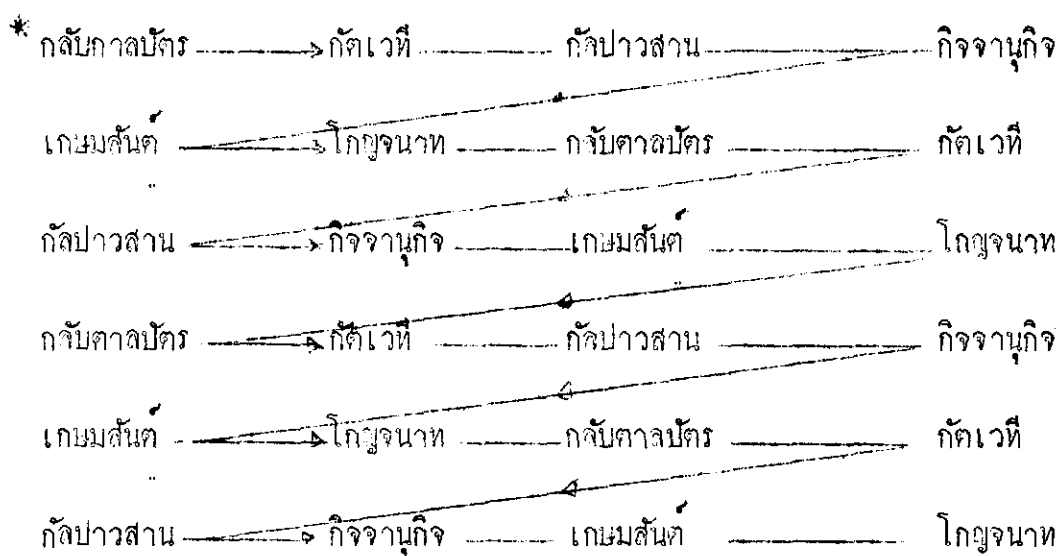
จำนวนข้อที่ถูก.....ข้อ

แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านโดยเคลื่อนสายตาไปตามลูกศรที่กำหนดไว้ในแบบฝึกนี้ ๖ เทียบ
เทียบ ทุกเทียบเริ่มจาก * กลับตาลปัตร ในบรรทัดแรก แล้วตอบ

คำถามในข้อ ก - ฉ

ก.	เทียบที่ ๑	นับคว้ามี่คำ	กลับตาลปัตร	กี่คำ	ตอบ	คำ
ข.	เทียบที่ ๒	นับคว้ามี่คำ	กั้วเวตี	กี่คำ	ตอบ	คำ
ค.	เทียบที่ ๓	นับคว้ามี่คำ	กลับาวสาน	กี่คำ	ตอบ	คำ
ง.	เทียบที่ ๔	นับคว้ามี่คำ	กิจจานุกิจ	กี่คำ	ตอบ	คำ
จ.	เทียบที่ ๕	นับคว้ามี่คำ	เกษมสันต์	กี่คำ	ตอบ	คำ
ฉ.	เทียบที่ ๖	นับคว้ามี่คำ	โกฏจนาท	กี่คำ	ตอบ	คำ

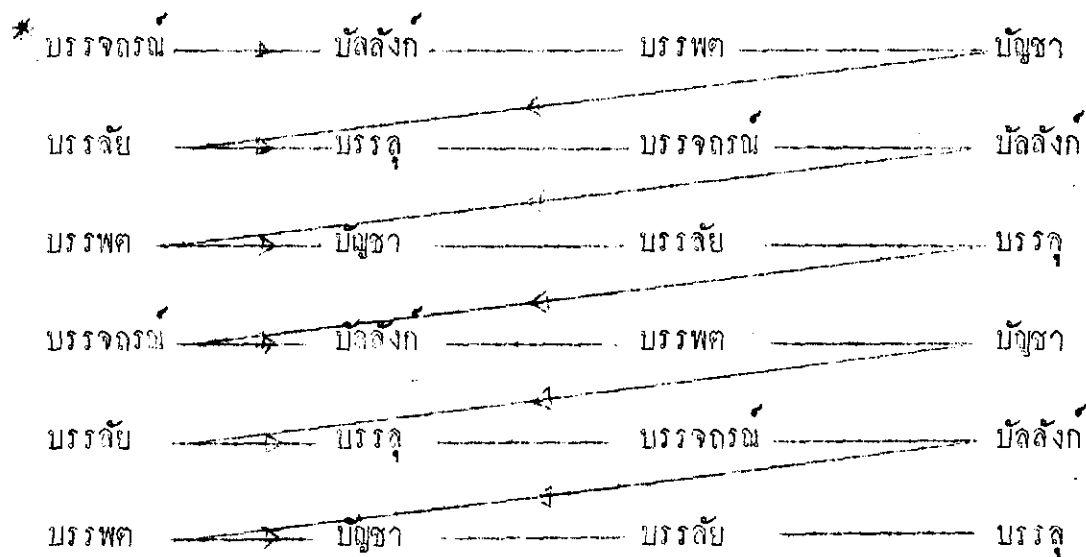

ใช้เวลา นาที จำนวนข้อที่ถูก ข้อ

แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ ๔

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านโดยเคลื่อนสายตาไปตามลูกศรของเส้นที่แสดง ๖ เทียบ
ทุกเที่ยวเริ่มจาก * บรรทัดแรก แล้วตอบคำถามในข้อ -ง

ก.	เที่ยวที่ ๑	นับว่ามีคำ	บรรทัดแรก	กี่คำ	ตอบ	คำ
ข.	เที่ยวที่ ๒	นับว่ามีคำ	บัลลังก์	กี่คำ	ตอบ	คำ
ค.	เที่ยวที่ ๓	นับว่ามีคำ	บรรพต	กี่คำ	ตอบ	คำ
ง.	เที่ยวที่ ๔	นับว่ามีคำ	บัญชา	กี่คำ	ตอบ	คำ
จ.	เที่ยวที่ ๕	นับว่ามีคำ	บรรลือ	กี่คำ	ตอบ	คำ
ฉ.	เที่ยวที่ ๖	นับว่ามีคำ	บรรลุ	กี่คำ	ตอบ	คำ

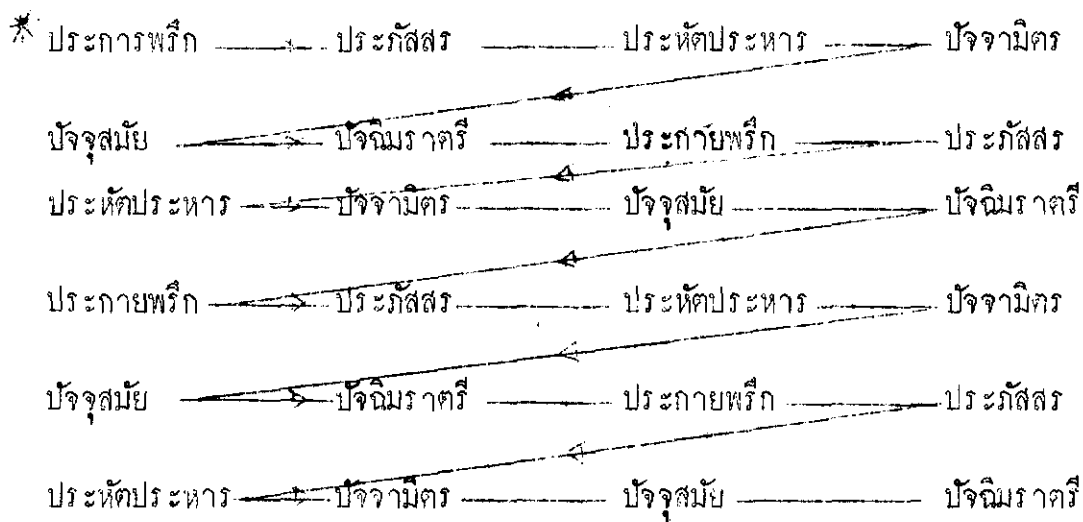

ใช้เวลา นาที จำนวนข้อที่ถูกต้อง ข้อ

แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านโดยเคลื่อนสายตาไปตามลูกศรของเส้นที่แสดง ๖ เทียบ
ทุกเที่ยวเริ่มจาก * ประกายพริก ในบรรทัดแรก แล้วตอบคำถามข้อ -ด

ก.	เที่ยวที่ ๑	นับว่ามีค่า	ประกายพริก	ก็คำ	ตอบ.....คำ
ข.	เที่ยวที่ ๒	นับว่ามีค่า	ประภัสสร	ก็คำ	ตอบ.....คำ
ค.	เที่ยวที่ ๓	นับว่ามีค่า	ประหัตประหาร	ก็คำ	ตอบ.....คำ
ง.	เที่ยวที่ ๔	นับว่ามีค่า	ปัจฉามิตร	ก็คำ	ตอบ.....คำ
จ.	เที่ยวที่ ๕	นับว่ามีค่า	ปัจจุสมัย	ก็คำ	ตอบ.....คำ
ฉ.	เที่ยวที่ ๖	นับว่ามีค่า	ปัจฉิมราตรี	ก็คำ	ตอบ.....คำ

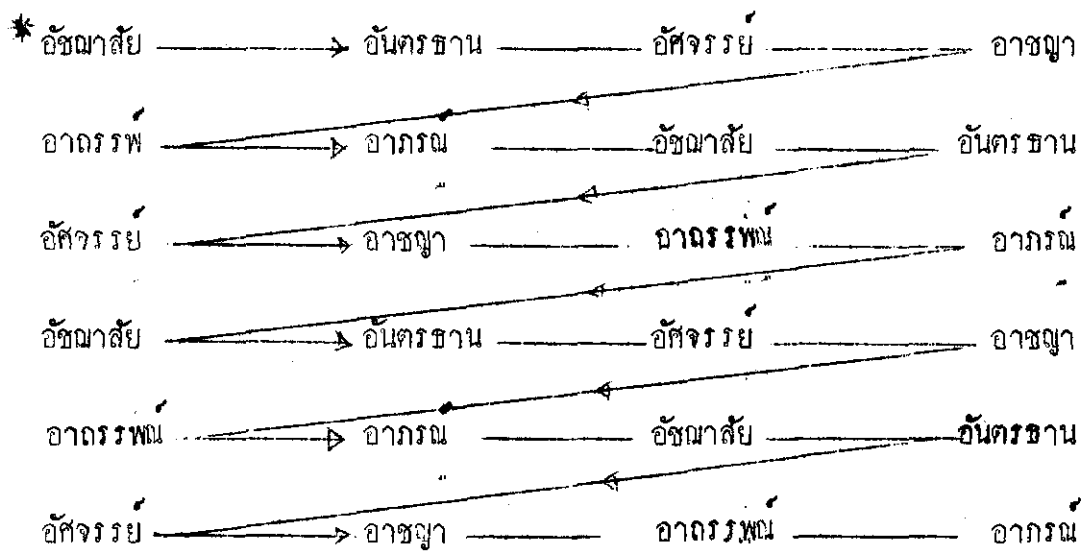

ใช้เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านโดยเคลื่อนสายตาไปตามลูกศรของเส้นที่แสดง ๖ เทียบ
ทุกเทียวเริ่มจาก * อัฒสัย ในบรรทัดแรก แล้วตอบคำถามในข้อ ก - ฉ

ก.	เทียวที่ ๑	นับดูว่ามีคำ	อัฒสัย	กี่คำ	ตอบ	คำ
ข.	เทียวที่ ๒	นับดูว่ามีคำ	อันตรธาน	กี่คำ	ตอบ	คำ
ค.	เทียวที่ ๓	นับดูว่ามีคำ	อัศจรรย์	กี่คำ	ตอบ	คำ
ง.	เทียวที่ ๔	นับดูว่ามีคำ	อาชญา	กี่คำ	ตอบ	คำ
จ.	เทียวที่ ๕	นับดูว่ามีคำ	อาถรรพณ์	กี่คำ	ตอบ	คำ
ฉ.	เทียวที่ ๖	นับดูว่ามีคำ	อาภรณ์	กี่คำ	ตอบ	คำ

ใช้เวลา นาที จำนวนข้อที่ถูก ข้อ

แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ ๗

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า

	๑	๒	๓	๔	๕
๑. อบ	กบ	จบ	อบ	พบ	ดบ
๒. หัง	ปิง	ชิง	วิง	ตั้ง	หัง
๓. หน้า	หน้า	หญา	หยา	หว่า	ควา
๔. เขียน	เรียน	เพียร	เขียน	เจียน	เขียน
๕. กิน	กิน	กิน	ลิน	กิน	ผิน
๖. ขาว	ราว	เข้า	ขาว	จาว	นาว
๗. โคง	โป่ง	โง่ง	ไคว	โกอง	ไค้ง
๘. ชอน	ค้อน	ชอน	รอน	ชอน	ยอน
๙. ส้ม	ส้ม	ลัม	ทม	กัม	ทน
๑๐. รูป	รูป	ลูป	รูป	กูป	จูบ
๑๑. ยอม	ป้อม	ล่อม	คอม	ดอม	ยอม
๑๒. แกง	แกง	แกง	แพง	แสง	แรง
๑๓. กราบ	ทราบ	ทราบ	ปราบ	กราบ	ทราบ
๑๔. นงราม	นางงาม	มาตาม	คนงาม	นมมาน	นงราม
๑๕. รับ	หับ	ลับ	จับ	รับ	คับ
๑๖. ประสงค์	ประยงค์	ประพนธ์	จำนงค์	พระองค์	ประสงค์
๑๗. ผักทอง	ผักกอก	ผักคอง	รักทอง	ผักทอง	ผักคอง
๑๘. น้ำตาล	น้ำหวาน	ชำนาน	น้ำคาล	คันทาล	ขนมคารา
๑๙. มีคัพ	รีดคัพ	มันวับ	กินกั๊บ	มีคัพ	ลัมคัพ
๒๐. รัก	ลัก	ลัก	ปัก	มัก	รัก

ใช้เวลา.....นาที

จำนวนข้อที่ถูกข้อ

แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ ๔

คำชี้แจง จงหาคำและกลุ่มคำในแถวแรก แล้วเขียนหมายเลขของคำหรือกลุ่มคำที่ซ้ำ
ลงในช่องทางขวามือ

	๑	๒	๓	๔
๑. ทรงศักดิ์	ทรงลักษณ์	ตรงพัทธ์	ทรงศักดิ์	ทรลักษณ์
๒. ประจัญบาน	ประจุมาร	ประกันบ้าน	ประทัพนาน	ประจัญบาน.....
๓. สุจริตใจ	สุจริตใจ	สุขจริงใจ	สุขเกินใคร	สุจริตใจ
๔. ดอกไม้ไหว	ดอกไม้ใคร	ดอกไม้ไหว	จอบในใจ	จอบไม้ใคร
๕. ประชากร	ประชากร	ประชาชน	ประสาเรา	ประชากร
๖. มหาภัย	มาหาใคร	ระวังภัย	มหาภัย	เพทภัย
๗. ไม่เอาเรื่อง	ไม่เบาเครื่อง	ไม่เช่าเรือ	ไม่เอาเรื่อง	ไม่คอยเชื่อง.....
๘. สามัคคี	สามกั	สามพี	สามหับพี	สามัคคี
๙. สังเวชใจ	สังเวชใจ	สงสารใจ	บังเงาใคร	ยับยั้งใจ
๑๐. คนสุดท้าย	ควรจะย้าย	คนสุดท้าย	คนต่อท้าย	คนสุดท้าย.....
๑๑. อมรรัตน์	อมรินทร์	ภมรินทร์	อมรรัตน์	กรัษรต์น์
๑๒. เหมือนใจหวัง	เหมือนใครบัง	เลื่อนไปยัง	เคลื่อนไปวัง	เหมือนใจหวัง....
๑๓. ชื่อสัตย์	ชื่อรัก	รือมิตร	ชื่อสัตย์	ถือสัตย์
๑๔. ยาวาวังใจ	ยาวาวังใจ	ยาวาวังไว้	อย่าถามใคร	อย่าจามไอ.....
๑๕. ความต้องการ	ความเบิกบาน	ความต้องการ	ความต้องสาน	ความพองพาน....
๑๖. หินไม่พัน	เหล็กไม่พัน	หนีไปบน	หวิใครหล่น	หินไม่พัน
๑๗. บันดาลให้	กันดารไป	มันตามไป	บันดาลให้	จับมาใช้
๑๘. พักผ่อนกาย	พักอ่อนหนาว	พักผ่อนตาม	หับก่อนตาย	พักผ่อนกาย.....
๑๙. ขอมจำนวน	กอบกำฉว	ขอมจำนวน	ขอมทำงาน	ขอมคำกิน
๒๐. สารพัด	สารพัด	สายจึก	สานพัด	สาหัส

ใช้เวลา.....นาที

จำนวนข้อที่ถูกข้อ

แบบฝึกอ่านเคลื่อนไหวสายตา ชุดที่ ๕

คำชี้แจง จงเลือกคำที่ซ้ำกับคำในแถวแรก แล้วเขียนหมายเลขแถวของคำที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	๑	๒	๓	๔	๕	
๑. กันตาร	กัมปนาท	กัมพล	กัลปังกา	กัลยาณี	กันตาร	
๒. ครรวิต	ครรลอง	ครรไล	ครรริต	ครบกรัน	คราบไคล	
๓. จรจรัล	จราจร	จรจรัล	จาบัลย์	จงอาจ	จิรกาล	
๔. ชลธาร	ชัชวาล	ชาละวัน	ชาแรก	ชูลีกร	ชลธาร	
๕. ค่ำรัส	ค้วงโสน	กัมขันธ์	คาชคา	ค่ำรัส	กาศ์คัน	
๖. ไตรรัตน์	ไตรโลก	ไตรรัตน์	ไตรภพ	ไตรลิกษา	ไตรคาล	
๗. นิพรา	นิพรา	นิพพาน	นิมิคร	นิรันคร	นิวัติ	
๘. บรรพต	บรรยงก	บรรลัย	บรรล	บรรจกรณ	บรรพต	
๙. ประจัญ	ประจักษ์	ประวิช	ประณีต	ประจัญ	ประภัส	
๑๐. ปราธัย	ปราณ	ปราณี	ปราศรัย	ปราธัย	ปราชญ	
๑๑. ปัจจามิตร	ปัจจุสมัย	ปัจฉิมราตรีปิยบุตร	ปัจจามิตร	ปัจจามิตร	ปัญญา	
๑๒. พจนารถ	พนาคร	พรรณา	พจนารถ	พรรณราย	พนารันย์	
๑๓. ภินท์	ภิมย์	ภุมรี	ภุมิ	ภวตล	ภินท์	
๑๔. มนตรี	มณี	มนตรี	มนัส	มัตนค	มึงส์	
๑๕. ยุทธนาการ	ยุทธนาการ	ยุทธศาสตร์	เยาวมาลย์	ยุพาพิน	ยุบล	
๑๖. ระทม	ระย้า	ระเริง	ระทม	ระทค	ระหวาย	
๑๗. รัตน	รัตยา	รัตน	รัศมี	รัศติกา	รัชสมัย	
๑๘. ฤดี	ฤฎ	ฤทัย	ฤดี	ฤทธิ	ฤณี	
๑๙. วิกล	วิทยา	วิบาก	วิลาส	วิเวก	วิกล	
๒๐. สรรพางค	สรงสนาน	สรรพากร	สรรพางค	สรวลสันต์	สรวลเส	

ใช้เวลา นาที จำนวนข้อที่ถูก ข้อ

แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา ชุดที่ ๑๐

คำชี้แจง จงหาคำและกลุ่มคำที่ซ้ำกับคำและกลุ่มคำในแถวแรก แล้วเขียนหมาย

เลขของคำ และกลุ่มคำที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

๑. อบอุ่นใจ	อย่าอุ่นใจ	อบอุ่นใจ	อุ่นอกอุ่นใจ	อุ่นอกใคร
๒. จะไปไหน	จะให้ใคร	นั้นอะไร	จำไปไหน	เธอไปไหน
๓. กระเป๋าสีดา	กระป๋องของคำ	กระโปรงสีดา	กระดางสีดา	กระเป๋าสีดา.....
๔. สร้อยข้อมือ	ร้อยข้อมือ	สร้อยข้อมือ	สร้อยของสื่อ	ค้อยขอบถือ
๕. บอกมานาน	บอกว่าหวาน	หยอกมานาน	บอกมานาน	บอกเมื่อวาน.....
๖. จินตนาการ	จินตนาการ	กินมานาน	อันตรธาน	ชินกับงาน
๗. แยมพระสรวล	แก้มเขอสวย	แก้มเขอนวล	แก้มมวย	แยมพระสรวล.....
๘. สันนิบาต	บิณฑบาต	สันนิวาส	สันนิบาต	อาดะวาท
๙. อาถรรพณ์	จาปัลย์	อาถรรพณ์	อัศจรรย์	นารายณ์
๑๐. บุญอธิษฐาน	บุตรหลาน	บุญญาธิการ	บุญอธิษฐาน	จุนเจือบริวาร
๑๑. หิมพานต์	คัคนานต์	หิมพานต์	สุรกานต์	เกษมสันต์
๑๒. โกลาหล	การกุศล	วัชรโรบล	โถน้ามล	โกลาหล
๑๓. ลายรคนน้ำ	ควายลงน้ำ	ลายรคนน้ำ	หวายนน้ำ	ปลายแม่น้ำ
๑๔. ลูกเหม็น	ลูกเหม็น	ลูกน้ำมนต์	ลูกนมนต์	ลูกสุลสันต์
๑๕. สูงตระหง่าน	สูงตระการ	สูงตระหง่าน	ปลูกหวาน	กุงนงาน
๑๖. ไอศวรรย์	อัศจรรย์	ในสวรรค์	ใหญ่มนต์	ไอศวรรย์
๑๗. พิถีพิถัน	รินลงขัน	มีมีกัณ	พิถีพิถัน	คีตังน
๑๘. รัตติกาล	คบบนพาล	รัตติกาล	รัชูปการ	ยามวิกาล
๑๙. ลำเค็ญ	ท่าเป็น	ย่าเย็น	วันเพ็ญ	ลำเค็ญ
๒๐. ปฏิญญา	ปริญญา	ปรีสนา	ปริญญา	มีบุญญา

ใช้เวลา.....นาที จำนวนข้อที่ถูกข้อ

แบบฝึกอ่าน คำคำ รุกที่ ๑

คำชี้แจง จงเลือกคำที่ใ้มา (ในข้อ ก ข ค ง หรือ จ) ที่เข้าพวกเดียวกับ

๓ คำแรก โดยวงกลมรอบตัวอักษรหน้าคำนั้น

๑. จาน ช้อน หม้อ
ก. จอบ ข. เสียม ค. แก้ว ง. กะทะ จ. ข้าว
๒. พริก มะเขือ ตะไกร
ก. กว๊าย ข. มะกรูด ค. อ้อย ง. มะละกอ จ. ส้ม
๓. สุนัข ลิ่น หาย
ก. หมก ข. กลาย ค. เหลือ ง. เลว จ. ปีน้อย
๔. ปราศรัย ครีฑ พจมาน
ก. ประภาส ข. ทูท่า ค. ไพรตปราน ง. มธุรส จ. โอภาส
๕. อัญชลี ประณต มนัสการ
ก. มนัส ข. บรรจง ค. ชูสีกร ง. บงกช จ. บรรจบ
๖. พราก ไป จาก
ก. ไกล ข. ไกล ค. นิรภัย ง. เนรเทศ จ. นิราศ
๗. โอฟาร มโอฟาร มหิมา
ก. รโหฐาน ข. อนันต์ ค. อภินิหาร ง. ตระหง่าน จ. โกสาล
๘. กรรณ เนตร นาสิก
ก. สนับเพลา ข. พระแท่น ค. บัลดังก์ ง. ไชยรั จ. พระคันฉ่อง
๙. กล่น เกลื่อน กระจาย
ก. หล่น ข. ตก ค. คาย ง. เกลี่ย จ. กราย
๑๐. ภูธร ภูมิ ภูวนัย
ก. ภูมิ ข. อัยกา ค. ภูมิต ง. ปิตุลา จ. ภูบดินทร์

ใช้เวลาในการอ่าน นาที จำนวนข้อที่ถูก ข้อ

แบบฝึกอ่านจำคำ ชุดที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่โหลมาในข้อ ก ข ค ง หรือ จ ที่เป็นคำพวกเดียวกัน
กับ ๓ คำแรก โดยวงกลมรอบตัวอักษร หน้าคำนั้น

๑. ใจดี ใจบุญ ใจชื่อ
 ก. ใจแข็ง ข. ใจชั่ว ค. ใจร้าย ง. ใจงาม จ. ใจอ่อน
๒. อ่อนน้อม นบนอบ ถอนตัว
 ก. สุจริต ข. อ่อนโยน ค. คารวะ ง. นอบน้อม จ. ยกยอ
๓. คึก ึก วน
 ก. กาม ข. เกม ค. คอ ง. ปะ จ. ย้ำ
๔. กรม กอง หมวก
 ก. หมู ข. ขบวน ค. พรรค ง. จำพวก จ. ก้อน
๕. คึง คุก ยึด
 ก. ปลอย ข. ถือ ค. หยิบ ง. ฉวย จ. รั้ง
๖. จัก แจะ แคะ
 ก. แดง ข. คัก ค. แชะ ง. สับ จ. โภย
๗. เห็นว เฉว ไรย
 ก. แก่ ข. อ่อนแอ ค. ยอมแพ้ ง. สลด จ. ชุ่มฉว
๘. เปื้อน เลอะเทอะ สกปรก
 ก. คึก ข. เปราะ ค. หยค ง. แคะ จ. หก
๙. แก้ว ไกว ไหว
 ก. โยน ข. รัค ค. เห็นยว ง. นิ่ง จ. สบัก
๑๐. วง ขค โค้ง
 ก. ตรง ข. เฉ ค. คัก ง. แดง จ. งอ

ใช้เวลาอ่าน นาที จำนวนข้อที่ถูก ข้อ

แบบฝึกอ่าน คำคำ ชุดที่ ๓

คำชี้แจง จงเลือกคำที่โหลมา (ในข้อ ก ข ค ง หรือ จ) ที่เข้าพวกเดียวกับ

๓ คำแรก โดยวงกลมรอบตัวอักษรหน้าคำนั้น

๑. สวย งาม น่ารัก
ก. แจ่มใจ ข. อ่อนโยน ค. คมขำ ง. ยิ้มแย้ม จ. สดชื่น
๒. คินสอ ปากกา สมุด
ก. กระเป๋าก ข. หนังสือ ค. โต๊ะ ง. โรงเรียน จ. นักเรียน
๓. หมอ คนไข้ ครู
ก. นักเรียน ข. โรงเรียน ค. โรงพยาบาล ง. พ่อแม่ จ. ตำรวจ
๔. วิหุญ ไทรทัศน์ พักลม
ก. เคาแกส ข. นาฬิกา ค. ตู้เย็น ง. หม้อ จ. แก้วน้ำ
๕. อกทน คอคู่ เข้มแข็ง
ก. ยอบให้ ข. ใจสู้ ค. ก้าวใจ ง. โชกโชน จ. แข็งแกร่ง
๖. พุงนา ข้าว สวน
ก. ข้าวโพด ข. ถั่ว ค. อ้อย ง. หุเรียน จ. สับปรก
๗. มะพร้าว คันตาล คันปาล์ม
ก. คันจาก ข. มะตูม ค. กล้วย ง. ขนุน จ. มะละกอ
๘. เคียง ที่นอน ตู้
ก. เสื้อผ้า ข. โต๊ะ ค. กระจก ง. หมอน จ. มุ้ง
๙. โกรธ แค้น เคือง
ก. ระแวง ข. รังเกียจ ค. น้อยใจ ง. ชื่นใจ จ. ลำเอียง
๑๐. ไหญ มโหฬาร โต
ก. เยอะแยะ ข. แรง ค. บาน ง. น้อย จ. มหิมา

ใช้เวลาอ่าน.....นาที จำนวนข้อที่ถูกข้อ

แบบฝึกอ่าน คำศัพท์ ๔

คำชี้แจง จงเลือกคำ หรือกลุ่มคำที่มีความหมายตรงกันข้าม กับคำในแถวหน้า
แล้วเขียนหมายเลขของแถวลงในช่องว่างทางขวามือ

	๑	๒	๓	๔	๕	
๑. คัด	ทอ	ลับ	เนียน	เชื่อม	ปาก	
๒. โทก	ทะเลาะ	กล่าวเท็จ	ซื่อสัตย์	สุจริต	ฉ้อฉล	
๓. สงสัย	ตั้งใจ	เคลือบแคลง	เข้าใจ	ชัดเจน	ถูกใจ	
๔. ใจอ่อน	อุณใจ	ใจแข็ง	ใจดี	เข้มแข็ง	แข็งใจ	
๕. อ่อนน้อม	ถ่อมตน	พองพ้อ	แข็งกระด้าง	แข็งท้ว	เห่อเหิม	
๖. มีด	สว่าง	ดำ	กลางวัน	ขาว	กระจาง	
๗. ลบทิ้ง	เหลือไว้	หมดไป	คงไว้	คัดขาด	เก็บไว้	
๘. ทำลาย	ก่อสร้าง	ลดเติม	ตกแต่ง	รื้อทิ้ง	แตกหัก	
๙. ไตร่ตรอง	รอบคอบ	เกียจคร้าน	ดีกวน	เหลวไหล	สะเพร่า	
๑๐. ขรขระ	เรียบรอย	สวดยงาม	เพริศพรั่ง	เกลี้ยงเกลา	ออนนม	
๑๑. เหนียว	แข็งแรง	เจริญ	งอกงาม	แคระแกรน	ออนแอ	
๑๒. คัดคด	สุบถาม	ขัดแย้ง	กัตขาด	ติดขัด	เจิกนัด	
๑๓. เข้มแข็ง	อ่อนแอ	โศเล	สมบูรณ์	กำยำ	บกพร่อง	
๑๔. เคลือบแคลง	ซุนใจ	ซอใจ	กุมเครือ	แจ่มแจ้ง	ชัดเจน	
๑๕. ตั้งใจ	เอาจริง	สิดสุ	ยอมแพ	จมเจิก	เกียจคร้าน	
๑๖. หรุคโทรม	เจริญ	ชำรุด	สึกหรอ	ปรับปรุง	ซ่อมแซม	
๑๗. แจ่มใส	ชัดเจน	สคชื่น	หกด	ใจหาย	ตกใจ	
๑๘. ลับเปลี่ยน	หมุนเวียน	คงที่	วกกลับ	คินมา	หยุดยั้ง	
๑๙. เยาะเย้ย	ถากถาง	วากวาว	ออมขอม	เห็นใจ	ปลอบใจ	
๒๐. ทวมทน	มากมาย	ล้นหลั่ง	เหือดแห้ง	หมดสิ้น	เจ็กน้อย	

ใช้เวลาอ่าน นาที จำนวนข้อที่ถูก ข้อ

แบบฝึกอ่าน จำคำ ชุดที่ ๕

คำชี้แจง จงขีดเส้นใต้คำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันกับคำ
ในแถวหน้ามากที่สุด

	๑	๒	๓	๔	๕	
๑. โจรจับ	เจ้าลือ	นินทา	วากล่าว	ตักเตือน	สาปแช่ง	
๒. เยอหยิ่ง	อวดเก่ง	ทนงตน	จองหอง	เหยียดหยาม	ดูถูก	
๓. ซอมแซม	ก่อสร้าง	ปรับปรุง	ต่อเติม	รื้อทิ้ง	ตกละเอียด	
๔. ปรีดีเปรม	ยินดี	รื่นเริง	แย้มสรวล	ใจดี	ไ้ใจ	
๕. สรุ่ยสุร่าย	หุ่ยหุ่ย	พุ่มเฟิ่ย	มรัยรัย	เอื้อเฟื้อ	แบ่งปัน	
๖. แทะโลม	หักทลาย	ประชด	ประจบ	ลวนลาม	เลียดลี	
๗. ลักลอบ	ขโมย	บิดเบือน	กลโกง	ชักพา	แอบทำ	
๘. เข้มงวด	เข้มแข็ง	คุดา	บังคับ	บากบัน	อดทน	
๙. กระซาก	เค็ญ	จุก	บุ๊จ	เหนียว	สอญ	
๑๐. นาเกรงขาม	ครุราย	นาเชือก	นายำเกรง	ออนนอม	อวดเก่ง	
๑๑. กระวัมมือ	กระตัก	ขนาดเล็ก	มัดมือ	เหมาะมือ	เบามือ	
๑๒. เที่ยงธรรม	สุจริต	ซื่อสัตย์	เป็นกันเอง	เป็นมิตร	ยุติธรรม	
๑๓. อุดอุม	มรัยรัย	ครุหนึ่	อดอยาก	อดทน	ยอมแพ้	
๑๔. วาเหว	โศกเศร้า	อ้างว้าง	เศร้าใจ	ซึมเซา	หงอยเหว	
๑๕. พิกุลเพลง	สับเปลี่ยน	คลบล้าง	เปลี่ยนแปลง	เพิ่มเติม	ยกให้	
๑๖. ไกลฉีก	ออกห่าง	รู้จัก	ข้างเคียง	รอบคอบ	ติดกัน	
๑๗. จำเจื่อง	เหลียวดู	เหลือบดู	จ้องมอง	หลบตา	หันหน้า	
๑๘. อุดหนุน	ยกให้	ซุกซิด	จุนเจือ	ช่วยเหลือ	แบ่งปัน	
๑๙. ของแถม	ยอมให้	ให้ทาน	ทดแทน	เพิ่มให้	ให้ฟรี	
๒๐. นาหึ่ง	คิงาม	นาฉงน	แปลกใจ	สงสัย	พอใจ	

ใช้เวลาอ่าน.....นาที จำนวนข้อที่ถูก.....ข้อ

แบบฝึกอ่าน คำคำ ชุดที่ ๒

คำชี้แจง จงเขียนหมายเลขแถวของคำ ที่มีความหมายเหมือนกับคำในแถวหน้า
ลงในช่องทางขวามือ

	๑	๒	๓	๔	๕	
๑. กำสรวล	โหมมนัส	กำสรวล	โสมมนัส	บิลิ	กำยาน	
๒. กิตติ	ลาภ	บุญคุณ	เกียรติ	สงเสริม	ยิ่งใหญ่	
๓. ขาม	กลัว	เข็ด	เปรี้ยว	เกลียด	เชือดือ	
๔. ครวลง	นำทาง	จากไป	ถูกกอง	เครงครัก	ทางไป	
๕. จินคา	ความคิด	สนใจ	ของมีค่า	พลอย	ดีใจ	
๖. ทินกร	ร้อนจัด	กลาหาญ	ตะวัน	รุ่งเช้า	พลบค่ำ	
๗. นิเวศ	ที่อยู่	อาศัย	จากไป	จะทิ้ง	ทองเหี่ยว	
๘. บริภาษ	หักท่าย	ให้ร้าย	หัวโหม	วากวาว	ดูคั่น	
๙. ปราษฎ	พร่าหมด	หู่	ผู้	พหูสุค	ผู้เชี่ยวชาญ	
๑๐. พจนารถ	คำสั่ง	ที่พึง	นารัก	ออนหวาน	คำพูด	
๑๑. พลัง	ต่อสู้	กำลัง	อำนาจ	เกี่ยวของ	ตั้งใจ	
๑๒. พินาศ	ลบหลู่	หุดฉุด	ทำจาย	โกรธ	อาสัญ	
๑๓. โพบ	แจ่มใส	ทองฟ้า	ตอนเช้า	คิงาม	เวลาดา	
๑๔. ภพ	บรรจบ	พบกัน	ประสบ	โลก	แดนดิน	
๑๕. ลำเค็ญ	ลำบาก	ทุกข์	เศร้า	เสียใจ	ยากจน	
๑๖. เวหา	กอนเมฆ	มองหา	เพ่งมอง	ทองฟ้า	นก	
๑๗. ศรัทธา	ยึดมั่น	เชือดือ	อนนอม	รับฟัง	ยกย่อง	
๑๘. สัก	ยอมรับ	ไคขาว	เรียบเรียง	สงเสริม	ฟัง	
๑๙. สรร	ทั้งหมด	ดี	เลือก	พอเหมาะ	สิ่งของ	
๒๐ อริยะ	ประเสริฐ	ศัทรุ	ธำนาญ	รอบรู้	ฉลาด	

ใช้เวลาอ่าน.....นาที

จำนวนข้อที่ถูก.....ข้อ

แบบฝึกอ่านจำคำ ชุดที่ ๗

คำชี้แจง ให้นักเรียนค้นหาคำต่อไปนี้ว่าอยู่ในบรรทัดที่เท่าไรของข้อความที่ให้มา แล้ว
เขียนหมายเลขบรรทัดลงในช่องว่าง

ก. กองทุนพิเศษ	อยู่บรรทัดที่	
ข. มาตรฐาน	อยู่บรรทัดที่	
ค. การสัมมนา	อยู่บรรทัดที่	
ง. ศูนย์พณิชยกรรม	อยู่บรรทัดที่	
จ. เจ้าหน้าที่รัฐบาล	อยู่บรรทัดที่	

๑. เสนาะ อุณากร เจ้าของกิจการสำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กล่าวในการสัมมนาที่ปรึกษาการพาณิชย์ ๒
และผู้อำนวยการศูนย์พณิชยกรรมในต่างประเทศ เพื่อเร่งรัดการส่งออกที่ ๓
โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ถึงแม่มาตรการเร่งรัดเพื่อการส่งออกว่า ปัญหาหนึ่ง ๔
ที่ค้างมาจากปี ๒๕๒๖ คือการส่งออกในปีดังกล่าวติดลบ จึงต้องเร่งการส่งออก ๕
ตลอดมาเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลุล่วงไปด้วยดี ๖

๗ การเปลี่ยนแปลงแบบฟอร์มการส่งออกให้ความสะดวกแก่การส่งออก ๗
เป็นเรื่องหนึ่งในความพยายามของรัฐบาลที่จะสนับสนุนส่วนนี้ ซึ่งได้ผลเป็นที่ ๘
น่าพอใจพอควร ปีนี้เราวาดแผนการให้มีการส่งออกอย่างเป็นโครงการ และ ๙
เพิ่มวงเงินสนับสนุนในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่รัฐบาลในต่างประเทศที่ ๑๐
รับผิดชอบนี้อยู่ ซึ่งวางไว้ในขั้นต้น ๓๐๐ ล้านบาท ซึ่งกรม. อนุมัติแล้วในการ ๑๑

- สร้างความคล่องตัวให้เกิดขึ้น นับส่วนนี้จะเป็นกองทุนพิเศษในการใช้บุกเบิก. ๑๒
- ตลาดที่เรายอมรับว่าเป็นเรื่องยากพอสมควร ๑๓
- ดร. เสนาะ กล่าวต่อไปว่า กรม.ยังได้อนุมัติในหลักการให้ ๑๔
- ส่งเสริมการจัดการส่งออกแบบครบวงจรด้วยการช่วยเหลือร่วมมือของกระทรวง ๑๕
- ทบวงกรมต่างๆทั้งหมด มาร่วมกันอย่างจริงจัง และในส่วนของรายละเอียด ๑๖
- โครงการที่วางไว้นั้น ในปี ๒๕๒๔ จะเน้นถึงการเจาะตลาด และในปี ๒๕๒๕ ๑๗
- จะเน้นถึงมาตรฐานในการส่งสินค้าออก และยังมีโครงการระยะยาวในการ ๑๘
- ปรับปรุงคุณภาพการส่งออกไปพร้อมกันด้วย ๑๙

ใช้เวลาอ่าน.....นาที

แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ชุดที่ ๑

คำชี้แจง จงค้นหาหมายเลขหน้าของเรื่องที่ต้องการอ่าน จากสารบัญที่ให้มี
แล้วเขียนหมายเลขหน้า ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

๑. ถ้าต้องการอ่านเรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพ	ต้องอ่านหน้าที่	
๒. ถ้าต้องการอ่านเรื่อง เด็กชายพวงมาลัย	ต้องอ่านหน้าที่	
๓. ถ้าต้องการอ่านเรื่อง วิถีอยู่กับสถานเรีงรมย์	ต้องอ่านหน้าที่	
๔. ถ้าต้องการอ่านเรื่อง การคบเพื่อน	ต้องการหน้าที่	
๕. ถ้าต้องการอ่านเรื่อง ..กิจกรรมของเด็กไทย	ต้องอ่านหน้าที่	

สารบัญ	หน้า
พระมหากษัตริย์คุณค่อเยาวชน	๑
การคบเพื่อน	๘
เวลาเป็นเงินเป็นทอง	๑๒
เด็กชายพวงมาลัย	๑๓
มารยาทไทย	๑๔
กิจกรรม ของเด็กไทย	๑๕
บุตรกระหม่อมกระเทือนถึงแวดล้อมคืออะไรกันนะ	๑๖
ฝัน	๑๗
ข้อคิดเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดในประเทศไทย	๑๘
พุดจาประสาเด็ก	๑๙
จดหมายฉบับยาว....จากพ่อ	๒๐
เพลงพวงมาลัยภานิศไทย	๒๑
แจ่มใจกันซัก	๒๒
การพัฒนาบุคลิกภาพ	๒๓
วิถีอยู่กับสถานเรีงรมย์	๒๔
สวนแก้ว	๒๕

ใช้เวลาอ่าน.....นาที จำนวนข้อที่ถูก.....นาที

แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ชุดที่ ๒

คำชี้แจง จงค้นหาหมายเลขหน้าของเรื่องที่ต้องการอ่าน ในสารบัญที่ให้มี
แล้วเขียนหมายเลขหน้า ลงในช่องว่างที่กำหนด

๑. ถ้าต้องการอ่านเรื่อง	ประโยชน์จากมูลสัตว์	ต้องอ่านหน้าที่	
๒. ถ้าต้องการอ่านเรื่อง	การรักษาฟัน	ต้องอ่านหน้าที่	
๓. ถ้าต้องการอ่านเรื่อง	การพัฒนาสุขภาพชาวชนบท	ต้องอ่านหน้าที่	
๔. ถ้าต้องการอ่านเรื่อง	วิธีเลือกอาหารรับประทานให้ถูกต้อง	ต้องอ่านหน้าที่	
๕. ถ้าต้องการอ่านเรื่อง	ข้อสงสัยเกี่ยวกับสุขภาพ	ต้องอ่านหน้าที่	

สารบัญ	หน้า
พระบรมราโชวาท	๑
สมเด็จพระบรมราชชนก เจ้าฟ้ามหิดล	๓
พลาสติก	๑๓
การผลิตแก๊สจากมูลสัตว์	๔
โรคที่พบบ่อยในเด็ก	๒๕
อารมณ์เกรียก	๓๖
สารพิษที่สะสมอยู่ในอาหาร	๔๓
การลดความอ้วนและการบริหารร่างกาย	๕๔
คณะสุขภาพบำบัด	๖๕
ทำอย่างไรจึงจะผิวสวย	๗๔
กวาดจะไคเป็นคอกเคอร์	๘๖
วิธีแปร่งฟัน	๑๐๔
ใครเป็นผู้ให้การรักษาพยาบาลแก่ชาวชนบท	๑๑๔
มาทานอาหารเพื่อสุขภาพกันเถอะ	๑๒๒
ยา...อันตราย	๑๓๔
ตอบปัญหาเพื่อสุขภาพ	๑๔๕

ใช้เวลาอ่าน.....นาที จำนวนข้อที่ถูก.....ข้อ

แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ชุดที่ ๓

คำชี้แจง จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วอ่านเรื่องที่ให้มาเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง แล้วกากบาทหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

คำถาม สาเหตุใดที่สำคัญในการตั้งชื่อสะพานพระนั่งเกล้า

- ก. อยู่ใกล้วัดเฉลิมพระเกียรติวรวิหารซึ่งพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสร้างขึ้น
- ข. พระอัยกา พระอัยกีในพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เคยตั้งนิวาสสถานอยู่ ณ บริเวณใกล้วัดเฉลิมพระเกียรติ
- ค. เป็นสถานที่ประสูติของพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
- ง. ตั้งเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
- จ. กรมโยธาธิการเป็นผู้ตั้งชื่อ

เรื่อง

การประชุมรัฐมนตรีเมื่อ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๗ รับทราบเรื่อง กรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย ก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาและถนนบริเวณจังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี แยกเป็นสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดนนทบุรี ๑ แห่ง และกรมโยธาธิการได้รับความเห็นชอบให้ตั้งชื่อสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดนนทบุรีว่า สะพานพระนั่งเกล้าฯ เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ด้วยจุดการก่อสร้างสะพานนี้อยู่ใกล้วัดเฉลิมพระเกียรติวรวิหาร ซึ่งพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสร้างเป็นอนุสรณ์

พระอัยกา พระอัยยิกา ซึ่งเคยตั้งนิวาสสถานอยู่ ณ บริเวณโกอิ้วจัต และเป็นสถานที่ประสูติ
 ของสมเด็จพระศรีสุลาไลย พระราชชนนีพันปีหลวงแห่งพระองค์ คณะรัฐมนตรี จะได้
 นำความกราบบังคมทูลไปขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตจากพระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัว การก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดนนทบุรี เริ่มการมา
 ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๒๒ คาดว่าจะแล้วเสร็จประมาณกันปี พ.ศ. ๒๔๒๘

ใช้เวลาอ่าน.....นาที

แบบฝึกหัดแบบเจาะจง ชุดที่ ๔

คำชี้แจง จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วอ่านเรื่องที่นำมาเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง แล้ว
กากบาทหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

คำถาม ในประเทศไทยมีการจดทะเบียนรถทุกคันในปีใด

ก. ๒๕๕๒

ข. ๒๕๕๓

ค. ๒๕๕๓

ง. ๒๕๖๐

จ. ๒๕๖๔

ไม่มีใครบอกได้ว่าใครคือผู้คิดประดิษฐ์รถยนต์ขึ้นเป็นคนแรก และก็ไม่สามารถบอกได้ว่าชาติใดที่คิดประดิษฐ์รถยนต์ขึ้นเป็นชาติแรก เพราะมีหลายชาติที่พยายามคิดค้นวิธีการที่จะทำให้เกิดมีขึ้น ความพยายามนี้ใช้เวลานานนับร้อยปี ฝรั่งเศส เยอรมัน อังกฤษ และอเมริกา ล้วนเป็นชาติที่เกี่ยวข้องในเรื่องความพยายามนี้ รถยนต์เข้ามาในเมืองไทยสมัยรัชกาลที่ ๕ โดยมีลายพระหัตถ์ของสมเด็จพระเจ้าฟ้ามงกุฎพระยานวิเศษราชกิจที่กราบทูลสมเด็จพระยาคำรงราชานุภาพมีความตอนหนึ่งว่า "รถยนต์คันแรกที่เข้ามาในเมืองไทยดูเหมือนจะเป็นของเจ้าพระยาสุรศักดิ์สงครามมีฝรั่งเอามาขายให้เจ้าพระยาสุรศักดิ์ ซึ่งปรกติของเจ้าพระยาสุรศักดิ์ที่ชอบของใหม่ๆ แปลกๆ เห็นกงจะซื้อไว้ ได้ยินเชื่อว่าใส่เกียรติยศอันพัน จางที่ฝ่าพระบาทจะไล่ทอดระเมกรเห็นแล้วก็หายสูญไป คงเป็นอันใช้ไม่ได้ ที่ใช้ได้จริงจึงจำได้ว่ากรมหลวงราชบุรีเอามา เป็นเหตุให้อีกรถยนต์คันขึ้นในเมืองไทย"

เมืองไทยเริ่มมีถนนหลวงมาแต่ครั้งรัชกาลที่ ๔ คือถนนเจริญกรุง
บำรุงเมือง ล้อม และถนนหัวลำโพง พอมาถึงรัชกาลที่ ๕ มีการตัดถนนเพิ่มขึ้นอีก
หลายสาย ทำให้การสัญจรไปมาสะดวกขึ้น อย่างเช่นถนนเยาวราช ถนนราชดำเนิน
แต่ถนนในสมัยนี้ก็มีเพียงรถม้า รถลากและรถรางเท่านั้น ยังไม่มีรถยนต์จนกระทั่งปี
๒๔๔๐ เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการขึ้นแรก ต่อมาใน
ปี พ.ศ. ๒๔๔๗ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์เสด็จไปทวีปยุโรป เมื่อถึงกรุงปารีส ทาง
ประเทศฝรั่งเศสมอบรถยนต์ให้คันหนึ่ง ยี่ห้อเมอร์เซเดสเมอร์ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์
นั่งรถยนต์คันนั้นสุดเกล้าถวายแก่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาล
ที่ ๕ พระองค์ทรงใช้เป็นรถพระที่นั่งและทรงนิยมนั่งเสด็จเสวยสำรับกว่ารถม้าพระที่นั่ง
แต่มีอันเสียไม่พอใช้งาน จึงโปรดเกล้าฯ ให้กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์เคซ
เป็นซีแลงขนาดใหญ่เข้ามาอีก ๑ คัน พระราชทานชื่อว่า "แก้วจักรพรรดิ" ต่อมา
โปรดเกล้าฯ ให้สั่งเข้ามาพระราชทานแก่พระบรมวงศานุวงศ์อีก ๑๐ คัน และยังโปรด
ให้สั่งเข้ามาอีกหลายคราว

เมื่อมีรถยนต์ตามถนนหลวงมากขึ้นก็เริ่มมีอุบัติเหตุทำให้ต้องวิวาทกันเนื่องๆ
จึงโปรดเกล้าฯ ให้ตรา พระราชบัญญัติ รถยนต์ขึ้น เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๒ พอปี ๒๔๕๓
ก็ให้รถยนต์ทุกคันทุกชนิดที่ใช้อยู่ตามถนนหลวงในพระนครจดทะเบียนทุกปี ทะเบียน
รถยนต์นี้ตามที่จัดทำมาตั้งแต่ปี ๒๔๖๑ จนถึง ๒๔๖๔ มีรถยนต์ในพระนครทั้งสิ้น
๑,๓๑๕ คัน ถ้าหากว่ากรุงเทพมหานคร ยังมีรถยนต์เท่าจำนวนนี้อยู่ละก็ นักเรียนอาจ
ใช้ถนนหลวงเป็นสนามฟุตบอลได้แทบทุกถนนทีเดียว

ใช้เวลาอ่าน นาที

แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ชุดที่ ๕

คำชี้แจง จงตรวจสอบความหมายของคำที่นำมาจากคำศัพท์ข้างล่างว่าถูกหรือไม่
ถ้าถูกใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าผิดใส่เครื่องหมาย ✕ ในวงเล็บ

- (.....) ๑. นพมาศ หมายถึง วัตถุสิ่งของหนึ่ง
(.....) ๒. บรรจกรณ หมายถึง เชื้อ
(.....) ๓. บริภาษ หมายถึง ถากถาวสประมาท
(.....) ๔. นิวัติ หมายถึง ไป จากไป
(.....) ๕. ม้าเห็บ หมายถึง รางวัล
(.....) ๖. มุมบง หมายถึง ยานที่พระโศภ

	น		บ
นกรบรา	ผู้มีหน้าที่ในการปกครอง	บ่ง	มอง ดู ไ้เห็นชัดเจน
	ชวนเบื่อง	บทดอกสร้อย	คำประพันธ์ชนิดหนึ่งเป็นกลอน
นที	น้ำ แม่น้ำ	บรรจกรณ	ผูก ตีกลอน เชื้อ
นพมาศ	ทอง เนื้อเก้าซึ่งถือกันว่า เป็นทองเนื้อเก้า	บรรพต	ภูเขา
นม	พระนมคนเลี้ยงพระโอรส	บรรยงก	ที่นั่ง
	พระธิดา	บรรล	ตาย วอควาย หันดู
นเรนทรสูร	ผู้เป็นใหญ่แห่งประจวบ	บริภาษ	ถึง
	กษัตริย์	บริเวณ	คา ถากถาวสประมาท
นอกเขต	นอกเขต ไม่อยู่ในเขต	บัญชา	ตามเขต ถิ่น
นองเนื่อง	มีมากไม่ขาดสาย มากมาย	บัลลังก	คำสั่ง ึ่ง
นักสิทธิ์	ผู้มี ผู้สำเร็จ	นาคาล	แท่นสำหรับอยู่เป็นใหญ่
นาคกราว	นาคาแห่งนาค		พื้นโล่ง นาคพิภพ สิ่ง
นาคานุสรณ	ที่ระลึกถึงนาค		ต่างๆที่อยู่ใตพื้นดิน เณ
			นาคาคาล

นาคี	นาค ในร้อยกรออาจไซ นาคา นาคีก็ไค พญา พญานาค ราช	บาร	สถานที่ขายอาหารและสุรา มักหมายถึงที่มีการ เคนรำใน เวลากลางคืน
นาบุญ นายหนา	ที่เกิดบุญ พระสงฆ์ ผู้ที่ช่วยจัดการซื้อขายสิ่ง หนึ่งสิ่งใดให้ผู้อื่น โดยไค รับค่าตอบแทน เรียกว่า <u>คานายหนา</u>	บ่าว เจ้าบ่าว คนใช้ ชายหนุ่ม ผู้ชายที่ กำลังแต่งงาน	
นาลิก น้ำผาค	จุมูก น้ำที่ไคจากเปลือกไม้หรือ ส่วนอื่นๆของพืช มีรสฝาด ใช้ในการย้อมผ้า และอาจ ใช้ในการพอกหนังควย	บ่าเห็นจ	รางวัล ค่าเหนื่อย ค่าความ ชอบพิเศษ
น้ำเลี้ยง	น้ำในพืช (ต้นไม้ ไม้ต้น ไม้กอ ไม้เลื้อย ฯลฯ) ที่มี แร่ธาตุต่างๆของพืช เพื่อ นำอาหารไปให้พืชเจริญ เติบโต	บิตรงค์ บิกินี	บิคา ชุดอาบน้ำของชาวตะวันตก เปียกเปียก
นิกร นิคมพจน	ประชาชน พลเมือง คำยอที่กล่าวซ้ำคำเดิม เพื่อ ให้เข้าใจดี	บุง	หนอนชนิดหนึ่งตัวเป็นขน ถูก เขาคัน เป็นช่วงหนึ่งในวงจร ชีวิตของแมลง
นิทรา	นอน หลับ	บุญอุภินิหาร	ความปรารถนาอันแรงกล้า ในความดี บุญที่ให้สำเร็จ ไคตามความปรารถนา
นิพพาน	ภาวะสงบอย่างยิ่ง คือพ้น จากกิเลส มีผลคือพ้นความ ทุกข์ทั้งปวง	บุตรบุญธรรม	ลูกที่มีไคถือกำเนิดจากพ่อแม่ ตามธรรมชาติ แต่ไครับการ เลี้ยงดูเหมือนลูกแท้ ๆ
นิมิต	สร้างขึ้น เครื่องหมาย เครื่องแสดง แปลงกาย	บุณชน	คนที่ยังมีกิเลส มีความ ปรารถนาต่างๆ มีอารมณ์ คอกโม
		บุษบง บุษายัญ	การบูชาของพราหมณ์อย่าง หนึ่ง
		เบญจมบพิตร	มพิตร แปลว่า พระเจ้า แผ่นดิน องค์ที่ ๕
		เบ็คเตลิค	เล็ก ๆ น้อย ๆ

นิรันดร์	ตลอดไป ไม่สิ้นสุด	เบี้ยหยบ	เปลี่ยนทัศนคติหนึ่ง ใน
นิล	ดำ		สมัยโบราณ ใช้เป็นเครื่อง
นิวัติ	กลับคืน		แลกเปลี่ยนในการซื้อขาย
นิเวศ	ที่อยู่		เหินเงินเหรียญ
เนรคุณ	ไม่สำนึกบุญคุณ	โอบ	เขียน

ใช้เวลาอ่าน นาที จำนวนข้อที่ถูก ข้อ

แบบฝึกอ่านแบบวลี ชุดที่ ๑

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านตามลำดับ จากบนลงล่างที่ละคำหรือกลุ่มคำ
ให้หยุดสายตาในการอ่านที่เส้นลากผ่าน กลุ่มคำละ ๑ ครั้ง แล้วตอบคำถาม

๑	๒	๓
พจนานุกรม	มีความเห็นว่า	สารานุกรม
คือหนังสือ	ยังไม่ตรงกับ	อาจจะรวบรวม
สำหรับคน	ลักษณะของหนังสือ	วิชาความรู้ทั่วไปทั้งหมด
ความหมายของคำ	เพราะคำว่า "บท"	เข้าใจในชุดเดียวกัน
ที่เรียงลำดับ	ที่นำมาใช้ว่า "บท"	หรืออาจเป็นสารานุกรม
ตามตัวอักษร	ถ้าหมายความว่าถึงคำ	เฉพาะวิชาสาขาใด
พจนานุกรม	ก็คือคำที่แก่งแล้ว	สาขาหนึ่งก็ได้
นอกจากจะนิยามคำแล้ว	เช่น ทศกัณฐ์	เช่น สารานุกรม
ยังบอกเสียงอ่านของคำ	หรือ ดูเมรุ	เกี่ยวกับดนตรี
บอกประวัติของคำ	เป็นคำที่มีแล้ว	กีฬา ศาสนา
และมีพจนานุกรม	ในบาลีสันสกฤต	แพทย์ วรรณคดี
พิเศษอื่นๆ อีกด้วย	และกวีนิพนธ์ไทย	ประวัติศาสตร์
พจนานุกรม	จึงเปลี่ยนใหม่เรียกว่า	สารานุกรม
บางครั้งก็เรียกว่า	พจนานุกรม	เฉพาะเด็ก
ปทานุกรม	สารานุกรม	หรือ สำหรับผู้ใหญ่
แต่คณะกรรมการ	คือหนังสือ	หรือสำหรับ
ชำระปทานุกรม	รวมสรรพวิชาต่าง ๆ	นักวิชาการชั้นสูงก็ได้
ซึ่งตั้งขึ้นตั้งแต่	บางที่จัดเรียงเป็นเรื่อง	
พ.ศ. ๒๔๗๕	หรือตามลำดับเหตุการณ์	
	ใช้เวลาอ่าน..... นาที	

คำชี้แจง จงเลือกวงกลมล้อมรอบข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ข้อความนี้สรุปได้ว่ากล่าวถึงเรื่องใด

- ก. ความเป็นมาของหนังสือพจนานุกรมและสารานุกรม
- ข. การชำระหนังสือพจนานุกรม และ สารานุกรม
- ค. ที่มาของคำในหนังสือพจนานุกรม และ สารานุกรม
- ง. การเรียงลำดับคำในหนังสือพจนานุกรม
- จ. การรวบรวมความรู้ในสารานุกรม

๒. พจนานุกรม ไม่ได้ บอกอะไรแก่ผู้อ่าน

- ก. การเรียงลำดับตัวอักษร
- ข. ประวัติของคำ
- ค. การบอกความหมายของคำ
- ง. เสียงอ่านของคำ
- จ. การประมาณค่าเข้าด้วยกัน

๓. ถ้าต้องการค้นหาความรู้ด้านดนตรี นักเรียนควรค้นในหนังสือเล่มใดจึงจะละเอียดที่สุด

- ก. ปทานุกรม
- ข. สารานุกรม
- ค. สำนวนกรม
- ง. คำราชาการ
- จ. ถูกหมดทุกข้อ

๔. มีวิธีการอย่างไรที่ช่วยให้ค้นหาคำในพจนานุกรมได้ง่ายขึ้น

- ก. การบอกความหมายของคำ
- ข. การเขียนความหมายเลขหน้า
- ค. การบอกเสียงของคำ
- ง. การเรียงลำดับตัวอักษร
- จ. การบอกประวัติของคำ

๕. เหตุใดจึงต้องมีการชำระปทานุกรม เปลี่ยนชื่อเป็นพจนานุกรม
- ก. ชื่อเก่าไม่ทันสมัย ค. ไร้ชื่อไม่ตรงกับลักษณะหนังสือ
- ข. ปรับปรุงหนังสือใหม่หมด ง. เล่มเก่ามีแต่บาลี สันสกฤต
๖. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเขียนเรื่องนี้
- ก. อธิบายความหมายของคำ ค. เถาถึงวิธีการชำระหนังสือ
- ข. บอกความเป็นมาของหนังสือ ง. บอกข้อบกพร่องของหนังสือ
- จ. แนะนำหนังสือ

เฉลย ๑.ก ๒.ง ๓.ข ๔.ง ๕. ก ๖. ข

แบบฝึกอ่านแบบวลี ชุดที่ ๒

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านตามลำดับ จากบนไปล่างทีละคำ หรือกลุ่มคำ
ให้หยุดสายตาในการอ่านที่เส้นลากผ่านกลุ่มคำละ ๑ ครั้ง แล้วตอบคำถาม

๑	๒	๓
จังหวัดมุกดาหาร	ริมแม่น้ำโขง	ไม่ว่าชาวบ้านจะอยู่ในป่า
เป็นจังหวัดเล็ก	ทรงข้ามกับแขวงสุวรรณภูมิ	เขาดำเนาไพรขนาดไหน
จังหวัดหนึ่งของประเทศไทย	ของประเทศไทยลาว	ท่านจะบุกไป
เพิ่งแยกตัวเอง	จังหวัดมุกดาหาร	จับเขาคู่กันจนถึงที่
ออกจากจังหวัดนครพนม	หลังจากตั้งตัวเอง	เพื่อถามสารทุกข์สุกดิบ
เมื่อวันที่	เป็นจังหวัดแล้ว	มีอะไรที่จะช่วยเหลือกันได้
๒๕ กันยายน ๒๕๒๕	ก็ต้องมีผู้ว่า	ท่านก็จะรีบดำเนินการทันที
ก็ประมาณ ๓ ปี มาแล้ว	และผู้ว่าคนแรก	บึงสมัยก่อนแล้ว
เป็นจังหวัดที่ ๙๓	กับคนปัจจุบัน	ผกก.มากมายเต็มไปหมด
ของประเทศไทย	เป็นคนเดียวกัน	ก็ไม่ใช่ว่าใครที่ไหน
โดยมีว่าเธอ	คือผู้ว่า จาลอง	คนไทยเรานี้เองแหละ
อยู่ในความปกครอง	ราษฎรประเสริฐ	ที่ลงมือ
๕ อำเภออีก ๒ กิ่ง	หลังจากท่านไปอยู่	ต่างก็พากันกลับใจ
ประชากรของจังหวัดนี้	ได้ไม่นาน	เข้ามอมตัวกับทางการเมือง
มีประมาณ ๒ แสนคนเศษ	ท่านก็ทำให้	เป็นจำนวนมาก
จึงเป็นจังหวัด	จังหวัดมุกดาหาร	และพวกเขาเหล่านั้น
ที่กระหัดรัดพอสมควร	เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว	ตอนนี้ก็อยู่ดี
ทั่วจังหวัด	โดยท่านนโยบาย	มีความสุขกับครอบครัว
ตั้งอยู่ที่ชายแดน	เข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง	อย่างสั่นกันหมดแล้ว

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย ☒ หน้าข้อที่ถูกและกาเครื่องหมาย ☐ หน้าข้อที่ผิด

- ๑. จังหวัดมุกดาหารแยกตัวออกจากจังหวัดนครพนม
- ๒. ประชากรของจังหวัดมุกดาหารมีประมาณ ๓ แสน เศษ
- ๓. จังหวัดมุกดาหารตั้งอยู่ชายแดนติดกับเขมร
- ๔. การปกครองของผู้นี้ทำให้ชาวบ้านมีความสุขสบายดี
- ๕. แต่เดิมประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดมุกดาหารเป็น ผกค.
- ๖. ปัจจุบันปัญหา ผกค. เป็นปัญหาใหญ่ของจังหวัดมุกดาหาร
- ๗. มุกดาหารมีอำเภออยู่ในความปกครอง ๔ อำเภอกับอีก ๒ กิ่ง
- ๘. สุวรรณภูมิเป็นแขวงหนึ่งของประเทศลาว
- ๙. มุกดาหารตั้งเป็นจังหวัดในปีพ.ศ. ๒๕๒๕
- ๑๐. ผู้นี้ว่า คนปัจจุบันชื่อ นายจำลอง ราษฎร์ประเสริฐ

เฉลย ๑ ☒ ๒ ☐ ๓ ☐ ๔ ☒ ๕ ☒ ๖ ☐ ๗ ☐ ๘ ☒ ๙ ☒ ๑๐ ☒

แบบฝึกอ่านเป็นวลี ชุดที่ ๓
คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ ให้พยายามอ่านเป็นกลุ่มคำตามที่ขีดเส้นใต้ไว้
 แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

โกลเคนเกทเป็นชื่อของช่องแคบที่เชื่อมระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิก
 กับอ่าวซานฟรานซิสโก เมื่อมีการสร้างสะพานข้ามช่องแคบนี้เสร็จสมบูรณ์ในปี ๑๙๓๗,
 เขาก็ให้ชื่อตามช่องแคบ ดูเหมือนจะเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าสะพานโกลเคนเกท,
 ที่เมืองซานฟรานซิสโกนี้เป็นสะพานที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งในโลก

สะพานโกลเคนเกทเป็นสะพานที่สวยงามจริงๆ ความสวยของสะพานนั้น
 มาจากสีแสดเข้มของสะพานเป็นส่วนสำคัญ ตอนหมอกลงก็สวย ยิ่งตอนไม่มีหมอกก็สวย
 จะว่าไปแล้วความสวยของสะพานโกลเคนเกทนี้ถ้าออกจะสยดสยองอยู่บ้าง
 เพราะสะพานแห่งนี้ เป็นที่ซึ่งคนมาใช้เป็นสถานที่ฆ่าตัวตายมากที่สุดในโลก
 เท่าที่รู้มีคนที่มาใช้สะพานแห่งนี้เป็นที่ฆ่าตัวตายและคายความเจตนา
 ไปแล้ว ๑๓๔ คน นี่ยังไม่แน่ว่าคนที่เดินมาแล้วกระโจนลงสะพานไปโดยไม่มีใครเห็น
 ไปปีการบันทึกน่ะครับ ซึ่งกล่าวกันว่ามียัง ๗๖๕ คน จำนวน ๗๖๕ คนนี้เป็นพวกที่พบศพ

และเชื่อกันว่าจะกระโดดน้ำตายที่สะพานโกลเด้นเกต,

แรกๆ การกระโดดน้ำตายที่สะพานนี้ก็จะเป็นเรื่องตื่นเต้นกันมากอยู่,

ก่อนหน้านี้มีนักเสียชีวิตคนหนึ่ง ตอนที่นายอีโอดอรา เมเรซ อายุ ๒๐ ปี,

และนายเจมส์ มิลล์ อายุ ๔๔ ปี กระโดดน้ำตายที่โกลเด้นเบรจที่ ๓๘๒ และ๓๘๓นั้น

หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแทบจะไม่ได้ลงข่าวเอาเลย,

คงจะคล้ายๆ ข่าวรถชนคนตายในบ้านเราละมัง

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำชี้แจง จงดาเครื่องหมาย / หน้าข้อที่นักเรียนคิดว่าถูกต้องกับเนื้อเรื่อง

-๑. สะพานโกลเดินเกตอยู่ที่เมืองซานฟรานซิสโก
 -๒. สะพานโกลเดินเกตเชื่อมระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับอ่าวซานฟรานซิสโก
 -๓. สะพานโกลเดินเกตเป็นสะพานที่ยาวที่สุดในโลก
 -๔. ความสวยของสะพานนั้นมาวากสีแสดเข้มของสะพาน
 -๕. มีอุบัติเหตุรถชนกันตายที่สะพานนี้มากที่สุด
 -๖. คนชอบมากระโดดน้ำตายที่สะพานนี้เพราะสะพานนี้สูงมาก
 -๗. มีคนกระโดดน้ำตายที่สะพานโกลเดินเกตทั้งที่พบศพและไม่พบศพถึง๗๘คน
 -๘. คนกระโดดน้ำตายที่สะพานนี้เป็นคนสุดท้ายคือ นายวิโถกอร่า เมเรซ
 -๙. หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไม่เคยลงข่าวการกระโดดน้ำตายที่สะพานโกลเดินเกต
 -๑๐. การกระโดดน้ำตายที่สะพานโกลเดินเกตไม่เป็นที่น่าสนใจของคนทั่วไป
- เช่นเดียวกับคนถูกรถชนตายในบ้านเรา

เฉลย ๑ / ๒ / ๓ x ๔ / ๕. x ๖. / ๗. / ๘. / ๙. x ๑๐ /

แบบฝึกอ่านเป็นวลี ชุดที่ ๔

คำชี้แจง จงอ่านข้อความจากเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านเป็นคำหรือกลุ่มคำตามที่ขีดเส้นไว้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

นักเรียนบางคนอาจจะเคยไปเที่ยวถ้ำบางถ้ำ ที่มีหินงอกหินย้อยมาแล้ว
ในเมืองไทยเราก็มีถ้ำพวกนี้อยู่มาก เช่นถ้ำบารมีที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นถ้ำ
ที่มีหินงอกหินย้อย สวยงามอย่างประหลาดมหัศจรรย์จริงๆ จนไม่น่าเชื่อว่าหินต่างๆ
จะเป็นเช่นนั้นได้เลย ในถ้ำพวกนี้จะมีคสณิห การที่จะเดินเข้าไปดู จะต้องนำไฟฉาย
หรืออุปกรณ์ในการส่องแสงสว่างอื่นๆ ไปด้วย นักเรียนอาจจะสงสัยว่าหินงอกหินย้อยนี้
มันเกิดขึ้นได้อย่างไร

นักเรียนคงเคยเห็นน้ำฝนที่แทรกหายไปใต้ดิน จากนั้นน้ำนั้นไปไหนละ
ก็อาจจะไปไหนหลายทาง แต่ถ้าใต้ดินนั้นเป็นถ้ำ ก็ย่อมจะมีน้ำบางส่วนที่แทรกตามรอย
แตกของหินหยดลงในถ้ำ น้ำพวกนี้แทรกผ่านดินหินมา เพราะฉะนั้นมันก็นำเอาแร่ธาตุ
บางชนิดมาด้วย เมื่อน้ำหยดลงกับพื้นและระเหยไป แร่ที่มันนำมาจะยังอยู่
ด้วยวิธีการ เช่นนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่านับเป็นเวลาด้านานปี แร่ที่มากับน้ำก็จะพอกพูนขึ้นเรื่อยๆ
กลายเป็นหินงอกและความที่น้ำกระเซ็นออก มันก็จะพาแร่ เหล่านั้นกระจายออกไปด้วย

ทำให้เกิดรูปร่างลักษณะต่างๆ การเกิดหินน้อยก็เกิดทำนองเดียวกัน จุดที่น้ำหยกนั้น
 แร่ที่มากกับน้ำจะจับตัวกันเป็นหลอดขึ้นมาก่อน เนื่องจากน้ำหยกลงแล้วแร่ที่มากกับน้ำ
 บางส่วนยังค้างอยู่ มันจะเกาะกันเป็นวงเล็กๆก่อน แล้วค่อยๆพอกหนาต่อไปอีก
 จนกลายเป็นแท่งหินยาว และถ้าหากหินงอกจากน้ำที่หยดสูงขึ้นไปจนกระทั่งมาติดกับหินน้อย
 ก็จะกลายเป็นเสารูปร่างประหลาดในลักษณะต่างๆกัน

ในปัจจุบันมีคนเมื่อบอน ชอบเขียนตัวหนังสือเลอะเทอะบนผนังถ้ำเสมอ
 และที่เมื่อบอนกว่านั้นคือ พวกที่ชอบหักหินงอกหินน้อย คนเมื่อบอนเหล่านี้ทำลายธรรมชาติ
 ได้สร้างไว้เป็นเวลานานนับล้านปีก็จะสร้างขึ้นมาได้ ฉะนั้นถ้านักเรียนได้ไปเที่ยวถ้ำ
 นักเรียนไม่ควรทำลายหินงอกหินน้อย ให้เสียหาย เพื่อเป็นการตอบแทน
 ความอุตสาหะวิริยะของธรรมชาติ ที่สร้างสิ่งสวยงามให้เราได้ชม

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

๑. ผู้เขียนต้องการอธิบายถึงสิ่งใดให้ผู้อ่านทราบ
 - ก. สถานที่เกิดของถ้ำบารมี
 - ข. วิธีการไปเที่ยวถ้ำบารมี
 - ค. การหยกตัวของหยคน้ำลงสู่ถ้ำ
 - ง. การเกิดหินงอกหินย้อย
 - จ. ลักษณะของหินงอกหินย้อย
๒. อะไรเป็นสิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดของถ้ำบารมี
 - ก. หินมีค่า
 - ข. หินงอกหินย้อย
 - ค. แอ่งน้ำแร่ธรรมชาติ
 - ง. ผาหินที่สวยงามในถ้ำ
 - จ. เสาหินปูนที่เกิดจากหยคน้ำ
๓. จงเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง
 ๑. น้ำฝนแทรกหายไปในไหน
 ๒. แร่จะพอกพูนขึ้นเรื่อยๆ
 ๓. น้ำแทรกตามรอยแตกขรุ้งหิน
 ๔. ใช้เวลานานนับล้าน ๆ ปี

ก. ๑๖๓๔ ข. ๑๗๖๔ ค. ๑๓๕๒ ง. ๔๑๗๖ จ. ๒๓๑๔
๔. จากข้อความที่ว่า "ในปัจจุบันมีกเมียบอน ชอบเขียนหนังสือจะทะเลาะบนผนังถ้ำเสมอ" ผู้เขียนได้เขียนด้วยความรู้สึกอย่างไร
 - ก. เสียหาย
 - ข. โมโห
 - ค. โกรธ
 - ง. ไม่พอใจ
 - จ. เฉย ๆ

๕. นักเรียนสามารถช่วยรักษาวรรณชาติได้อย่างไร

ก. จับต้องหินงอกหินย้อยแค่เบามือ	ข. ชีตเขียนผนังถ้าเฉพาะที่ไม่มี
ค. เก็บหินที่สวดยงามมาเก็บรักษาไว้	คนเห็น
จ. ไม่ทำลายสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ	ง. สร้างร้านค้าตามสถานที่ท่องเที่ยว

๖. ที่กล่าวว่าสวดยงามอย่างประหลาดมหัศจรรย์นั้น ควรจะเท่ากับคำว่าในข้อใด

ก. สวดยจนเหลือเชื่อ	ข. สวดยจนหลง
ค. สวดยจริง	ง. สวดยก็
จ. งามยิ่ง	

เฉลย. ๑. ง ๒. ข ๓. ก ๔. ก ๕. จ ๖. ก

แบบฝึกอ่านเป็นวลี ชุดที่ ๕

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยพยายามเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของคำที่
แยกไว้และหยุดสายตาเพียงกลุ่มคำละ ๑ ครั้ง แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

นครพนม เป็นที่รู้จัก ของคนทั่วไป เนื่องจาก มีพระธาตุพนม
เป็นปูชนียสถาน อันศักดิ์สิทธิ์ มีสาวภูไทยสวยซึ่ง ที่เรณูนคร นครพนม เป็นจังหวัด
ที่อยู่ไกล จากกรุงเทพมหานคร ถึง ๓๕๐ กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่อยู่ สุดเขตแดน
สยาม อยู่ตรงกันข้าม กับสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว มีแม่น้ำโขง
เป็นเส้นแบ่งเขตแดน แม่น้ำโขง ซึ่งเคยมีสมญานามว่า "แม่น้ำแห่งสันติภาพ"
แม้ระยะทาง จากกรุงเทพมหานคร ไปนครพนมจะไกล แต่ถนนหนทาง ก็ค่อยๆดีขึ้น
จะมีที่พักริมทาง ดิฉันกับริมฝั่งโขง ตามทางที่ออกจาก ตัวจังหวัด นครพนม ไปสู่อำเภอ
ธาตุพนม เป็นสถานที่พักผ่อน ที่ร่มรื่นยิ่งนัก บางครั้ง มีผู้ให้สมญานาม แก่นครพนมว่า
เป็นเสมือนหนึ่ง สวิสเซอร์แลนด์ตะวันออก แต่นครพนม จะเป็นอะไรก็ตามที่
สิ่งที่น่าสนใจคือ เป็นเมืองริมแม่น้ำ แห่งสันติภาพ ซึ่งแน่ละ แม้เป็นคนละเขตแดน
คนละระบอบ ลัทธิการปกครอง แต่ถ้า แม่น้ำแห่งสันติภาพ จะไต่ทำหน้าที่
ของมันสมชื่อ โลกของทั้งสองฝั่ง ก็คงจะเป็น โลกแห่งความสงบ
และความเข้าใจที่ดีต่อกัน

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำสั่ง แจงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. นกพรหมเป็นที่รู้จักของผู้คนทั่วไปเนื่องจากสาเหตุใด
 - ก. เป็นจังหวัดริมฝั่งแม่น้ำโขง
 - ข. เป็นจังหวัดที่อยู่ใต้ประเทศลาว
 - ค. เป็นสมรภูมิรบระหว่างไทยกับลาว
 - ง. มีพระธาตุพนมเป็นปูชนียสถาน
 - จ. เป็นจังหวัดที่อยู่สุดเขตแดนสยาม
 - ฉ. อันศักดิ์สิทธิ์
๒. ข้อใดที่จัดว่าเป็นส่วนที่เชิดหน้าชูตาของชาวเรณูนคร
 - ก. มีทิวเขาที่ปกคลุมไปด้วยสีเขียว
 - ข. หาดทราย ริมแม่น้ำโขง
 - ค. ย้าโหม
 - ง. ที่พักริมทาง
 - จ. สาวภูไทย
๓. นกพรหมอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครกี่กิโลเมตร
 - ก. ๘๔๐ กิโลเมตร
 - ข. ๒๐๐ กิโลเมตร
 - ค. ๕๐๐ กิโลเมตร
 - ง. ๔๙๐ กิโลเมตร
 - จ. ๑๒๐ กิโลเมตร
๔. แม่น้ำโขงเดิมเคยมีสมญานามว่าอย่างไร
 - ก. แม่น้ำแห่งเมืองสวิสเซอร์แลนด์
 - ข. เส้นแบ่งเขตแดนพื้นที่สิบพู
 - ค. สวิสเซอร์แลนด์ตะวันออก
 - ง. แม่น้ำแห่งสันติภาพ
 - จ. แม่น้ำแห่งเสรีภาพ
๕. ทางที่ออกจากตัวจังหวัดไปสู่อำเภออากาศพนม ผู้เดินทางจะได้เห็นอะไร
 - ก. บ้านพักและคฤหาสน์คล้ายบ้าน
 - ข. หาดทรายยาวเหยียดริมฝั่งโขง
 - ค. ชาวสวิสเซอร์แลนด์
 - ง. ร้านอาหารอีสาน
 - จ. สถานที่พักผ่อน

๖. ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวมีระบอบลัทธิการปกครอง
อย่างไร

ก. อำนาจการปกครองมาจากประชาชน ข. คณะระบอบการปกครองกับ

ค. แบบเดียวกับประเทศไทย ประเทศไทย

จ. ยังสรุปไม่ได้

ง. รักสงบภายใต้ธงไตรรงค์เหมือน

ประเทศไทย

เฉลย. ๑.ง ๒.จ ๓.ก ๔.ง ๕.ก ๖.ข

แบบฝึกอ่านเป็นวลี ชุดที่ ๒

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยพยายามเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของคำที่แยกไว้ และหยุดสายตาเพื่อบ่งกลุ่มคำละ ๑ ครั้ง แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

นักเรียนสมัยใหม่เวลาหลับ คนส่วนมากจะฝันเสมอ และเวลาที่นอนในตอนเช้า ก็มักจะพูดกับตัวเองว่า "ฝันแปลกพิลึก สงสัยจริงว่า ทำไมถึงฝันอย่างนั้น" บางครั้งความฝัน ก็ทำให้เราใจสั่น มีสักรายาน่ากลัวจู่โจมหาร้ายเรา แล้วยังใจตามมาอีก แต่บางทีเราก็ก็นึก จินตนาการให้เป็นจริง เว้น ฝันว่าบินได้ หรือได้ล่องลอยไปบนยอดเขาสูง บางทีเรารู้สึกโศกเศร้า เพราะฝันถึงสิ่งแปลกๆ ที่ไม่คุ้นเคย ฝันว่าหลงทางหาทางกลับบ้านไม่ถูก อะไรๆ ก็ดูผิดปกติ กลับหน้าเป็นหลัง และไร้สาระไปหมด

ในฝันเราจะทำอะไรแปลกๆ ทำสิ่งที่เราไม่มีวันทำขณะเวลาตื่น คิดและพูดสิ่งที่เราไม่มีทางจะคิด หรือพูดในเวลาที่เราตื่น ทำไมเราถึงฝันแปลกๆเช่นนั้น และทำไมเราถึงต้องฝันด้วยเรา คนเราพยายามหาคำตอบเหล่านี้มาช้านาน แต่ไม่มีใครอธิบายได้ดีเท่ากับซิกมันด์ ฟรอยด์ เขาบอกว่าสิ่งที่โลกในความฝันของเราแปลกไปจากปกติ เป็นเพราะความฝัน เกิดจากจิตส่วนหนึ่งที่เรารู้จักและไม่สามารถควบคุมได้ เขาเรียกจิตส่วนนี้ว่า "จิตไร้สำนึก" แม้ความฝันจะเกิดจากจิตไร้สำนึก แต่ความฝันก็มีส่วน เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของเรานั้นเอง

ใช้เวลาอ่าน..... นาที

คำนี้แรง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ในเรื่องนี้กล่าวถึงความฝันที่เกิดขึ้นเมื่อไร

ก. เวลาหลับ	ข. ทั้งเวลาหลับและเวลาตื่น
ค. เฉพาะเวลากลางคืน	ง. เวลาจะตื่นตอนเช้า
จ. ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง	

๒. ความฝันของมนุษย์ส่วนมากเป็นเช่นไร

ก. ตรงกับความเป็นจริง	ข. อยู่ภายใต้การควบคุมของจิต
ค. มักจะเป็นจริงในลักษณะตรงข้ามเสมอ	ง. เป็นจริงได้เมื่อตื่นขึ้น
จ. ไร้สาระ	

๓. ทำไมเราจึงต้องฝัน

ก. สัมผัสกันมาเป็นกรรมพันธุ์	ข. เป็นความปรารถนาของมนุษย์
ค. เกิดจากจิตส่วนหนึ่งที่สามารรถควบคุมได้	ง. เกิดจากจิตส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้
จ. ไม่มีใครสามารถอธิบายได้เลย	

๔. วิกมันด์ ฟรอยด์ อธิบายความแตกต่างจากปกติของความฝันว่าอย่างไร

ก. เกิดจากจิตไร้สำนึก	ข. เกิดจากประสบการณ์ของมนุษย์
ค. ความฝันทำให้เราใจสั่น	ง. ที่จะให้เฉลยเลศกว่าความเป็นจริงเสมอ
จ. เกิดจากจิตใต้สำนึก	ง. เป็นผลที่เกิดจากความตกใจภายหลังหลับ

๕. สาเหตุใดเป็นสาเหตุแห่งการฉันทันแก่น้ำกล้วย
- ก. กินมากเกินไป ข. นอนมากเกินไป
ค. ทำงานหนักเกินไป ง. หักแล้วคุมจิกไม่ได้
จ. ประสมกับเรื่องที่ตื่นเต้นในตอนกลางวัน
๖. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร ในการ เขียนเรื่องนี้
- ก. เล่าความฝันให้ฟัง ข. บอกสาเหตุของความฝัน
ค. อธิบายถึงจิตใจว่าสำคัญ ง. เล่นอวยวิบนอนหลับแล้วฝันดี
ง. อธิบายถึงการฝันร้าย

ឈ្មោះ. ទ.ព ក.វ គ. ៧ ៤.ព ៥.៧ ៦.៧

แบบฝึกอ่านแบบวลี ชุดที่ ๘

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านเป็นคำหรือกลุ่มคำตามที่ขีดเส้นใต้ไว้ แล้ว
ตอบคำถามท้ายเรื่อง

สบู่และผงซักฟอก ทั้งสองสิ่งนี้เป็นตัวช่วยทำความสะอาด ทำหน้าที่ชำระล้าง
สิ่งสกปรกและฆ่าเชื้อโรคได้เหมือนกัน สำหรับนักวิทยาศาสตร์ ทั้งสบู่และผงซักฟอก
ก็คือสิ่งที่ช่วยทำความสะอาด แต่สำหรับคนทั่วไป สบู่หมายถึงสิ่งซักฟอกที่ทำจากวัตถุดิบ
ที่มีอยู่ในธรรมชาติ ในขณะที่ผงซักฟอกนั้นทำขึ้นจากสารสังเคราะห์ที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น
สบู่ เป็นสิ่งที่มนุษย์คิดขึ้นมาใช้หลายพันปีแล้ว แต่ผงซักฟอกเพิ่งมีการ
คิดค้นขึ้นมา เมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ นี้เอง และเพิ่งแพร่หลายถึงสงครามโลก
ครั้งที่ ๒
สบู่ผลิตขึ้นจากไขมันของพืชหรือสัตว์ผสมกับด่าง เช่น โซดาไฟ
ส่วนผงซักฟอก ประกอบด้วยสารเคมีหลายชนิด มีกรรมวิธีผลิตซับซ้อนกว่า
โดยผลิตจากน้ำมันปิโตรเลียม น้ำมันคำจากถ่านหินและไขมัน
สบู่มีข้อเสียประการหนึ่งคือ ไม่เกิดฟองในน้ำกระด้าง สบู่จะทำปฏิกิริยา

กับแร่ธาตุในน้ำ เกิดเป็นโคลสบูขึ้น ทำให้การชำระล้างด้วยสบู่ไม่ได้ผล แต่ผงซักฟอก
 สามารถใช้กับน้ำกระด้างได้ดี จึงเป็นที่นิยมในการซักล้างต่างๆ เช่น ซักผ้า ล้างจาน
 แต่สบู่ก็ยังเป็นสารซักล้างที่นิยมที่สุดในการชำระล้างร่างกาย

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย $\checkmark$ หน้าข้อที่ถูกและกาเครื่องหมาย $\times$ หน้าข้อที่ผิด

- ๑. สบู่และผงซักฟอกทำหน้าที่ชำระล้างสิ่งสกปรกและฆ่าเชื้อโรคได้เหมือนกัน
- ๒. ไม่ว่าสบู่ชนิดใดก็ต้องมีไขมันพืชหรือสัตว์ผสมอยู่
- ๓. มีการผลิตสบู่ขึ้นไ่มานานนับปีแล้ว
- ๔. ผงซักฟอกเพิ่งจะเป็นที่นิยมแพร่หลายเมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๑
- ๕. ทั้งสบู่และผงซักฟอกใช้ได้ดีกับน้ำกระด้าง
- ๖. สบู่และผงซักฟอกสามารถใช้ซักเสื้อผ้าได้เหมือนกัน
- ๗. ผงซักฟอกทุกชนิดมีส่วนผสมของน้ำยามีโคเลียม
- ๘. ในสบู่และผงซักฟอกไม่มีสารฆ่าเชื้อโรคปนอยู่เลย
- ๙. จาน ชาม หม้อที่สกปรกสามารถใช้สบู่หรือผงซักฟอกล้างให้สะอาดได้
- ๑๐. เราสามารถใช้ผงซักฟอกรับล้างร่างกายได้เช่นเดียวกับสบู่

เฉลย. ๑. $\checkmark$ ๒. $\checkmark$ ๓. $\checkmark$ ๔. $\times$ ๕. $\times$ ๖. $\checkmark$ ๗. $\checkmark$ ๘. $\times$ ๙. $\checkmark$ ๑๐. $\checkmark$

แบบฝึกอ่านเป็นวลี ชุดที่ ๘

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของคำหรือกลุ่มคำที่แยกไว้ โดยหยุดสายตาเพียงกลุ่มคำละ ๑ ครั้ง แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

เป็นเวลา ๒๗ ปีมาแล้ว นับแต่มนุษย์เริ่มส่งยาน บุกขึ้นไปสู่อวกาศ เวลา ๒๗ ปี นับว่าสั้นมากทีเดียว เมื่อเปรียบกับ ความก้าวหน้าของมนุษย์ ในสาขาอื่นๆ ยิ่งถ้าเปรียบกับ ประวัติศาสตร์อันยาวนาน ของมนุษย์บนโลกนี้แล้ว เวลา ๒๗ ปี ก็แทบจะเรียกได้ว่า เพียงชั่วพริบตาเดียวเท่านั้นเอง

ประเทศสหภาพโซเวียต ส่งดาวเทียมขึ้นสู่อวกาศ เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๑๙๕๗ คือ ดาวเทียมชื่อ สปุตนิก ๑ หลังจากนั้น ๑๐ ปีต่อมา ประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ส่งมนุษย์อวกาศ ขึ้นไปบนดวงจันทร์ และอีกไม่นานต่อมา ยานอวกาศ ที่ไม่มีมนุษย์บังคับ ของสหรัฐอเมริกา ก็เดินทาง ไปสำรวจดาวเคราะห์ต่างๆ ในระบบสุริยจักรวาล อย่างใกล้ชิด ทำให้รู้ความจริง เกี่ยวกับดาวเคราะห์ต่างๆ ในระบบสุริยจักรวาลนี้ เพิ่มขึ้นเป็นอันมาก

เมื่อไม่นานนี้เอง มนุษย์อวกาศของสหรัฐอเมริกา ก็สามารถออกไปท่องอวกาศได้โดยอิสระ คือจากตัวยานอวกาศ แล้วลงลอย บังคับเครื่องหลังที่ติดกับตัว ให้ไปไหนมาไหนในอวกาศได้ โดยไม่ต้องมีสายติดกับตัวยาน นับเป็นความก้าวหน้า ทางการบินอวกาศ เป็นอย่างมาก และเชื่อกันว่า ระยะเวลาไม่นานจากนี้ การดำรงชีวิตอยู่ในอวกาศ จะไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาดอีกต่อไป

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูกและกา × หน้าข้อที่ผิด

- ๑. ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ของมนุษย์มีมานานกว่า ๒๓ ปีแล้ว
- ๒. ประเทศสหภาพโซเวียตส่งมนุษย์อวกาศขึ้นไปเดินบนดวงจันทร์
เป็นประเทศแรก
- ๓. ประเทศสหรัฐอเมริกาส่งยานที่ไม่มีมนุษย์บังคับไปสำรวจดาวเคราะห์
ต่างๆ
- ๔. ดาวเทียมสปุตนิก ๑ เป็นของประเทศสหภาพโซเวียต
- ๕. มีการส่งมนุษย์อวกาศขึ้นไปเดินบนดวงจันทร์ก่อนส่งยานอวกาศที่ไม่มี
มนุษย์บังคับ
- ๖. ยานของสหรัฐอเมริกาถูกส่งไปสำรวจบรรดาดาวฤกษ์ต่างๆในอวกาศ
- ๗. จากการส่งยานขึ้นไปในอวกาศของสหรัฐ ยังไม่สามารถทำให้
เกี่ยวกับระบบสุริยจักรวาล
- ๘. ดาวในระบบสุริยจักรวาลประกอบด้วยดาวเคราะห์และดาว
มาก
- ๙. มนุษย์อวกาศของสหรัฐอเมริกา

แบบฝึกอ่านเป็นวลี ชุดที่ ๔

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยพยายามเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของ
กลุ่มคำที่แยกไว้โดยหุคสายตาเพียงกลุ่มคำละ ๑ ครั้ง แล้วตอบคำถาม

ต้นสาละเป็นต้นไม้ ที่เกี่ยวข้องกับ พระพุทธองค์ เป็นต้นแรก และ
ต้นสุดท้าย ได้ร่มใบนี้คนนี้ พุทธประวัติ จารึกไว้ว่า เป็นดั่งที่ประสูติ และ
ปรินิพพานของพระองค์ พระพุทธเจ้า ทรงประสูติ จากพระครรภ์ โคต้นสาละ
พระมารดา เสด็จประทับยืน ไม่นั่งเหมือนสตรีอื่น พระองค์ประสูติบริสุทธิ์
ไม่เปราะเปื้อน ด้วยกรรมผลดี พอประสูติแล้ว ก็ทรงจำเนน ด้วยพระบาทได้
๗ ก้าว และตอนที่ พระองค์เสด็จสู่ปรินิพพานบนแท่น ก็มีต้นสาละทั้งคู่ ให้ร่มปกคลุม
อยู่

คำว่าสาละ เป็นคำสันสกฤต ชาวอินเดีย เรียกต้นสาละว่า "ชาล"
เป็นต้นสาละ เป็นต้นไม้ใบหนา ขนาดใบขนุน แต่เรียวยาวกว่า ใบเป็นมัน
ลำต้นสูงใหญ่ มีกิ่งก้านสาขาได้ร่มเย็น แก่นไม้ทนทาน เป็นอย่างดี ดอกเป็นช่อ
คล้ายดอกสารภี แต่โตกว่านั้น ชอบขึ้นในที่ ค่อนข้างชื้น โหຍแปลคำว่า
ไม้สาละเป็นไม้รัง

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูกและเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ผิด

- ๑. ต้นสาละเป็นต้นไม้ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธองค์เป็นต้นแรกและต้นสุดท้าย
- ๒. พระพุทธองค์ทรงประสูติใต้ต้นโพธิ์
- ๓. พระมารดาของพระพุทธองค์ทรงประสูติเหมือนสตรีอื่นๆ
- ๔. ประสูติบริสุทธิ์ คือไม่ประอะเปื้อนด้วยกรรมลทิน
- ๕. พอประสูติแล้วก็มีดอกบัวมารวมกันใต้พระบาท ๗ ดอก
- ๖. พระองค์ทรงเสด็จปรินิพพานบนแท่นโดยมีต้นไม้รังทั้งคู่อุ้มปกคลุม
อยู่
- ๗. ชื่อต้นสาละ เป็นคำสันสกฤต
- ๘. ชาวอินเดียเรียกต้นไม้ชนิดนี้ว่าต้นสาละเช่นกัน
- ๙. ลักษณะต้นสาละเป็นต้นไม้ใบเล็กแน่นเป็นพุ่มให้ร่มเงามาก
- ๑๐. ต้นสาละเป็นต้นไม้ที่มีดอกคล้ายดอกสารภี
- ๑๑. ไม้ง่ามเป็นไม้ที่มีลักษณะคล้ายต้นสาละมาก ต่างกันเพียงสีของดอก
เท่านั้น
- ๑๒. ไม้ง่ามชอบขึ้นในที่ค่อนข้างชื้น

เฉลย ๑. / ๒. X ๓. X ๔. / ๕. X ๖. / ๗. / ๘. X ๙. X ๑๐. / ๑๑. / ๑๒. /

แบบฝึกอ่านแบบข้ามคำ ชุดที่ ๑

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านข้ามเส้นสัณประกาศ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ยurit กาการิน.....เกิดที่หมู่บ้านเล็กๆในรัฐเซีย.....ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒.....กองทัพเยอรมันได้เข้าล้อมหมู่บ้าน.....ยurit กาการิน ยังเป็นเด็กเกินไปจึงไม่ถูกจับ เมื่อสงครามยุติยurit กาการิน ได้เข้าเรียนในโรงเรียนประจำหมู่บ้าน เขาตั้งใจเรียน...จึงถูกส่งไปยังมอสโกเพื่อเข้าฝึกในโรงเรียนพิเศษเกี่ยวกับโลหะ

กาการิน มีความเพื่องานที่จะเป็นนักบิน.....โรงเรียนสอนฝึกหัดการบินที่กรุงมอสโก.....จึงอบรมให้มีลักษณะของนักบินที่ดี.....ในไม่ช้าเขาก็กลายเป็นนักบินที่มีฝีมือคนหนึ่ง.....ในขณะที่เรียนที่มหาวิทยาลัยอวกาศรัสเซีย.....มองหา นักบินหนุ่มๆสักคนเพื่อมาฝึกให้เป็นนักบินอวกาศ กาการินตัดสินใจ.....ที่จะเข้าร่วมด้วย.....เขาจึงได้รับเลือก.....ให้เข้ารับการฝึกเป็นนักบินอวกาศนักบินอวกาศทุกคนจะต้องเป็นทั้งนักบินและนักวิทยาศาสตร์พร้อมๆกัน.....กาการินสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว.....เขามีความจำที่ดีเยี่ยม ประสาทสัมผัสทั้งห้าและการตัดสินใจ.....เขามีพร้อมมากทีเดียว

เช้าตรู่ของวันที่ ๑๒ เมษายน ค.ศ. ๑๙๖๑กาการิน ได้รับการตรวจร่างกายจากแพทย์.....เขาได้รับอาหารชุดพิเศษ.....เขาอยู่ในชุดนักบินอวกาศสีส้ม.....เขาถูกจำกัดบริเวณเฉพาะบนเบาะในห้องเครื่องบินเล็กๆ.....บนส่วนหัวของจรวดวอสตอค ๑ ที่มีความสูงถึง ๑๒๕ ฟุตจากพื้นดิน.....แล้วชั่วโมงแห่งการ

เดินทางก็เริ่มขึ้น.....วอสตอค ๑ ทะยานสู่ท้องฟ้าอย่างช้าๆจากฐานยิง....ในขณะที่
ที่จรวดวอสตอค ๑ ทะยานสู่อวกาศ....ด้วยระดับความสูงที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆด้วย
ความเร็ว ๑,๗๖๖ ไมล์ต่อชั่วโมง

ขณะที่ยานอวกาศวอสตอคกำลังโคจรรอบโลก.....กาการินอยู่ในสภาพ
ไร้น้ำหนัก.....ทำให้เขาไม่สะดวกต่อการทำงาน.....แต่ก็มีได้เป็นอุปสรรคต่อเขา
เลย.....แต่กาการิน คือมนุษย์อวกาศคนแรกของโลก.....กาการิน ยังคงทำงาน
เช่นเดิม.....ประสาทสัมผัสทั้งห้าของเขาไม่เปลี่ยนเลยยังเหมือนเดิม
ดังเช่นบนโลก.....และไม่มีอันตรายต่อการเดินทางสู่อวกาศของมนุษย์เรา
ทั้งหมดนี้ กาการิน ได้เป็นผู้พิสูจน์

ยานอวกาศถูกปล่อยลงในแอฟริกา.....ในขณะที่วัตถุห่อหุ้มตัวของเขาเริ่ม
ละลาย.....เขากระโดดร่มลงในบริเวณใกล้หมู่บ้านในรัสเซียมนุษย์
ผู้กล้าหาญคนนี้ได้เสียชีวิตแล้ว.....แต่ชื่อของเขาได้รับการยกย่องถึง.....อยู่ใน
ความทรงจำของชาวโลก.....เขาเป็นมนุษย์คนแรกที่พิสูจน์ให้เห็นว่ามนุษย์สามารถ
เดินทางสู่อวกาศได้อย่างปลอดภัยเขาเป็นผู้นำไปสู่สิ่งเหล่านี้ด้วยความ
เด็ดเดี่ยว.

ใช้เวลาอ่านนาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ชีวิตในวัยเด็กของยูริ กาการิน ได้ประสบกับเหตุการณ์ใด
 - ก. กองทัพเยอรมันบุกรัสเซีย
 - ข. กองทัพรัสเซียบุกเยอรมัน
 - ค. กองทัพเยอรมันเข้าล้อมหมู่บ้าน
 - ง. เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๑
 - จ. กองทัพของประเทศต่าง ๆ เริ่มสู้รบกันในสงครามโลกครั้งที่ ๒
๒. ยูริ กาการิน มีความไม่แน่นอนที่จะเป็นอะไรมากที่สุด
 - ก. การช่าง
 - ข. ช่างโลหะ
 - ค. นักบิน
 - ง. นักบินอวกาศ
 - จ. ช่างยนต์
๓. สาเหตุใด ยูริ กาการิน จึงได้เข้าเป็นนักบินอวกาศของรัสเซีย
 - ก. เขาเป็นนักวิทยาศาสตร์
 - ข. เขามีความจำดีเยี่ยม
 - ค. เขาไปสมัครเอง
 - ง. ได้รับคัดเลือก
 - จ. มีประสบการณ์ดี
๔. สิ่งสำคัญที่สุดในการบินในอวกาศคือ สิ่งใด
 - ก. ต้องได้รับการตรวจเช็คร่างกายจากแพทย์ตลอดเวลา
 - ข. มีความรู้ในด้านการบินและวิทยาศาสตร์อย่างลึกซึ้ง
 - ค. ต้องสามารถปฏิบัติงานได้ ทั้งในอวกาศและบนพื้นดิน
 - ง. ต้องเป็นที่พอใจของผู้ให้การฝึก
 - จ. ต้องมีประสบการณ์ดี

๕. การบินอวกาศของยูริ กาการิน ที่เสร็จสิ้นลงเป็นการพิสูจน์ให้ทราบถึงสิ่งใด
- ก. มนุษย์เป็้ออยู่ในอวกาศจะไร้น้ำหนัก ข. มนุษย์มีความสามารถออกไปในอวกาศได้
- ค. รัสเซียเป็นประเทศที่มีแสนยานุภาพสูง ง. ยูริ กาการินมีความสามารถออกไปในอวกาศได้
- จ. ประสาทสัมผัสทั้งห้าไม่เปลี่ยนแปลง เมื่ออยู่ในอวกาศ
๖. ยูริ กาการิน มีความสำคัญอย่างไร
- ก. เป็นผู้ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยอิสระในอวกาศ
- ข. เป็นนักบินอวกาศและนักวิทยาศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่
- ค. เป็นนักบินอวกาศคนแรกของโลก
- ง. เป็นคนพิชิตดวงจันทร์คนแรก
- จ. เป็นนักบินที่มีชื่อเสียงมาก

แบบฝึกอ่านแบบข้ามคำ ชุดที่ ๒

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้ โดยอ่านข้ามสัญลักษณ์ประกาศ แล้วตอบคำถาม
ท้ายเรื่อง

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของญี่ปุ่น.....เพียงชั่วเวลาไม่นาน
กลายเป็นผู้ทำลายอุตสาหกรรม.....เมื่อสิบกว่าปีก่อนญี่ปุ่นคือร้านค้าเขียนแบบ...
บัดนี้ญี่ปุ่นรุกหน้า.....ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์....สหรัฐอเมริกาตามญี่ปุ่นไม่ทันเสีย
แล้ว.....ญี่ปุ่นมิได้ก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีเท่านั้น.....อาหารการกินของ
ญี่ปุ่น.....เปลี่ยนแปลงไปจากอาหารที่มีแป้งเป็นส่วนใหญ่.....เปลี่ยนมากินนม กิน
เนื้อสัตว์และไขมันมากขึ้น.....ภาวะโภชนาการของญี่ปุ่นดีขึ้นมาก.....ร่างกาย
ชาวญี่ปุ่นรุ่นใหม่.....รูปร่างสูงใหญ่กว่าพ่อแม่

การเปลี่ยนแปลงทางด้านอาหารการกินที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว....ใน
หนึ่งชั่วอายุคนเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาค้นคว้าวิทยาของโรค.....
ศึกษาอัตราการ เป็นโรคมาย่างที่เปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับอาหารการกิน.....
โดยเฉพาะโรคที่ไม่รู้สาเหตุแน่ชัด....ในปัจจุบันอาหารญี่ปุ่นใกล้เคียงกับชาวชนบท
มากกว่าชาวเอเชีย.....ปัญหาทางโภชนาการของชาวญี่ปุ่นจึงใกล้เคียงชาว
ตะวันตกมากขึ้น.....เป็นโรคที่เนื่องมาจากการกินสารอาหารบางอย่างมากเกินไป
ไป....การเปลี่ยนจากอาหารไขมันต่ำมาเป็นอาหารที่มีไขมันสูง.....ชาวญี่ปุ่น
เป็นมะเร็งในลำไส้ใหญ่และเต้านมในอัตราสูงขึ้น

มองญี่ปุ่นแล้วกลับมามองไทย.....อาหารการกินของไทยจะเปลี่ยน
แปลงไปไม่รวดเร็วเท่าญี่ปุ่น.....จำนวนผู้ป่วยเป็นมะเร็งที่เต้านมและลำไส้ใหญ่

ของไทยนั้นว่าค่ามาก.....โดยทั่วไป อาหารมีไขมันต่ำ.....มีผักและผลไม้
 มีอย่างเพียงพอสำหรับคนที่บริโภค.....อาหารไทยแท้ๆ ก็สามารถทำให้มีคุณค่า
 ทางโภชนาการครบถ้วนได้.....โปรตีนในอาหารไทยค่อนข้างต่ำ.....แต่ก็ไม่ถึง
 บกพร่องถึงขั้นทำให้เกิดโรคโปรตีน.....นักโภชนาการอเมริกันตระหนักในข้อ
 บกพร่องของอาหารของสหรัฐ.....ต้องใช้นโยบายโภชนาการแห่งชาติแก้ไข...
 ลดปริมาณพลังงานไขมัน น้ำตาลและเกลือ.....เพิ่มอาหารคาร์โบไฮเดรต
 ประเภทแป้ง และเพิ่มใยพืช.....ปรับอาหารฝรั่งให้ใกล้เคียงอาหารตะวันออกมาก
 ขึ้นนั่นเอง.

ใช้เวลาในการอ่าน.....นาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ญี่ปุ่นได้พัฒนาประเทศโดยเน้นอะไร

ก. การกลั่นกรอง	ข. ทางอุตสาหกรรม
ค. การท่องเที่ยว	ง. เครื่องใช้ไฟฟ้า
จ. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	

๒. ในช่วงเวลาเมื่อสิบกว่าปีที่ผ่านมาญี่ปุ่นมีชื่อทางด้านใด

ก. ทดงด้านอิเล็กทรอนิกส์	ข. การค้าขาย
ค. การเลียนแบบ	ง. การแพทย์
จ. การรบ	

๓. แต่เดิมอาหารที่ชาวญี่ปุ่นบริโภคเป็นส่วนใหญ่ คืออะไร

ก. นม เนื้อสัตว์ และไขมัน	ข. พืชผักสีเขียว
ค. ข้าวโพด และ เนื้อสัตว์	ง. ไขมัน และเกลือแร่
จ. แป้ง	

๔. ร่างกายชาวญี่ปุ่นรุ่นใหม่มีลักษณะสูงใหญ่กว่าพ่อแม่เพราะเหตุใด

ก. กินสารอาหารบางอย่างมากเกินไป	ข. มีการออกกำลังกายหนักมาก
ค. มียารักษาโรคที่ทันสมัย	ง. ภาวะโภชนาการดีขึ้นมาก
จ. กินอาหารฝรั่ง	

๕. สาเหตุที่ทำให้ชาวญี่ปุ่นเป็นมะเร็งในลำไส้ใหญ่และที่เต้านมในอัตราสูงขึ้น

ก. เปลี่ยนไปกินอาหารฝรั่ง	ข. เปลี่ยนมาออกกำลังกายมากขึ้น
ค. เนื่องจากขาดโปรตีนและไขมัน	ง. เปลี่ยนจากอาหารแป้งไปเป็นเนื้อสัตว์

๖. คอไปนี้ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องกับเนื้อเรื่อง
- ก. โดยทั่วไปอาหารไทยมีไขมันสูงอยู่แล้ว
 - ข. อาหารไทยแท้ๆ ก็สามารถจัดให้มีคุณค่าทางโภชนาการครบถ้วนได้
 - ค. ถึงแม้โปรตีนในอาหารไทยค่อนข้างต่ำแต่ก็ไม่ถึงขั้นทำให้เกิดโรคขาดโปรตีน
 - ง. นักโภชนาการอเมริกันใช้นโยบายปรับอาหารฝรั่งให้ใกล้เคียงอาหาร
ตะวันออกมากขึ้น
 - จ. นักโภชนาการอเมริกันใช้นโยบายลดปริมาณไขมัน น้ำตาล และเกลือ และ
เพิ่มอาหารคาร์โบไฮเดรต

เฉลย ๑.ข ๒.ก ๓.จ ๔.ง ๕.จ ๖.ก

แบบฝึกอ่านแบบข้ามคำ ชุดที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ โดยอ่านเฉพาะตรงที่ขีดเส้นใต้เท่านั้น แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

นกฮูก เป็นสัตว์ที่แปลกนวล น้อยคนนักที่จะเห็นมันอยู่ตามธรรมชาติ นักเรียนลองคิดดูสิว่า จะเป็นที่น่าสนใจแค่ไหนถ้าได้เรียกเจ้านกเสียงดังพวกนี้ให้มาหาเราในคืนเดือนมืด เชื่อหรือไม่ว่าการคุยกับนกฮูกนั้นง่ายกว่าที่คิดไว้มาก วิธีการมีดังนี้คือ นักเรียนต้องรู้ก่อนว่านกฮูกในละแวกบ้าน เป็นนกฮูกพันธุ์ใด อาจจะถามผู้ใหญ่ในละแวกบ้าน ถามนายพราน หรือถ้าโชคก็มีเจ้าหน้าที่สวนสัตว์อยู่ใกล้บ้านก็จะหาคำตอบได้ง่ายเข้า และถ้าโชคดีกว่านั้นคือนักเรียนเคยเห็นตัวนกฮูกเกาะบนกิ่งไม้แล้วจำลักษณะของมันได้ ก็พอจะค้นดูจากหนังสือรูปภาพสัตว์ได้ว่า เป็นนกฮูกหรือที่เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า นกเค้าแมวพันธุ์ใด

หลังจากนั้นก็ศึกษาเสียงร้องของนกชนิดนั้นดูว่า มันร้องเสียงอย่างไร แล้วหัดร้องให้เหมือน การหัดมี ๒ วิธีที่จะหัดเลียนเสียงนกฮูก วิธีแรก ถ้านักเรียนเคยได้ยินนกฮูกใกล้บ้านร้องเสียงอย่างไร ก็จำมาหัดร้องให้เหมือน แต่ถ้าไม่เคยได้ยินหรือจำไม่ได้ก็ลองถามผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ ถ้านักเรียนมีโอกาสได้ฟังแผ่นเสียงที่บันทึกบรรดาเสียงนกฮูกก็จะนึกได้ง่ายขึ้น เมื่อนักเรียนหัดจนแน่ใจว่าร้องได้เหมือนแล้ว ก็ลองไปส่งเสียงร้องเรียกนกฮูกดู แต่ถ้าหัดแล้วไม่แน่ใจว่าจำทำได้อย่างไร ก็อาจจะใช้เทปบันทึกเสียงนกไว้และเปิดเสียงเมื่อต้องการก็ได้

ถ้านักเรียนรวมกันเป็นกลุ่ม การไปคุยกับนกจะสนุกมากขึ้น ขอให้ทุกคน จินตนาการ ไปยังที่ๆ นกฮูกอาศัยอยู่ ตั้งแต่ในหมู่บ้านไปจนถึงทุ่งนา

ทุ่งหญ้า ส่งเสียงหรือเปิกเทปเรียกหาๆครั้ง ต้องทำเสียงให้ดังพอที่จะผ่าน
ระเมาะไม้ไปได้ไกลๆ ระหว่างที่ส่งเสียงเรียกต้องคอยคำตอบกลับมา ถ้าคอยนาน
พอสมควรแล้วยังไม่ได้คำตอบอาจย้ายไปที่อื่นต่อ เวลาที่คุยกับนกธูกนักเรียนควรยืน
อยู่ใกล้ต้นไม้กิ่งไม้เตี้ยๆที่จะช่วยบังไม่ให้นกธูกเห็นตัวเราได้ นักเรียนต้องสังเกต
แสงจันทร์ด้วย ในคืนเดือนหงายจะเห็นนกได้ชัดกว่าคืนเดือนมืด ถ้านักเรียนเห็น
ตัวนกธูกชัดเจนนก ก็อาจจะหาวิธีทำให้มันยิ่งขึ้นไปอีกได้โดยส่องไฟฉายไปตรงตัวนก
นกธูกจะร้องแสงและส่งเสียงเรียกอยู่ตลอดเวลา แต่นกธูกบางตัวอาจจะบินหนีไป
สู่ความมืดทันทีที่เห็นแสงไฟ อย่าใช้ไฟฉายจนกว่านกธูกจะเข้ามาใกล้

หลังจากที่เวลาผ่านไปครู่หนึ่ง นกธูกจะหยุดร้อง ค่อยให้นักเรียนใช้เทป
 หรือเลียนเสียงได้เหมือนสักเพียงใดก็จะไม่ได้รับคำตอบอีก อย่าทำให้นกธูกตกใจ
แต่ควรระวังที่ซึ่งพบเห็นไว้ให้แม่นยำ นกธูกอาจจะมาพบนักเรียนอีกในคืนถัดไป ซึ่งนับ
เป็นโอกาสอันดีที่นักเรียนจะหาพรรคพวกไปพบกับความประหลาดใจ และสนุกกับชีวิต
ธรรมชาติ.

ใช้เวลาอ่าน.....นาที

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูก และกาเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อที่ผิด

- ๑. นกยูงเป็นสัตว์ที่หากินตอนกลางวัน
- ๒. เราสามารถได้ยินเสียงนกยูงได้โดยร้องตามเสียงของมัน
- ๓. ประโยชน์ที่เราจะได้รับนอกจากการไปคุยกับนกยูง คือการส่องสัตว์
- ๔. เวลาเย็นคือนกยูงควรยืนอยู่ใต้ต้นไม้ที่มีเงาบัง
- ๕. นกยูงเป็นคนละพันธุ์กับนกเค้าแมว
- ๖. การไปคุยกับนกยูงควรไปคนเดียว
- ๗. สิ่งสำคัญในการ คักนกยูงคืออย่าฉายไฟก่อนที่นกจะเข้ามาใกล้
- ๘. นกยูงชอบจ้องแสงไฟและส่งเสียงอยู่ตลอดเวลา
- ๙. นักเรียนสามารถรู้ว่านกยูงที่พบเป็นนกยูงพันธุ์ใดด้วยการจับตัวมันให้ได้
- ๑๐. การไปคักคุยกับนกยูงควรไปตามป่าละเมาะ
- ๑๑. ควรย้ายที่ยืนบ่อยๆ เมื่อได้ยินเสียงนกยูกร้อง
- ๑๒. คืบเคื่อนหงายจะเห็นนกชัดกว่าคืบเคื่อนมือ
- ๑๓. มีคนจำนวนไม่น้อยที่ได้เห็นความเป็นอยู่ตามธรรมชาติของนกยูง
- ๑๔. สิ่งสำคัญในการ ไปคักคุยกับนกยูงคือ อย่าให้นกยูงตกใจ
- ๑๕. การออกไปคุยกับนกยูงนับว่าได้เรียนรู้ธรรมชาติวิธีหนึ่ง

เฉลย ๑. ✓ ๒. ✓ ๓. ✗ ๔. ✓ ๕. ✗ ๖. ✗ ๗. ✓ ๘. ✓ ๙. ✗ ๑๐ ✓

๑๑. ✗ ๑๒. ✓ ๑๓. ✗ ๑๔. ✓ ๑๕. ✓

แบบฝึกอ่านข้ามคำ ชุดที่ ๔

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้เท่านั้น แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

นักเรียนหลายคนเคยสงสัยว่า ดวงอาทิตย์ส่องแสงตลอดเวลาหรือไม่และจะมีบ้างไหมในอนาคตที่ดวงอาทิตย์จะหมดพลังงาน หมกกำลังส่องแสงสว่าง คำตอบคือ ดวงอาทิตย์ส่องแสงสว่างตลอดเวลา ไม่เคยดับทั้งหน้าทีไปไหน ไม่เคยหรี ไม่เคยดับ เป็นเวลานานแสนนาน แม้บางวันที่นักเรียนไม่เห็นดวงอาทิตย์เพราะบางครั้งเมฆหมอกบัง ก็มั่นใจเถิดว่าดวงอาทิตย์ส่องแสงอยู่ ดาวที่นักเรียนเห็นระยิบอยู่ ในเวลากลางคืนนั้น ก็คือดวงอาทิตย์ดวงหนึ่งไม่มีอะไรแตกต่างจากดวงอาทิตย์เลย ดวงอาทิตย์ก็คือ ดวงดาวดวงหนึ่ง นับเป็นดาวฤกษ์ที่โคจรใกล้โลกที่สุด ดวงอาทิตย์มีความสำคัญต่อทุกชีวิตบนโลก นักวิทยาศาสตร์จำนวนมากเชื่อว่า โลกและดาวเคราะห์ดวงอื่นในระบบสุริยะโคจรเป็นส่วนหนึ่งของดวงอาทิตย์ ถ้าโลกไม่ได้รับแสงสว่างและความร้อนจากดวงอาทิตย์ สิ่งมีชีวิตบนโลกจะไม่สามารถอยู่ได้ หอพักจะมีทั้งกลางวันและกลางคืน จะได้รับแสงจากดวงดาวเท่านั้น โลกจะเป็นลงอย่างรวดเร็วจนกระทั่งทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกแข็งตัวไปหมด จะไม่มีฤดูกาล เพราะดวงอาทิตย์ก่อให้เกิดฤดูกาล

ดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของระบบสุริยะ ซึ่งประกอบด้วยดวงอาทิตย์และดาวเคราะห์แก๊สดวง รวมทั้งวัตถุต่างๆ ที่โคจรรอบดวงอาทิตย์ ดวงอาทิตย์อยู่ห่างจากโลก ๙๓ ล้านไมล์ มีขนาดใหญ่มากว่าโลกหนึ่งล้านสามแสนเท่า แต่นักเรียนรู้ใหม่ว่าภายในดวงอาทิตย์นั้นไม่ได้เป็นดินเป็นหินคันเหมือนอย่างในโลกของเราเป็น นักเรียนคงสงสัยว่ารู้ได้อย่างไร มีใครไปดวงอาทิตย์มาหรืออย่างไร คนเราไป

ดวงอาทิตย์ไม่ได้นั้น แต่เงินตากแดดเค็มนะยานก็ร้อนแทบจะเหวือนแล้ว จะไป
ใกล้ดวงอาทิตย์ได้อย่างไร แต่วิธีที่นักวิทยาศาสตร์ รู้ความจริงว่าดวงอาทิตย์ไม่ได้
แข็งตันเหมือนกับโลก ก็คือความจริงที่ว่าความร้อนที่ผิวของดวงอาทิตย์นั้นจะร้อน
ประมาณ ๑๑,๐๐๐ องศาเซลเซียส ความร้อนนี้สามารถละลายหินหรือโลหะให้
เหลวเป็นก๊าซได้ ดังนั้นส่วนประกอบของดวงอาทิตย์ ก็คือกลุ่มก๊าซร้อน

ปัจจุบันนักวิทยาศาสตร์ เชื่อกันว่า ความร้อนของดวงอาทิตย์เกิดจาก
ปฏิกิริยาฟิวชันของพลังงาน คล้ายกับการทำงานของระเบิดปรมาณู คือทำให้อะตอมเกิด
พลังงานขึ้น ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นก็จะต่างจากการเผาไหม้ที่เคยเจอกันมา เพราะการ
เผาไหม้จะเปลี่ยนสภาพวัตถุอีกสิ่งหนึ่ง การที่วัตถุเปลี่ยนเป็นพลังงานเช่นที่เกิดขึ้น
บนผิวของดวงอาทิตย์ ทำให้ต้องการวัตถุดิบสำหรับสร้างพลังงานน้อยมาก อาจจะต้อง
การ เพียงขีดเคี้ยวของวัตถุเท่านั้นที่จะมาเป็นพลังงานพอละลายหินจำนวนหลายล้าน
ตัน

ดังนั้น ถ้าหากความคึกคักของนักวิทยาศาสตร์ถูกต้อง ดวงอาทิตย์ก็
ส่องแสงและให้ความร้อนอยู่ได้โดยการแปลงสภาพวัตถุให้เป็นพลังงาน เพียงหนึ่ง
เปอร์เซ็นต์ของดวงอาทิตย์ส่องแสงและให้ความร้อนไปได้ถึง ๑๕๐ พันล้านปี เพราะ
ฉะนั้นนักเรียนไม่ต้องกลัวว่าดวงอาทิตย์จะดับ

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. "ดาวที่นักเรียนเห็นระยิบระยับในเวลากลางคืน คือ ดาวอาทิตย์ดวงหนึ่ง"

ข้อความดังกล่าวหมายความว่าอย่างไร

ก. มีดาวอาทิตย์มากกว่า ๑ ดวง

ข. ดาวที่ส่องแสงระยิบระยับคือดาวอาทิตย์

ค. ดาวทุกชนิด มีลักษณะโครงสร้างเช่นเดียวกับดาวอาทิตย์

ง. ดาวอาทิตย์ส่องแสงระยิบระยับในเวลากลางคืน

จ. ตอนกลางคืนดาวอาทิตย์จะเป็นดาวดวงหนึ่ง

๒. "โลกและดาวเคราะห์ดวงอื่นในระบบสุริยะเคยเป็นส่วนหนึ่งของดาว

ข้อความใดไม่ถูกต้องตามคำกล่าวนี้

ก. โลกอยู่ในระบบสุริยะ

ข. โลกเคยเป็นดาวดวง

ค. โลกเป็นดาวเคราะห์ดวงหนึ่ง

ง. ยังมีดาวเคราะห์ดวงอื่นนอกจาก

จ. โลกและดาวเคราะห์ดวงอื่นในระบบสุริยะเป็นบริวารของดาวอาทิตย์

๓. ถ้าไม่มีแสงจากดาวอาทิตย์ โลกจะเป็นอย่างไร

ก. โลกจะเย็นลง ทุกสิ่งทุกอย่างแข็งตัว

ข. ฤดูกาลจะไม่มี การเปลี่ยนแปลง

ค. โลกจะได้รับแสงสว่างจากดาวดวงอื่น

ง. โลกจะขาดพลังงานความร้อนใช้

จ. สิ่งมีชีวิตทั้งหลายบนโลกหยุดการเจริญ ในการทำงานต่างๆ

เติมโต

๔. ดาวอาทิตย์สามารถให้แสงและความร้อนนานถึง ๑๕๐ พันล้านปี โดยใช้พลังงาน

เพียงกี่เปอร์เซ็นต์

ก. ๕ เปอร์เซ็นต์

ข. ๔ เปอร์เซ็นต์

ค. ๓ เปอร์เซ็นต์

ง. ๒ เปอร์เซ็นต์

จ. ๑ เปอร์เซ็นต์

๕. ข้อความต่อไปนี้ ข้อใด ไม่ถูกต้อง

- ก. ดวงอาทิตย์ส่องแสงสว่างตลอดเวลาไม่เคยหยุด
- ข. ดาวฤกษ์ที่โคจรใกล้โลกมากที่สุดคือ ดวงอาทิตย์
- ค. โลกและดาวเคราะห์ดวงอื่นได้รับแสงสว่างจากดวงอาทิตย์
- ง. ใจกลางของดวงอาทิตย์เป็นหินตัน รอบนอกเป็นกลุ่มก๊าซร้อน
- จ. ความร้อนของดวงอาทิตย์เกิดจากปฏิกิริยาฟิวชันของพลังงานที่เกิดบนผิวของดวงอาทิตย์

๖. ใจความสำคัญของเรื่องนี้ คือข้อใด

- ก. การเกิดดวงอาทิตย์
- ข. ดวงอาทิตย์เป็นดาวฤกษ์ดวงหนึ่ง
- ค. ลักษณะและความสำคัญของดวงอาทิตย์
- ง. พลังงานความร้อนจากดวงอาทิตย์
- จ. ดวงอาทิตย์จะให้พลังงานความร้อนไม่ได้ถึง ๖๕๐ พันล้านปี

เฉลย ๑.ค ๒.ข ๓.ก ๔.จ ๕.ง ๖.ค

แบบฝึกอ่านแบบข้ามคำ ชุดที่ ๕

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านข้ามเส้นสัญลักษณ์ประกาศ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ยิมนาสติกนี้มาจากภาษากรีก ก่อนที่ชาติกรีกและชาติโรมันจะเจริญ.....ในประเทศจีนก็มียิมนาสติกหรือกายกรรมแล้ว.....และฝึกหัดอย่างแพร่หลาย.....หลังจากนั้นชาวอินเดียและชาวเปอร์เซีย.....ได้นำกายกรรมจีนมาดัดแปลงและฝึกหัด

ยิมนาสติกสมัยปัจจุบัน มีรากฐานมาจากแนวทางของเยอรมันและสวีเดนผสมกัน.....กีฬาประเภทนี้ถูก รัสเซียบู๊น เซคโคสโลวาเกีย...และล่าสุดไต้หวัน เยอรมันตะวันออก นำไปโดยสิ้นเชิง

รัสเซียกลับเข้าร่วมในกีฬาโอลิมปิก ในปี ค.ศ. ๑๙๕๒ ที่เฮลซิงกิ รัสเซียบนระวางวัดเหรียญทองยิมนาสติกชาย ๕ เหรียญจากจำนวน ๔ เหรียญ.....อีก ๔ ปีต่อมาที่เมลเบิร์น รัสเซียมียกเพิ่มจำนวนเหรียญทองชายขึ้นเป็น ๙ เหรียญ ชาติอื่นที่เติบโตขึ้นมาท้าทายรัสเซียคือ.....ทีมชาติของญี่ปุ่น.....เข้าร่วมการแข่งขันยิมนาสติกเป็นครั้งแรก ในปี ค.ศ. ๑๙๕๒ และได้คะแนนมาเป็นที่ ๕ จากจำนวน ๒๓ ทีม และในปี ค.ศ. ๑๙๖๐ รัสเซียมียกต้องยอมยกตำแหน่งที่หนึ่งทีมชายให้แก่ญี่ปุ่น

ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่มหานครโตเกียว ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ ได้มีการถ่ายทอด ให้ชมจำนวนล้านๆ คนทั่วโลกได้เห็น ยิมนาสติกก็กลายเป็นกีฬาสำหรับทุกคน

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อที่ถูก และกาเครื่องหมาย (X) หน้าข้อที่ผิด

- ๑. คำว่ายิมนาสติกมาจากภาษากรีก
- ๒. หลังจากชาติกรีกและโรมันเจริญประเทศจีนจึงเริ่มมียิมนาสติก
- ๓. ยิมนาสติกหรือกายกรรมในประเทศจีนมีการฝึกหัดเพียงเฉพาะที่และไม่แพร่หลาย
- ๔. ในระยะหลังชาวอินเดียและชาวเปอร์เซียได้นำกายกรรมจีนมาดัดแปลงและฝึกหัด
- ๕. ยิมนาสติกสมัยปัจจุบันมีรากฐานมาจากแนวทางของสวีเดนและเดนมาร์กยลกัน
- ๖. ญี่ปุ่นคิดค้นยิมนาสติกหรือกายกรรมของคนขึ้นมาเอง
- ๗. ในครั้งที่รัสเซียไปแข่งขันที่เมลเบิร์นปรากฏว่าได้เหรียญทองจำนวน ๔ เหรียญ
- ๘. ทีมยิมนาสติกชายที่ได้ตำแหน่งที่หนึ่งในปี ค.ศ. ๑๙๖๐ คือ ญี่ปุ่น
- ๙. เมื่อกีฬาโอลิมปิกแข่งขันที่ญี่ปุ่น ได้จัดให้มีการถ่ายทอดไปทั่วทุกมุมโลก
- ๑๐. ปัจจุบันยิมนาสติกยังไม่เป็นที่นิยมแพร่หลาย

เฉลย ๑. ✓ ๒. X ๓. X ๔. ✓ ๕. ✓ ๖. X ๗. ✓ ๘. ✓ ๙. ✓ ๑๐. X

แบบฝึกอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๑
คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

มนุษย์ใช้ว่าจะเก่งกว่าสัตว์ไปหมดทุกสิ่งทุกอย่าง มีบางอย่างที่มนุษย์ต้องยอมแพ้ความสามารถของสัตว์ แม้ว่าสัตว์นั้นจะเป็นเพียงแมลงตัวกระจ้อยก็คาม ภายในห้องมิก ๆ ในพิพิธภัณฑ์แห่งหนึ่ง เป็นที่เก็บโครงกระดูกถึง หมาจิ้งจอก กวาง และค้างคาว โครงกระดูกเหล่านี้จะต้องนำไปศึกษา และตั้งแสดงไว้ให้ชม แต่ก่อนอื่นจะต้องทำความสะอาดกระดูกให้เกลี้ยงเกลา พนักงานทำความสะอาดโครงกระดูกจะทำงานกันวันยันค่ำ คีนยันรุ่ง ไม่มีเวลาหยุดกินอาหารเลยสักมื้อเพราะมีอาหารขบเคี้ยวอยู่ตลอดเวลาแล้ว แม้จะพนักงานไม่ใช่คน มันเป็นแมลงตัวเล็กๆ มีชื่อว่า เคอร์เมสทิก มันตัวเล็กเท่าปลายก้อย สามารถซ่อนเข้าไปในโครงกระดูกทุกช่องทุกมุม แม้จะเป็นช่องเล็กชอกน้อยก็บุกเข้าไปได้หมด วางใจได้เลยว่า จะไม่มีเศษเนื้อสักชิ้นหนึ่งติดอยู่ที่กระดูก

พนักงานจอมตะกะเหล่านี้เป็นသူแมลง เคอร์เมสทิกหรือตัวอ่อน กินจุมาก และอาหารโปรดของมันคือเนื้อแห้ง ๆ มันมีฟันคมกริบกัดไม้ทะลุ จึงต้องขังมันไว้ในกรงโลหะ ก่อนจะให้ยอคนักแทะเริ่มทำงาน จะต้องไล่เนื้อออกจากโครงกระดูกสัตว์เสียก่อน เหลือแต่เศษเนื้อติดกระดูกปล่อยทิ้งไว้ให้แห้ง หลังจากนั้น นำโครงกระดูกปล่อยทิ้งไว้ให้แห้ง หลังจากนั้นนำโครงกระดูกมาใส่ไว้ในกล่องบรรจุแมลง เคอร์เมสทิก ยอคนักแทะก็เริ่มปฏิบัติการอย่างแข็งขัน แมลงตัวเมียจะวางไข่ที่เนื้อแห้งทันที พอตัวอ่อนออกจากไข่ มันก็หิวโห้ตรงเข้ากัดแทะทุกอย่างที่ขวางหน้า หลังจากตั้งหน้าตั้งตาดีกินอาหารอยู่หลายวันจนพุงกางแล้ว มันจะซุกตัวนอนอยู่ในผ้าที่ปูไว้

กันกล้องและเปลี่ยนสภาพจากตัวอ่อนกลายเป็นแมลงที่โตเต็มที่ พร้อมจะออกไข่
เคอร์เมสติกมีอายุสั้นมาก มันจะมีชีวิตอยู่แค่เดือนเดียวเท่านั้นเอง

เมื่อไครงกระดูกสะอาดเกลี้ยงเกลาหมดทุกซอกทุกมุมแล้ว ยอคนักเพาะ
หังหมกก็ยกขบวนออกจากไครงกระดูก ย้ายไปชุมนุมกันอยู่ที่ชั้นเนื้อซึ่งนำมาวางล่อไว้
ให้เป็นเหยื่อรายใหม่ สำหรับไครงกระดูกนกตัวเล็ก ๆ เจ้าแมลงจอมตะกละเพียง
๒๐ ตัว จะจัดการทำความสะอาดให้เสร็จเรียบร้อยภายในเวลา ๓ วันเท่านั้นเอง
และไม่มีไครงกระดูกของสัตว์ตัวใดที่จะใหญ่โตจนเหลือมากกว่าแรงที่ยอคนักเพาะจะทำ
ความสะอาดได้

ใช้เวลาในการอ่าน..... นาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ข้อเขียนนี้มีความสำคัญอย่างไร

- ก. การทำความเข้าใจความสำคัญของผู้บริหาร
- ข. การเลี้ยงดูของแมลงเคอร์เมสติก
- ค. การเพาะปลูกของแมลงเคอร์เมสติก
- ง. อาหารของแมลงเคอร์เมสติก
- จ. การรักษากระดูกสัตว์

๒. คำว่า "พิพิธภัณฑ์" แปลตามศัพท์ว่าอย่างไรจึงจะถูกต้อง

- ก. สถานที่ที่ใช้เก็บกระดูกสัตว์ทุกชนิด
- ข. สิ่งของต่างๆที่รวมไว้เพื่อการศึกษา
- ค. สถานที่เก็บโบราณวัตถุต่างๆทุกชนิด
- ง. สถานที่เก็บของมีค่าทุกชนิด
- จ. สถานที่ศึกษาหาความรู้และท่องเที่ยว

๓. พิพิธภัณฑ์ แห่งนี้ใช้สัตว์อะไรดูแลรักษาความสะอาดโครงกระดูก

- ก. หนอนและแมลง
- ข. หม่าจิ้งจอก
- ค. ตัวแมลงเคอร์เมสติก
- ง. ลูกแมลงเคอร์เมสติก
- จ. ค้างคาวพันธุ์เคอร์เมสติก

๔. เพราะอะไร เคอร์เมสติกจึงได้ฉายาว่า "เจ้าจอมตะกละ"

- ก. สามารถเข้าไปกินเศษเนื้อในกระดูกได้
- ข. อยู่ในที่มีอาหารขบเคี้ยวตลอดเวลา
- ค. ทำงานวันยันค่ำกินยันรุ่ง
- ง. กินแต่นอน
- จ. กินจุมาก

๕. ทำไมพิพิธภัณฑ์แห่งนี้จึงใช้ตัวเคอร์เมสทิกทำความสะอาดกระดูก

ก. ประหยัดค่าใช้จ่าย

ข. ทำความสะอาดได้รวดเร็ว

ค. ทำความสะอาดได้ทุกซอกทุกมุม

ง. ทำงานได้ตลอดเวลาทั้งวันทั้งคืน

จ. สะดวกต่อการดูแลรักษาตัวอ่อนของแมลง

๖. ข้อใดไม่ใช่ ลักษณะของแมลงเคอร์เมสทิก

ก. มีชีวิตอยู่เพียง ๓๐ วัน

ข. ตัวเมียวางไข่ในเนื้อแห้ง

ค. มีพื้นที่คมกริบกัดทะลุไม้

ง. เมื่อกินอิ่มแล้วจะซุกตัวอยู่ในกระดูกไม่ออกมา

จ. สามารถทำความสะอาดกระดูกได้ทุกชนิด

เฉลย ๕.ก ๖.ข ๓.ง ๔.จ ๕.ง ๖.ง

แบบฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในการ รุกที่ ๒

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

"ยายจำ.....มาทางนี้ดีกว่า" หลานสาวตัวเล็ก ๆ ร้องตะโกนพร้อม กับวิ่งไปจูงมือผู้เป็นยาย แกรับกระแยมองกระแยมตามไปยั้งที่หลานสาวกำลังสาละวน อยู่กับการคุยเขี่ยขะเมื่อครู่นี้ แถถามขึ้นขณะทรุดตัวลงนั่งใกล้ ๆ และเริ่มทำงาน "เจอะเจอะอะไรบ้างหรือยัง คุ่มเอ๋ย" ยัยเลยจะยาย" หลานสาวตอบเสียงใส "หมูนั่นเขาไม่ค่อยจะทิ้งของมีค่าไว้ให้พวกเราบ้างเลยนะยาย" "ลองคุยต่อไปเถอะ คุ่มเอ๋ย" ยายแถมบอกหลานขณะกำลังง่วนอยู่กับการคัดเลือกผลไม้ที่คุ้มนำได้ในกอง ขยะ และยังอยู่ในสภาพที่ไ้ค้างหาก "มันอาจซ่อนอยู่ลึก ๆ ก็ได้" "ยายไ้ของกิน แยะยัง" แม่หนูน้อยมองไปที่กองผลไม้ซ้ำ ๆ ถ้วยยายแถม "มีทั้งกล้วยอย่างแน่นะ" ทั้งส้มเขียวหวาน มะม่วง ชมพู ฝรั่งก็มี เอ๊ะ มีแอปเปิ้ลด้วยหรือยาย ทั้งสองลูก สวยน่ากินจังเลยนะยาย" "ของก็อย่างนี้เอ็งกะยายไม่เคยกินมาก่อน ต้องเก็บเอา ไว้รู้มัย ออกรึยัยกินเสียให้หมดที่เคียว" หนูไม่กินมันหรือจะยาย หนูชอบบอกสวนเมื่อ ยังคงทำหน้าที่คุ้ยหาสิ่งที่อยู่ในกองขยะเรื่อยไป "ยายเก็บไว้กินเถอะจ้ะ" "เอ็งคงจะนึกน้อยใจละซี คุ่ม" ผู้เป็นยายเหลือบตาที่ผ้ามีวมองดูหลานสาว หัวเราะ เสียงแหบพร่า "ที่ยายพูดเมื่อตะกี้ไม่ได้หมายความว่าจะไม่ให้เอ็งกินหรือ ก็นั่น ก็นั่นไ้ แต่แบ่งกันกินคนละนิดหน่อย ที่เหลือก็เก็บเอาไว้ เพราะมันเป็นของที่หายาก รุานะอย่างเราเอ็งกะยายไม่มีโอกาสจะได้กินมันบ่อยนัก" "มันคงจะแพงมากสินะยาย" หลานสาวมองดูหน้ายาย "แพงมกคุ่มเอ๋ย..." ยายพยักหน้า ขณะใช้ผ้าถูงเก่าๆ ของเก่าความสะอาดผลไม้ที่นำมาได้อย่างบรรจง "เค้าวักันว่ามันเป็นผลไม้จาก เมืองนอกเมืองนาเชียวนะหลาน" "แหม...รสชาติมันจะเป็นยังไงน่า..."

เด็กหญิงค่อม กล่าวพร้อมกับเสียวริมฝีปากไปมา "มันจะเหมือนพวกฝรั่งหรือชมพูของเรา หรือเปล่าจ๊ะ ยาย" "มันคงร่อยกว่าพวกนั้นแน่ ๆ หลานเอ๊ย" ผู้เป็นยายตอบ ขณะก้มหน้าก้มตาเก็บและแยกถุงพลาสติกที่ใช้แล้วเอามาวางไว้ข้างๆ ตัวหลายสิบถุง "มายังนี้พวกคนมีเงินเค้าคงไม่ซื้อมากินกันหรอก" "พวกเค้าคงกินกันจนเบื่อจะยาย" แม่หนูน้อยเอียงคอมองดูผู้เป็นยายทำความเข้าใจความสะอาดถุงพลาสติก ซึ่งขณะนี้อยู่ซ้อนกันเป็น กองโตพอสมควรอย่างน่าเอ็นดู "เลิกกินทั้งกินสว่างจนเหลือมาถึงเรา" "ข้างมันเยอะ ค่อม" ผู้เป็นยายจัดแจงมัดถุงพลาสติกรวมเข้าด้วยกัน "ถึงมันจะเป็น ของที่เหลือเคิน แต่เมื่อมันยังไม่เน่าไม่เสีย พอจะกินได้ก็เก็บเอาไว้เถอะ เรามัน จนนี้หลานเอ๊ย ทำยังงี้ได้"

น้ำเสียงประโยคทำนองนั้นแหบเครือจนขาดทวนไปเฉย ๆ หยาดน้ำใส ๆ เอ่อคลอที่บ่อตา เหลือบแลดูหลานสาว ซึ่งลูกสาวของแกเอามาทิ้งไว้ให้แก่รับภาระ เลี้ยงตั้งแต่ยังนอนแบเบาะ ก่อนจะบินตามตัวฝรั่งไปเมืองนอก แล้วก็ไม่ได้ข่าวจาก ลูกสาวของแกอีกเลย ยายแหม่จึงต้องรับภาระเลี้ยงดูเด็กหญิงค่อมเรื่อยมาตามมีตาม เกิด จนอายุย่างเข้า ๖ ขวบ ซึ่งก็คงหมดโอกาสที่จะได้เรียนหนังสือเหมือนเด็กอื่น ๆ เพราะความยากจนที่เข้ามาขวางกั้น ชีวิตของแกนั้นปราศจากความหวัง ความคิด คำนิ่ง ทุกอย่างมันหยุดนิ่งแล้วโดยสิ้นเชิง ขณะนี้แกมีชีวิตอยู่เหมือนกับตายไปแล้วทั้ง ๆ ที่ยังลมหายใจ สำหรับแกไม่มีอะไรต้องกังวลหรือห่วงพะวง สงสารก็แต่หลานสาว คนเดียวของแกเท่านั้น หากสิ้นแกไปเสียคนหนึ่ง หลานสาวของแกจะมีชีวิตอยู่อย่างไร ใครจะยื่นมือเข้ามาอุปการะ ใครจะให้ความรัก ความเมตตาแก่หลานสาวตัวเล็ก ๆ ที่กำลังน่ารัก น่าเอ็นดูของแกคนนี้ แกคิดแล้วก็อกใจหายไม่ได้ "ยายจำ กลับกัน หรือยังจ๊ะ" เสียงของแม่หนูทำให้ยายแหม่ตื่นจากความคิดคำนึง "หนูชักหิวข้าวแล้ว ละยาย" "เอ้า...กลับก็กลับ" ยายแหม่พยักหน้าพร้อมขยับร่าง "ไ้แค่นี้ก็พอถมเถ

ลุงพลาสติกพวกนี้คุ้มเอาไปล้างน้ำให้สะอาดคนละ แล้วพุ่มนี้ยายจะเอาไปขายเจ๊กองที่
หน้าปากตรอกมัท "ไ้ไ้จะ ยาย" หนูน้อยรับคำกระวีกระวาดว่าลุงพลาสติกที่มีक्रमกัน
แล้วมาถือ "คงไ้คังค์แยะนะยาย" "คงโซอยู่หรอก หลานเอ๋ย" แก่พวกพร้อมพวงว่าง
ขึ้นช้า ๆ โดยมีหลานสาวตัวน้อย ๆ คอยประคอง "เอ็งอยากกินอะไรคุ้ม พุ่มนี้ยายจะ
ซื้อให้กิน" "อยากกินหมูผัดกระเทียมพริกไทยจะ ยาย" เจ๊กน้อยมอกสายตาที่ไ้ไ้เคียงสา
และบริสุทธีมองหน้าผู้เป็นยายด้วยความรัก "พุ่มนี้จะไ้กินไหมจะยาย หนูบอกยายตั้ง
หลายครั้งแล้วแต่ยายก็ผลัดอยู่เรื่อยเลย" "รับรองพุ่มนี้เอ็งไ้กินแน่คุ้มเอ๋ย" ผู้เป็น
ยายกล่าวและยื่นมือที่เพียวเฒ่ามาขยับหลานสาวคนเคียวของแก่ด้วยความรัก และความ
เอ็นดู.....

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. เพราะเหตุใดเด็กหญิงตุ้มจึงหมดโอกาสที่จะได้เรียนหนังสือ
 - ก. ความยากจน
 - ข. ยายแยมไม่สนใจ
 - ค. เด็กหญิงตุ้มไม่ปรารถนาจะเรียนเอง
 - ง. ต้องคอยปรนนิบัติยายแยม
 - จ. ต้องทำงานรับจ้างจึงไม่สามารถไปเรียน
๒. ยายแยมเสี่ยงแทบตายไปและนำคาคอลอว์สหาเหตุใด
 - ก. คิดถึงความยากจนขั้นแสนของแก
 - ข. คิดส่งสารชีวิตหลานสาวของตน
 - ค. ได้ผลไม้และเศษถุงพลาสติกน้ลาย
 - ง. คิดถึงลูกสาวที่บินตามสามีฝรั่งไป
 - จ. ไม่มีเงินซื้อหมูยอกระเทียมพริกไทยตามที่ตุ้มอยากกิน
๓. "ของคิอย่างนี้เอ็งกะยายไม่เคยกินมาก่อน" คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึง.....
 - ก. เงาะ
 - ข. ชมพู
 - ค. ลิ้นจี่
 - ง. ทุเรียน
 - จ. แอปเปิ้ล
๔. ข้อต่อไปนี้ ข้อใดเป็นลักษณะกินทิ้งกินขว้าง
 - ก. กินแล้วขว้างเมคไปให้พ้น
 - ข. กินแล้วทิ้งไม่เป็นที่ เป็นทาง
 - ค. กินบ้างทิ้งบ้างอย่างไม่คุ้มค่า
 - ง. กินอาหารที่ไม่มีประโยชน์
 - จ. กินโดยเหลือส่วนหนึ่งไว้สำหรับคนยากจน
๕. ยายแยมใช้ประโยชน์อะไรจากถุงพลาสติกที่เก็บได้
 - ก. นำไปล้างขาย
 - ข. นำไปใช้ใส่ของขาย
 - ค. ใช้ทำเป็นที่อยู่อาศัย
 - ง. นำไปแลกข้าวจากเจ๊กอง
 - จ. นำไปแลกเงินเพื่อส่งตุ้มเรียน

๖. สภาพความเป็นอยู่ของยายแจ่มและหลานเป็นอย่างไร

ก. อยู่กับกองขยะ

ข. อยู่ในบ้านคนมีเงิน

ค. อาศัยบ้านคนอื่นอยู่

ง. อยู่ในแหล่งสลัม

จ. อยู่ตึกแถวใกล้กองขยะ

เฉลย ๑.ก ๒.ข ๓.จ ๔.ค ๕.ก ๖.ก

แบบฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๓
คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ที่หมู่บ้านมนทอยสูง

คว้นไฟแทรกฝนออกกรุ่นกรุ่นตามซอกหลังคา กระเบื้องตำข้าวยังคงเคล้าเสียงคำรามในลำคอของวัว ย่ำรุ่งน้ำค้างยังตกต่องเย็น ๆ ลมยังโชย อ้อยอิ่งออกคามหีบเขาคือหมอกฝน หมู่บ้านถูกตัวสงบเสงี่ยมอยู่กับดงคอยอันวิเวก เงอะงะ และเนียบชั้นยามหน้าฝน หนาวเย็นอยู่เยือก ๆ ยามหน้าหนาว จากปู่ถึงลูก, จากลูกถึงหลาน หมู่บ้านแฉะวิถีชีวิตเป็นอย่างไรก็ยังอยู่อย่างนั้น

"ยาชิไม่เรียนหนังสือแล้วหรือ"

"ไม่เรียนแล้วครับ"

"ครูเสียใจด้วยนะ"

"แต่ผมไม่เสียใจหรอกครับครู"

ครูชัยที่สอนพิเศษให้เมื่อปีก่อนมาเยี่ยมพ่อ ครูก็พลอยไ้รู้เรื่องราวของยาชิด้วย ครูขมวดคิ้วคลางแคลงในอาการของลูกศิษย์

"ผมไม่เสียใจจริง ๆ ครับครู"

ครูลูบไหล่เขาปลอบโยน "บางครั้งชีวิตก็ไม่ได้เป็นอย่างที่เราหวังนะยาชิ"

"ชีวิตคือความซับซ้อนครับครู"

"หือ"

"ผมเคยอ่านพบในหนังสือ"

ยาชิก้มหน้าลง ครูถอนใจยาว ๆ

"การไม่ได้เรียนหนังสือไม่ได้หมายความว่าเราล้มเหลวหรอกนะยาชิ"

ครูพูด "ความสำเร็จและล้มเหลวไม่ได้อยู่ที่การเรียนหนังสือเสมอไป แท้จริงมันเป็นเพียงส่วนประกอบอย่างหนึ่งของชีวิตเท่านั้น มีคนอีกมากที่พบความสำเร็จได้โดยไม่ได้อ่านหนังสือ ครูหวังว่ายาชิจะเป็นอีกคนในจำนวนนั้น"

"ครับครู"

"อย่าเสียใจกับสิ่งที่จากไปเลยนะ ตั้งต้นใหม่อีกครั้งดีกว่า ครูขออวยพร"

"ครับครู"

ครูจากไปแล้ว พ่อของยาชินอนเฮน ๆ พิงพิงหันหน้าออกนอกกระท่อม เมื่อครูจากไป ยาชิก็คอนจอบออกไปช่วยพี่ชายซ่อมแซมคันนา พ่อของยาชิมองตามเงาหลังลูกชายด้วยแววตาสับสน

เขาโตแล้ว.....เขากำลังจะไปบนเส้นทางที่ปู่ย่าบรรพบุรุษเคยเดินมาแล้ว แม้ว่าจะเป็นทางที่เขาไม่ได้เลือกแต่เขาก็หวังว่าเขาจะเดินไปได้ด้วยดี ถ้าเดินอย่างมั่นคงเติบโต ขอแค่มีความมุ่งมั่น วันหนึ่งก็ต้องพบกับความสำเร็จ อย่าได้เสียใจเลยลูก หวังหนึ่งดับลงแล้วแต่เรายังสร้างหวังใหม่ได้ แก่เพียงใดและยังต้องโตอีกมาก วันเวลาของแกยังมีอีกยาวนานนัก ขอเพียงแต่อย่าดับความหวัง วันหนึ่งแกก็ไปถึงที่หวังได้ ...

ยาชิลืบทาไปแล้ว ผู้เป็นพ่อหลับสนิทอย่างเหนื่อยอ่อน บอกไม่ถูกว่ามันคือความสะเทือนใจ หรือความภูมิใจในตัวลูกชายกันแน่.

ใช้เวลาอ่าน นาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. สภาพหมู่บ้านที่กล่าวว่าเป็นอยู่อย่างนั้น จากปู่ถึงลูก จากลูกถึงหลาน หมายความว่า
ว่า ว่า

- ก. ปู่และลูกมีความสัมพันธ์ กันอย่างใกล้ชิด ข. เป็นสถานที่สืบทอดคอกันมาเป็น
ค. ความหวังที่มีต่อบุตรหลานมาแต่บรรพบุรุษ เวชานาน
ง. เด็กขาดการศึกษา ง. หลานสืบทอดสกุลปู่

๒. ครูบอกยาชิว่า เสียใจ ด้วยสาเหตุใด

- ก. ยาชิไม่ได้เรียนหนังสือ ข. ยาชิไม่มีงานทำ
ค. ปู่ของยาชิถึงแก่กรรม ง. ยาชิหมดหวังในชีวิต
จ. ยาชิป่วยหนักไม่สามารถเรียนหนังสือได้

๓. ตามคำรำพึงของผู้เป็นพ่อ ความสำเร็จขึ้นอยู่กับอะไร

- ก. ความหวัง ข. ความไม่เสียใจ
ค. การศึกษา ง. กำลังกาย
จ. ความมุ่งมั่น

๔. ข้อความในเครื่องหมายคำพูดต่อไปนี้หมายความว่าอย่างไร

"เขาโตแล้ว... เขากำลังเดินไปบนเส้นทางที่ปู่ยาบรรพบุรุษเคยเดินตามมาแล้ว..."

- ก. เขาเดินเหมือนบรรพบุรุษ ข. เขาเติบโตขึ้นอย่างบรรพบุรุษ
ค. เขาเดินตามทางที่บรรพบุรุษเคยชิน ง. เขากำลังเดินไปหาบรรพบุรุษของเขา
จ. เขากำลังหาอย่างที่ยบรรพบุรุษของเขาเคยทำมาแล้ว

๕. คำกล่าวของยาค็อบที่ว่า "ชีวิตคือความซับซ้อน" หมายความว่าอย่างไรจึงถูกต้องที่สุด

- ก. ชีวิตคนเรายิ่งยากสับสนยิ่งเวลา
- ข. ชีวิตคนเรายิ่งไม่แน่นอน ยิ่งเวลา
- ค. ชีวิตคนเรายิ่งพบกับความลำบากได้เสมอ
- ง. ความทุกข์ย่อมมีเสมอในชีวิตคนเรา
- จ. ชีวิตคนเรายิ่งมีความซับซ้อนยิ่ง

๖. เรื่องนี้สอนสิ่งใดให้กับผู้อ่าน

- ก. การมีชีวิตอยู่กับธรรมชาติ เป็นสิ่งที่มีความสุขที่สุด
- ข. การเรียนแบบอย่างปู่ย่า ตายาย เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ
- ค. แม้ไม่ไถ่หวัง ก็อย่าสิ้นหวัง จงใช้ความพยายามต่อไป
- ง. การเรียนหนังสือไม่ใช่สิ่งที่พึงปฏิบัติสำหรับนักเรียนทุกคน
- จ. เวลาทุกคนสามารถสร้างความหวังให้ขึ้นได้เมื่อมีกำลังใจ

แบบฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๔

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

การเดินเป็นอากัปกิริยาอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างมาก การเดินของแต่ละคนจะมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน บางคนเดินชมวิว บ้างก็เดินครุ่นคิด หรือบางคนก็มีปัญหายุ่งยากใจ แต่ไม่ว่าจะเดินเพื่อหลีกเลี่ยงจากความกังวล และความรับผิดชอบทั้งปวง ให้ออกมาเดินสักพัก ก็รู้สึกว่ามันทำให้จิตใจปลอดโปร่ง สบายขึ้น ช่วยลดความตึงเครียดได้มาก จากการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการแพทย์พบว่า การเดินช่วยสุขภาพดีขึ้น และร่างกายได้สัดส่วนขึ้นด้วย การเดินเป็นปัจจัยทางธรรมชาติมนุษย์ ซึ่งมีความหมายมากกว่า การนั่ง ยืน หรือวิ่ง เมื่อคุณนั่งน้ำหนักของการบังคับการทรงตัวจะไปรวมกันอยู่ที่หัวและไหล่ ซึ่งทำให้ยากต่อการทรงตัวของกระดูกสันหลัง ต่อจากนั้นกล้ามเนื้อที่ช่องท้องก็หย่อนตัวลง ทำให้เกิดความตึงเครียดที่กล้ามเนื้อบริเวณหลังและคอมากขึ้น เป็นสาเหตุที่ทำให้คุณปวดหลังและต้นคอ

คุณเคยสังเกตเห็นบ้างแล้วว่า เวลาที่คุณเดินเล่น คุณจะรู้สึกตึงเครียดน้อยลง ความคิดแจ่มใสขึ้น สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้เวลาเดิน คุณอาจจะคิดไปว่าคุณออกมาชมวิว เปลี่ยนบรรยากาศเล่น แต่ผลที่คุณได้รับคือ คุณจะรู้สึกว่าจิตใจผ่องใสบริสุทธิ์ขึ้น ผลของการเดิน ไม่เพียงแต่ทำให้จิตใจสงบขึ้นเท่านั้น แต่ความรู้สึกสงบ ยังมีสาเหตุบางอย่างเกี่ยวกับการรับออกซิเจนและลดคาร์บอนไดออกไซด์ในเลือดของคุณอีกด้วย การได้รับออกซิเจนเพิ่มขึ้น จะช่วยปรับปรุงความสามารถในการคิดและจดจำของคุณ ความคิดแล่นขึ้น สามารถรวบรวมความคิดได้ดีขึ้น

นอกจากนี้การเดินยังช่วยทำให้คุณอยากอาหารน้อยลงอีกด้วย การได้รับ

ออกซิเจนเพิ่มขึ้น จะช่วยปรับปรุงความสามารถในการคิดและจดจำของคุณ ความค
แล่นขึ้น สามารถรวบรวมความคิดได้ดีขึ้น

นอกจากนี้การ เติบยังช่วยทำให้คุณอยากอาหารน้อยลงอีกด้วย คุณจะรู้สึก
ประหลาดใจเพราะคนส่วนมากมักจะเข้าใจผิด ๆ ว่าการออกกำลังกายเป็นอุปสรรค
ขัดขวางต่อการลดน้ำหนัก เพราะมักจะทำให้คุณเหนื่อยและทานอาหารได้มากขึ้นนั้น
ตรงกันข้ามกับความเป็นจริง ได้มีการค้นคว้าทดลองกับคนและสัตว์ ซึ่งปรากฏว่า
การออกกำลังกายโดยสม่ำเสมอ จะช่วยให้อยากอาหารน้อยลง ซึ่งเป็นผลดีมากต่อ
คนที่ต้องการจะลดน้ำหนัก คุณควรจะกินก่อนอาหาร เพื่อจะได้ทานอาหารน้อยลง

ใช้เวลาอ่านนาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ผู้เขียนจุดมุ่งหมายอย่างไรต่อการเขียนเรื่องนี้
 - ก. อธิบายการเดินในลักษณะต่าง ๆ
 - ข. บอกวิธีการเดินอย่างถูกต้อง
 - ค. ให้เดินเพื่อลดความอ้วน
 - ง. ส่งเสริมการเดินการกุศล
 - จ. บอกประโยชน์ของการเดิน
๒. การเดินมีประโยชน์ต่อร่างกายของคนเราอย่างไร
 - ก. ช่วยให้สุขภาพทุกส่วนของร่างกายดีขึ้น
 - ข. ช่วยให้ความคิดแตกฉาน
 - ค. ช่วยให้อาการรับประทานอาหารน้อยลง
 - ง. ช่วยให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
 - จ. ช่วยให้ระบบหายใจดีขึ้น
๓. จุดมุ่งหมายสำคัญที่สุดของคนเราในการเดินคืออะไร
 - ก. ชมวิว
 - ข. ทำธุระ
 - ค. เบียดเบียนริยาบท
 - ง. ออกกำลังกาย
 - จ. ช่วยลดความอ้วน
๔. "คุณควรเดินก่อนอาหาร" เป็นคำกล่าวในลักษณะใด
 - ก. คำสั่ง
 - ข. บังคับ
 - ค. แนะนำ
 - ง. ขอร้อง
 - จ. บอกกล่าว
๕. การกระพือในข้อใจทำให้เรามีสุขภาพไม่ดี
 - ก. นั่ง
 - ข. นอน
 - ค. วิ่ง
 - ง. เดิน
 - จ. ยืน

๒. ข้อใดเป็นความเข้าใจผิดของคนเราที่มีต่อการเงิน

ณ. การเงินทำให้ปวดเมื่อยร่างกาย	ข. การเงินช่วยลดความตึงเครียด
ค. การเงินช่วยให้โลหิตหมุนเวียนได้ดี	ง. การเงินทำให้รับประทานอาหาร
จ. การเงินช่วยให้เกิดความสบายใจ	ได้มากขึ้น

เฉลย ๑.ง ๒.ก ๓.ข ๔.ค ๕.ก ๖.ง

แบบฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๕
คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ผมเป็นชาวอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ผมชื่อณิพนธ์ อายุ ๑๓ ปี เป็นลูกชายคนเดียวของพ่อแม่ มีพี่สาว ๓ คน จังหวัดบุรีรัมย์นี้เป็นจังหวัดชายแดน ติดกับประเทศกัมพูชาหรือเขมร ทางด้านอำเภอประโคนชัยและอำเภอละหานทราย มีทิวเขาบรรทัด ภูเขาตงเล็ก และภูเขาพนมรุ้งเป็นเส้นกั้นพรมแดน ฉะนั้นชาวเมืองบุรีรัมย์จึงมีประเพณีและวัฒนธรรมของเขมรและลาวปน ๆ กัน ที่อำเภอกระสังนี้ไม่มีแม่น้ำไหลผ่าน เราจึงต้องอาศัยน้ำในหนองน้ำและลำห้วย หมู่บ้านที่ผมอยู่นั้นมีหนองน้ำขนาดใหญ่ชื่อหนองซอน ชาวบ้านก็ปลูกบ้านล้อมรอบหนองซอนนี้ ห้ามชาวบ้านไปทอดแห จับปลา หรือนำไปแช่ไปล้าง อันจะทำให้น้ำขุ่นและเสียได้ ต้องรักษาน้ำไว้ให้สะอาด อยู่เสมอ หนองน้ำนี้มีน้ำให้เราใช้ตลอดปี

นอกจากหนองซอนแล้ว ก็ยังมีหนองน้ำเล็ก ๆ อีกหลายแห่ง บางแห่งหน้าแดงน้ำจะแห้งหมด หนองน้ำไหนที่ไม่แห้งห้าม ก็อนุญาตให้ชาวบ้านจับปลาและแช่ปลาได้ ลำห้วยก็มีแต่อยู่ใกล้บ้านของผมราว ๒ กิโลเมตร พ่อเล่าว่า แต่ก่อนนั้นที่ลำห้วยนี้มีนกมากมาย มีนกกระปูด นกกระหา และนกอื่น ๆ อีกแต่เดี๋ยวนี้ไม่มีเหลือเพราะคนเอาไปกินกันหมดแล้ว ลำห้วยนี้ไหลมาจากอำเภอละหานทรายและไปลงที่แม่น้ำมูล

ผมช่วยพ่อแม่ทำนาและปลูกปอ แล้วก็ต้องถอนควายไปเลี้ยงที่คามทุ่งนา มีคันไถไถคกนาอยู่ชนิดหนึ่ง ผมและชาวนาชอบไปอาศัยหลบพักกันแดด ชื่อว่าคันกรรแสง แปลว่า ร้องไห้ คันกรรแสงนี้ไถคล้ายไถสก แต่ไถคกนาที่บอกว่า ไถคกเป็นชื่อ ๆ เหมือนคอกเข้มี สีเหลืองบ้าง ชาวบ้านออกคอกสวดยในหน้าหนาว แต่คอกและไถกินไม่ได้

อย่างคอกโคก พ่อผมเล่าว่า การที่คนไม่ชนนี้ชื่อคั่นกรแสง ก็เพราะว่า มัน
รุ่มเย็นและเงียบสงบ เมื่อผู้หญิงคนใดที่มีความหลังอกหัก หรือสามีตาย มานั่งที่
คั่นไม้นี้แล้วจะอกร้องไห้เสียไม่ได้

แม่ของผม นอกจากจะทอดขายกคอกเก่งแล้ว ยังทำปลาจ่อมเก่งอีกด้วย
ชาวบุรีรัมย์ไม่ชอบกินปลาร้าแท้กินปลาจ่อมแทน เพราะปลาใหญ่ ๆ สำหรับทำปลาร้า
หายาก มีแต่ปลาตัวเล็ก ๆ ทั้งนั้น จึงต้องทำปลาจ่อม วิธีทำปลาจ่อมก็ไม่ยากนัก
นำปลามาล้างน้ำให้สะอาดแล้วทิ้งไว้ให้สะเด็ดน้ำ กองด้วยเกลือ แลบน้ำใช้เกลือ
สินเธาว์ อัดใส่ไหให้แน่นให้น้ำเกลือท่วมปลา ทิ้งไว้ ๒ วัน แล้วเอาข้าวสุกมา
คลุกผสม ทิ้งไว้อีก ๓ วันแล้วนำมาคลุกกับข้าวคั่วปนอีกทีหนึ่ง หมกในไฟต่อไปอีก
๓ - ๔ วันก็กินได้ ปลาจ่อมที่ขึ้นชื่อที่สุดมาจากอำเภอประโคนชัย ชาวบุรีรัมย์
ไม่นิยมอาหารรสเปรี้ยว หรือหวาน กินแต่รสเค็มและเค็มเท่านั้น จึงไม่มีขนมกิน
และไม่ใส่มะนาวหรือมะขาม ปลาจ่อมนี้ใช้จิ้มกับสะเคาเป็นอร่อยที่สุดเป็นของคู่กัน
มีปลาจ่อมก็ต้องมีสะเคา นอกจากนั้นก็มีผักคั่ว(คอกคั่ว) คอกเป็นสีชมพู ไม่มีหนาม
รสเปรี้ยวฉุนน้อย ผักกระดิ่ง ผักแว่น และเปราะหอม

ผมได้มีโอกาสไปเที่ยวชมปราสาทที่เขาพนมรุ้งและปราสาทเมืองค้ำ
ซึ่งใหญ่และสวยงามมาก มีอายุเก่าแก่ประมาณพันปี ขอมเป็นผู้สร้าง ที่จังหวัดบุรีรัมย์
นี้เดิมเป็นอาณาจักรของขอม หรือเขมรโบราณ จึงมีปราสาทและปรากฏอยู่เก่า ๆ
มากมาย แต่ละแห่งสวยงามทั้งนั้น สร้างด้วยหินหรือศิลาแลง จังหวัดบุรีรัมย์มีแม่น้ำ
ผ่านหลายสายเหมือนกัน แต่ก็ไม่ใหญ่นัก มีแม่น้ำมูลไหลผ่านอำเภอเมืองและอำเภอ
พุทไธสง แม่น้ำลำปลายมาศ ไหลผ่านอำเภอลำปลายมาศ อำเภอนางรอง และ
แม่น้ำชีไหลผ่านอำเภอเมืองและอำเภอประโคนชัย ที่นี้มีป่าไม้ดี ๆ มีค่ามาก ไม้ไผ่ไม่ค่อยมี
เดิมมีสัตว์ป่ามาก เช่น ช้าง กระทิง ละมั่ง วัวป่าวิ่งมาระหว่างเขตแดนไทยและกัมพูชา
ปัจจุบันสัตว์ป่าบางชนิดถูกล่าจนเกือบสูญพันธุ์ไปแล้ว

ใช้เวลาอ่าน.....นาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. จังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดชายแดนกับกับประเทศอะไร

ก. เวียดนาม	ข. ลาว
ค. กัมพูชา	ง. มาเลเซีย
จ. พม่า	

๒. กรรแสง แปลว่า

ก. หัวเราะ	ข. เสียใจ
ค. เศร้าโศก	ง. ร้องไห้
จ. บคบังแสง	

๓. เหตุใดชาวบุรีรัมย์จึงไม่มีชนมกิน

ก. ไม่นิยมอาหารรสเปรี้ยวหรือหวาน	ข. ไม่นิยมอาหารรสเผ็ดและเค็ม
ค. มีจำนวนประชากรเล็กน้อย	ง. ไม่มีตลาดจำหน่าย
จ. มีรายได้น้อย	

๔. ใครเป็นผู้สร้างปราสาทเขาพนมรุ้ง

ก. ญวน	ข. ชอม
ค. ไทย	ง. พม่า
จ. ลาว	

๕. อาหารที่ขึ้นชื่อของชาวจังหวัดบุรีรัมย์คืออะไร

ก. ปลาร้า	ข. ปลาเค็ม
ค. ปลาป่น	ง. ปลาส้ม
จ. ปลาจ่อม	

๒. จุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องนี่คืออะไร

ก. เล่าชีวิตของนิพนธ์

ข. แนะนำการห่าปลาจ่อม

ค. ชักชวนให้ไปเที่ยวบุรีรัมย์

ง. อธิบายชีวิตความเป็นอยู่ของ

จ. อธิบายลักษณะภูมิประเทศของจังหวัด

ชาวบุรีรัมย์

บุรีรัมย์

เฉลย ๑.ค ๒.ง ๓.ก ๔.ข ๕.จ ๖.ง

แบบฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๖

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ยังมีเศรษฐีคนหนึ่ง เป็นคนมีเงินแต่เพียงคนเดียวของหมู่บ้านกะละ
มีลูกชายโหน พ่อแม่รักมาก ตามใจลูกให้ใช้จ่ายเงินทองอย่างฟุ่มเฟือย ในที่สุดก็
ถูกเพื่อนชักชวนให้เข้าบ่อนการพนัน ชอบเที่ยวกลางคืน การงานไม่ทำเพราะถือว่า
พ่อแม่หาเงินไว้ให้ใช้แล้วมากมาย จึงเกียจคร้านและใจจิตดูค้าย ไม่เคยช่วย
ในบ้านเลย บางครั้งเศรษฐีก็เป็นหัวหน้าคุมกระบวนเกวียนไปเองเอา
พระเลียง หลวงกาฬวักจะสั่งสอนอย่างไร ลูกเศรษฐีก็ไม่เคยเชื่อ เป็น
แม่แต่อาศัยข่าววัดเด็กคนนี้ก็ไม่เคยทำบุญสุนทาน ดำรงชีวิตมาอย่างนั้นจนอายุมาก
ทุกทีๆ ก็ไม่สามารถจะสร้างหลักฐานได้ ในที่สุดพ่อแม่ก็ชราลงและตาย เขาก็
เงินทองได้หมดไปอย่างรวดเร็ว ต้องเก็บทรัพย์สินสมบัติและมรดกตกทอดขาย ไม่ช้า
นานก็หมดตัว

เมื่อไม่รู้จักทำมาหากิน จึงต้องทำตัวเป็นนักเลงหัวไม้ หนักเข้าถึงปล้นสะดม
ชาวบ้านจนกระทั่งคนในหมู่บ้านทั้งเกลียดทั้งกลัว ไม่มีใครกล้าเข้าไปและคบค้าสมาคม
ด้วย ในหมู่บ้านกะละลานั้นเอง ยังมีครอบครัวที่ยากจนอีกครอบครัวหนึ่งฐานะ
ยากจนมาก เพราะผู้เป็นพ่อถูกงูกัดตายหรือแต่แม่กับลูกชายเพียงคนเดียวเช่นกัน
ครอบครัวนี้แม้ยากจนก็ทำแต่กรรมดีตลอดมา ใครจะทำบุญสุนทาน แม้ตนไม่มีเงินทอง
ก็จะใช้แรงงานช่วย ประเพณีก็มีประโยชน์อยู่อย่างนั้นตลอดมา จนผู้เป็นแม่แก่และ
ตายจากไป ทั้งลูกชายเอาไว้อย่างหลังแต่เพียงคนเดียว อายุใกล้เคียงกับลูกเศรษฐี
คนที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นเพื่อนบ้านรุ่นเดียวกัน

ครั้นเขาอายุครบวช เขาได้ลาบวชอุทิศส่วนกุศลให้พ่อแม่ เมื่อสึกแล้ว เขาก็ชวนลูกเศรษฐีให้มาช่วยกันทำมาหากินเพื่อสร้างฐานะ ขณะนั้นลูกเศรษฐีได้กลายเป็นคนร่อนเร่พเนจรไม่มีคนเมตตา ต้องออกมือกินมือเพราะไม่เคยฝึกตัวเองให้ทำอะไรเป็นเลย ในที่สุดวันหนึ่งหนุ่มผู้ประกอบแค้นกรรมก็ต้องออกจากร้าน เพื่อไปหาของป่ามายังชีพทั้งตนเองและเพื่อนผู้ไม่ยอมช่วยทำอะไรเลย เมื่อเขากลับมาปรากฏว่าเขาเป็นไข้ป่า ไข้หนักมากไม่สามารถลุกได้ หางานก็ไม่ไหว ในที่สุดเขาก็ตาย ฝ่ายลูกเศรษฐีตกยาก เมื่อเขาที่พึ่งแล้วยังทำมาหากินไม่เป็นก็ต้องลำบากยากแค้นอีกครั้งหนึ่ง ฉะนั้นหลังจากเพื่อนที่เคยช่วยเหลือเขาตายแล้ว เขาก็เริ่มสั่นเสียดสยหาย ในที่สุดก็ยอมใจคบหากับพวกปล้น เข้าปล้นสะดมชาวบ้าน จนกระทั่งถูกชาวบ้านฆ่าตาย ขณะเข้าปล้น

ชายทั้งสองคนนี้เมื่อตายไปแล้ว คนที่ประกอบแค้นกรรมก็ได้ไปเกิดเป็นเทวดา ฝ่ายลูกเศรษฐีตกยากที่ประกอบแค้นกรรมชั่วก็ไปเกิดเป็นหนอนอยู่ในอาจรม

เพื่อนผู้เป็นเทวดานั้นมีความสุขสบายเป็นอันมาก มีนางฟ้านางสวรรค์มากอยปรนนิบัติ ยามปรารภจะฟังดนตรีก็มีผู้มาขับลิลิตเป่าขลุ่ยกล่อม เวลาจะกินจะนอนก็อยากได้อะไรก็สามารถเนรมิตเอาได้ เหมือนกับชาวฟ้าคนอื่น ๆ อยู่มาวันหนึ่งเขารู้สึกคิดถึงเพื่อนที่เขาเคยอุปการะช่วยเหลือมาตอนที่ยังอยู่ในโลกมนุษย์ เขาจึงเสด็จทิพย์ลงมายังโลก เห็นเพื่อนไปเกิดเป็นหนอนในอาจรม คิดสงสารอยากจะช่วยเหลือเพื่อนอีกสักครั้งหนึ่ง เพราะไหน ๆ ก็เคยช่วยกันมาก่อน อยากจะชวนเพื่อนขึ้นไปอยู่บนสวรรค์ด้วยกัน ด้วยความสามารถของการเป็นเทวดา คิดแล้วเขาก็นิมิตตัวเขาลงมายังโลกมนุษย์ พบเพื่อนกำลังไต่อยู่ในอาจรม เขาก็พูดกับเพื่อนว่า "ที่นี่ดูไม่น่าอยู่เลยนะ เกล็ด แสนจะสกปรกแล้วยังเหม็นคาว เป็นหนอนอย่างนี้คงจะลำบากแย่ ไปอยู่เมืองสวรรค์กันไหม หรือเจ้าต้องการอะไร ข้าจะนิมิตขึ้นมาให้ ที่บนโน้น

สะดวกสบายทุกอย่าง" เพื่อได้ยืนเพื่อนเหวคาชวนเช่นนั้น หนอนจึงตอบเหวคาไป
 ทันทีว่า "ขอบใจละ ข้าอยู่ของข้าอย่างนี้ก็สบายดีแล้ว เวลาจะกินก็สะดวก เวลา
 จะนอนก็สบาย ไม่ต้องไปหากินหานอน อยู่ที่นี่ไม่เห็นจะเดือดร้อน ถึงเวลากินก็ได้
 กินไม่ต้องยุ่งยากไปเนรมิตอะไรให้เสียเวลา มีคนเดินมาปล่อยให้เราไ้กิน เทวคาสิ
 ยังต้องทำงานเนรมิต ยากไ้อะไรก็ต้องเสียเวลาเนรมิต" แล้วหนอนก็หัวทำพึงพอใจ
 ในฐานะของตัวเองอย่างยิ่งยวด ก่อนที่จะลัดตอไปว่า "อยู่ที่นี่ไ้ไปไ้มาคุยกับเพื่อน
 ถึงเวลากินก็ไ้กิน อยากจะนอนเมื่อไรก็นอน เพื่อนฝูงก็มากเต็มไปหมดไม่เหงาเลย
 ไม่ต้องมีใครเสียเวลาช่วยใคร อยู่อย่างนี้แถมดี ๆ เติบ มีความสุขกันแค่นี้
 เพื่อน ๆ ที่อยู่กันเป็นหมื่นเป็นแสน นี่ยังไม่เคยเห็นใครบ่นอะไรเลย รับรองไ้เลย
 ว่าพวกเรานั้นเป็นสุขกว่าเหวคาพวกแกเสียอีก"

ว่าแล้วหนอนก็คลานยั้วเยี้ยไปตามอาจน ไ้โยดักกับคำชวนของเหวคา
 ้วยความพอใจในสภาพของตนอย่างยิ่ง.

ไ้เวลาอ่าน.....นาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. เกรงใจเอาใจใส่เลี้ยงดูของคนอย่างไร
 - ก. ให้ลูกขยันและรู้จักช่วยตัวเอง
 - ข. ให้ช่วยงานในบ้านและเป็นหัวหน้า
 - ค. เอาใจใส่และตามใจลูกในทางที่ถูก
 - ง. คุมกระบวนเกวียน
 - จ. ตามใจลูกและให้ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย
 - ฉ. ส่งเสริมให้ลูกเป็นคนใจบุญสุนทาน โดยให้อาศัยอยู่กับพระ
๒. ลูกชายของครอบครัวน่าจนประพฤติตนอย่างไร
 - ก. ประพฤติดีมีประโยชน์ ทำแต่กรรมดี
 - ข. พาพวกเข้าปล้นสะดมชาวบ้าน
 - ค. เป็นคนร่อนเร่พเนจร
 - ง. เสียดชีวิตเพื่อช่วยเหลือเพื่อน
 - จ. คบหาสมาคมกับเพื่อนมาก เพราะมีแต่คนรักใคร่
๓. เพื่อนผู้ที่เกิดเป็นหนอนในอาภรณ์แสดงความรู้สึกเช่นไรต่อเพื่อนผู้เป็นเทวดา
 - ก. มีความรู้สึกต้องทนทุกข์ทรมาน
 - ข. หิวโหยเนื่องจากไม่มีอาหารกิน
 - ค. พอใจในสภาพของตัวเองอย่างยิ่ง
 - ง. อึดอัดเนื่องจากอยู่ในที่สกปรกและ
 - จ. อบอุ่นเนื่องจากมีเพื่อนมากมาย
 - ฉ. เหม็นมาก
๔. ความหมายในข้อใดที่ไม่ใกล้เคียงกับคำว่า ยามใจ
 - ก. ใจกล้า
 - ข. ใจดี
 - ค. อึกเหิม
 - ง. ก้าวร้าว
 - จ. บ้าบิ่น
๕. ข้อใดตรงกับลักษณะนิสัยของเพื่อนผู้เป็นหนอนมากที่สุด
 - ก. รักความสบาย
 - ข. เกียจคร้าน
 - ค. ชอบมีเพื่อนมาก ๆ
 - ง. ชอบกินตลอดเวลา
 - จ. ชอบความสนุกสนาน

๒. เรื่องนี้ให้ข้อคิดอะไรแก่ผู้อ่าน

ก. การทำความดียอมได้รับผลดีตอบแทน	ข. ต้องช่วยเหลือคนลำบากจึงจะได้
ค. มีสมบัติมากมายแต่ไม่รู้จักใช้ก็ไร้ค่า	ขึ้นสวรรค์
จ. การรู้จักตอบแทนบุญคุณผู้มีพระคุณ	ง. อยู่บนสวรรค์ดีกว่าอยู่ในอาคม

เฉลย ๑.ง ๒.ก ๓.ก ๔.จ ๕.ข ๖.ก

แบบฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๗

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้โดยจับเวลาในการอ่าน แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ปกติหลวงตาเป็นพระที่ร่าเริง หัวเราะเก่งและง่าย พลอยทำให้ศิษย์ทุกคนและบุญหลงเป็นคนอย่างนั้นไปด้วย ท่านเมตตาของท่านว่า "เมื่อเราสนุก คนทั้งโลกก็ร่วมสนุกกับเรา ถ้าเราทุกข์ก็ทุกข์คนเดียว" เพราะใคร ๆ เขาไม่ยอมร่วมทุกข์ด้วย แต่จะสนุกหรือเศร้า มันสำคัญอยู่ที่เราจะทำใจอย่างไร สร้างนิสัยอย่างไร ยิ่งยากยิ่งจนต้องพยายามหัวเราะเป็นวิธีเดียวที่จะไถ่ความสุขโดยไม่เสียสตางค์ หลวงตาทำได้จริง ๆ ท่านไม่ยอมหงอยเหงามา พยายามสร้างอารมณ์ขันเสมอ ถึงประจำของท่าน นอกจากไปเทศน์ตามที่มีคนนิมนต์แล้วก็ชอบเขียนหนังสือทั้งร้อยแก้วร้อยกรอง หนังสือของหลวงตา เต็มไปด้วยแง่คิดและคติที่ชวนขัน ร้อยกรองบางเรื่องบางตอนที่เป็นกลอน เป็นแหล่ เทศน์ ท่านเคยนำออกซ้อมเป็นแหล่บ้าง ชับเสภาเครื่องเล่นมหาพม้าง มีตอนหนึ่งเป็นกลอนนิราศ ท่านเขียนไว้เมื่อคราวท่านขึ้นเครื่องบินไปเทศน์ปักธงไว้ นามารวดเป็นเสภา ใจความตอนหนึ่งมีว่า "โอ้เงินเอ๋ยเงินตราช่างน่าคิด เจ้ามีฤทธิ์หนักหนาน่าสรรเสริญ เป็นชาวกินแท้ ๆ แก้วาเงิน ช่วยให้เหินเหาะไถ่คล้ายเหว่า อันเราเล่าหรือก็เกาะมาเหาะเหินเป็นเศรษฐีมีเงินค้ำยหรือหวาดลองถามคนจนจิกอนิจจา คิกขี้เฒ่าว่าเป็นสงฆ์ ก็โล่งใจ ถึงทรัพย์สินเงินทองจะเต็มแสนแต่มีธรรมมีศีลก็บินได้ ถ้าธรรมสิ้นศีลอันทรัพย์ภายใน ใครเล่าจะให้ค่าสงฆ์นั้น ฯ"

ใช้เวลาในการอ่าน นาที

๑. ข้อใดตรงกับคุณลักษณะของหลวงตา
- ก. เครื่องเคราเป็นระเบียบ
ข. เบิกเผย เข้ากับคนง่าย
ค. สนุกสนานไม่ว่าวัน ๆ
ด. ไม่ชอบคบค้าสมาคมกับใคร
จ. ชอบระบายความทุกข์เป็นลายลักษณ์อักษร
๒. กติของหลวงตามีอยู่ว่า.....
- ก. ถ้าเราสนุก คนทั้งโลกก็มีความสุขกับเรา
ข. คนทั้งโลกต้องร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเรา
ค. ให้เอาใจเขามาใส่ใจเรา
ง. ถ้าเราทุกข์ ก็ทุกข์คนเดียว
จ. ถูกทั้งข้อ ก และข้อ ง
๓. เหตุใดหลวงตาจึงมีความคิดว่ายากยิ่งจนกระทั่งพยายามหัวเราะ
- ก. เพราะหัวเราะแล้วทำให้ไม่เหนื่อย
ข. เป็นวิธีที่ได้อ่านพระบาลีพระปาณิก
ค. สังคมไม่ยอมรับคนที่มีความทุกข์
ง. เพื่อกลบเกลื่อนความทุกข์ภายใน
จ. การหัวเราะแสดงออกถึงความมีอัธยาศัยดี
๔. กิจใดเป็นกิจประจำของท่านนอกจากไปเทศน์ตามที่มีคนนิมนต์
- ก. เขียนหนังสือทั้งร้อยแก้วร้อยกรอง
ข. อบรมวิชาชีฟ้าให้ศิษย์วัด
ค. เรียกศิษย์มาทดสอบภูมิปัญญา
ง. ทำความสะอาดภริเวณวัด
จ. ผูกขี้บเสก้า
๕. ในข้อความเสภาของหลวงตาท่านเปรียบตัวท่านว่าที่มันได้นี้ด้วยสาเหตุใด
- ก. มีเงินทองมากมายเงินเมื่อไรก็ได้
ข. ประชาชนช่วยกันเรียไรให้ท่าน
ค. อำนาจเงินทำให้หลวงตามันได้
ง. อยู่ในศีลในธรรมมันได้ด้วยแรงศรัทธา
จ. ท่านเลื่อมใสในศรัทธาธรรมผู้มีเงิน

๖. คราวที่ท่านไปเทศน์กับได้ ท่านเขียนข้อความที่นำมาตรวจเป็นเสภาเป็น
คำประพันธ์ชนิดใด

ก. ร้อยแก้ว

ข. บทแหล่

ค. กลอนนิราศ

กลอนภาษาบาลี

จ. จดหมายเหตุนรายวัน

เฉลย ๑.ข ๒.จ ๓.ข ๔.ก ๕.จ ๖.ค

แบบฝึกอ่าน เพื่อความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๔

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

บริเวณชายป่าใกล้ ๆ ทะเลสาบมีหมาจิ้งจอกตัวหนึ่งไ้เที่ยว
เร่ร่อนหาอาหารกินวันนี้มันรู้สึกหิวมาก ถึงแม้เมื่อวานจวบจนกระทั่งบัดนี้
ท้องของมันยังไม่มีย่อยเลย เสียงท้องร้องเตือนมันอยู่บ่อย ๆ มันรีบ
ลุกขึ้นจากที่นอน ซึ่งมันได้ยึดไว้ตั้งแต่เย็นวาน ขณะที่วิ่งเหยาะย่าง สองตาแวววาว
เจ้าเล่ห์ของมันมองหาสิ่งทีมันจะกินเข้าไปพอประหังความหิวได้บ้าง

หมาจิ้งจอกตัวนี้ กำลังวิ่งมาทางที่อยู่ของแม่หงส์สายลมพัดกลับ
ทิศทางนำกลิ่นกายแม่หงส์ปลิวล่องไปตามลม หมาจิ้งจอกชะงักฝีเท้ายืนนิ่ง
อยู่สักครู่บนหน้าออกไปจนสุดคอ นิสัยที่มันของกลิ่น เมื่อทิศทางแล้วมันก็โจนชนพอง
"ข้าคงจะได้อาหารใส่ท้องตอนนี้นี้แหละ" มันบอกตัวเอง พลางวิ่งเหยาะ ๆ สุกจมูก
ดมกลิ่นไปตามพื้นดิน จมูกของมันจริง ๆ สักครู่หนึ่งมันก็มายืนจังก้าอยู่หน้านางหงส์
แม่ลูกอ่อน "แฮ ๆ ในที่สุดข้าก็ตามกลิ่นเจ้ามาถูกจริง ๆ แม่หงส์เอ๋ย
ไ้บึกของเจ้ายังมีลูกเล็ก ๆ อีก โอ้ย..เนื้อเจ้ากับลูก ๆ คงจะหวานคิทีเดียว....."
หมาจิ้งจอกพูด และแยกเขี้ยวแหลม.....น้ำลายยืดเพราะหิวจก "ข้าขอร้องเอะ
อย่ามารบกวนข้ากับลูก ๆ เลย" แม่หงส์ระงับความคึกคักพุกกับหมาจิ้งจอกทีๆ
"ความตายข้าไม่กลัวหรอก แต่ข้าสงสารชีวิตลูกเล็ก ๆ ซึ่งเขาเกิดมายังไม่พบ
สิ่งใดเลย ลูก ๆ ของข้าเขายังบริสุทธิ์วัยของเขายังไม่ควรตาย" แม่หงส์พูดวิงวอน
ขอความเห็นใจ.....

คำหวานหวานล่อมนุ่มมีนิสัยพาลไหนเลยจะรู้เรื่อง แม่น้ำสงสาร
จะบินหนีไ้หรือลูกน้อยก็หนีอยู่ในปีก คัดสินใจส่งเสียงให้สัญญาณ

อันตรายกับลูก ๆ ให้หาที่ซ่อนตัว แม่หงส์ตัดสินใจจะสู้เพื่อชีวิตลูกและตัวเอง
 จึงจอกกระหายหิวพุ่งหมายขย้ำกัดคอแม่หงส์ให้ได้ จังหวะนั้นแม่หงส์ตั้งท่าคอยอยู่แล้ว
 ปีกซ้ายขวาของแม่หงส์ผาดกระหน่ำตรงแสกหน้าจิ้งจอกอย่างจัง มันสะบัดหน้าไปมา
 มองเห็นดาวยับ ๆ เป็นลิม ๆ ดวง....."ป้าค....โฮ โห โห โห หนูนี่....." มัน
 บอกตัวเองก่อนจะจูโจมแผนที่สองจิ้งจอกกระหายหิว ใจแค้นสอง หมายถึงประจิก
 ตัว ใช้คมเขี้ยวฝังตรงลำคอ หรือไม้ก็โดนปีก กัดได้ดังนั้นแล้ว มันทะยานเข้าไป
 จิกจนถึงตัวแม่หงส์

คมเขี้ยวของมันทาล้ำคออันระหง.....แถมมันกัดได้โดนปีก มันออก
 แรงบังคับไปให้ความเจ็บปวดบั่นทอนกำลังของแม่หงส์ แม่หงส์คืนสู่คนแรง ปีกที่อิสระ
 ผาดฉวัด ๆ ลงลำตัวของจิ้งจอก จงอยปากแข็งปาดทะลุข้อปลั่งไม่เลือกที่
 การต่อสู้เป็นไปอย่างดุเดือดจิ้งจอกไม่ยอมปล่อยเขี้ยวของมันผลัดกันรุม
 ยัดกันรับ.....เค็มพันของผู้นั้นคือชีวิต ความเจ็บปวดและเหนื่อยอ่อนเกิดทั้งสอง
 ฝ่าย.....ครึ่งหนึ่งแม่หงส์ได้โอกาสใช้จงอยปากจิกตรงเบ้าตาของจิ้งจอกได้ผล
 จิ้งจอกตัวกระหายปล่อยเขี้ยวจากเนื้อตรงโคนปีกมันถอยออกไปห่าง ๆ
 แม่หงส์ตามประจิก นางต้องการให้จิ้งจอกร้ายตัวนี้รู้ฤทธิ์และเข็ดหลาบ จะได้หนีจาก
 บริเวณที่อยู่ของนาง เพื่อความปลอดภัยของลูก ๆ

จิ้งจอกชยาคมีมือแม่หงส์ มันไม่กล้าฉีดยาม แต่มันจะตัดสินใจใช้แผน
 ประจิกตัวอีกครั้งหนึ่ง.....ก่อนที่จะปล่อยให้ความล้มเหลวผ่านไป
 เมื่อคิดเช่นนั้นมันพุ่งตัวเข้าใส่รวดเร็วปานพายุมันพยายามจะฝังรอยเขี้ยวผ่าน
 ขนหนุ่มทะลุเนื้อแม่หงส์ได้มากที่สุดแม่หงส์เซื่องช้าลงไปมาก บาดแผล
 ตามลำตัวหลายแห่งทำให้แม่หงส์รู้สึกเจ็บปวด.....คว้งตากลมโปนของหมาจิ้งจอก

ลอยเด่นอยู่ตรงหน้า แม่หงส์รู้สึกตัวเอง แม่หงส์จำได้เคยฝากความเจ็บปวดให้กับ
 ภูตอสู.....

วินาทีสุดท้ายแล้ว ถ้าพลาดหมายถึงชีวิตของนางและลูกออกกลิ่น
 ความเจ็บปวด จงอยปากพุ่งลงไปเข้าตาอย่างจัง หม่าจิ้งจอกกระหายหิว
 ร้องขึ้นสุดเสียงโลกมืดลงไปทันที มันวิ่งส่งเสียงด้วยความเจ็บปวดไป
 ตลอดทาง นาคีความระทึก....ผ่านไปแล้ว ลูกของแม่หงส์ยังเหลือครบทั้ง ๔ ตัว
 แม่หงส์รู้สึกเจ็บปวดไปทั่วร่างพอหงส์กลับจากหาเหยื่อ รู้สึกเสียใจและสงสาร
 แม่หงส์เป็นล้นพ้น.....พอหงส์น่าจะมีโอกาสได้ต่อสู้เพื่อช่วยเธอบ้าง.....

วัน....ผ่านไป พืชแผดทำให้แม่หงส์ป่วยลงอย่างแรงกินอาหาร
 ไม่ได้ร่างกายผอมลงและผอมลงและต่อมาแม่หงส์ก็จากไป....พอหงส์เสียใจ
 เฝ้ารออ้อมร่างแม่หงส์ เอียงคอเมียงมองด้วยความดวงตาเศร้าซึมพอหงส์ได้ยิน
 ลูกทั้งแปดเติบโต....ชีวิตแม่หงส์จากไปความรักของแม่เสียสละได้เพื่อลูก..
 แม้ชีวิตตัวเองจะตายก็ไม่เคยเสียกายขอเพียงอย่างเดียว....ขอให้ลูกมีความสุข
 และอยู่รอด....

ใช้เวลาอ่าน.....นาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ตามสัญชาตญาณ หมาจึงจอก เป็นสัตว์ที่มีความสามารถก้านใจเป็นพิเศษ
 - ก. มีความอดทนและพยายาม
 - ข. ไขว่คว้าทุกสิ่งทุกอย่าง
 - ค. สายตาสีแวววาว
 - ง. มีเล่ห์กล
 - จ. วิ่งเร็ว
๒. แม่หงส์รักสุนัขเพราะเหตุใด
 - ก. มั่นใจในชัยชนะที่ตามมา
 - ข. พอลงสัยงไปกัจ้บมา
 - ค. ต้องการปกป้องลูก
 - ง. รักตัวกลัวตาย
 - จ. บินหนีไม่ทัน
๓. สิ่งที่ได้ เป็นเกมพันสำหรับผู้นั้นคือข้อใด
 - ก. ชีวิต
 - ข. ความยิ่งใหญ่
 - ค. ความบอบช้ำน้อยที่สุด
 - ง. อาหารเพื่อประทังความหิว
 - จ. ข้อพิสูจน์ถึงความสามารถที่เหนือกว่า
๔. อันตรายเกิดแก่แม่หงส์และลูก ๆ ครั้งนี้เป็นความผิดของใคร
 - ก. ก. หมาจึงจอก
 - ข. แม่หงส์
 - ค. พอลหงส์
 - ง. ลูกหงส์
 - จ. สรุบไม่ได้
๕. ข้อใดบ่งชี้ถึงความรักของแม่หงส์ที่มีต่อลูกได้ถูกต้อง
 - ก. ยอมเจ็บทนและอดอาหาร เพื่อความอยู่รอดของลูก ๆ
 - ข. ยอมเจ็บทนและอดอาหารเพื่อความอยู่รอดของลูก ๆ
 - ค. แม้ชีวิตจะสั้น ก็ขอให้ได้มองเห็นลูกเป็นครั้งสุดท้าย
 - ง. ความรักของแม่ที่มีต่อลูกเทียบได้กับความเจ็บปวด
 - จ. ความรักของพ่อแม่ ยอมเสียสละชีวิตเพื่อลูกได้

๒. "โลกนี้ตกลงไปในทันทีทันใด มันวิ่งลงเสียงร้องด้วยความเจ็บปวดไปตลอดทาง
ข้อความดังกล่าวบอกให้รู้ว่า
- ก. หม่าจิ้งจอกได้รับบาดเจ็บที่ตาจนแทบไม่เห็นอะไรและหมดหนทางต่อสู้
- ข. เวลาตกเย็นแล้ว หม่าจิ้งจอกต้องวิ่งหนีด้วยความเจ็บปวด
- ค. หม่าจิ้งจอกไม่เห็นหนทางที่จะเอาชนะแม่หงส์ได้จึงวิ่งหนีไป
- ง. หม่าจิ้งจอกได้รับบาดเจ็บอย่างสาหัส
- จ. หม่าจิ้งจอกกลัวแม่หงส์ จึงวิ่งหนี

เฉลย ๑.ข ๒.ค ๓.ก ๔.ก ๕.จ ๖.ก

แบบฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๕

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

"โอ้ย.....ตายแน่ ๆ คราวนี้คงตายแน่ ๆ"

นี่ผมไม่ได้ร้องเพลงให้ฟังนะอะ พูดยจริง ๆ ตอนนี้ฤทธิ์ยากำลังประดังประหารผมให้ตายทีละน้อย ๆ ทรมาณเหลือเกิน แรกก่อนจะสิ้นใจ ผมก็อยากจะเล่าความเป็นมาของผมให้ใคร ๆ ได้รับฟังไว้บ้าง จะได้รู้จักผมดีขึ้น มีเสียงแรงที่เราเกิดมาเป็นเพื่อนร่วมโลก ผมเคยขายยาแก้ปวดแล้วรายหนึ่ง ก่อนตายก็มีอาหารท้องเดินไม่หยุด แล้วผมก็ได้โอกาสที่ทำให้ผมออกมาสู่โลกภายนอกอีกครั้งพร้อมกับซองเห็บของยายแก่คนนั้น ต่อมาเจ้าแมลงวันหัวแดงก็บินเข้ามาชื่นชมของเห็บนี้ ผมเฉยใจดี แอบเกาะขาที่มีขนรุงรังของมันไปด้วย เจ้าหัวแดงพาผมบินท่องเหี่ยวไปไกลทีเดียว แล้วมันก็พาผมมาหยุดพักเหนือที่กองขยะแห่งหนึ่ง ผมซึ่งเกือบจะเผลอไปกับมันอีก เลยบอกเจ้าหัวแดง แวะพักที่กองขยะนี้เอง

ผมยึดทำเลเหมาะจะอยู่บนก้อนมะพร้าวแก้วสีชมพูสดใสรุกอยู่ใต้ขยะ ที่กองขยะนี้คือที่สนุกสนานดี มีพวกเด็ก ๆ แวะเวียนคุยเล่นขอหาข้าวของทิ้งแล้ว และแล้วเด็กผู้หญิงผอม ๆ หน้าตามอมแมมคนหนึ่งก็เลื้อยมาเห็นเข้า และคว้ามะพร้าวแก้วใส่กระเป๋ากางเกงขาด ๆ ไป เด็กหญิงคนนั้นพาผมมาที่บ้านโคโรโกโส แล้วเดินเลี้ยวไปหลังบ้านเหี้ยวซ้ายแลขวาให้แน่ใจว่าไม่มีใครตามมา แล้วก็คว้ามะพร้าวแก้วออกจากกระเป๋

"นั่งดูมันกลับมาแล้วไปมุกหัวอยู่ที่ไหน ทำไมไม่มาช่วยกันทำงาน" แม่ส่งเสียงแหวมมาจากหน้าบ้าน "อยู่จะแม่" เด็กหญิงรีบตอบ ซุกมะพร้าวแก้วไว้ข้าง

โอง ออกไปหาแม่ ขณะที่ผมกำลังนึกอยู่ว่า ชะตากรรมของตัวเองจะเป็นอย่างไรต่อไป ก็พอดีได้พบกับเกสอเก่าโดยไม่คาดหวัง "เฮ้....เจอกันอีกแล้ว" ผมรีบตะโกนทักเจ้าหัวแดง..."อ้าว ทำไมมาหลบมุมอยู่ตรงนี้ละ" เจ้าหัวแดงถามและบินมาเกาะใกล้ ๆ "เด็กพานานะ แล้วแกจะจะไปไหน" "ก็เที่ยวไปตามเรื่องเมื่อเจอของกินอร่อย ๆ เอ...ไปด้วยกันมั้ยละ รับรองจะพาเที่ยวให้รอบเมืองเลย" เจ้าหัวแดงใจดีชักชวน เจ้าหัวแดงชวนอย่างเต็มอกเต็มใจอย่างนั้น ใครกล้าปฏิเสธให้มันเสียหน้าใจได้ ผมจึงเกาะขาเจ้าหัวแดงไป มันพาผมไปเที่ยวตลาดปิกนิจจนกระทั่งมาพบบ่อใบใหญ่ใส่น้ำหวานสีแสดวางล่อตาอยู่ อารมณ์จิตใจที่จะได้กินของโปรดทำให้เจ้าหัวแดงลนลาน เกาะขอบหม้อไม่ถนัด และพัวดตกลงไปลอยควอยอยู่ในทะเล (น้ำหวาน) แดง น้ำหวานเหนียว ๆ ทำให้หัวแดงตะเกียกตะกายอยู่อย่างลำบาก ไม่ช้าก็หมดแรง พอดีหญิงคนหนึ่งเดินผ่านมาพบเข้า จึงช่วยเจ้าหัวแดงออกจากหม้อน้ำหวานไป แต่ผมหลุดจากขาเจ้าหัวแดงหลงอยู่ในหม้อน้ำหวานนั่นเอง

เมื่อออกจากหม้อน้ำหวาน ผมถูกกักบริเวณอยู่ในตู้ใส่ ๆ แล้วก็หนาวขึ้นทุกที ๆ จนกระทั่งเป็นน้ำแข็งแฉะผมมันหัวแข็งอะ ความเย็นแฉะทำอะไรผมไม่ได้หรอก ศัตรูที่น่ากลัวของผมก็คือความร้อนนี่ละ ถ้าผมพลาดทำเสียทีตกลงไปในน้ำเดือดคงก็แน่นอนนั่นคือจุดจบของผม ต่อมาเขาก็นำผมมาใส่ไว้ในตู้กระจกเย็น ๆ รวมกับน้ำหวานสีเขียว ส้ม เหลือง ม่วง และ คำ เด็กหลายคนวิ่งกรูกันเข้ามา "โอเลี้ยงดูนี่" เด็กคนหนึ่งบอกชายคนที่ยืนเฝ้าตู้เย็นหยิบน้ำหวานสีคำส่งให้ "ของเราเดาน้ำแดง" อีกคนว่า แล้วผมก็ตกอยู่ในมือของเด็กชายคนนี้ เขาดูคนน้ำหวานอย่างกระหาย และกลืนผมเข้าไปในท้อง ผมชอบออกความจริงว่า ในท้องคนนะ ผมเคยอยู่มาแล้ว ตอนสบายจะตาย แต่ผมก็ยังนึกขยาดเหมือนกัน เพราะผมไม่รู้ว่าจะต้องเผชิญกับเจ้าพวกวัคชีนหน่วย ก.ข.ค. หรือเปล่า เอ...นี่ผมก็ลงมาถึงกระเพาะอาหารได้

โดยสวัสดิภาพ ยังไม่เจอะหน้าเจ้าวัชชีนเลยซักตัวเดียว มันคงไม่ได้มาเล่นผ่านอยู่
แถวนี้ ก็นับว่าเป็นโชคดีของละชี

ในกระเพาะอาหารผมได้กินอาหารมากหน้าหลายตา ไม่นานอาหาร
ต่าง ๆ ก็ถูกน้ำย่อยจัดการไปหมด สำหรับตัวผมกับเพื่อน ๆ ยังอยู่นะละ แต่ไม่ได้
อยู่ในกระเพาะอีกต่อไปแล้ว ย้ายนิवासลงมาที่ลำไส้เล็ก ที่นั่นอยู่อู่วิ่ง ๆ พวก
เราจึงยึดมันงัดลำไส้เป็นที่มั่น รอให้พักเอาแรงเสียหน่อยละละ แล้วผมกับเพื่อนก็จะ
ร่วมมือกันกระจายกำลังออกไปปฏิบัติการตามแผนที่เคยพิชิตยายแถมมาแล้ว ในไม่ช้า
เด็กก็เกิดอาการท้องเดินและอาเจียน จึงถูกนำส่งโรงพยาบาล ที่โรงพยาบาลนี้แหละ
ผมกับเพื่อนก็พบจุดจบ หมอส่งยาเข้ามาปราบผม เด็กชายอาการดีขึ้นจนฟื้นอันตรายนแล้ว
แต่ผมกับพวกพ้องกำลังจะตาย กรมหลวงตามสนองผมเพราะผมเคยขายยายแถมมาก่อน

โอ๊ย.....ผมจะขาดใจอยู่แล้ว ชาติหน้าค่อยพบกันนะละ ถ้าอยากพบผม
ละก็กินอาหารที่มีแมลงวันตอมชิละ มีโอกาสพบผมแน่ลาก่อนละ...ลาก่อน....

ใช้เวลาในการอ่านนาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษร หน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ผมมีความสามารถทำให้ยายแก่เป็นอย่างไร

ก. ห้องเกินไม่หยุด	ข. ปวดศีรษะมาก
ค. เจ็บคอออกตามผิวหนัง	ง. เลือดไหลไม่หยุด
จ. ปวดท้องและกลัวความมืด	

๒. "ผม" ในเรื่องนี่คือใคร

ก. แม่ลงวันหัวแดง	ข. เจ้าไข่มมาเลเรีย
ค. มะพร้าวแก้วสี่มุม	ง. หนอนตัวเล็ก ๆ ที่อาศัยอยู่ใน
จ. สิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ ที่เป็นต้นเหตุแห่ง	ทางเดินอาหาร
- โรคระบาดฤดูร้อน

๓. ที่ "ผม" ตัดสินใจไปกับเจ้าหัวแดงเพราะเหตุใด

ก. เด็กหญิงผม ๆ ได้แย่งมะพร้าวแก้ว	ข. ต้องการหลบหนีหน่วย ก.ข.ค.
ค. กินหมด	ง. กลัวเพื่อนเสียหน้าใจ
จ. ระบายอยากกินน้ำหวาน	
- จ. อยากไปเที่ยว

๔. ข้อความที่ว่า "ผมหัวแข็ง" ในที่นี้หมายความว่าอย่างไร

ก. หัวของผมแข็งมาก	ข. นิยมเสียเปรียบใคร
ค. คิดอะไรไม่ค่อยง่าย ๆ	ง. มีความพยายามสูง
จ. ไม่เกรงกลัวใคร ๆ	

๕. หากไม่ยอมพบผม จะต้องทำอย่างไร

ก. เจ็บก้นแต่น้ำฝน	ข. นึกว่าขึ้นป้องกัน
ค. รับประทานอาหารที่สุกแล้ว	ง. ไม่ดื่มน้ำหวาน
จ. ข้อ ข และ ข้อ ค ถูก	

๒. ผู้เขียนต้องการจอนสิ่งใดให้กับผู้อ่าน
- ก. ไม่เก็บอาหารจากกองขยะ
 - ข. ระบักระวังในเรื่องอาหารการกิน
 - ค. เลือกซื้ออาหารจากร้านที่สะอาด
 - ง. ต้องฉีดวัคซีน ก ข ค. ป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ
 - จ. ถ้าท้องเสียต้องรีบส่งคนป่วยไปโรงพยาบาลทันที

เฉลย ๑.ก ๒.ข ๓.ง ๔.ก ๕.จ ๖.ข

แบบฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๑๐

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

น้อยเป็นเด็กชายชาวเกาะ วันหนึ่ง ๆ เขามีความสุขกับการเล่นแะร้องรำทำเพลงทั้งวันและวันหนึ่งมีเรือแล่นเข้ามาจากสุดขอบฟ้า นำคนผิวขาวมายังเกาะ น้อยไม่เคยเห็นคนผิวขาวมาก่อนเลย ครั้งแรกที่เขายกคนผิวขาว เขาก็จ้องตัวสั้น และรีบวิ่งเข้าไปซ่อนอยู่ในกระท่อมไม้กล้อออกมานอกกระท่อมถึงสองวัน วันต่อมา น้อยออกมาเก็บมะม่วง เขาพบเด็กหญิงผิวขาวคนหนึ่ง น้อยเกิดความไม่เคยเห็นใครสวยเท่าเธอมาก่อนเลย เขาตกตะลึงปล่อยกระจากมะม่วงหล่นลงไปโดยไม่รู้สึกตัว เด็กหญิงสวยหันมามองและแลบลิ้นหลอกน้อย น้อยคิดว่าเธอคงจะหักทลายแบบชาวผิวขาว จึงแลบลิ้นใส่เธอบ้าง ลิ้นของน้อยยาวกว่าลิ้นของเด็กหญิงผิวขาวเสียอีก เด็กหญิงหัวเราะชอบใจ น้อยจึงหัวเราะบ้าง เผยให้เห็นฟันขาวเป็นเงางามกว่าฟันของเด็กหญิงคนสวย แล้วทั้งสองคนก็กลายเป็นเพื่อนกัน เด็กหญิงสอนสิ่ง ๆ บางอย่างให้น้อย เช่น ให้อาหารเม็ดเล็ก ๆ สีเหลืองเร็น้ำมูก แทนที่จะใช้นิ้วป้าย และเขาก็สอนเด็กหญิงให้เป็นคันไม้ สอนให้ใช้ทางมะพร้าวสานรั้ว ในที่สุดเด็กทั้งสองก็ติดตามกันเหมือนเงา

วันหนึ่งเรือก็พาคนผิวขาวออกทะเลไป พาเด็กหญิงผิวขาวไปด้วย น้อยยืนอยู่บนฝั่งเฝ้ามองเรือแล่นห่างออกไปทุกที ๆ จนหายไปสุดขอบฟ้า เรือดำนั้นไม่ได้พาเด็กหญิงผิวขาวออกไปอย่างเดียว หากเอาความสุขของน้อยไปด้วย น้อยเศร้าสร้อยราวกับโลกขาดแสงตะวัน ความเศร้าเรียกร้องให้น้อยออกไปที่ฝั่งทะเลทุกวัน เขาได้แต่เฝ้าแลมองที่จุดที่เรือหายลับตาไปเมื่อวันก่อน จนในที่สุดก็ได้แค่ปลอบใจตัวเอง

ว่าสักวันหนึ่งเรือก็จะกลับมาอีก น้อยคิดว่าแค่นี้อยู่บนฝั่งนับไม่พอที่จะมองเห็นเรือ
จึงเป็นคันมะพร้าวขึ้นไปอีก แต่ยังไม่เห็นอะไร วันรุ่งขึ้นเขาจึงปีนต้นไม้ที่สูงกว่านั้นอีก
และวันต่อ ๆ มา ก็ปีนต้นไม้ที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ วัน ๆ เขาได้แต่มองหาต้นมะพร้าวที่สูงขึ้น ๆ
เพื่อที่จะมองไปไกล ๆ จนวันที่สิบก็เหลือมะพร้าวอยู่เพียงต้นเดียวที่น้อยยังไม่ไต่เป็น
ซึ่งเป็นต้นไม้ที่สูงที่สุดในเกาะและยังไม่มีใครปีนถึงยอดเลย เพราะมันสูงมาก มีคนห้าม
ไม่ให้ ยืนยันบอกว่าอันตราย ซึ่งยังไม่มีคนคำนวณไต่ไปถึงยอดเลย น้อยครุ่นคิด นัยน์ตา
มีแววกังวล แต่แล้วเขาก็คลายขมออกมาได้ เมื่อไม่มีต้นมะพร้าวที่สูงกว่านี้ ก็
หมายความว่าต้นไม้ยอดสูงพอที่จะมองเห็นเรือได้นะสิ น้อยเริ่มปีนต้นมะพร้าวขึ้นไป
อย่างช้า ๆ และระมัดระวัง แล้วเขาก็รู้สึกว่าเขาขึ้นมาอยู่ใกล้สวรรค์มากกว่าพื้นดิน
ร่างสีหมึกของเขาแลดูเหลือเพียงจุดดำ ๆ เท่านั้น เขาหยุดเป็นระยะ ๆ เพื่อพักหายใจ
และกองขมออกมา เมื่อมองขึ้นไปแล้วยังเหลือระยะทางอีกไกลกว่าจะถึงยอด แต่แล้ว
ในที่สุดยอดมะพร้าวก็น้อยก็อยู่เหนือศีรษะเขาเองอีกแค่เอื้อมเท่านั้น

น้อยอยู่สูงกว่าต้นไม้ใด ๆ บนเกาะ เขาใช้มือข้างหนึ่งยึดลำต้นมะพร้าวไว้
แล้วใช้มืออีกข้างหนึ่งป้องตา หอดสายตามองออกไปไกลยังที่ทะเลจรดขอบฟ้า น้อย
ใจเต้นแรงจนรู้สึกว่ามันจะพร้าวพลอยสั่นไปด้วย หันไปนั้นก็มีส่วนที่มีกำลังแรงพัฒนา
จากทะเล ต้นมะพร้าวเริ่มโอนเอน น้อยกอดลำมะพร้าวไว้แน่น ลมกรรโชกมาอีก
ต้นมะพร้าว ถูกกระแทกสะบัดไปมา น้อยพยายามเหนี่ยวไว้เพิ่มกำลัง ถีบพลันก็ได้
ยินเสียงการามเปรี้ยง เด็กมีวามมือหลุดจากลำต้น เขาพยายามไขว่คว้าหาที่เกาะ
แต่แล้วร่างสีหมึกของเขาก็ลอยละลืออยู่กลางอากาศตกลงมายังโคนต้นมะพร้าว เมื่อ
มีคนไปพบ น้อยไม่หายใจเสียแล้ว.

ใช้เวลาในการอ่าน นาที

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. น้อยกับเด็กหญิงผิวขาวเริ่มรู้จักกันได้อย่างไร
 - ก. น้อยแอบเดินลักขโมยเด็กหญิง
 - ข. เด็กหญิงแอบลักขโมยน้อย
 - ค. น้อยสอนให้เด็กหญิงปีนต้นไม้
 - ง. เด็กหญิงสอนน้อยให้ใช้ผ้าเช็ด
 - จ. น้อยทำกระจากมะม่วงหล่นแล้วเด็กหญิง สี่เหลี่ยม
ช่วยน้อยเก็บ
๒. ข้อความในเครื่องหมายคำพูดต่อไปนี้ หมายความว่าอย่างไร "เรื่องนั้นไม่ได้พาเด็กหญิงผิวขาวออกไปอย่างเดียว หากเอาความสุขของน้อยไปด้วย"
 - ก. เด็กหญิงผิวขาวจากไปอย่างมีความสุข
 - ข. น้อยความสุขไปกับเด็กหญิงผิวขาว
 - ค. น้อยเหลือแต่ความโศกเศร้าเมื่อเด็กหญิงจากไป
 - ง. ความสุขของน้อยคือได้เล่นกับเด็กหญิงผิวขาว
 - จ. เด็กหญิงผิวขาวหมดความสุขเมื่อน้อยจากไป
๓. ขณะที่น้อยหยุดปีนต้นไม้เพราะเป็นระยะ ๆ เพื่อพักหายใจ ทำไมจึงต้องยืน
 - ก. เพื่อระยะทางอีกไกลกว่าจะถึงยอด
 - ข. เขาปีนไปถึงยอดแล้ว
 - ค. เขาสามารถมองเห็นเรือของเด็กหญิงผิวขาว
 - ง. เขารู้สึกพอใจที่สามารถปีนต้นไม้เพราะที่สูงที่สุดบนเกาะได้
 - จ. เขารู้สึกว่าขึ้นมาอยู่ใกล้สวรรค์

๔. น้อยตายด้วยเหตุใด

- ก. ลมและเสียงฟ้าคำรามทำให้น้อยตกบันได
- ข. น้อยกระโดดลงมาด้วยความดีใจที่เห็นเรือ
- ค. จงใจทำร้ายตัวเองเนื่องจากไม่สมหวัง
- ง. ฟ้าผ่าลงที่ตัวน้อยพอดี
- จ. ถูกควายทำร้าย

๕. น้อยเป็นคนที่รักและอุปนิสัยอย่างไร

- ก. ชอบเล่นดนตรีไวโอลิน
- ข. ชอบร้องรำทำเพลง
- ค. ชอบปั่นจักรยาน
- ง. ชอบเล่นกับนกต่างผิว
- จ. รักสวยรักงาม

๖. สาเหตุสำคัญที่ทำให้น้อยต้องตายคือข้อใด

- ก. ความประมาทของตนเอง
- ข. ความซุกซนของตนเอง
- ค. ความรักที่มีต่อเพื่อน
- ง. ความหลงผิด
- จ. ความเขลา

ภาคผนวก ง

แบบฝึกอ่านความเรียง

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

แรงบันดาลใจคือแรงกระตุ้น ให้ปรารถนากระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้สำเร็จ ถึงแม้จะไม่มีข้อกำหนดไว้ว่า กิจกรรมที่ตัวนั้นจะต้องเป็นงานประเภทใด แต่ควรจะเป็นงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ในทางดีงาม เช่นแรงบันดาลใจให้ทำงานฝีมือ เพื่อเป็นของขวัญแก่คุณพ่อคุณแม่ในโอกาสพิเศษ หรือแรงบันดาลใจให้พร้อมใจกันอาสาสมัครปลูกต้นไม้ และบำรุงรักษาสวนที่สวยงดงาม เป็นต้น

แรงบันดาลใจจะเกิดขึ้นได้เสมอในทุกโอกาส เช่นเดียวกับพืชพันธุ์ทั้งหลาย คือย่อมจะเกิดขึ้นและงอกงามในนาที่สมบูรณ์พร้อมใจง่ายกว่าที่แห้งแล้ง ผู้หมั่นหาหนังสือดี ๆ หลายประเภทมาอ่านชมรูปภาพ แล้วจะจกกันอภิปรายเรื่องราวที่อ่านพบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เกิดขึ้นเปรียบเทียบประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ย่อมจะเกิดแรงบันดาลใจได้เสมอ ๆ เช่นเกี่ยวกับผู้พยายามศึกษาเรื่องราวแวดล้อมทางธรรมชาติวิทยา ทางภูมิศาสตร์ ทางศิลปวัฒนธรรม จะเป็นโดยวิธีอ่าน ค้นคว้า หรือหัดกันศึกษา หรือด้วยทุกวิธีการก็ได้ นอกจากนี้ แรงบันดาลใจจะเกิดขึ้นได้บ่อย ๆ ในคนที่รักคนอื่นมากกว่าตนเอง เพราะเป็นผู้ปรารถนากระทำการเพื่อผู้อื่นอยู่ตลอดเวลาแล้ว

มีนิทานเรื่องหนึ่งเล่าว่า ที่ริมสระน้ำในโอเอซิสกลางทะเลทรายแห่งหนึ่ง มีต้นอินทผลัมขึ้นอยู่ ต้นหนึ่งงอกงามอุดมทั้งใบและผลก็มีสหวานอร่อย อีกต้นหนึ่งหุบใบใบงามแต่ไม่มีผลเลย เมื่ออินทผลัมสุก ผู้คนที่สัญจรผ่านไปมาที่ขึ้นคันเก็บลูกไปหมดสิ้น ทั้งก้านสาขาถูกเหยียบหัก ลูกที่อยู่สูง ๆ ก็ถูกไม้ค้ำหล่นลงมา ต้นไม้ที่เก้งก้าง ร่วงโรยบอบช้ำไปหมด ส่วนอีกต้นหนึ่งคงสภาพความเขียวและมองดูเพื่อนด้วยความสมเพช แล้วพูดว่า "คุณใหม่ละกับที่อุดมสำลี้ยงต้นโง่งงงาม ให้ผลไม้ที่

หวานหอมมากมายแก้วก็เหี่ยยบ ถูกจีจนบอบช้ำเช่นนี้" คันไม้ที่ไผ่ลกล่าวตอบว่า
 "ฉันอึ้งใจที่ได้ไผ่ล ให้ความสุขแก่ผู้ที่ต้องเดินทางผ่านทะเลทรายที่ร้อนแห้งแล้งมาไกล
 เกือบเห็นหรือเปล่าว่า เขาดีใจเพียงใจ ที่ได้เห็นคนโง่เงาและได้กินผลไม้หอมหวาน
 ความชื่นชมที่เขาแสดงให้ฉันเห็นนี้เป็นแรงบันดาลใจให้ฉันตั้งใจให้ใบงาไผ่ลจก
 ทุก ๆ ปี จะให้ปีนคั่นอยู่สวย ๆ ไร้วา ไร่ประโยชน์ หนักแน่นคั่นเปล่า ๆ

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ข้อใดในความหมายของแรงบันดาลใจได้ถูกคิดที่สุด
 - ก. ความทะเยอทะยานของตนเอง
 - ข. เป็นแรงกระตุ้นให้อยากทำ
 - ค. ความไม่พอใจอยากได้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 - ง. เป็นการแสดงออกซึ่งความสามารถ
 - จ. ความอดทนที่จะทำงานให้สำเร็จ
 - ของณ
๒. ข้อใดเป็นการกระทำที่เกิดจากแรงบันดาลใจ
 - ก. ถกเถียงกันว่าใครควรจะมีอำนาจ
 - ข. ชอบพูดอวดตัวว่ามีความสามารถ
 - ค. ความร่วมมือกันพัฒนาหมู่บ้านของตน
 - ง. ขยันหาเวลาว่างเพาะปลูกต้นไม้
 - จ. อ่านหนังสือก่อนนอนทุกวัน
๓. คนเราจะเกิดแรงบันดาลใจได้มากที่สุดในโอกาสใด
 - ก. กันคว้าหาความรู้เป็นนิจ
 - ข. ขยันขันแข็งในการทำงาน
 - ค. ส่งเสริมการทำงานของผู้อื่น
 - ง. พยายามคบกับเพื่อนฝูงบ้างบางเวลา
 - จ. กันคว้าและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
๔. แรงบันดาลใจจะเกิดขึ้นได้บ่อยครั้งกับคนประเภทใด
 - ก. คนที่เห็นความสำคัญของตนเองเป็นใหญ่
 - ข. คนที่ยกย่องคนอื่นอยู่ตลอดเวลา
 - ค. คนที่รักตนเองมากกว่าคนอื่น
 - ง. คนที่รักคนอื่นมากกว่าตนเอง
๕. การกระทำต่อไปนี้ข้อใดไม่ได้เกิดจากแรงบันดาลใจ
 - ก. อาสาสมัครปลูกต้นไม้
 - ข. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
 - ค. การหมั่นศึกษาหาความรู้
 - ง. การทำกิจวัตรประจำวัน
 - จ. การช่วยกันทำงานเพื่อส่วนรวม

๖. กันอินทผาลัมในนิทานนั้นเกิดแรงบันดาลใจให้มีผลตก เนื่องจากสาเหตุใด
- ก. ความชื่นชมของผู้ที่ผ่านมา
 - ข. ต้องการขอความสมบูรณ์ของตน
 - ค. ความอิจฉาที่สามารถมีผลตก
 - ง. รับประทานก่อนที่ตนจะกาย
 - จ. อยากเอาพระอินทผาลัมอีกต้นหนึ่ง

เฉลย

๑.ข

๒.ก

๓.จ

๔.ง

๕.ง

๖.ก

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๒

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

นักเรียนบางคนอาจไม่คุ้นกับศัพท์ทางวิชาการคำหนึ่ง ที่เรียกกันว่า นิเวศวิทยา หมายถึงวิชาที่ว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม (ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับ ความเป็นอยู่ของมนุษย์) นักเรียนบางคนคงพอจะรู้ว่าความรู้ความเข้าใจของ คนไทยทั่วไปเกี่ยวกับ นิเวศวิทยานั้น ก่อนข้างคำ จะเห็นได้ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมในประเทศไทยเรา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสกปรกของ ถนนหนทาง แม่น้ำลำคลอง ปัญหาเกี่ยวกับความขาดแคลนสวนสาธารณะ หรือปัญหา เกี่ยวกับโรคระบาดในพืชและสัตว์

นักเรียนอาจได้ข่าวเกี่ยวกับปลาจำนวนมากในแม่น้ำลำคลอง ที่เสียชีวิต เนื่องจากน้ำเน่า เหตุที่น้ำเน่าเกิดจากการที่โรงงานอุตสาหกรรมตามริมฝั่งระบายน้ำเสีย ลงแม่น้ำ การทิ้งน้ำเสียลงแม่น้ำเช่นนี้เป็นผลเสียร้ายแรงต่อสภาพแวดล้อมและ ความ ความเป็นอยู่ของมนุษย์ ในเมื่อประชาชนต้องใช้น้ำจากแม่น้ำ และต้องอาศัย ปลาจากแม่น้ำ เป็นอาหาร เพื่อใช้น้ำไม่ได้ ปลาที่ขาดแคลน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็ แร้นแค้นเดือดเคือง

การโค่นต้นไม้ทำลายป่าก็เป็นความเสียหายทางสภาพแวดล้อม เพราะป่า เป็นที่เกิดของต้นไม้ค่าสาร เมื่อป่าไม้มีน้อยลง ต้นสารก็น้อยลงด้วย ทำให้เกิด ความแห้งแล้ง เป็นผลเสียต่อการเกษตรและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไปซึ่ง จำเป็นต้องใช้น้ำ

การสร้างเขื่อนโดยกั้นขวางช่องเขาเพื่อกักน้ำไว้เป็นพลังงานไฟฟ้าก็เช่นกัน แม้จะได้พลังงานไฟฟ้าจากเขื่อนแต่ถ้าได้ไม่คุ้มกับการสูญเสียป่าไม้จำนวนมากไป ก็ถือว่า

จะเป็นการดี ภัยทางธรรมชาตินั้นถึงจะร้ายแรงบ้างในบางครั้ง แต่ก็ไม่ใช่ร้ายแรง
เท่ากับภัยที่มนุษย์เราก่อขึ้นจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

นักเรียบเรียงได้ข่าวจากหน้าหนังสือพิมพ์บ้าง เกี่ยวกับโรคระบาดที่เกิดขึ้น
กับปลาในแถบจังหวัดภาคกลางนับเป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนถึงการขาดความเข้าใจ
และขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังผลเสียหายที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม

เชื่อกันว่าโรคระบาดที่เกิดขึ้นกับปลาเกิดจากการใช้สารเคมีปราบวัชพืช
สารเคมีที่เรียกกันว่า พาราควอต และคลอทริน เป็นสารเคมีปราบวัชพืชสองชนิด
ที่ใช้กันมากในประเทศไทย โดยเฉพาะพาราควอตใช้มากในการปราบผักตบชวา
ในปี ๒๕๒๔ ประเทศไทยส่งพาราควอตเข้าในประเทศถึงกว่าสี่ล้านกิโลกรัม ทั้ง ๆ
ที่สารเคมีปราบวัชพืชพาราควอตนี้ ในหลายประเทศแม้แต่ประเทศผู้ผลิตเองที่สั่งห้าม
ใช้ในประเทศไทยเด็ดขาด เนื่องจากเป็นอันตรายมากเกินไปที่จะควบคุมการใช้

สารเคมีปราบวัชพืชพาราควอตเริ่มเป็นที่รู้จักกันเมื่ออเมริกานำไปใช้ใน
สงครามเวียดนาม โดยฉีดพาราควอตไปตามป่าเขาที่เป็นแหล่งซ่อนตัวและตั้งสมรภูมิจึง
ของฝ่ายเวียตกง ให้น้ำมันพิษและใบไม้แห้งร่วง ทำให้ทหารอเมริกันสามารถมองเห็น
เข้าถ้ำได้ชัดเจนขึ้น

นักวิชาการกล่าวว่าสารเคมีกำจัดวัชพืชนี้นี้เป็นสาเหตุทำให้สภาพแวดล้อมขาด
ความสมดุล ทำให้แมลงที่เรียกว่า แอโรโมนัส ขยายตัวแพร่พันธุ์อย่าง
รวดเร็ว เชื่อกันว่า โรคระบาดของปลาเกิดจากที่แมลงที่เรียกว่าแอโรโมนัสอยู่ในน้ำ
มากเกินไป แมลงที่เรียกว่าประเภทนี้ เข้าสู่ตัวปลานานเข้าเส้นเลือดแล้วแพร่ไปตาม
ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ทำให้เส้นเลือดโป่งแฉ่วแตกออก ทำให้เกิดแผลเน่าจนปลา
ตายในที่สุด แมลงที่เรียกว่านี้เป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยง และอาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์

ได้เช่นกัน โดยเฉพาะถ้าคนหรือสัตว์เจียงนั้น ๆ มีภูมิคุ้มกันโรคต่ำ

ประเทศไทยเราใช้สารเคมีกันโดยไม่มีการควบคุม และต่างก็ไม่ตระหนักถึงอันตรายที่เกิดขึ้นภายหลัง เพื่อกระตุ้นรายขึ้นจึงเกิดขึ้นอย่างรุนแรง ทำความเสียหายให้ยิ่งใหญ่หลวง ทั้งเช่นที่เกิดกับปลาน้ำจืดในภาคกลางนี้ สิ่งใดที่มีประโยชน์ก็อาจมีโทษได้ นักเรียนควรระวังไว้เช่นนี้เสมอและควรถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับนิเวศวิทยา รักษาสภาพแวดล้อมทั่วไปให้อยู่ในสภาพที่ดีเพื่อว่าเมื่อนักเรียนโตขึ้น โรคระบาดที่เกิดกับปลาเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นอีก

١١

๑. ปลาในแม่น้ำแม่กลองต้องสูญเสียชีวิตลงเป็นจำนวนมากนั้นสาเหตุใหญ่เนื่องมาจากสิ่งใด
- ก. การทิ้งขยะลงในแม่น้ำเป็นจำนวนมาก ข. การระบายน้ำเสียของโรงงาน
- ค. การไถระเบิดไถน้ำเพื่อจับปลา อุตสาหกรรม
- จ. การเกิดโรคระบาดในน้ำ ง. มีวัชพืชในน้ำมากเกินไป
๒. ข้อใดเป็นผลเสียของการสร้างเขื่อนกักน้ำไว้เพื่อพลังงานไฟฟ้า
- ก. ทำการเกษตรไม่ได้ ข. เกิดความแห้งแล้ง
- ค. การสูญเสียป่าไม้ ง. แม่น้ำตื้นเขิน
- จ. ปลาเสียชีวิต
๓. อะไรที่เป็นตัวทำลายธรรมชาติให้สูญเสียไ้มากที่สุด
- ก. ความแห้งแล้ง ข. ภัยจากธรรมชาติ
- ค. โรคระบาด ง. สัตว์
- จ. มนุษย์
๔. ไทยนำสารเคมีพาราควอมาโซ้สำหรับทำอะไร
- ก. ปรามเหี้ยตง ข. รักษาโรคระบาดในปลา
- ค. ขจัดน้ำเน่า ง. กำจัดวัช
- จ. ปรามแมลง
๕. ข้อใดไม่ใช่ผลเสียของการใช้สารเคมีพาราควอ
- ก. ปลาเป็นโรค ข. น้ำเน่า
- ค. อากาศเป็นพิษ ง. ต้นไม้ตาย
- จ. แมลงต่าง ๆ ตาย

๖. จากเรื่องที่อ่านนั้นนักเรียนได้ความรู้ในเรื่องใด

ก. โทกระบาด

ข. การปราบวัชพืช

ค. นิเวศน์วิทยา

ง. การขจัดน้ำเน่า

จ. การสร้างเขื่อน

เฉลย ๑.ข ๒.ก ๓.จ ๔.ง ๕.ข ๖.ก

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๓

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

กาลครั้งหนึ่งในสมัยราชวงศ์ซ่ง มีชายคนหนึ่งร่ำรวยมาก นามว่า อู๋เหยา เขามีบุตรชาย ๒ คนด้วยกัน คือ อู๋หลง และ อู๋ชู่ ถึงแม้ว่าอู๋เหยาจะร่ำรวยมาก แต่เขาก็ต้องการให้ลูกชายของเขารู้จักการทำงานหนัก เพื่อนำเกียรติยศมาสู่ครอบครัว และวงศ์สกุล ที่ใหญ่โตอยู่ใกล้ ๆ กับครอบครัวของอู๋ เป็นบ้านของชายผู้มั่งคั่งนามว่า ซางบู๊ตี่ เขานับถือความมั่งมีเงินทองของอู๋เหยา และหวังจะยกวิชา ให้แรงงานกับบุตรชายคนโตของอู๋เหยา ในวันเกิดของอู๋เหยา ซางจึงถือโอกาสนำข้าวของมาแสดงความปรารถนาให้ และพร้อมกันนั้นก็ไ้มาเจรจาเกี่ยวกับการแต่งงานลูกสาวของตน กับบุตรชายของอู๋เหยา อู๋เหยาเห็นดีด้วยกับข้อเสนอที่น่าพอใจนั้น และตกลงใจ

แต่แล้วด้วยชะตากรรม หลังจากตกลงการแต่งงานได้ไม่นาน ความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงก็เกิดขึ้นแก่ครอบครัวอู๋ ไฟไหม้ทำลายทรัพย์สินของอู๋จนหมดสิ้น เศรษฐีจึงมีความโศกเศร้าอย่างมาก ที่ต้องกลายเป็นคนยากไร้ในช่วงเวลาข้ามคืน เท่านั้น เขาไม่มีทางเลือกอย่างอื่น จึงหันไปหาเพื่อนบ้านซึ่งเป็นครอบครัวที่เกี่ยวของกันในอนาคต เพื่อขอยืมเงิน แต่แล้วเขาก็ได้พบว่า ไม่เพียงแต่ซางจะไม่ให้ยืมเงินเท่านั้น ซางยังได้หัวเราะเยาะเข่อีกด้วย อู๋เหยารู้สึกเสียใจและผิดหวังมาก เขาคงบอกให้ลูกชายทั้งสองออกจากบ้านตระกูลซางไปพร้อมกับเขาโดยเร็ว "สวรรค์ยังไม่ปิดหนทางสำหรับเราหรอก มันจะต้องมีทางรอดอยู่ได้" เขาพูด

บิดากับบุตรชายออกจากบ้านซางไป เมื่อไปถึงแม่น้ำเป็นเวลาค่ำพอดี ขณะนั้นน้ำไหลเชี่ยวมาก และแล้วทั้งสามก็เห็นศีรษะคนโผล่ขึ้นมาและจมลงในน้ำ

ดูเหยาเริ่มบอกให้บุตรชายคนนั้นไปยังบ้านของเขา ชายคนนั้นอ่อนเพลียมาก และ
พูดได้คำมากยิ่ง เขาค่อย ๆ เปิดเปลือกตาขึ้นช้า ๆ บอกรวมตัวด้วยความงุนงง
เขาเงาให้ดูเหยาฟังว่า "ข้าไม่ได้ต้องการฆ่าตัวตายหรอก ข้าถูกคนตายเรือฉก
ก่น้ำ ข้าชื่อ มาจี บิดาข้าเพิ่งเสียชีวิตไป มารดาข้าจึงบอกให้ข้าไปพบลุงมาหาน
เพื่อจะได้ทำงาน และโดยไม่คาดคิดเลย เมื่อมาหาน ตอนที่ข้านั่งเรือข้ามฟาก
คนพายเรือก็ฉกข้าและปล้นเอาเงินทองสมบัติของข้าไปหมด โชคดีที่ข้ายังปลอดภัย
เพราะท่านมาช่วยเหลือข้า ขอพระคุณท่านอีกครั้งหนึ่ง"

ดูเหยาชมเชยมาก และขอให้มาจีเป็นน้องชายร่วมสาบานของเขา
ดูเหยาได้ขายที่ดินในสุดท้ายที่มีอยู่ ได้เงินมาให้มาจีเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
และยังมอบลาที่หนีจากไฟไหม้เพียงตัวเดียวให้มาจี เพื่อให้เขาเข้าไปยังเมืองหลวง
ในภาคตะวันออก

มาจีซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของดูเหยามาก หลังจากหยุดพักฟื้นได้
๒ - ๓ วัน เขาก็สบายดี และพร้อมที่จะเดินทางไปสู่เมืองหลวงภาคตะวันออก
มาจีเดินทางไปถึงสำนักงานของราชเลขาธิการ เบา ที่ซึ่งลุงของเขาทำงานอยู่
โชคลี้ที่ใจพมุงจึงเป็นแม่ทัพคนหนึ่งในส่วนราชการเลขาธิการ เบา นี้ ไม่ว่าลุงของเขา
จะรับเข้าทำงานหรือไม่ แต่มาจีก็ได้รับตำแหน่งเล็ก ๆ ในกองทัพเท่านั้น ในเวลา
นั้นผู้ก่อการในภาคตะวันตกเริ่มโจมตีก่อกบฏจักรพรรดิจึงส่งแม่ทัพใหญ่หยาง น้ำกอง
ทัพไปในการต่อสู้กับข้าศึก โชคร้ายที่แม่ทัพหยางไม่อาจสู้กับข้าศึกได้ และประสบกับ
ความพ่ายแพ้ในการต่อสู้อย่างมาก ท่านจึงส่งสาส์นถึงเลขาธิการ เบา ซึ่งเป็นโอกาส
แก่มาจีที่จะแสดงความเก่งกล้าสามารถของเขา เขานำกองทหารไปยังเขตแดนเพื่อ
ต่อสู้อย่างดีที่สุด

มาลีไม่เพียงแต่ได้รับชัยชนะในการต่อสู้ชีวิตเท่านั้น เขายังสามารถจับหัวหน้าฝ่ายตรงกันข้ามได้ด้วยจักรพรรดิซึ่งทรงยินดีเป็นอย่างยิ่งในความพยายามของมาลี พระองค์จึงพระราชทานยศศักดิ์ให้เขาเป็น "เจ้าชายแห่งความมั่นคง"

ในเวลานั้น ลูเหยาได้สร้างบ้านใหม่ขึ้นจากการทำงานอย่างหนัก ด้วยความขยันขันแข็งและมัธยัสถ์ แค่อนิจจา เขาต้องพบความโชคร้ายอีกครั้งหนึ่ง ไฟไหม้บ้านใหม่ของเขาอีกครั้งหนึ่ง ช่วงนี้เป็นเวลาที่เขาประสบความยุ่งยากมากในชีวิต ลูเหยานึกถึงน้องชายร่วมสาบาน เขาจึงเริ่มเสาะหามาลี ด้วยความหวังว่าจะได้พบ ดังนั้นเขาจึงเดินทางไปยังเมืองหลวง แล้วตามหามาลีจนพบ

มาลียินดีอย่างจริงใจที่ได้พบพี่ชายร่วมสาบาน เขาจึงจัดงานเลี้ยงต้อนรับ แต่ปรากฏว่าในท่ามกลางงานเลี้ยง มาลีได้รับคำสั่งเร่งด่วนจากราชเลขาธิการเบาเพื่อปรึกษาหารือข้อราชการบางอย่างของประเทศชาติ เมื่อลูเหยาเห็นมาลีจากไป ท่ามกลางความเพิกเฉลกับเขาอยู่นั้น เขารู้สึกเสียใจมาก เขาคิดว่ามาลีไม่มีความจริงใจให้การต้อนรับเขาเลย มาลีขอร้องให้ลูเหยาพักอยู่ที่บ้านเขาสัก ๒ - ๓ วัน แล้วลูเหยาดังคั้นจะกลับโดยเร็ว

เมื่อลูเหยากลับบ้าน เขารู้สึกประหลาดใจมากที่พบว่าที่บ้านใหม่สวยงามสร้างไว้ให้แก่เขา เขาได้รับพระราชสาส์นแจ้งว่าโดยศเป็น เจ้าชายแห่งความภักดี ลูเหยาารู้ได้ทันทีว่าเป็นการกระทำของมาลี เขาจึงได้รู้ว่าเขาเข้าใจมาลีน้องชายร่วมสาบานของเขาผิดพลาดไป

ในขณะนั้น นางบูตีเพื่อนบ้านของลูเหยาได้ยินข่าวความโชคร้ายของลูเหยา และรู้ว่าลูเหยาได้รับพระราชทานยศศักดิ์สูงส่ง เขาก็ต้องการจะกลับมามีความสัมพันธ์กับลูเหยาใหม่ เขาส่งของกำนัลมามอบให้แก่ครอบครัวลูเหยา แต่ลูเหยาได้รับรู้บทเรียนที่ขมขื่นมาแล้ว เขาจึงไม่ปรารถนาจะสร้างความสัมพันธ์เป็นญาติมิตรกับนางอีกต่อไป

คำชี้แจง จากเรื่องที่ ๓ จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่เห็นว่าถูกต้องมากที่สุด

๑. สาเหตุใดที่ตระกูลของดูเหยาจึงยากจนลง

ก. ค้าขายหมดตัว	ข. ถูกโจรปล้น
ค. ไฟไหม้	ง. ถูกโกง
จ. เจนการพนัน	
๒. ขณะที่ดูเหยา และลูกชายเดินทางออกจากบ้านไปนั้นเขาได้พบกับสิ่งใด

ก. ลาตัวหนึ่ง	ข. โจรกำลังปล้นคน
ค. แม่น้ำไหลเชี่ยว	ง. น้องชายร่วมสาบาน
จ. คนกำลังจะจมน้ำตาย	
๓. มาลีได้ตอบแทนบุญคุณของดูเหยาด้วยวิธีการใด

ก. สร้างบ้านเรือนให้	ข. ยกที่ดินให้
ค. เลี้ยงฉลองอย่างใหญ่โต	ง. ให้ตำแหน่งหน้าที่
จ. ให้ยศฐานบรรดาศักดิ์	
๔. ซางมูตี้เป็นคนประเภทใด

ก. ปากว่าตาขยิบ	ข. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน
ค. คดในช่องอกในกระดูก	ง. ประจบสอพลอ
จ. ทรนั่ดีเหนียว	
๕. เหตุใดมาลีจึงได้รับพระราชทานยศศักดิ์เป็นเจ้าชายแห่งความอดทน

ก. ห่วงความดี	ข. รับราชการเก่ง
ค. รบชนะข้าศึก	ง. เป็นหลานเสนาบดี
จ. มีความสามารถ	

๖. เรื่องนี้ได้อธิบายอะไรกับผู้อ่าน

ก. โจรมากจากหาย

ค. จงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

จ. เพื่อนกันทางง่าย เพื่อนตายหายาก

๗. คำที่ได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

๘. การทำความดียอมไ้รับผลดี
ตอบแทน

เฉลย

๑. ก

๒. จ

๓. ก

๔. ข

๕. ก

๖. ง

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๔

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ตอนนี้เรามีชีวิตอยู่ในคริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ ซึ่งจะสิ้นสุดลงและเริ่มคริสต์ศตวรรษใหม่ในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ อีก ๑๗ ปีนับจากปีนี้ นับว่าไม่นานนัก นักเรียนจะเรียนหนังสือจบเริ่มทำงาน เริ่มเป็นผู้ใหญ่กันแล้ว นักเรียนอยากรู้ไหมว่าโลกในอนาคตจะเป็นอย่างไร มีผู้ไปถามความเห็นจาก ไอแซค อสิมอฟ นักเขียนนวนิยายวิทยาศาสตร์ผู้มีชื่อเสียง ได้รับคำตอบว่าคริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ จะเป็นยุคเริ่มแรกของสังคมที่ไร้ทรัพยากรจากอวกาศ เขาพยากรณ์ไว้ดังนี้

ตอนนี้เรามียานที่บินออกไปในอวกาศ และบินกลับมาเองได้แล้ว ต่อไปเราจะสามารถนำดาวเทียมขึ้นไปปล่อยในอวกาศโดยใช้ยานอวกาศชนิดนี้ และเราก็จะสามารถใช้ยานชนิดนี้นำชิ้นส่วนของสถานีอวกาศขึ้นไปเติมมนุษย์ อวกาศช่วยกันประกอบขึ้นเป็นสถานีอวกาศขนาดใหญ่ได้ มนุษย์ในคริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ จะใช้สถานีอวกาศที่สร้างขึ้นมานั้น เป็นศูนย์ควบคุมการก่อสร้างในอวกาศ สิ่งที่มนุษย์สร้างคือสถานีพลังงาน กว่าที่จะถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ โลกมนุษย์จะใช้พลังงานแสงอาทิตย์จากนอกโลกมาเป็นพลังงานบนโลก สถานีพลังงานจะรับแสงโดยตรงจากดวงอาทิตย์ โดยไม่ต้องรอให้แสงอาทิตย์ผ่านบรรยากาศของโลกมาก่อน

ด้วยวิธีนี้สถานีพลังงานจะรับแสงได้จำนวนมาก แปลงแสงอาทิตย์ให้กลายเป็นพลังงานไฟฟ้า แล้วส่งกลับมายังโลกในรูปของไมโครเวฟ สถานีบนพื้นโลกจะแปลงกลับเป็นไฟฟ้าสำหรับใช้ในโลภมนุษย์ พลังงานที่ได้รับจะเกิดจากพลังงานที่ได้จากน้ำมันหรือถ่านหินเพราะเป็นพลังงานที่ไม่มีวันหมด ทราบเท่าที่ยังมีดวงอาทิตย์

ส่องแสงสว่างอยู่

จากสถานีอวกาศ มนุษย์จะเดินทางไปยังดวงจันทร์ เพื่อขุดเอาแร่ธาตุจาก ดวงจันทร์มาใช้ ดวงจันทร์มีแร่ธาตุหลายอย่างที่มนุษย์ต้องการ เช่น เหล็ก อะลูมิเนียม และไททาเนียม แม้แต่ออกซิเจนซึ่งจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ก็สามารถสกัดออกมาได้จาก โมเลกุลในดินของดวงจันทร์ ถึงขั้นนั้นแล้ว มนุษย์ก็อาจจะเริ่มขุดเอาโรงงานที่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อโลกขึ้นไปไว้ในอวกาศ เพราะอวกาศกว้างใหญ่ไพศาล ถัดวันเดียวจาก โรงงานไม่มีมากพอจะสร้างมลภาวะให้กับอวกาศได้ มนุษย์อาจจะสร้างสถานีปลูกพืช ขึ้นในอวกาศได้ด้วย

ในปี ค.ศ. ๒๐๖๐ โลกเรากงจะยังไม่ก้าวไปไกลจนถึงขั้นที่ไอแซค อาซิมอฟ วาดภาพเอาไว้ แต่ความฝันของอาซิมอฟก็เป็นสิ่งที่จะเป็นไปได้ในวันหนึ่งข้างหน้า ถ้าหากว่ามนุษย์เราจะใช้สมองให้เป็นประโยชน์ในการสร้างความก้าวหน้าให้กับวิทยาการ ทางอวกาศ และไม่รบราฆ่าฟันทำลายกันเองด้วยสงครามนิวเคลียร์เสียก่อน

มนุษย์ยุคนี้ก็ได้ทำสิ่งที่คนรุ่นเก่าเพียงฝันเอาไว้ได้หลายอย่างแล้ว เช่น การเดินทางออกไปจนถึงดวงจันทร์ รวมทั้งส่งยานอวกาศออกไปสำรวจดาวพฤหัสบดีและ ดาวเสาร์ เมื่อมนุษย์ส่วนหนึ่งเดินทางไปถึงดวงจันทร์ เดินทางออกไปอยู่บนสถานีอวกาศ และเรียนรู้วิถีชีวิตอยู่ในอวกาศได้แล้ว มนุษย์ส่วนหนึ่งนั้นอาจจะพอใจที่จะมีชีวิตอยู่บน อวกาศก็ได้ พวกเขาอาจจะเริ่มเดินทางไกลออกไปในอวกาศ จนในที่สุดคนหนึ่งใน พวกเขามือหรือลูกหลานของเขาอาจจะเดินทางไกลออกไปจนถึงดาวฤกษ์ดวงอื่น ๆ ก็ได้ใครจะรู้

คำชี้แจง จากเรื่องที่ ๔ จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่เห็นว่าถูกที่สุด

๑. ข้อเขียนที่นักเรียนอ่านนี้เป็นเรื่องประเภทใด

ก. เพื่อฝัน	ข. เรื่องจริง
ค. คาดหวัง	ง. กำลังจะเกิดขึ้น
จ. เป็นไปไม่ได้	
๒. ผู้ที่พยากรณ์โลกในอนาคตเป็นใคร

ก. นักเขียน	ข. นักวิทยาศาสตร์
ค. นักพยากรณ์	ง. นักดาราศาสตร์
จ. นักประวัติศาสตร์	
๓. อะไรเป็นความก้าวหน้าที่จะเกิดขึ้นในศตวรรษที่ ๒๑

ก. สถานีอวกาศ	ข. สถานีพลังงาน
ค. ใยพลังงานแสงจากนอกโลก	ง. ส่งยานอวกาศไปดาวพุธ
จ. สงครามนิวเคลียร์	
๔. มนุษย์ได้ออกไปสำรวจดวงดาวใดมาแล้ว

ก. ดาวพุธ ดาวเสาร์	ข. ดาวศุกร์ ดาวเสาร์
ค. ดาวพฤหัสบดี ดาวเสาร์	ง. ดาวพุธ ดาวอังคาร
จ. ดาวพฤหัสบดี ดาวเสาร์	
๕. มนุษย์คิดที่จะนำเอาอะไรจากดวงจันทร์มาใช้

ก. แร่ธาตุ	ข. ออกซิเจน
ค. พืช	ง. น้ำมัน
จ. ถ่านหิน	

๒. ความหวังชั้นสูงสุดของมนุษย์ในอนาคตคืออะไร

- ก. สวรรค์จักรวาล " ข. นำพืชไปปลูกในอวกาศ
 ค. ออกไปสร้างอาณาจักรใหม่ในโลก ง. นำเอาแร่ธาตุต่าง ๆ จากดวงจันทร์
 จ. ออกไปสร้างโรงงานอุตสาหกรรม มาใช้
 ในอวกาศ

เฉลย ๑.ค ๒.ก ๓.ข ๔.ง ๕.ก ๖.ก

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๕

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามเรื่องท้ายเรื่อง

หัตถ์นี้เป็นเด็กชายชาวหัวเร็ก ชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในดินแดนไกลโพ้นซึ่ง
แห้งแล้ง และ กันการ ทางตอนใต้ของทะเลทรายมาฮารา ชาวหัวเร็กเป็นพวก
อพยพเร่ร่อนหัตถ์นี้จึงไม่มีบ้านเป็นหลักแหล่งแน่นอน เขาย้ายไปก็กรอมคร้ว กาง
กระโจมอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่มีทุ่งหญ้าเล็ก ๆ และแหล่งน้ำเพียงพอสำหรับสัตว์เลี้ยง
ที่เขานำไปด้วย

คำว่าหัวเร็กนั้นแปลว่า "บุรุษในผ้าคลุม" ลักษณะพิเศษกว่าใคร ๆ ของ
ชนเผ่านี้ก็คือ พวกผู้ชายจะคลุมหน้า แทนที่จะเป็นผู้หญิงเหมือนชนบางพวกซึ่งมีอยู่ใน
โลก ผู้ชายหัวเร็กจะคลุมหน้าอยู่ตลอดทั้งวันทั้งคืน ใช้แถบผ้าแคบ ๆ ผืนยาวพันรอบ
ศีรษะเรื่อยลงมาตามใบหน้าและลำคอปกปิดใบหน้าอย่างมิดชิด เปิดช่องแคบไว้สำหรับ
มองดูเท่านั้น อารจะมีคนสงสัยว่า "แล้วเวรากินอาหารละ เขาก็ต้องเปิดผ้าคลุม
ออกให้เราเห็นหน้าสิ" เปล่าเลย เขามีวิธีส่งอาหารและน้ำเข้าปากที่อยู่ภายใต้
ผ้าคลุมโดยไม่ต้องเปิดผ้าออก "แล้วเวลาอาบน้ำละ" ก็เปล่าอีกนั่นแหละ ชาวหัวเร็ก
แทบจะไม่อาบน้ำตลอดทั้งปี เพราะเขาคิดว่าถ้าอาบน้ำบ่อย ๆ จะทำให้สุขภาพไม่ดี
แต่เขาก็ใช้ทรายทำความสะอาดร่างกายแทน

ชาวหัวเร็กมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "อัศวินแห่งทะเลทราย" ที่ได้ชื่อ
นี้ก็เพราะผู้ชายชาวหัวเร็กมีร่างกายสูงสง่า และในขณะที่เขาเดินด้วยท่าทางองอาจ
อยู่ทางทะเลทรายนั้นมองดูคล้ายนักรบผู้กล้าหาญ ประกอบกับเสื้อผ้าร่มรุ่มที่สวมใส่
ทำให้ดูเหมือนกับเสื้อผ้าของอัศวินในสมัยก่อนด้วย นอกจากนั้นเขายังชอบถือหอกยาว ๆ
หรือแหลน ลาดสายหนังเหนียวมีดสั้นไว้ที่ข้อมือ สะพายดาบสองคมอยู่ข้างหลัง

อีกหลายอาทิตย์ บางครั้งเป็นเดือน ๆ กว่าชาวหัวเร็กจะเดินทางกลับมาถึงหมู่บ้าน และพวกเขาก็ได้รับการต้อนรับด้วยงานเลี้ยงมโหฬาร หัสมานีช่วยพวกผู้หญิงเตรียมอาหารที่กองไฟกลางแจ้ง แม้ขณะที่เขาทำงาน ตัวของเขาก็จับจ้องอยู่ที่หนึ่งสีแดงที่เพิงยกลงมาจากหลังอุรุ เขารู้ว่าภายในอุ้งนี้เสื่อผ้า อาหาร ลูกปัด และข้าวของอื่น ๆ เขาอยากให้พวกผู้ชายเสร็จจากการขนของจึงมาจากหลังอุรุเร็ว ๆ ปลดอานลงแล้วปล่อยอุรุให้ออกไปหาต้นไม้ใหญ่ๆกิน เขาเห็นรายคนหนึ่งซุกหยาเป็นหลุมลึกเพื่อจะหาน้ำให้อูรุที่กำลังกระหายจัด

ไม่ว่าพวกผู้ชายก็เขามาร่วมกับผู้หญิงและเด็ก ๆ แต่เขายังไม่อวดข้าวของที่แลกมาได้แน่นอนเขาจะต้องกินอาหารก่อน เขาใช้ทรายทำความสะอาดมือและเท้าในขณะที่ผู้หญิงและเด็ก ๆ กำลังกินเล่นกับงานเลี้ยงและการเต้นรำที่จะมีตลอดทั้งคืน

อาหารเสร็จแล้ว หัสมานีเห็นความพวกผู้ชายเข้ามาในกรงที่มีอาหารตั้งรออยู่ เนื้อแกะย่างสามโคและ "กูคู" ร้อน ๆ ถูทำจากข้าวสาลี เป็นอาหารที่นิยมรับประทานกันในแถบทะเลทรายซาฮารา ทุกคนนั่งบนเสื่อ รับประทานอาหารด้วยมือซ้าย เพราะถือว่าการเคี้ยวบรยาหากใช้มือขวารับประทานอาหาร หัสมานีก็นั่งจนพุงกาง หลังอาหารพวกผู้ชาย จะดื่มชาร้อน ๆ อันเป็นธรรมเนียมของผู้ที่อยู่แถบทะเลทรายซาฮารา

แล้วช่วงเวลาทีรอคอยก็มาถึง พวกผู้ชายก็จะเล่าเรื่องการเดินทางไปจากเปลี่ยนสิ่งของ และเปิดอุ้งหยิบข้าวของออกมาให้ทุกคนชม หลังจากนั้นก็เป็น การร่ำร้องรำทำเพลง หัสมานีสนุกสนานตลอดทั้งคืน จนกระทั่งรุ่งสางเขาจึงนอนหลับอยู่บนพื้นทรายด้วยความสุข พร้อมกับฝันว่าสักวันหนึ่งเขาจะได้เป็น "บุรุษในผ้าคลุม" เหมือนพ่อของเขา

คำชี้แจง จากเรื่องที่ ๕ จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. จุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องนี้คือข้อใด

ก. เถาวิวิธของหัตถ์ยานี้	ข. อธิบายความเป็นอยู่ของชาวหัวเร็ก
ค. บรรยายลักษณะของทะเลทราย	ง. อธิบายสภาพธรรมชาติของภูมิประเทศ
จ. บอกความสำคัญของการเดินทางเร่ร่อนกลางทะเลทราย	

๒. ความเป็นอยู่ของชาวหัวเร็กเป็นอย่างไร

ก. เร่ร่อน	ข. อยู่กับที่
ค. ย้ายตามฤดูกาล	ง. อยู่ตามแหล่งน้ำ
จ. อยู่รวมกันเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ	

๓. ชาวหัวเร็กทำความสะอาดร่างกายโดยวิธีใด

ก. อาบน้ำเค็มและกรัง	ข. อาบน้ำประกรัง
ค. ใช้ผ้าเช็ดตัวแทนการอาบน้ำ	ง. ใช้ทรายทำความสะอาด

๔. ข้อใดไม่ใช่สัตว์ที่ชาวหัวเร็กชอบเลี้ยง

ก. ม้า	ข. อูฐ
ค. วัว	ง. แกะ
จ. แพะ	

๕. สินค้าออกของชาวหัวเร็กคืออะไร

ก. เกลือ	ข. แกะ
ค. ขนสัตว์	ง. น้ำมัน
จ. เนื้อสัตว์	

เรื่องที่ ๒

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

นักเรียนบางคนอาจจะเคยไปเที่ยวถ้ำที่มีหินงอกหินย้อยมาแล้ว ในเมืองไทยเราก็มีถ้ำพวกนี้อยู่มากมาย เช่นถ้ำบารมีที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นถ้ำที่มีหินงอกหินย้อยสวยงามอย่างประหลาดมหัศจรรย์เสียจริง ๆ จนไปมาเชื่อว่าหินต่างๆจะเป็นเช่นนั้นได้เลย ในถ้ำพวกนี้จะมีกลิ่น การที่จะเดินเข้าไปดู จะต้องนำไฟฉายหรืออุปกรณ์ในการส่องสว่างอื่น ๆ ไปด้วย นักเรียนอาจจะสงสัยว่าหินงอกหินย้อยดังที่กล่าวมานี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

นักเรียนคงเคยเห็นน้ำฝนที่แทรกหายไปบนดิน จากนั้นน้ำนั้นไปไหนละก็อาจจะไปได้หลายทาง แต่ถ้าใดดินนั้นเป็นถ้ำ ก็ย่อมจะมีน้ำบางส่วนที่แทรกตามรอยแตกของหินหยดลงในถ้ำ น้ำพวกนี้แทรกผ่านดินผ่านหินมา เพราะฉะนั้นจึงมีแร่ธาตุบางชนิดติดมากด้วย เมื่อน้ำหยดลงกับพื้นและระเหยหายไป แร่ที่มีนั้นน้ำก็จะยังอยู่ด้วยวิธีการ เช่นนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่านับเป็นเวลาล้าน ๆ ปี แร่ที่มากับน้ำก็จะพอกพูนมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นหินงอก และความดันน้ำกระเด็นออก มันก็จะพาแร่ที่กระจายออกไปซึ่งทำให้เกิดเป็นรูปร่างลักษณะต่าง ๆ การเกิดหินย้อยก็เกิดทำนองเดียวกัน จุดที่น้ำหยดนั้นแร่ที่มากับน้ำจะจับตัวกันเป็นหลอดขึ้นมาก่อน เนื่องจากน้ำหยดแล้ว แร่ที่มากับน้ำบางส่วนยังคงค้างอยู่ มันจะเกาะกันเป็นวงเล็ก ๆ ก่อน แล้วค่อย ๆ พอกหนาต่อไปจนกลายเป็นแท่งหินยาว และถ้าหากหินงอกจากน้ำที่หยดสูงขึ้นกระทั่งมาก่อกับหินย้อย ก็จะกลายเป็นเสารูปร่างประหลาดในลักษณะต่าง ๆ กัน

ในปัจจุบันมีถนนมื่ออน ครอบคลุมทั่วทั้งสี่ภาคจะทอดบนผนังถ้ำเสมอและที่มื่ออนกว่านั้นคือ พวกที่รอบหัดหินงอกหินย้อย คนมื่ออนเหล่านี้ทำลายสิ่งที่มีธรรมชาติได้สร้างไว้เป็นเวลานานนับล้าน ๆ ปี กว่าจะสร้างขึ้นมาก็ได้ ฉะนั้นถ้านักเรียนได้ไปเที่ยวถ้ำ นักเรียนไม่ควรทำลายหินงอกหินย้อยให้เสียหาย เพื่อเป็นการตอบแทน ความอุตสาหกรรมของธรรมชาติ ที่สร้างสิ่งสวยงามไว้ให้เราได้ชม

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

๑. ผู้เขียนต้องการอธิบายถึงสิ่งใดให้ผู้อ่านทราบ

ก. สถานที่เกิดของอ้ายยารมี

ข. วิธีการไปเที่ยวอ้ายยารมี

ค. การหยดตัวของหยดน้ำลงสู่ถ้ำ

ง. การเกิดหินงอกหินย้อย

จ. ลักษณะของหินงอกหินย้อย

๒. อะไร เป็นสิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดของอ้ายยารมี

ก. หินมีค่า

ข. หินงอกหินย้อย

ค. แอ่งน้ำแร่ธรรมชาติ

ง. ผาหินที่สวยงามไป

จ. เสาหินปูนที่เกิดจากหยดน้ำ

๓. จงเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. น้ำฝนแทรกหายไปในดิน

๒. แร่จะพอกพูนขึ้นเรื่อย ๆ

๓. น้ำแทรกตามรอยแตกของหิน

๔. ใช้เวลานานนับล้าน ๆ ปี

ก. ๑๒๓๔

ข. ๑๓๒๔

ค. ๑๓๔๒

ง. ๔๑๓๒

จ. ๒๓๑๔

๔. จากข้อความที่ว่า "ในปัจจุบันมีคนเหมือนคน ชอบเขียนตัวหนังสืออะไรจะทะเลบนผนังถ้ำเสมอ" ผู้เขียนได้เขียนด้วยความรู้สึกอย่างไร

ก. เสียหาย

ข. โมโห

ค. โกรธ

ง. ไม่พอใจ

จ. เฉย ๆ

๕. นักเรียนสามารถช่วยรักษามรดกชาติได้อย่างไร

ก. จับต้องหินหยกแต่เบามือ

ข. ชีตเขียนผนังถ้ำเฉพาะที่ไม่มี

ค. เก็บหินที่สวยงามมาเก็บรักษาไว้

คนเห็น

จ. ไม่ทำลายสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

ง. สร้างร้านค้าตามสถานที่ท่องเที่ยว

๖. ทักจ้วงว่าสวยงามอย่างระหลาดมหัสจรรย์นั้น ควรจะเท่ากับคำจ้วงในข้อใด

ก. สวยจนเหลือเชื่อ

ข. สวยจนหลง

ค. สวยจริง

ง. สวยดี

จ. สวยถึง

เฉลย ๑.ง ๒.ข ๓.ข ๔.ก ๕.จ ๖.ก

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๘

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

นักเรียนจำนวนไม่น้อยคงจะเคยเห็นพระปฐมเจดีย์ เป็นเจดีย์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และเป็นปูชนียสถานที่พุทธศาสนิกชนทั่วไปศรัทธา นับถือยิ่ง เชื่อกันว่า พระพุทธศาสนาเข้ามาเผยแผ่ในดินแดนแถบนี้และเข้ามาประดิษฐาน ณ ที่แห่งนี้เป็นแห่งแรก ด้วยเหตุนี้สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงขนานนามเมืองนี้ว่านครปฐม พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ เสด็จมาบริเวณนครปฐมหลายครั้ง ตั้งแต่ยังทรงผนวชอยู่ พระองค์เสด็จมานมัสการมหาเจดีย์ใหญ่มิถึงเวลานั้นมีแต่ซากปรักหักพัง เมื่อทรงสืบทราบว่า ไม่มีเจดีย์ใครจะใหญ่กว่าเจดีย์องค์นี้เสียแล้ว จึงทรงตั้งนามเจดีย์นี้ว่าพระปฐมเจดีย์

พระปฐมเจดีย์ที่นักเรียนเห็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเห็นจากของจริงหรือรูปถ่ายก็ตาม เป็นพระเจดีย์ใหม่ที่สร้างครอบองค์เดิมไว้ โดยเริ่มสร้างในสมัยรัชกาลที่ ๔ พระเจดีย์องค์เดิมนั้นสันนิษฐานกันว่าเป็นรูปขลุ่ยคว่ำ ทาบคณินิยมสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชแห่งประเทศอินเดีย ก่อมาจึงได้ซ่อมแซมโดยทำยอดเป็นปราสาท ปัจจุบันรูปพระปฐมเจดีย์องค์เดิมที่มียอดเป็นปราสาทนี้ ยังมีสร้างจำลองไว้ทางด้านใต้ของพระปฐมเจดีย์องค์ปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้สมเด็จพระยาบรมมหาประยูรวงศ์ เป็นแม่กองก่อสร้างเจดีย์ใหญ่ (ที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน) เริ่มลงมือในปีพุทธศักราช ๒๔๔๖ การก่อสร้างครั้งนี้เป็นการสร้างครอบเจดีย์ที่เคยมีมาก่อนแต่เดิมทั้งหมด เพราะของเดิมผุพังลงมาก

การก่อสร้างพระปฐมเจดีย์องค์ใหญ่นี้เป็นเรื่องยุ่งยากและใช้เวลานานมาก นอกจากจะสร้างองค์พระปฐมเจดีย์แล้ว ยังสร้างวิหารสี่ทิศไว้ประดิษฐานรูปพระปฏิมากร

พระระเบียงพระเจดีย์แบบองค์พระปฐมเจดีย์เดิมคือองค์ที่มียอดเป็นปราสาท พระเจดีย์
 อย่างของเมืองนครศรีธรรมราช และยังมีสร้างโรงธรรมเก๋งจีน หอระฆังอีกด้วย
 ต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ เสด็จสวรรคต
 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้เสด็จไปยกยอพระปฐมเจดีย์
 เมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๑๓ และในปลายรัชกาลก็โปรดฯ ให้พระคัมภีร์เบืองเคลื่อนรอบ
 องค์พระเป็นสี่เหลี่ยมทองอย่างที่นักเรียนเห็นอยู่ในปัจจุบัน แต่ว่าการประคัมภีร์เบือง
 เกลื่อนนี้จะเสร็จก็ล่วงมาถึงรัชกาลที่ ๒

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ทรงปฏิสังขรณ์ต่อมา
 พระองค์โปรดการเสด็จไปยังพระราชวังสนามจันทร์ ซึ่งสร้างขึ้นใหม่ใกล้ ๆ
 องค์พระปฐมเจดีย์ เพราะใช้เป็นที่ฝึกเสือป่า

มาในสมัยรัชกาลที่ ๗ โปรดให้สร้างพระอุโบสถ ซึ่งสร้างถ่างมาตั้งแต่
 สมัยรัชกาลที่ ๒ จนเสร็จสมบูรณ์ ปัจจุบันนี้พระปฐมเจดีย์ยังคงตั้งสูงตระหง่านมีความ
 สูงประมาณ ๑๒๐ เมตร แต่เนื่องจากเป็นสิ่งก่อสร้างที่ใหญ่โตและมีน้ำหนักมาก
 ทำให้เกิดการทรุดไปด้านหนึ่ง ถ้านักเรียนผ่านไปนมัสการก็อาจสังเกตเห็นได้ว่ายอด
 ของพระปฐมเจดีย์เอนไปจากจุดศูนย์กลาง ทางราชการไม่ไถ่หนึ่งนอนใจ แต่ก็ยังหา
 วิธีการแก้ไขที่เหมาะสมไม่ได้ ถ้านักเรียนมีโอกาสเดินทางผ่านทางจังหวัดนครปฐม
 อาจจะแวะไปดูพระราชวังสนามจันทร์ ชมพระตำหนักทับขวัญ ซึ่งเพ็ญบุรณะเสร็จ
 ใหม่ ๆ และไม่ควรจะพลาดการนมัสการพระปฐมเจดีย์ เพราะเป็นศาสนสถานทาง
 พุทธศาสนาที่สำคัญยิ่งแห่งหนึ่งของโลก

คำชี้แจง จากเรื่องที่ ๗ จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

๑. จากเรื่องที่อ่านผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายสำคัญอย่างไรในการเขียนเรื่องนี้

ก. เจ็บเหตุการณ์	ข. อธิบายประวัติ
ค. แนะนำให้ไปเที่ยว	ง. อธิบายต่อสถานที่
จ. อธิบายการก่อสร้าง	

๒. ผู้ใดตั้งชื่อเป็นองครปฐม

ก. รัชกาลที่ ๒	ข. รัชกาลที่ ๓
ค. รัชกาลที่ ๔	ง. รัชกาลที่ ๕
จ. รัชกาลที่ ๖	

๓. พระปฐมเจดีย์ที่นักเขียนเห็นอยู่ทุกวันนี้สร้างเสร็จในสมัยรัชกาลใด

ก. รัชกาลที่ ๓	ข. รัชกาลที่ ๔
ค. รัชกาลที่ ๕	ง. รัชกาลที่ ๖
จ.	

๔. ถัวงค์พระปฐมเจดีย์ตกแต่งด้วยอะไร

ก. ปูนฉาบทาสีเหลือง	ข. หินอ่อนสีเหลือง
ค. อิฐมอญสีเหลือง	ง. กระเบื้องเคลือบสีเหลือง
จ. แก้วสีเหลือง	

๕. ในปัจจุบันองค์พระปฐมเจดีย์กำลังชำรุดในลักษณะใด

ก. มีรอยร้าวที่ฐานองค์เจดีย์	ข. มีรอยร้าวรอบ ๆ องค์พระเจดีย์
ค. ดินบริเวณองค์พระปฐมเจดีย์ทรุดลง	ง. ยอดขององค์พระปฐมเจดีย์มีรอยร้าว
จ. ยอดขององค์พระปฐมเจดีย์เอนไปจากจุดศูนย์กลาง	

๒. ใจความสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร

- ก. การสร้างและบูรณะพระปฐมเจดีย์
- ข. การ ปรับปรุงองค์พระปฐมเจดีย์
- ค. การไปนมัสการองค์พระปฐมเจดีย์
- ง. การตกแต่งองค์พระปฐมเจดีย์
- จ. การตั้งชื่อองค์พระปฐมเจดีย์

เฉลย

๑.ข

๒.ค

๓.ง

๔.จ

๕.จ

๖.ก

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๔

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ผมชื่อสมหวัง ผมเกิดที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ผมอายุ ๑๒ ปี มีพี่สาวคนเดียวชื่อหวาน อายุ ๑๔ ปี พี่สาวคนโตของผมเป็นหนุ่มแล้ว ขณะนี้เป็นทหารเรือ ผมทำไร่ทำนาแม่มาแต่เล็กและอยู่กับพี่สาว พ่อ ปู่และย่า ผมรักย่ามาก เพราะท่านเลี้ยงผมมาแต่เล็ก ๆ ครอบครัวยุคเราเป็นชาวสวน ปลูกทั้งผัก และผลไม้ มีผักมากมายหลายอย่าง เช่น ผักกาดขาว กะหล่ำปลี ผักคะน้า แดงกวา แดงร้าน พักทอง กุ้งเหี่ยว บวบและผักอื่น ๆ อีก ปลูกหมุนเวียนกันตลอดปี ผลไม้ในสวนก็มีหลายอย่าง มีมะม่วง มะพร้าว กว๊วยไข่ กว๊วยน้ำว้า พุทรา และองุ่น

บ้านของผมอยู่ริมคลองคำเนินสะควก ซึ่งสะควกสมชื่อจริง ๆ อำเภอบ้านแพ้วนี้อยู่ติดกับอำเภอคำเนินสะควก จังหวัดราชบุรี คลองคำเนินสะควกเป็นคลองใหญ่เชื่อมระหว่างแม่น้ำท่าจีนกับแม่น้ำแม่กลอง จังหวัดสมุทรสาคร เป็นเมืองที่อุดมไปด้วย ผัก และผลไม้ หรือเป็นเมืองเสียบึงของคนเมืองหลวงนั่นเอง คนในเมืองหลวงมีมาก ไม่มีที่ดินจะปลูกผัก และผลไม้ ต้องอาศัยผัก ปลา กุ้งและหอยจากจังหวัดสมุทรสาครนี้ เราขนส่งพืชผลของเราทางคลองคำเนินสะควก เมื่อผมเด็ก ๆ ผมชอบมองดูเรือบรรทุกผักและผลไม้เต็มจำผ่านหน้าบ้านทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ก่อนนี้ใช้เรือพายและเรือแจว แต่เดี๋ยวนี้เจริญขึ้น ใช้เรือติดท้ายและเรือหางยาว

จังหวัดสมุทรสาครมีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน และไปออกปากอ่าวไทยที่ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอมือง ดินนี้มีอาหารทะเลอุดมสมบูรณ์ ไม่มีหาดทราย แต่เป็นหาดลึกลับและหาดชายเลน ปลาที่สำคัญ ๆ คือ ปลากุเลา ปลาช่อน ปลาสลิด ปลาสร้อย

เข้ามาทำปลาเค็ม ที่สำคัญคือปลาหู ซึ่งคนไทยกินได้ตลอดปี นอกจากนี้ยังกุ้ง
หอมแครง หอยแมลงภู่ ปลาหมึก ปูม้า และปูทะเลอีกด้วย ผมช่วยพ่อ ปูและยำ
ทำส่วนหัวไว้ทุกวัน ที่ตัวเองผมเป็นแม่บ้าน เมื่อเสร็จจากงานบ้านแล้วก็ยังช่วย
ทำปลาช่อนและปลาสลิด ที่ผมและพ่อช่วยกันทอดแห้งได้จากในคลอง แล้วจะตากทำ
เป็นปลาแห้งขายอีกด้วย

ก่อนที่จะตายของผมจะไปเป็นทหารเรือ เขาเป็นช่างไม้ด้วย ปู่และย่า
ของผมก็เป็นช่างไม้ ที่นี้เราใช้แท่งเรือเป็นพาหนะขนส่งสิ่งของ จึงมีเรือมาก และมี
โรงต่อเรือหลายแห่ง เมื่อที่ตายของผมถูกปล้นจากประจำการทหารเรือ ก็จะมา
มาเป็นช่างต่อเรือและทำส่วนอย่างเดิม แลก่อนนี้ที่อำเภอกระทุ่มแบนมีโรงต่อเรือพาย
เรือแจวที่ใช้ซื้อเลี้ยง เคียนนี้ที่ผมเพิ่มมากขึ้น เรือไม้เลี้ยงพอ อำเภอบ้านแพ้วจึงมี
โรงต่อเรือเพิ่มขึ้นอีก ช่าง ๆ บ้านผมก็มีอยู่โรงหนึ่ง ต่อเรือหางยาวและเรือคึกคัก
เป็นส่วนมาก

เมื่อผมยังเล็ก ๆ ผมชอบขึงปู่เจ้าเรื่องเก่า ๆ เช่นเรื่องลิงแสม ก่อน
นี้ที่โก๊ ๆ ทะเลเป็นป่าเบญจก และนี่ปู่แสมมากด้วย คนจับเอามาทำปูเค็มกินกัน
อร่อยดี ไม้แสมนี้ตัดเอาไปทำขึ้น สมัยก่อนรถไฟสายแม่กลอง - ธนบุรี ใช้รถจักรไอน้ำ
ต้องใช้ฟันไม้แสม ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นรถเขตราง ไม้ต้องใช้ฟันไม้แสมต่อไปแล้ว
ลิงแสมที่เคยมีมากก็ลดน้อยลงไป ครึ่งที่ผมชอบให้ปู่เจ้าเล่าเล่าซากก็คือเรื่องพันท้ายนรสิงห์
เมื่อครั้งพระเจ้าเสือแห่งกรุงศรีอยุธยา เสด็จประพาสตกปลาที่คลองโลกขาม
คลองโคกเคียนมาก เมื่อพระที่นั่งดำก็ยาวเกะกะ จึงทำให้โชนเรือออกตรงหัวเรือ
ชนกับคั้งหักไป พันท้ายนรสิงห์ ซึ่งเป็นนายท้ายเรือต้องมีความผิดถึงตัดหัว แต่
พระเจ้าเสือจึงปกคตุมมาก วันนั้นไม่เอาโทษพันท้ายนรสิงห์ก็ไปยอม อ่อนน้อมขอให้

ตัดหัวเสีย เพราะเกรงจะเสียประเพณี พระเจ้าเสือจึงจำต้องบัญญัติประหาร
 ศักดิ์นายรสังห์และโขนเรืออยู่ที่ตำบลโคกขาม อำเภอมือง จันทบุรี

ที่บ้านของผมไม่ได้ปลูกผักและผลไม้เท่านั้น แต่ยังปลูกข้าวระหว่าง
 ร่องสวนอีกด้วย เรียกว่า ข้าวนาสวน ที่จังหวัดของผมมีถิ่นมากเหมือนกัน มีทั้ง
 ทุ่งเขียวรสหวานจัดและทุ่งแดงรสอมเปรี้ยวอมหวาน อร่อยไม่แพ้ของต่างประเทศ
 ด้วย นอกจากจะส่งขึ้นตลาดขายในเมืองหลวงแล้ว สมุทรสาครก็ยังมีสินค้าส่งออก
 ต่างประเทศอีกคือเกลือที่ขายทะเล มีการทำนาเกลือกันมาก เขาสูบน้ำทะเลเข้ามา
 ทิ้งไว้ในนาที่บนคันดินจนเรียบก็แล้ว ทิ้งไว้ให้แดดเผาจนน้ำระเหยไปหมด เสร็จแต่
 เกลือ แล้วจึงโยกเอามากองเป็นหย่อม ๆ แลดูขาวโพลน นาเกลือนี้ต้องทำใน
 หน้าแล้ง ไม่มีฝน มิฉะนั้นเกลือจะเสียหมด

ผมภาคภูมิใจมากที่ได้อาศัยอยู่ในจังหวัดนี้ เพราะเป็นจังหวัดที่อุดมสมบูรณ์
 มีผลผลิตทางการประมงและการเกษตรอย่างมากมาย

คำชี้แจง จากเรื่องที่ ๘ จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกข้อที่สุด

๑. จังหวัดสมุทรสาครมีสิ่งใดที่ขึ้นชื่อมากที่สุดจนถือว่าเป็นเมืองเสียบของกรุงเทพฯ

ก. ผักและผลไม้	ข. ปลาทะเล
ค. มะพร้าว	ง. เกล็ด
จ. นาทุ้ง	
๒. ชาวที่ปลูกในจังหวัดสมุทรสาครมีชื่อเรียกว่าอย่างไร

ก. ชาวนาปราง	ข. ชาวนาสวน
ค. ชาวนาคำ	ง. ชาวนาหวาน
จ. ชาวนาทุ้ง	
๓. จังหวัดสมุทรสาคร ควรจัดว่าเป็นเมืองประเภทใด

ก. เมืองอุตสาหกรรม	ข. เมืองเทคโนโลยี
ค. เมืองการปกครอง	ง. เมืองท่องเที่ยว
จ. เมืองเกษตรกรรม	
๔. ผลไม้อะไรที่ ผู้เฒ่าคุยว่าป็นสร้อยใบแพ่ของทางประเทศ

ก. กล้วย	ข. ลิ้นจี่
ค. องุ่น	ง. ฝรั่ง
จ. เงาะ	
๕. นาเกลือต้องทำในรางใดจึงจะเหมาะที่สุด

ก. หน้าแจ้ง	ข. รางน้ำตก
ค. หน้าหนาว	ง. รางน้ำขึ้น
จ. หน้าไค้ไค้	

๖. ผู้แต่งต้องการให้ผู้อ่านทราบเรื่องใดเป็นสำคัญ

- ก. ชีวิตความเป็นอยู่ของสมหวัง ข. ความรู้เรื่องเมืองสมุทรสาคร
 ค. การทำประมงน้ำเค็มของชาวบ้าน ง. สินค้าออกที่มีชื่อของจังหวัดสมุทรสาคร
 จ. การขนส่งสินค้าไปขายยังจังหวัดต่าง ๆ

เฉลย

๑.ก

๒.ข

๓.จ

๔.ก

๕.ก

๖.ข

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๔

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

กล่าวกันว่า เด็ก ๆ สมัยนี้ฉลาด มีความรู้รอบตัวกว้างขวาง ชอบฟังข่าวอ่านหนังสือพิมพ์ ก็คงจะเคยได้ยิน ผู้ใหญ่เขาพูดกันว่า สิ่งนี้จะเป็นผลกระทบกระเทือนสิ่งนั้น เช่น การขึ้นราคาน้ำมัน จะไปมีผลกระทบกระเทือนกับราคาสินค้าในตลาด ทำให้สูงขึ้นตามไปด้วย เด็กบางคนช่างคิดช่างสังเกต อาจตั้งคำถามในใจว่า ผลกระทบกระเทือนนี้คืออะไรกันแน่ จะเหมือนกับเวลาที่เราเด็ก ๆ เล่นฟุตบอลกระแทกชนกันหรือไม่ ยิ่งไปกว่านั้น นักเรียนที่รอบรู้รายการข่าวโทรทัศน์ อาจมีคำถามมากขึ้นไปอีกจากการได้เห็นภาพ เรือน้ำมันรั่วที่ชายฝั่งแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยินโฆษณารายการข่าวบอกว่า น้ำมันรั่วจะมีผลกระทบกระเทือนสิ่งแวดล้อมในทะเล ทำให้สงสัยว่า ผลกระทบกระเทือนสิ่งแวดล้อมคืออะไรกันนะ

ในฐานะที่เป็นเด็กทันสมัย ก็ควรทราบแล้วว่าสิ่งแวดล้อมเป็นอากาศ น้ำ ที่ดิน สัตว์ พืช คน เมือง ชนบทที่อยู่รอบ ๆ ตัวเด็ก ถ้าหากเด็ก ๆ ทำอะไรก็ตามให้สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพเดิมที่เคยเป็นอยู่ ทำให้สิ่งแวดล้อมซึ่งเดิมมีความสามารถพิเศษตามธรรมชาติในการรับของเสีย เช่น จากบ้านเรือนลงสู่แม่น้ำ แล้วเปลี่ยนเป็นของดีหรือของเสียน้อยลง ในตัวจุลินทรีย์ที่เรามองไม่เห็นด้วยตาเปล่า ต้องใช้กล้องจุลทรรศน์ส่องจึงจะเห็น เปลี่ยนเป็นอาหารให้ปลากิน และคนก็จับปลากินเป็นอาหาร ความสามารถนี้เมื่อถูกรบกวน เช่น เทน้ำมันไปบนน้ำ จุลินทรีย์ตาย ปลาก็ตาย ความสามารถพิเศษของสิ่งแวดล้อมก็ลดลงไปจากเดิม การที่เราเทน้ำมันรั่วแล้วทำให้จุลินทรีย์ตาย ปลากลาย ของเสียที่คงอยู่โดยไม่ถูกเปลี่ยนแปลงให้เป็นของ

ดีโดยจุลินทรีย์ ก็จะทำให้ของเสียสะสมมากขึ้นในน้ำ ปลาที่ตายก็ยิ่งทำให้มีของเน่าเสียมากยิ่งขึ้น น้ำก็เน่า ก้นก็เหม็น มองแล้วไม่น่าดูเลย จะชักม้าหรือขี่หรืออาบก็ทำไม่ได้ การที่น้ำเน่าแล้วมีผลกระทบต่อสุขภาพ มีผลต่อสิ่งแวดล้อม การที่เคยใช้น้ำโดยปกติแต่ก็ทำไม่ได้ หรือมีผลต่อความสามารถพิเศษของสิ่งแวดล้อมในการเปลี่ยนแปลงของเสียให้กลายเป็นของดี ก็เรียกว่า น้ำเน่าแล้วทำไม่ได้ เกิดผลกระทบกระเทือนสิ่งแวดล้อม เหมือน ๆ กับการที่เด็กเล่นฟุตบอลชนกัน ทำให้เด็กเจ็บ บางครั้งขาหักก็คือมีผลกระทบต่อสุขภาพ ทำให้เคยวิ่งเล่นได้ตามปกติก็วิ่งไม่ได้ ก็เป็นการตอบคำถามว่า ผลกระทบกระเทือนสิ่งแวดล้อมคืออะไรได้แล้ว

นักเรียนที่เคยรู้จักสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และเคยได้ยินว่าสำนักงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั้งในกรุงเทพมหานคร เช่น การรณรงค์เรื่องความสะอาด การปลูกต้นไม้ คงจะทราบไม่มากก็น้อยว่า สำนักงานแม่ข่ายงานออกเป็นสื่อที่ทำงานช่วยเหลือกัน มีกองวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมทำหน้าที่พิจารณาผลกระทบกระเทือนสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น ได้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดค่าสูงสุดที่อนุญาตให้รับกวนสิ่งแวดล้อมได้ ในระดับผลกระทบกระเทือนซึ่งยอมรับ ก็เป็นงานของกองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้สามารถกำหนดเป็นเป้าหมายหรือระดับผลกระทบกระเทือนสิ่งแวดล้อมที่โครงการ หรืออนุญาตให้มีได้ในแผนงานการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศไทยอันเป็นหน้าที่ของกองนโยบายสิ่งแวดล้อม โดยมีการส่งเสริมและสนเทศสิ่งแวดล้อมช่วยประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนทราบ

นักเรียนอยากช่วยทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้นไหม นักเรียนต้องหมั่นรับฟังข่าวคราวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั้งจากห้องเรียนและโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หาโอกาสช่วยเหลือ

หากความสะอาดบ้านเรือน ไม่ทั้งขณะจมน้ำดำคลองและอื่น ๆ เพื่อที่สิ่งแวดล้อมจะ
 ได้คงอยู่อย่างดี สำหรับเด็ก ๆ ที่จะโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ต่อไปจะได้ภาคภูมิใจว่า สิ่งแวดล้อม
 ของเด็ก ๆ ที่กลายเป็นผู้ใหญ่ขึ้น นักเรียนก็เคยมีส่วนทำให้สิ่งแวดล้อมมีผลกระทบกระเทือน
 น้อยที่สุดมาตั้งแต่เล็กแล้ว นี่เป็นสิ่งที่ดีที่ควร เริ่มต้นในปีใหม่นี้ เรามาเริ่มต้นกันในวัน
 นี้เลย.

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

๑. ข้อใดให้ความหมายของคำว่าสิ่งแวดลอมได้ถูกต้องสมบูรณ์ที่สุด
 - ก. วัตถุต่าง ๆ รอบตัวเรา
 - ข. วัตถุและอากาศที่อยู่รอบตัวเรา
๒. ข้อใดไม่ได้เป็นผลกระทบกระเทือนจากสิ่งแวดล้อม
 - ก. ปวดตายเพราะน้ำมั่ว
 - ข. ต้นไม้ตายเพราะอากาศเป็นพิษ
 - ค. แดงถูกตีเพราะไม่ทำการบ้าน
 - ง. บ้านเมืองสกปรกเพราะคนทิ้งขยะ
 - จ. โรงเรียนสะอาดเพราะนักเรียนช่วยกันรักษา
๓. ส่วนงานอะไรที่คอยดูแลสภาพสิ่งแวดล้อมของชาติ
 - ก. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
 - ข. คณะกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติ
 - ค. คณะกรรมการรักษาความสะอาดแห่งชาติ
 - ง. คณะกรรมการปราบปรามผู้ทำลายธรรมชาติ
 - จ. คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ
๔. นักเรียนสามารถทราบข่าวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมได้จากที่ไหน
 - ก. โทรทัศน์
 - ข. หนังสือพิมพ์
 - ค. วิทยุ
 - ง. ห้องเรียน
 - จ. ถูกหมดทุกข้อ
๕. ข้อใดไม่เป็นการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น
 - ก. ตักไม้ทิ้งกร ๆ ทิ้ง
 - ข. นำขยะไปทิ้งตามถังขยะ
 - ค. ปิดป้ายประกาศตามที่กำหนด
 - ง. ช่วยกันปลูกต้นไม้ตามที่ต่าง ๆ
 - จ. ทำห่อระบายน้ำเสียลงสู่แม่น้ำลำคลอง

๒. สถานที่ต่อไปนี้ ที่ใดทำลายสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ก. โรงเลื่อย	ข. โรงเรียน
ค. เขื่อนกั้นน้ำ	ง. โรงสีข้าว
จ. โรงงานอุตสาหกรรม	

เฉลย ๑.ก ๒.ค ๓.ก ๔.ก ๕.ก ๖.ข

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๐

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ปั้งควาเป็นชื่อในภาษาม้ง พอไปโรงเรียนก็ต้องเปลี่ยนใช้ชื่อแสงจันทร์ แต่ นามสกุลแซ่เต้า ไม่เปลี่ยน แสงจันทร์เดินบนนั่งลงบนมานั่งเล็ก ๆ ข้างโต๊ะเตี้ยที่วาง ถ้วยข้าวซ้อมมือสีขาวบนน้ำตาล และต้มผักกาดม้งที่แม่เก็บมาจากไร่ ผักกาดม้งต้มกับ หมู หรือน้ำมันหมู เป็นอาหารหลักประจำวันของเธอ เพียงแค่ได้เกล็ดลงไปกิน น้ำ ผักกาดที่ออกรสขมจะผสมกลมกลืนกัน มีรสชาติที่อร่อยลิ้น แสงจันทร์ชอบคิดถึงควา มากกว่าเพราะเป็นชื่อที่แม่ตั้งให้ แม่เล่าให้ฟังว่า พอรู้ว่าตั้งท้องลูกคนแรกก็ใจมาด พ่อของแสงจันทร์และบรรดาญาติพี่น้องต่างล้วนต้องการให้ลูกคนแรกเป็นผู้ชาย แต่ สำหรับแม่แล้ว ไม่เลือกว่าจะเป็นลูกหญิง หรือลูกชาย

พอโตขึ้นแม่ก็พูดแสงจันทร์หอยหลัง ไปไหนมาไหนด้วยเป็นประจำ แคร่ร้อน ก็หาผ้าคลุมกันแดดให้ หน้าหนาวก็หาผ้ามาห่มป้องกันลม พอหัวแม่ก็เปิดเสื้อให้ดูนม แสงจันทร์ไม่เคยห่างแม่ นึกถึงวัยเด็กตัวเล็ก ๆ คราวใดแสงจันทร์ก็มักจะนึกถึงภาพที่ ครูน้ามาคิดไว้ที่แผ่นกระดานร้างฝา ครูบอกว่า เป็นภาพสัตว์ที่ประหลาดมากที่สุดในโลกร มีกระเป๋ายูที่หน้าท้อง ไว้ให้ลูกตัวเล็ก ๆ อยู่ มีสี่ขา แต่เดินกระโดดด้วยสองขาหลัง ให้ลูกนั่งอุกโออุ่นอย่างสบาย แสงจันทร์อยากเรียกแม่ว่า จิงโจ้ เคยขึ้นไปขี่แม่ซึ่ง สะพายบั้งควาไว้ข้างหลังมีเพียงศีรษะโผล่ออกมา น้องบั้งควาของแสงจันทร์นั้นในความ รู้สึกของแสงจันทร์กลายเป็นน้องจิงโจ้ไป ส่วนแม่ก็เป็นแม่จิงโจ้

แสงจันทร์สะพายน้องไวบนหลังแทนแพในคอนเย็น ๆ เมื่อกลับมาจากโรงเรียน แม่ต้องเห็นคเห็นอยมาจากไร่ ไปอาบน้ำที่ลานอาบน้ำประปาซึ่งต่อมาจากน้ำตก บางที แสงจันทร์ก็ช่วยแม่อาบน้ำให้น้อง อาบน้ำแล้วแสงจันทร์ก็ให้องจูงขึ้นสะพายหลังเดินกลับบ้านพร้อมกับเดิน โยกตัวส่วนไปมาเป็นที่หัวตามที่ถูกสอน พร้อมกับร้องเพลงจิงโจ้สำเภา

เวลาที่แม่สะพายน้องปั้งควาขึ้นบนแผ่นหลัง แสงจันทร์มักเรียกแม่ว่า แม่จิงโจ้ อยู่บ่อย ๆ แม่ก็ชักอยู่เรื่อยว่าแม่จิงโจ้นะตัวมันเป็นยังไง แสงจันทร์ก็ตอบว่ามันก็เหมือน กับแม่ในเวลานี้แหละ มันมีขนสีน้ำตาล ตัวโตมีสี่ขาแต่ไปไหนมาไหนก็กระโดดสองขา แล้วก็วิ่งไล่ลูกอยู่ทางด้านหน้า เวลาไปไหนมาไหนก็เอาลูกใส่ไปค้าย แม่ไม่ยอมเพื่อ

แม้ว่าเป็นรูปที่เขาวาดขึ้นมาหลอกเด็ก เหมือนกับเป็นนิทานที่พ่อชอบเล่า

"แม่ ทำไมแม่ถึงตั้งชื่อว่าปิงคาวล่ะ" แสงจันทร์ถามแม่บ้าง ขณะเอื้อมมือมาตักแกงมาราดลงในถ้วยข้าวของตน

"แม่ก็ไม่รู้เหมือนกันว่านี่ออกมาได้อย่างไร ตอนนั้นแม่กำลังนั่งปักผ้า นึกถึงคอกลายผ้าขึ้นมา จึงบอกเขาไปว่าชื่อปิงคาว แม่ก็ว่าเพราะคินะ ลูกไม่ชอบเหรอ"

"ชอบค่ะ แต่ว่าทำไมไปโรงเรียนต้องเปลี่ยนชื่อด้วยล่ะ ชื่อเก่าก็เพราะดีไม่เห็นจะต้องเปลี่ยนเป็นชื่อแสงจันทร์เลย"

"ครูเขาบอกว่าจะใช้ชื่อนี้ก็ได้ แต่ถ้าใช้ชื่อแบบคนเมืองได้ก็จะดี เป็นชื่อไทย โตขึ้นจะได้ไม่ต้องเปลี่ยน เคียวนี้ชาวไทยภูเขาได้รับสิทธิในการเป็นคนไทยแล้ว ทางราชการให้ชาวไทยภูเขาทำบัตรประชาชนมีสัญชาติไทย"

"แล้วใครเป็นคนตั้งชื่อใหม่ให้หนูล่ะ แสงจันทร์ซัก

"ไม่ใช่แม่กับพ่อหรอก คุณเหมือนครูวันเพ็ญเป็นคนตั้ง" แม่ตอบ

"คงไปมั้งแม่ ก็พ่อวันเพ็ญพระจันทร์เต็มดวง แสงจันทร์ก็ส่องสว่าง ครูเลยตั้งชื่อว่าแสงจันทร์ ครูคนนี้แหละที่สอนหนูร้องเพลง แล้วก็สอนร่ายให้ด้วย"

"นั่นซี พวกเด็ก ๆ ทั้งหมู่บ้านถึงไปโรงเรียนกันหมด ตอนกลางวันทั้งหมู่บ้านเลยเจียบเหงายังกับเป็นหมู่บ้านร้าง สมัยแม่เป็นเด็กนะไม่มีโอกาสได้เรียนร้องรำทำเพลงกันสนุกสนานยังงี้หรอกนะ เข้าชั้นก็แบกจอบแบกเสียมเดินตามพ่อ ไม่ไปไร่ก็ต้องเห็นคเห็น้อยกันทั้งวันตั้งแต่เข้ายันค่านันแหละ"

"มิน่า แม่กับพ่อเลยอ่านหนังสือไม่ออก"

"มันคนละสมัยนะลูก แต่ก่อนเราอยู่โคตเดียวไม่ได้ติดต่อกับโลกภายนอก สิ่งของเครื่องใช้ก็ทำกันเองจากวัสดุในหมู่บ้าน จากไม้ไผ่บ้าง จากลูกน้ำเต้าบ้าง เคียวนี้อะไร ๆ ก็หันไปใช้พลาสติกกันหมดแล้ว สมัยก่อนโรงเรียนก็ไม่มี กว่าจะมีโรงเรียนแม่ก็โตจนจะเป็นสาวแล้ว แม่กับพ่อเองก็โยนผากันในวันโน้วปีโจ้ว(วันปีใหม่) แล้วก็ต้องช่วยพ่อกับแม่ทำไร่ จะเอาเวลาที่ไหนไปนั่งเรียนล่ะ แต่พ่อของลูกเขาอ่านภาษาจีนไค้นะแต่ก่อนเราติดต่อกับพวกจีนฮ่อ ก็ใช้ภาษาจีนนี้แหละ"

"แล้วพ่อไปเรียนมาจากไหนละคะ หนูเห็นผู้ใหญ่ในบ้านเราพูดภาษาจีนได้
ตั้งหลายคน พ่อหลวงยังพูดได้เลย แต่หนูไม่เห็นมีโรงเรียนสอนเลยนี่"

"ปู่ของลูกเป็นคนสอนให้พ่อ ก็เหมือนกับที่ปู่เล่าให้พ่อก่อนนั่นแหละ สอนกัน
มาเป็นทอด ๆ "

"ไม่เห็นพ่อสอนหนูบ้างเลย"

"เดี๋ยวนี้เราเป็นพลเมืองไทย อยู่เมืองไทยก็ต้องเรียนภาษาไทย ไม่ต้อง
อพยพย้ายถิ่นฐานร่อนเร่ไปตามคอยเหมือนแต่ก่อน" แล้วพ่อก็เตือนว่า "ไปเถอะ
อย่ามัวคุยอยู่เลย เดี๋ยวจะสาย"

"อย่าลืมเอว้าวไปผูกกินเท้าควยนะ เลิกเรียนก็แวะเอว้าวกลับมามีว"

แม่เตือน

แสงจันทร์ช่วยแม่เก็บล้างถ้วยชาม แล้วก็ช่วยย่ำข้างฝาพาคีรีมะเดินออกไป
ไปยังคอกวัวข้างบ้าน รุ่งเช้าทั้งสามตัวออกเดินไปบนทางแคบ ๆ แล้วก็หักกิ่งไม้แห้ง
ถือไว้ในมือ คอยไล่ให้เดินไปยังต้นคอยที่มีห้าชั้นเขียวขจีริมลำธารสายเล็ก ๆ ผูก
เชือกล้ามไว้กับต้นไม้แล้วแสงจันทร์ก็ขึ้นคอยมุ่งหน้าไปโรงเรียน มีดอกไม้ป่าหลากสีแล
ละลานตาไปทั่วทั้งคอย แสงจันทร์ก็เก็บดอกไม้ในป่าเหล่านี้ไปปักแจกันโต๊ะครูวันละ
สีทุกวัน

ครูวันเพ็ญมักชมว่าแสงจันทร์ขยันเก็บดอกไม้ ครูคงไม่รู้ก็เป็นได้ว่าแสงจันทร์
ต้องเดินผ่านป่าครกหนามาเรียนหนังสือ วันหนึ่งเป็นระยะทางถึงสี่กิโลเมตร และ
ตลอดข้างเส้นทางที่เดินมานี้ล้วนมีดอกไม้ป่าชูช่ออรชรบานสลอนไปทั่ว ฝีมือบนคอย
แห่งนี้ก็มีมากมายหลายพันธุ์หลากสีส่นละลานตา บางครั้งบินมาตกเป็นฝูงใหญ่ เห็น
ลำธารยังมีแมลงปอบินว่อนปีกกางเขียวใสสวยสด

"ขยันเรียนจังนะ โตขึ้นจะเป็นครูหรือใจ" ลุงเขียะสะพายเปื้อะเดินลงคอย
ไปไร่เมืองล่าง ถ้ามเป็นท่านองหยอกล้อเล่นเมื่อพบแสงจันทร์

แสงจันทร์เคยฝันที่จะเป็นครู แต่สำหรับวันนี้แสงจันทร์นึกเพียงว่าขอเป็น
เพียงแค่เด็กหญิงปิ้งข้าว ลูกสาวที่ดีของพ่อแม่ และเป็นเด็กหญิงแสงจันทร์ลูกศิษย์ที่ดีของ
ครูก็พอใจแล้ว

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

๑. เรื่องที่อ่านนี้ ผู้เขียนต้องการให้ทราบถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ
 - ก. ชีวิตของแสงจันทร์
 - ข. ธรรมชาติบนคอย
 - ค. ความสัมพันธ์ของพ่อ แม่ และลูก
 - ง. โรงเรียนของหมู่บ้านชาวเขา
 - จ. ความเป็นอยู่ของชาวเขาที่เปลี่ยนแปลงไป
๒. สาเหตุที่พ่อ แม่ ของแสงจันทร์ไม่ได้เรียนหนังสือเพราะ
 - ก. การศึกษายังไม่ถึง
 - ข. ไม่สนใจเรียน
 - ค. แต่งงานก่อน
 - ง. ต้องทำงานหนัก
 - จ. อพยพบ่อย ๆ
๓. ชาวที่พวกชาวเขาใช้บริโภคเป็นข้าวชนิดใด
 - ก. ข้าวสาร
 - ข. ข้าวโพด
 - ค. ข้าวสาลี
 - ง. ข้าวซ้อมมือ
 - จ. ข้าวเหนียว
๔. ข้อใดเป็นความนึกคิดและความพอใจของแสงจันทร์ในปัจจุบัน
 - ก. อยากเป็นครู
 - ข. อยากเป็นนักเรียน
 - ค. อยากเป็นเด็กดี
 - ง. อยากเป็นชาวไร่
 - จ. อยากช่วยพ่อแม่ทำงาน
๕. สภาพความเป็นอยู่ของชาวเขาในปัจจุบันเป็นอย่างไร
 - ก. อพยพเร่ร่อน
 - ข. มีถิ่นฐานที่แน่นอน
 - ค. ความเจริญยังไม่ถึง
 - ง. ทำไร่เลื่อนลอยไปเรื่อย ๆ
 - จ. ย้ายจากภูเขามาอยู่พื้นราบ
๖. ข้อใดไม่ถูกต้องกับชีวิตชาวเขาในปัจจุบัน
 - ก. มีอาชีพทำไร่
 - ข. พูดภาษาไทย
 - ค. เป็นพลเมืองไทย
 - ง. เด็ก ๆ ไปโรงเรียน
 - จ. ไม่ติดต่อกับโลกภายนอก

เฉลย ๑.จ ๒.ก ๓.ง ๔.ค ๕.ข ๖.จ

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๑

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ทาริกเป็นเด็กชายชาวจอร์แดน บ้านของเขาอยู่ในเมืองอัมมัน เมืองหลวงของจอร์แดน โลกของทาริกจึงประกอบด้วย อูฐ แพะ และ กระโจมสีดำของพวกเขา เบดูอิน เค้า เบน แมลงป่อง และถารเล่นซอหน้า ทาริกไม่ได้เอาแต่เล่นตลอดทั้งวันหรอก เขาต้องไปโรงเรียนสัปดาห์ละ ๒ วัน เขาเพิ่งอยู่บนประถมปีที่ ๑ วันที่เขาไปโรงเรียน เขาจะตื่นแต่เช้าประมาณ ๖.๓๐ น. อาบน้ำแต่งตัวแล้วลงมารับประทานอาหารเช้า เขารับประทานเนย มะกอก ไข่ต้มกับขนมปังแผ่นแบน ๆ กลม ๆ พร้อมกับดื่มชาใส่นม เสร็จจากอาหารเช้า ทาริกช่วยตระเตร้านหนังสือและถ้วยสำหรับดื่มน้ำที่โรงเรียน จึงออกมาบรรดรับส่งนักเรียนหน้าบ้าน

ทาริกนั่งรถเบอร์ ๒ ตระเวนไปรับนักเรียนรอบเมือง เท่ากับเขาได้นั่งรถเที่ยวไกล ๆ ด้วย ระหว่างเส้นทางมาโรงเรียนรถแล่นผ่านอุโมงค์คอกยาวที่กำลังทะเลี่ยมพุ่มไม้หนามอย่างเอร็ดอร่อย ผ่านชาวนาที่ทำงานอยู่ในทุ่งนา เขาช่วยกันเก็บมะเขือเทศ มะเขือและแตงกวา ผ่านกระโจมสีดำของพวกเขาเบดูอิน มีฝูงแกะชนพุ่มไม้และแพะสีดำห้อมล้อมอยู่รอบกระโจม ชาวเบดูอินเป็นชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในทะเลทราย บางครั้งบางครั้งเขาจะต้อนฝูงสัตว์มากินหญ้าใกล้ ๆ เมืองอัมมัน รถยังแล่นไปเรื่อย ๆ ผ่านวงเวียนกลางถนน ปลุกคอกไม้ไผ่สวยงาม ผ่านพระราชวัง มีทหารรักษาการณ์อยู่หน้ากำแพงหินสูงตระหง่าน รถแล่นเข้าสู่ย่านชุมชน ถนนลาดจอแจด้วยยานขนส่งเสียงอึกทึก และผ่านโรงมหรสพ ในที่สุดรถก็เลี้ยวเข้าถนนแคบ ๆ ผ่านประตูเหล็กบานใหญ่มาจอดสนิทยหน้าโรงเรียน ทาริก และเพื่อนลงจากรถตรงไปยังห้องเรียน

วิชาแรกที่เรียนในตอนเช้าคือฝึกเขียนตัวเลข ทาริกลอกตัวเลขด้วยลายมือบรรจงลงในสมุด ถึงเวลาหยุดพักทาริกซื้อขนมด้วยเงิน ๕ เปียช ระบบเงินตราที่ใช้ในเมืองของทาริกคือ เปียชและคีนาร์ ทาริกเก็บเงินได้ ๑๐๐ เปียช เขาก็จะแลกได้ธนบัตรสีเขียว ๑ คีนาร์ และเมื่อทาริกเก็บเงินได้ ๕ คีนาร์ เขาก็จะแลกธนบัตรสีเขียว ๕ ใบ และธนบัตรสีแดง ๕ คีนาร์ได้ ๑ ใบ เขาดึงเงินเก็บเงินเพื่อ

จะซื้อของมีราคาลึกอย่างหนึ่ง แต่เวลานี้เขายังแอกไม่ถูกว่าจะซื้ออะไรแน่ หลังจากหยุดพักแล้ว ทาริก็กลับเข้าห้องเรียนตามเดิม เพื่อเรียนวิชาพูดและเขียนภาษาอาหรับ เขียนแตกต่างจาก ภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย คือเขียนจากขวาไปซ้าย แทนที่จะเขียนจากซ้ายไปขวา ทาริเขียนชื่อตัวเองลงในสมุดก่อน แล้วจึงหัดเขียนคำว่า พ่อ แม่ เด็กชาย เด็กหญิง บ้านและแมว เขาจะเริ่มเรียนภาษาองกฤษเมื่อขึ้นชั้นประถมปีที่ ๔

โรงเรียนเลียบ่ายสองโมง ทาริกลับบ้านมารับประทานอาหารกลางวันที่บ้าน แม่ทำอาหารของโปรตุเกสไว้ให้ทาริคือข้าวคดุกเนื้อแกะบด ห่อด้วยกะหล่ำปลี อิ่มจากอาหารกลางวันแล้วก็เข้าไปในส่วน มีเตียงขวา มะเขือเทศ หั่นชิ้นเล็ก ๆ และคอกไม้บางชนิดคิดมือไปให้ อาหารเท่าที่เขาเลี้ยงไว้ ชาวเมืองนี้ถือว่าโชคที่มีเตาอยู่ในสวน บ่าย ๆ ทาริออกไปนอนบ้านกับโอบาร์ ไปดูเพื่อนโอบาร์เล่นฟุตบอล ที่สนามฟุตบอล โอบาร์ร่วมวงเล่นกับเพื่อน ๆ ด้วย ส่วนทาริเป็นกองเชียร์อยู่ขอบสนาม เพราะ เขาตัวเล็กเกินกว่าจะเล่นกับเพื่อนรุ่นพี่ เด็กชายชาวเบคูอินบางคน เดินผ่านมาก็หยุดดูกลุ่มเด็กเล่นฟุตบอล แต่อยู่ไม่นาน ต้องเดินทางไปเพราะเขามีหน้าที่เลี้ยงสัตว์ ผูกแพะแกะถ้าไม่มีใครดูแลสัตว์ก็จะแตกฝูงพลัดหลงไป เด็ก ๆ เลิกเล่นเมื่อใกล้ค่ำ ทุกคนแยกย้ายกลับไปดูทีวีที่บ้านมีหนังการ์ตูนสนุก ๆ สำหรับเด็กหลายเรื่อง เริ่มด้วยเรื่องหมีโยกิ ต่อด้วยการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่องมนุษย์ต่างดาว และการ์ตูนของจอร์แดนเรื่องหญิงสาว กับหมียักษ์

เสียงกริ่งที่ประตูบ้านดังกึกก้องว่ามีแขกมาเยี่ยมเยียนแล้ว เป็นญาติของทาริ นิ่งเอง คุณลุง คุณป้าและลูก ๆ อีกสามคน ครอบครัวคุณลุงอยู่ในเมืองพักอยู่ที่ห้องพักข้างบนร้านขายเสื้อผ้า และมีร้านค้าเล็ก ๆ อยู่บริเวณนั้นมากมาย ลูก ๆ คุณลุงจึงไม่มีสถานที่สำหรับเล่น เมื่อเขามาที่บ้าน ทาริจึงชวนพี่ ๆ น้อง ๆ ออกไปเล่นในส่วน ครอบครัวคุณลุงอยู่รับประทานอาหารเช้า ทาริกับสมาชิกในวงอาหารได้ถึง ๑๒ คน ทาริชอบให้มีคนมาก ๆ รับประทานอาหารเช้ากันอย่างอบอุ่น เมื่ออาทิตย์ขึ้นลง

กลับไปแล้ว แม่ก็พาหริศเข้านอน หาริศจึงต้องอ่านนักเรียน เพียงแค่นี้

ถ้าชี้แจง จงวาดกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

๑. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเขียนเรื่องนี้

ก. บรรยายสภาพธรรมชาติ

ข. บรรยายสภาพภูมิศาสตร์

ค. เล่าชีวิตของเด็กชายชาวจอร์แดน

ง. เล่าชีวิตในโรงเรียนของเด็กชาวจอร์แดน

จ. เล่าชีวิตความเป็นอยู่ของชาวจอร์แดน

๒. ผู้เขียนต้องการให้หริศเป็นตัวแทนชาวจอร์แดนในเรื่องใด

ก. การทำมาหากิน

ข. การอนุรักษ์ธรรมชาติ

ค. การเรียนหนังสือ

ง. การดำเนินชีวิตทั่วไป

จ. การเชื่อถือในศาสนา

๓. ชนพื้นเมืองของจอร์แดนคือพวกใด

ก. เบดูอิน

ข. ยิปซี

ค. ฮินดู

ง. ปาเลสไตน์

จ. อินเดียนแดง

๔. ภาษาแรกที่โรงเรียนในโรงเรียนคือภาษาใด

ก. จอร์แดน

ข. อาหรับ

ค. อังกฤษ

ง. ยิปซี

จ. ปาเลสไตน์

๕. ทำไมชาวจอร์แดนจึงถือว่าเตาเป็นสัญลักษณ์

ก. เป็นความศรัทธา

ข. เป็นการยกย่อง

ค. เป็นความพอใจ

ง. เป็นความนิยม

จ. เป็นความเชื่อ

๒. จงเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. ครอบครัวของคุณลุงมาเยี่ยมที่บ้านทาริค
๒. ทาริคนำผักหน่อขึ้นเล็ก ๆ ไปให้เต่าในสวน
๓. หลานเล็กเรียนทาริคไปดูแลผู้ขายเลนฟุตบอล
๔. โลกของทาริคประกอบด้วย แพะ แกะ และกระโจมของพวกเคอีน
๕. ระหว่างเส้นทางที่ทาริคนั่งรถไปโรงเรียนจะผ่านทุ่งนาและย่านชุมชน

ก. ๕ ๔ ๓ ๒ ๑

ข. ๒ ๑ ๓ ๔ ๕

ค. ๕ ๓ ๒ ๔ ๑

ง. ๓ ๕ ๔ ๒ ๑

เฉลย ๑. จ ๒. ง ๓. ก ๔. ข ๕. จ ๖. จ

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๒

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปแล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

นานมาแล้วยังมีชายหนุ่มอยู่ ๒ คน เป็นเพื่อนสนิทและเป็นคนรุ่นเดียวกันคนหนึ่งชื่อ นายมี มีนิสัยดี ผิดกับเพื่อนของเขาที่ชื่อ นายชม เป็นคนที่เห็นแก่ตัวอย่างยิ่ง ชื่อจฉา เห็นใครได้ชื่อว่าเงินไม่ได้ โกงได้เป็นโกง เป็นคนที่ไม่ทำอะไรดีเลยจริง ๆ วันหนึ่งนายชมมานหานายมี แล้วก็ชวนกันไปหาปลาที่หนองน้ำกลางทุ่งนานายมีไม่ฟังอีไรคำอิรม ลงมือวิดน้ำเอา ๆ ฝ่ายนายชมก็วางแผนเอาเปรียบเช่นเคย วิดนํ้าอย่างเสียไม่ได้ คือจะออมแรงไว้ ส่วนนายมีวิดเสียจนน้ำงวค จึงร้องบอกกับเพื่อนว่า " ชมแกวิดคอยช่วยเหลืออีฉิดเดียว ข้าจะขอพักเอาแรงไต่ต้นไม้สักครู่ แล้วจึงจะจับปลา " แต่ด้วยความเหนื่อยอ่อนประคบกับลมเย็นที่โอบมา ทำให้นายมีจับหลับไปอย่างไม่รู้ตัว นายชมเห็นเพื่อนหลวิติใจ เร่งมือวิด ประเดี๋ยวเดียวน้ำก็แห้งงวค เขาลงมือจับปลาเอา ๆ มีเท่าไรจับใส่ข้องของตัวหมด เหลือปลาตัวเล็ก ๆ ไว้เพียงตัวเดียวให้นายมี แล้วเขาก็ทำใจดีปลุกเพื่อน

นายมีเห็นปลาตัวเล็ก ๆ แต่เพียงตัวเดียวก็ไม่ว่าอะไรกลับชอบใจนายชมที่ใจดีจับปลาให้ ขอโทษนายชมที่เผลอหลับไป นายชมทำงานคนเดียวยังอุตสาหะแบ่งปลาให้คนอื่นอีก

แล้วชายหนุ่มทั้งสองคนก็แยกกันกลับบ้าน เมื่อกลับถึงบ้านปรากฏว่าปลาตัวน้อยนั้นยังหายใจอยู่ ครั้งจะฆ่าทำกับข้าวตัวก็เล็กเกินไป นายมีจึงเอามันไปขังไว้ในคุ่มน้ำหน้าบ้าน ตกดึกขณะที่นายมีกำลังนอนหลับสนิทอย่างมีความสุข ก็แว่วคนมากระซิบบว่า " พ่อ ๆ อยากได้ทองไหม " เรียกซ้ำ ๆ กันหลายครั้งจนนายมีต้องตื่นขึ้นมาสงสัยว่าใครมาเรียก เดินออกไปที่ชานบ้านก็ไม่เห็นปีใคร แต่เสียงก็ดังอยู่อย่างนั้นจากคุ่มน้ำที่ตัวขังปลาไว้ จึงเปิดฝาคุ่มดู ปลาน้อยก็ผุดขึ้นมาแล้วถามด้วยเสียงแหลมเล็กว่า " พ่ออยากได้ทองไหม " นายมีรู้สึกแปลกใจจึงตอบว่า " ทำไมจึงจะไม่อยากได้ " ปลาจึง

ปรากฏว่า ช้างชั้นเขียวเต็มไปหมดโดยไปท่องหว่าน ทำให้นายมีรำรวยขึ้นกว่า
เดิมอีก นายชมรู้ข่าวก็มาขอยืมคราดนายมีไปคราดนาของตัวเองบ้าง พอคราด
ไปทางไหน หันกลับมามองก็แลเห็นภูเขาสีเขียวเต็มไปหมด นายชมโกรธมาก จึง
เอาคราดนั้นไปเผาไฟ เมื่อนายมีรู้เข้าก็เสียใจ แต่ก็ไม่ว่าอะไร เพียงแต่ถาม
ว่า "แกเอาคราดของข้าไปเผาไฟที่ไหนล่ะ" แล้วก็ไปคุกกองไฟที่เผาคราดซึ่งมอด
ไปหมดแล้ว ปรากฏว่าเศษคราดเหลือที่ยังไม่ไหม้ไฟอีกประมาณคืบหนึ่ง นายมีก็
นำกลับมาบ้าน ตกแต่งเสียก็กลายเป็นหวี ๆ ผม พอนายมีหวีผมที่ไร จะมีเส้นผม
หลุดก็หวีมาทุกครั้ง นายมีจึงรวยขึ้นไปอีก เมื่อนายชมรู้เข้าก็อยากรวยอย่างเดิม
มาขอยืมหวีไปหวีบ้าง แต่หวีที่ไรจะมีหนอนติดมาทุกครั้ง หวีอยู่เป็นเดือนก็ไม่ไฉน
จึงนำหวีมาคืน

ตกกลางคืนปลาก็มาเข้าฝันนายมีที่นอนอยู่ในบ้านใหม่ในดงไม้ ขอให้
นายมีเปิดช่องบนหลังคาไว้สอดกวางยาวสัก ๑ คืบ นายมีก็ทำตาม ครึ่งตกก็
ก็มีใบไม้ทองตกลงมาวางของบนหลังคาจนเต็มห้องไปหมด นำเงินมาให้นายมีอีก
นายชมได้ยินข่าวก็อยากได้บ้าง จึงมาขออาศัยนอนในห้องนายมีสักคืนหนึ่ง เพื่อรอ
รับใบไม้ทองและควยความโลภ เขาจึงทำช่องบนหลังคาให้ใหญ่มากขึ้นไปอีก แล้ว
ลงมานอนรอรับ คืนวันนั้นใบไม้ที่ตกลงมาล้วนแต่เป็นใบไม้หินหนาและหนัก ตกใส่
นายชมเป็นจำนวนมากจนลุกไม่ขึ้นกลบนายชมให้ตายใต้กองใบไม้ นั่นเอง

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

๑. นายชมชวนนายมีไปหาปลาที่ใด
 - ก. ในแม่น้ำ
 - ข. ในบ่อหลังบ้าน
 - ค. ในบึงกลางทุ่งนา
 - ง. ในคลองชลประทานกลางทุ่งนา
 - จ. ในหนองน้ำกลางทุ่งนา
๒. การที่นายชมจะโกนว่า "กายโหง่น" นั้นแสดงว่า เขาเป็นอย่างไร
 - ก. ตกใจง่าย
 - ข. ความจำไม่ดี
 - ค. ความคุมการมันไม่ได้
 - ง. ขาดความรับผิดชอบ
 - จ. ขาดการยับยั้งชั่งใจ
๓. สาเหตุใดปลาของนายมีจึงตาย
 - ก. อออาหารตาย
 - ข. เพราะคอสูแพญานาค
 - ค. เพราะนายชมนำไปเผา
 - ง. เพราะถูกไขหาง นามาตเกินไป
 - จ. เพราะนายชมพูดว่ากายโหง่น
๔. เมื่อปลาตายลง นายมีนำปลามาทำอะไร
 - ก. เผาทิ้ง
 - ข. ผังคิน
 - ค. ทำจอบชุดคิน
 - ง. ทำคราดไถนา
 - จ. ทำเสียมพรวนคิน
๕. นายชมตายเพราะสาเหตุใด
 - ก. ความมั่งคั่งของตัวเอง
 - ข. ความเกียจคร้านของตัวเอง
 - ค. ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์
 - ง. ความไม่รู้จักพอของตัวเอง
 - จ. ถูกปลาของนายมีแกล้ง
๖. นายมีและนายชมเป็นตัวแทนของอะไร
 - ก. ความกตัญญู และการเนรคุณ
 - ข. ความดี และความชั่ว
 - ค. ความอกทน และความอ่อนแอ
 - ง. ความเพียร และความย่อท้อ
 - จ. ความฉลาดและความโง่

เฉลย ๑.จ ๒.ค ๓.ข ๔.ง ๕.ง ๖.ก

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๓

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

.....คืนนั้นเป็นวันสิ้นปีเก่า...

.....ทุก ๆ บ้านต่างก็ไฟกันสว่างไสวไปทั่วและต่างส่งเสียงหัวเราะ และร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน ในขณะที่เด็กหญิงตัวเล็ก ๆ คนหนึ่ง ซึ่งเค็นเตร็คเตรควัยเท้าเปล่ามาตามลำพังไปตลอดถนนที่องจางนั้น

เกล็ดหิมะโปรยปรายลงมานานแสนมยาวนานสยจย ซึ่งคล้ายกับเสื้อคลุมสีชิต ๆ คลุมปิดบังทั้งสองข้างอยู่ แก้มชิตเขียวของแม่หนูน้อยก็เปียกปอนไปด้วยน้ำตา ชั่วแม่หนูก็ทงหนาวทงหิว ทงเหน็ดเหนื่อยและตื้นกล้ว นิ้วมือของเธอแข็งชา จับห่อไม้ขีดไฟแน่น เธอพยายามขายมาตลอดวัน แต่ผู้คนที่ต่างเร่งรีบก็ไม่มีใครหยุดใส่ใจกับแม่หนูน้อยที่ยืนอยู่พร้อมกับยื่นแขนออกไปอ้อนวอนให้ซื้อไม้ขีดไฟ ซึ่งเธอห่อไว้ด้วยผ้าขาวกรุ่นกรุ่น ด้วยเงินเพียงเหรียญเดียวเลย

จนบัดนี้ก็ยังไม่มีใครซื้อไม้ขีดไฟเลยสักคนเดียว แต่การเค็นเตร็คเตรเช่นนี้ไปตามท้องถนนก็ยังดีเสียกว่ากลับไปบ้านแล้วถูกตี หากเธอกลับไปแล้วขายไม้ขีดไฟไม่ได้เลย ...

ความหนาวเย็นทำให้แขนขาเจ็บปวดไปหมด แม่หนูน้อยจึงนั่งลงตรงมุมบ้านสองหลัง พยายามพิชชาทั้งสองข้างเข้ามาเพื่อให้อบอุ่นขึ้น แล้วก็วางห่อไม้ขีดไว้ที่หน้าตักแล้วจึงนวดมือ เพื่อให้คลายจากอาการหนาวเหน็บ ...

แต่แม่หนูก็ยังคงหนาวสั่น .. เธอจึงหยิบไม้ขีดไฟอันเล็ก ๆ ขึ้นมาด้วยความคิดว่าแสงไฟจากถ่านไม้ขีดไฟอาจจะทำให้นิ้วมือคลายอาการชาลงได้บ้าง แม่หนูน้อยจึงดึงไม้ขีดไฟก้านหนึ่งขึ้นมาจุด แสงไฟส่องประกายอบอุ่น เธอมองดูแสงไฟนั้นอย่างหลงใหล ขณะที่กำลังจ้องดูอยู่นั้น เธอก็เห็นภาพห้องหนึ่งซึ่งมีไฟลุกโชนอบอุ่น ... เห็นชัดจนรู้สึกถึงไออบอุ่นนั้น แต่แล้วไม้ขีดไฟก้านนั้นก็ดับริบหรี่ลงและมอดไป ขณะนี้เบื้องหลังของเธอก็ปกคลุมไปด้วยหิมะอีกครั้งหนึ่ง

ด้วยความอยากรู้อยากเห็น แม่หนูน้อยจึงจุดไม้ขีดไฟก้านที่สองขึ้นอีกครั้งก็ปรากฏมีห้องที่อบอุ่นขึ้นอีกและครั้งนี้เธอเห็นโต๊ะตั้งอยู่ตรงมุมหนึ่งของห้อง มีผ้าขาวลวดลายสวยงามอยู่บนโต๊ะซึ่งเต็มไปด้วย

ไปค้าอาหารนานาชาติ ขณะที่เธอเหยียดแขนออกไปนั้น เปลวไฟก็มอดลง

แสงไฟจากไม้ขีดก้านที่สามนั้นดูเหมือนจะสว่างไสวกว่าไม้ขีดก้านอื่น ๆ และขณะนี้แม่หนูน้อยกำลังนั่งอยู่ที่โคนคริสต์มาสสูง ซึ่งก้านที่แผ่ออกมานั้นปกคลุมไปด้วยของเล่นเล็ก ๆ สีฉูดฉาด และยังมีห่อของขวัญยิบยิบสวย ๆ แขนงอยู่ทั้งคันคริสต์มาก็ยังส่งประกายด้วยแสงสีเงิน จากกระดาษแผ่นเล็ก ๆ อีกด้วย แม่หนูน้อยยื่นแขนออกไปด้วยความยินดี และในขณะที่แวบหนึ่งนั้นก็ดับลง แต่ขณะที่นั่งลงพร้อมกับเงยหน้าขึ้นนั้น แสงจากคันคริสต์มาสก็สว่างขึ้น สว่างขึ้นเหนือตัวของแม่หนูน้อย กลาย ๆ กับแสงของดวงดาวบนท้องฟ้าในยามค่ำคืน ขณะที่เธอมองดูดาวดวงหนึ่งตกลงมา มีแสงไฟเป็นสายแดงยาวเป็นหางตกลงมาด้วย "คงจะเป็นที่ลักแห่งสำหรับคนที่แล้วแล้วนะคะ" หนูน้อยกระซิบกระซาบบอกย่าของเธอซึ่งเป็นบุคคลเพียงคนเดียวที่เมตตากรุณาต่อเธอเสมอมา แต่ยากี่ได้ตายไปนานแล้วด้วย..... ครั้งหนึ่งย่าเคยได้บอกเธอเกี่ยวกับดาวที่ตกลงมาจากสวรรค์และวิญญาณที่ล่องลอยไปหาพระเจ้าที่อยู่นบนสวรรค์

แม่หนูน้อยจุกไม้ขีดไฟก้านอื่น ๆ อีก และบัดนี้... ในแสงไฟนั้นเธอมองเห็นยาสักที่รักของเธออีกครั้งหนึ่ง ย่ายิ้มน้อย ๆ อย่างอ่อนโยน แม่หนูยังจำได้อยู่เสมอ แต่จากเดี๋ยวนี้ยาสักสาวขึ้นและมีความสุขขึ้น "คุณย่า" แม่หนูร้องขึ้น "อย่าทิ้งหนูไปเมื่อไฟมอดลงแล้วนะคะ... ไปรคอยอยู่กับหนูเถอะ คุณย่า... หนูทั้งหนาวและเหงาเหลือเกินค่ะ" เธอจุกไม้ขีดไฟก้านอื่น ๆ ที่เหลือด้วยความลังเลเล็กน้อย ด้วยเกรงว่าย่าของเธอจะหายไป ไม้ขีดไฟแต่ละก้านส่องแสงประกายเจิดจ้าลอมรอบตัวของแม่หนูน้อย

ย่าก้มลงจับมือเล็ก ๆ ที่เย็นเฉียบเอาไว้ แล้วทั้งสองก็ลอยสูงขึ้น สูงขึ้นอย่างสนุกสนานและปิติยินดี ทั้งย่าหลานก็ไม่ได้หยุดที่ใดเลยจนกระทั่งถึงสวรรค์ซึ่งไม่มีความหนาวเย็น ไม่มีความหิวโหย ไม่มีความเจ็บปวด มากล้ากรายแก่หงิมตัวเล็ก ๆ ที่ไร้ชาย ไม้ขีดไฟคนนี้อีกต่อไป เสียงระฆังดังกึกก้องอย่างเศร้าสร้อยในวันสิ้นปีเก่า และความสนุกสนานก็ยังจะมีขึ้นในวันขึ้นปีใหม่.....

ในเช้าวันรุ่งขึ้นที่อากาศหนาวเหน็บ..... ก็มีคนพบแม่หนูน้อยตายเพราะความหนาวใน
 คับสุมท้ายของปีนั้น ... เธอนั่งตัวงออยู่ตรงมุมบ้านสองหลัง มีไม้ซีกไฟวางอยู่บนคอกพร้อมกับ
 ไม้ซีกซึ่งจุกแฉกของหนึ่ง "แม่หนูน้อยที่น่าสงสาร... เธอคงพยายามทำความอบอุ่นให้แก่
 ร่างกายกระมัง" หลายคนต่างคิดเช่นนั้นขณะที่เดินผ่านไปมา... แต่พวกเขาก็ยังฉงนใจที่
 เห็นรอยยิ้มอย่างมีความสุข ปรากฏอยู่บนริมฝีปากคู่นั้น ไม่มีใครเคยได้ว่า แม่หนูน้อยได้
 เดินทางไปสู่บ้านแห่งความสุขไกลโพ้นกับยาสุดที่รักของเธอแล้ว

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงหนึ่งเดียว

๑. เหตุใดเด็กหญิงจึงต้องออกมาเดินคนเดียวยามค่ำคืน
 - ก. ไม่มีที่อยู่อาศัย
 - ข. หิวอาหารรับประทาน
 - ค. ขาดไม้ขีดไฟ
 - ง. เดินดูไฟประดับเล่น
 - จ. ถูกไล่ออกจากบ้าน
๒. เด็กหญิงทำอะไรอย่างไร เมื่อรู้สึกหนาวมากขึ้น
 - ก. กอดกองไฟ
 - ข. จุกไม้ขีด
 - ค. กลับบ้าน
 - ง. ขออาศัยบ้านคนรู้จัก
 - จ. นอนซุกอยู่ข้างทางเดิน
๓. ภาพแรกที่เด็กหญิงเห็นในความคิดคือสิ่งใด
 - ก. เถาผิงมีไฟลุกโชน
 - ข. อาหารและขนมมากมาย
 - ค. ต้นคริสต์มาสที่เต็มด้วยของขวัญ
 - ง. คุณย่าของเด็กหญิง
 - จ. ไม่เห็นอะไรเลย
๔. ทำไมเด็กหญิงจึงพยายามจุกไม้ขีดต่อไปเรื่อย ๆ
 - ก. อยากให้เกิดความอบอุ่น
 - ข. กลัวความมืดรอบตัว
 - ค. เกิดความสนุกสนาน
 - ง. กลัวภาพต่าง ๆ ที่เห็นหายไป
 - จ. หวาดทางกลับบ้านไม่ถูก
๕. ในช่วงสุดท้ายของความรู้สึก เด็กหญิงนึกถึงอะไร
 - ก. อาหารอร่อย ๆ
 - ข. ที่พักอันอบอุ่น
 - ค. ของขวัญ
 - ง. เถาผิง
 - จ. คุณย่า

๖. เด็กหญิงสิ้นชีวิตลงเพราะเหตุใด

ก. ความหนาว

ข. ความหิว

ค. ความเหนื่อย

ง. อยากไปอยู่กับคุณย่า

จ. ความคันแค้นสุนัข

เฉลย ๑.ค ๒.ข ๓.ก ๔.ง ๕.จ ๖.ก

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ 14

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

นายกคงเคราพลเมืองละโว้ ซึ่งเป็นนายกองค์ช่วยน้ำ มีบุตรชายคนหนึ่งชื่อว่า นายรวง เมื่อนายกคงเคราตาย นายรวงได้ขึ้นเป็นพ่อเมืองแทนผู้เป็นบิดา และนายรวงนั้นอนุภาพหาจากสัตว์น้ำให้อะไรเป็นอย่างไรก็เป็นไปอย่างนั้น ครั้นถึงคราวส่งส่วยน้ำทะเลชุมพรไปในนครหลวง นายรวงเห็นว่าคักน้ำใส่ตุ่มขนไปลำบากนัก จึงให้เอาไม้สานชะลอมเอาไปจุ่มในทะเลชุมพร แล้วส่งให้น้ำอยู่ในชะลอม น้ำก็ไม่รั่ว ตาชะลอมไปได้ นักคุมเจ้าพนักงานขอมที่มาเร่งส่วยน้ำเห็นดังนั้น ยังไม่สิ้นสงสัย นายรวงจึงสั่งให้น้ำไหลออกมาเสียหมดชะลอม นักคุ่มก็ตกใจกลัวปาวหาริชของนายรวง รีบนำชะลอมน้ำไปถวายพระเจ้าพันธุสุริวงศ์ พระเจ้าแผ่นดินขอม ณ นครหลวง แล้วกราบทูลให้ทราบว่ามีบุญเกิดขึ้นที่เมืองละโว้ พระเจ้าพันธุสุริวงศ์ทรงเกรงว่า นายรวงจะเป็นราชศัตรู จึงให้ขอมไปจับนายรวงมาถวาย ถ้าจับเป็นมาไม่ได้ก็ให้ฆ่าเสีย ขอมนี้ก็มีฤทธิ์ ได้รับสั่งแล้วก็ดำแตรกแผ่นดินมา จึงเรียกว่า "ขอมดำดิน" นายรวงได้รับทราบข่าวว่า พระเจ้าพันธุสุริวงศ์จะให้จับตัว จึงหนีขึ้นไปหาเป็นภิกษุอยู่ที่เมืองเพนียด จึงเรียกว่า "พระรวง" ไปอยู่ที่วัดสุโขทัย วันหนึ่งพระรวงลงมากวาดวัดอยู่ ขอมดำดินไปโยนหินในลานวัด แลเห็นพระรวงไม่รู้จักก็ถามพระรวง พระรวงจึงสั่งว่าให้คอยอยู่ที่นี้เถิด จะไปบอกพระรวงมาให้ ด้วยอำนาจจากสัตว์สิทธิ์ของพระรวง ขอมก็กลายเป็นหินติดแผ่นดินอยู่ที่ตรงนั้นจนทุกวันนี้ ขณะนั้นพระเจ้ากรุงสุโขทัยสิ้นพระชนม์ลง ไม่มีผู้ใดจะสืบพระวงศ์

คนทั้งหลายเห็นว่าพระรวงเป็นผู้มีบุญานุภาพ จึงพร้อมกันอัญเชิญให้ลาผนวชออกครองราชสมบัติ ณ กรุงสุโขทัย ถวายพระนามว่าพระเจ้าศรีจันทราธิบดี (ศรีอินทราทิตย์)

เรื่องที่ ๑๔

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. สาเหตุใดเมืองฉะว้ต้องส่งกวนน้ำให้กับเมืองขอม

ก. เป็นเมืองขึ้นขอม	ข. สวามีภักดีต่อขอม
ค. เป็นเมืองหน้าด่านของขอม	ง. ขายนํ้าให้ขอม
จ. แลกเปลี่ยนสินค้ากับขอม	
๒. ปาฏิหาริย์แปลว่าอะไร

ก. เวทย์มนต์คาถา	ข. สิ่งที่น่าอัศจรรย์
ค. ของสวยงาม	ง. เสียงดังอย่างประหลาด
จ. อำนาจอันยิ่งใหญ่	
๓. สาเหตุใดกษัตริย์เมืองขอมจึงต้องการฆ่านายร่วง

ก. เพราะนายร่วงเป็นคนไม่ดี	ข. กลัวว่านายร่วงจะเป็นศัตรูกับขอม
ค. กลัวว่าจะมีคนรักนายร่วงมากกว่า	ง. เพราะนายร่วงยุยงให้เมืองต่าง ๆ
จ. เพราะเมืองทุกเมืองอยากให้เป็นกษัตริย์แทนพระเจ้าพันธุสุริวงศ์	กระด้างกระเดื่องต่อขอม
๔. อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ทุกคนคิดว่านายร่วงมีวาจาศักดิ์สิทธิ์

ก. ทำน้ำให้แข็งตัว	ข. เสกชะลอมขึ้นมาได้
ค. สบขอมให้ตายได้	ง. น้ำยังอยู่ในชะลอมได้
จ. สั่งให้ทุกคนไม่เชื่อฟังขอม	
๕. สาเหตุใดนายร่วงจึงไปบวชที่วัดสุโขทัย

ก. อายุครบบวช	ข. หนีจากขอม
ค. เมื่อหนีโลก	ง. บวชให้พ่อแม่
จ. ถูกขอมบังคับ	

๖. ต่อมามีพระร่างโกสินครอภิชัยสมบัติที่เมืองใด

ก. ละโว้

ข. เมืองขอม

ค. อมฤตยา

ง. ชามบุรี

จ. สุโขทัย

เฉลย ๑.ข ๒.ข ๓.ข ๔.ง ๕.ข ๖.จ

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๕

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

"คุณครับ ให้ผมเป็นคนพาเที่ยวเอาไหมครับ" เด็กชายอายุประมาณ ๑๒ ขวบ เอยถามคณะของเราในทันทีที่เราจอลงที่หน้าโบสถ์พระมงคลบพิตรแห่งจังหวัด อโยธยา ในเช้าวันอาทิตย์นั้น

ทุกคนในคณะท่องเที่ยว กำลังมองดูโบสถ์ใหม่อย่างแปลกตาแปลกใจ ต่างก็หันมาดูเด็กน้อยอย่างประหลาดใจ

"ผมพาเที่ยวได้ ๙ แห่งครับ จากนั้นไปภูพระนอนกลางแจ้งองค์ใหญ่ แล้วไปวัดที่เขาขุขันธ์ ไปภูสมบัติเก่าแก่และสมบัติใหม่ที่โรงพัก ไปภูเขาทอง วัดชุม แล้วก็จะเนี่ยคคลองช้างเอาไหมครับ ค่าพาเที่ยวแล้วแถมให้"

เราต่างมองตากันด้วยความรู้สึกต่าง ๆ กัน บางคนก็ขบขัน บางคนก็สับสน บางคนก็นึกน่าเอ็นดูพอดูหน้าผู้พูดกางเกงเก่า ๆ สีเกือบจะกลายเป็นสีเทา สวมเสื้อยืดคอกลม ผมตัดสั้นเกรียน ท่าทางฉลาดและทุกคำพูดเต็มไปด้วยความมั่นใจ

อันที่จริงในวันนั้นเมื่อออกจากกรุงเทพ ฯ เราเพียงแต่ตกลงกันว่าจะไปชมสมบัติโบราณซึ่งพูดได้ในวันหลังให้เป็นขวัญตาสักหน่อย เพราะเขาลือกันทั่วกรุงว่าสมบัติคราวหลังนี้มากมายและสวยงามกว่าที่พูดได้คราวก่อนเป็นหลายเท่า แต่ครั้งนี้มาถึงอยุธยาเข้าจริง ๆ ก็เกิดมีผู้ออกความเห็นว่าย่าเพิ่งตรงไปชมสมบัติเลย ไปชมเมืองกันก่อนดีกว่า ผู้ที่ไปในวันนั้นที่จริงก็เคยไปเที่ยวอยุธยากันหลายครั้ง แต่มีใจในเร็ว ๆ นี้ ดังนั้นอยุธยาในวันนั้นจึงแปลกตาไปหมด เพราะอยุธยาเมืองที่เราเคยภาคภูมิใจในความเก่าแก่ของโบราณสถานเมืองที่เราเคยไปเพื่อระลึกถึงความหลังเมื่อครั้งรุ่งเรือง โดยสร้างมโนภาพจากสิ่งปรักหักพังเหล่านั้น ในบัดนี้มีแต่ความใหม่ "ฉันอยากจะรู้ว่ามียะไรใหม่อีกบ้าง" คนหนึ่งเอ่ยขึ้น "ฉันอยากดูที่ที่เล็กเอื่อยชื่อนั้น" อีกคนหนึ่งว่า "ฉันอยากไปวัดชุม เขาลือกันว่าน้ำมันศักดิ์สิทธิ์"

เป็นอันสรุปว่า ถึงแม้เราจะเคยมาเที่ยวอยุธยากันมาก่อนก็ตาม แต่ก็ยังไม่เคยมีใคร
ในคณะของเราเคยไปเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ครอบคลุมที่ใดก็น้อยเสนอรายชื่อมา ดังนั้นเราจึง
ตกลงกันว่า นอกจากการมาชุมนุมกัน เห็นจะต้องชมอยุธยาเมืองใหม่อีกด้วย แต่ละคนไม่รู้จัก
ถนนหนทางดี พอเหตุจึงกลายเป็นคนสำคัญขึ้นทันที หลังจากที่ได้ขึ้นมาจับขบวนกับเราเรียบ-
ร้อยแล้วก็เริ่มหน้าที่มีคุณค่าทันที

เราคงยอมรับว่า เราไม่เคยเห็นพระนอนองค์ใหญ่กลางแจ้งองค์นั้นมาก่อนหรือไม่
เราอาจจะจำไม่ได้ เพราะพระนอนองค์นั้นเพิ่งได้รับการบูรณะใหม่เอี่ยม เราไม่เคยไปดู
พระเนี่ยกลองข้างมาก่อน และที่คณะของเราพอใจมากที่สุดคือวัดคูมุนและน้ำมนต์จากเกศพระซึ่ง
ควรจะนับเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกอีกอย่างหนึ่งถ้ามีการพิสูจน์ว่าน้ำมนต์นั้นเกิดจากเกศ
พระพุทธรูปไม้ที่ลี้ลับสุด

จุดหมายปลายทางของเราก็คือที่สถานีตำรวจอันเป็นที่เก็บสมบัติและเก็บตัวนักโทษ
ผู้ลักขโมยสมบัติซึ่งอยู่ในที่ใกล้ ๆ นั้นเอง สมบัติมีมากมายตั้งแต่ของใหญ่เช่นพระศรีอริยวงศาคต
สิ่งใด จนกระทั่งรองเท้าทองกุญแจไขว้ ๆ รอคอยพระบรมสารีริกธาตุซึ่งเก็บไว้ที่ชั้นบน

พอหมื่นลูกเทศน์น้อยยืนอย่างพอใจเมื่อเราเปิดกระเป๋าทียบเอาธนบัตรจำนวนหนึ่ง
ส่งได้ เมื่อการนำเที่ยวสิ้นสุดลงแล้ว "หนูเคยนำใครมาเที่ยวบ้างหรือเปล่า" คนหนึ่งใน
พวกเรากลามขึ้น "เคยหลายรายแล้วครับ" "เรียนหนังสือหรือเปล่า" "เรียนครับ อยู่ชั้น
ป.๔ แล้วครับ" "รายได้งามดี ที่ไหนคนเขาเที่ยวล่ะ" "ก็พอได้บ้างครับ ที่ละ ๒ บาท
บางคนที่ได้มากกว่านั้น แล้วแต่ครับ ผมยังมีรายได้อื่น ๆ อีกครับ ผมรับจ้างเขาเก็บลูก
เทนนิสได้เกือบละ ๓๐ บาทครับ" เด็กน้อยอวดอย่างภาคภูมิใจ "เราต้องหาเงินเองครับ
ไม่งั้นก็ไม่มีเงินใช้ ตั้งแต่ชุดสมบัติกันนี้ครับ แล้วก็ต้องไปเมื่อเปลี่ยนแปลงเมืองใหม่ขึ้น ชาว
กรุงเทพฯ มากันเยอะ ผมพลอยมีรายได้กับเขาด้วย"

สำหรับเด็กน้อยการที่เมืองจะ เปลี่ยนโฉมหน้าไปและการที่ชุดสมบัติโบราณอาจจะ
ไม่มีความหมายเป็นส่วนตัวอย่างใดสำหรับเขาที่จะภาคภูมิใจ หรือเกิดความคิดเสียขาย
บรรยากาศเก่า ๆ เพราะว่าเขาคงจะยังเด็กเกินไปที่จะใช้ความคิด แต่เขามีความ

ภาคภูมิใจที่ได้วาททุกสิ่งอันมีอยู่ในเมืองซึ่งเขาอยู่แก่คนซึ่งยังไม่เคยพบเห็นสถานที่เหล่านั้น และ
สิ่งสุดท้ายที่เขาพอใจมากที่สุดคือเงินรางวัลซึ่งได้อย่างสุจริตแตกต่างกับความรู้เรื่องที่ตั้งของโบราณ —
สถานที่เหล่านั้น

แต่สำหรับพวกเรา ต่างมีความชื่นชมเล็กน้อยคนนี้เสียยิ่งกว่าความชื่นชมยินดีที่ได้เห็น
สมบัติอันล้ำค่าเหล่านั้น เพราะว่าเล็กน้อยคนนี้คือตัวแทนที่ดีของเยาวชนในปัจจุบันเขาจะเก็บ—
ร่อนเรื่องค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพหรือเปล่าข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่วิธีที่เขาพยายามหาเงิน
โดยสุจริต โดยใช้เวลาและความรู้เล็กน้อยนำคนที่ยาวมเมืองเขาเขาได้เพื่อเป็นการเพิ่มพูน
รายได้ นับเป็นวิธีการฉลาดและ เป็นไปอย่างรอบคอบ เพราะว่าเมื่อพวกเราคนหนึ่งแนะนำ
ว่าพ่อหนูควรจะได้พยายามศึกษาถึงตำนานสถานที่ต่าง ๆ เหล่านั้นให้มีพินความรู้ตามสมควรก็จะ
ดีขึ้นมาก เพื่อจะได้เล่าประวัติต่าง ๆ ประกอบด้วยเมื่อโตขึ้นจะได้หามาหากินโดยเป็นคนนำเที่ยว
อาชีพ เขากลับตอบว่า

"ผมเห็นจะไม่เอาละครับ อาชีพอย่างนี้มีหวังอดตายแน่ ที่ผมทำได้เวลานี้เพราะว่า
ผมยังเด็ก ใคร ๆ ก็ไว้วางใจให้ผมไปค้าขาย ถ้าผมโตเป็นผู้ใหญ่ คุณคิดว่าจะไว้วางใจให้ผมนั่งรถไปค้าขาย
หรือไม่"

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. สถานที่ใดเป็นสถานที่แรกที่คณะท่องเที่ยวไปแะชมในจังหวัดอยุธยา

ก. วัดชุม	ข. ภูเขาทอง
ค. พระนอนกลางแจ้ง	ง. พระมณฑลพิตร
จ. พระเนียงคลองช้าง	

๒. อะไรเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของการไปอยุธยาของคณะท่องเที่ยวนี้

ก. ไปชมสมบัติโบราณที่ซุกใต้โถ	ข. ไปชมสถานที่สำคัญทางศาสนา
ค. ไปชมโบราณสถานต่าง ๆ	ง. ไปชมพระมณฑลพิตร
จ. ไปเอนำมนต์ศักดิ์สิทธิ์ที่วัดชุม	

๓. สภาพของพระนอนอยุธยาเป็นอย่างไร

ก. อยู่ในโบสถ์	ข. อยู่กลางแจ้ง
ค. สร้างโรงครอบเอาไว้	ง. ซ้ำรูดทรุดโทรมมาก
จ. ไม่เหมือนพระนอนที่อื่น	

๔. น้ำมนต์ศักดิ์สิทธิ์เกิดขึ้นได้อย่างไร

ก. พระเป็นผู้ทำขึ้น	ข. เกิดจากน้ำบาดาล
ค. เกิดจากเศียรพระพุทธรูป	ง. เกิดจากน้ำฝน
จ. เป็นน้ำแร่ที่เกิดขึ้นเอง	

๕. มัคคุเทศก์แปลความศัพท์ว่าอย่างไร

ก. ผู้ชี้แนะ	ข. เพื่อนร่วมทาง
ค. เพื่อนท่องเที่ยว	ง. ผู้สั่งสอน
จ. ผู้นำทาง	

๖. ทำไมเก็นน้อยจึงไม่คิดยึดอาชีพมัคคุเทศก์เมื่อโตขึ้น

ก. กลัวตกตาย

ข. รายได้ไม่มี

ค. ผู้คนไม่ไว้วางใจให้พาเที่ยว

ง. ไม่ชอบยึดเป็นอาชีพ

จ. ไม่ชอบศึกษากำนานของสถานที่ต่าง ๆ

เฉลย ๑.ง ๒.ก ๓.ข ๔.ค ๕.ง ๖.ค

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๖

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

เรื่องขนมจีน เป็นเรื่องที่ลึกลับและนับว่าเป็นของกินอย่างหนึ่งของชาวไทยที่ว่าเป็นเรื่องลึกลับเพราะไม่สามารถจะสืบทราบได้ว่าทำไมเรียกว่าขนม ทั้ง ๆ ที่เป็นของข้าว และเห็ดเหือก จึงเรียกว่าเป็นขนมจีน ทั้ง ๆ ที่เป็นของคนไทย ไทยเรากินและทำมานานแล้ว

ขนมจีนที่ว่าเป็นของโบราณนั้น ถึงแม้ว่าจะไม่พบหลักฐานจกจารึกไว้ในที่แห่งใดก็จริง แต่ก็ยังมีหลักฐานปรากฏว่า ชื่อคลองเก่าในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอยู่ในตำบลใกล้เคียงเมือง มีชื่อคลองขนมจีน และคลองน้ำยาปรากฏอยู่เป็นหลักฐาน ซึ่งเป็นของที่พอจะเชื่อได้ว่าเป็นอาหารของไทยที่มีมาแต่โบราณแน่ ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นคือ ในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ๓ ก็เคยปรากฏว่า มีการทำขนมจีนเลี้ยงกันเป็นการใหญ่ ผู้มีชื่อในการทำขนมจีนนั้นกล่าวกันว่า เป็นคุณแวนพระสนมเอกในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ๓ คุณแวนผู้นี้มีนามเรียกกันอีกนามหนึ่งว่า คุณเสือ ที่เรียกว่าเสือเข้าใจว่าคงจะเป็นคนภู พวกเล็ก ๆ คงจะกลัวกันมาก เลยขนานนามให้ว่า คุณเสือ คุณแวนหรือคุณเสือนี้นี้ เป็นผู้มีกิริยาในพระพุทธศาสนาเป็นอันมาก เมื่อมีการเทศน์มหาชาติ ใน ปี พ.ศ. ๒๓๔๔ คุณเสือได้เอาเด็กหัวจุกแต่งตัวหมคจกใส่กระจากัดที่เทศน์ถวายพระให้สิทธิ์ขาดไปเลย พวกเล็ก ๆ เหล่านั้นก็คือ พวกลูกหลานนั่นเอง นี่นับว่าเป็นเครื่องติดกันที่เทศน์ที่แปลกประหลาดที่สุดรายหนึ่ง

เท่าที่ตรวจคำไทยในภาคเหนือ ปรากฏว่าเขาเรียกขนมจีนว่า เข่าขนมเส้น เข้าใจว่าแต่ก่อนนั้นคงจะเรียกว่า ขนมเส้นกันมาก่อน แล้วจึงเปลี่ยนมาเรียกว่าขนมจีนในภายหลัง คำภาษารากเหนือที่เรียกขนมจีนว่า เข่าขนมเส้นนี้นับว่าเข้าใจได้ดีมากกว่าภาษาของพวกลาว - พวน ซึ่งเรียกขนมจีนว่า เข่าปุ่น

ชื่อของขนมจีน ที่ได้มีการสันนิษฐานกันอีกอย่างหนึ่งก็คือ เข้าใจกันว่าได้ชื่อมาจากพวกจีน คือพวกจีนอาจจะขายขนมชนิดนี้มาก่อน ถ้าเพียงแต่ขายอย่างเดียวก็ไม่น่าจะเรียกว่าเป็นขนมจีน น่าจะเรียกชื่อเดิมก็ได้ ในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ๓ เมื่อถึงคราวทำขนมจีน ก็ได้จัดให้มีการเลี้ยงพระสงฆ์ที่พระที่นั่งราชกิจวินิจฉัย แต่ไม่มีการสวดมนต์

พระสงฆ์วันละ ๓๐ รูป โปรดให้พระบรมวงศานุวงศ์ แลท้าวนางข้างในจัดเรือขนมจีนมาจอดที่หน้าตำหนักแพ พวกภรรยาบรรดาข้าราชการผู้ใหญ่ ที่ทรงรู้จักเคยเฝ้าเห็นก็จัดเรือขนมจีนมาถวายฉลัดเปลี่ยนเวรกันไปทั้งสามวัน ครั้นแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรับสั่งว่า การที่ทำบุญตรุษจีนเลี้ยงขนมจีนนั้น ไม่ใช่ของจีน เป็นแต่ลัทธิว่าชื่อเป็นจีน จึงโปรดให้ทำเกาเหลาซึ่งเป็นของจีน นี่ก็เป็นข้อยืนยันอีกข้อหนึ่งว่า ที่ชื่อขนมจีนนั้นไม่ใช่ของจีน และยังคนไทยเป็นคนทำด้วยแล้ว ก็ควรจะมีชื่อเป็นของไทย ตัวอย่างขนมฝรั่งหรือขนมพองน้ำนั้นเรียกว่าเป็นขนมฝรั่งเพราะฝรั่งเป็นคนทำ แต่ขนมอย่างอื่นที่ฝรั่งทำ ไทยเราเรียกเป็นไทยก็มี อย่างเช่น ทองหยิบ ฝอยทอง เป็นต้น ฉะนั้นหลักนี้ก็จะถือสายตัวไม่ได้อีก

ในสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีที่สำหรับขายของอยู่แห่งหนึ่งเรียกว่า ย่านขนมจีนบริเวณนี้เป็นที่ขายขนมที่พวกจีนทำเป็นพื้น ส่วนคนไทยนั้น แยกไปขายอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ป่าขนม มีขนมไทยต่าง ๆ ขาย โดยเฉพาะเรื่องที่น่าคิดก็คือ ขนมที่เราเรียกกันว่าขนมจีนนี้ อาจจะเอาเข้าไปขายในย่านที่ขายขนมจีนบ้างก็ได้ จึงทำให้เรียกรวมไปด้วยว่า ขนมจีน นี่เป็นเรื่องที่คิดไปตามชื่อ นอกจากนั้นยังมีบางท่านให้เหตุผลสนับสนุนต่อไปอีกว่า ลักษณะของขนมจีนที่ทำเป็นลักษณะของจีน คือ อ่างเส้นกวยเตี๋ยวเป็นข้อสันนิษฐาน แต่ข้อนี้ผู้เขียนก็ไม่เห็นด้วย เพราะกวยเตี๋ยวใช้ทำเป็นแผ่นแล้วมาตัดคนละแบบ ถ้าอ่างเช่นนั้นก็ต้องชอยกตัวอย่างภรรยาของเจ้าพระยาวิชาเยนทร์ ที่ทำฝอยทอง นั้นเขาก็ใช้โรยเป็นฝอยลักษณะเดียวกันกับการทำขนมจีนก็ไม่เห็นเรียกว่า ขนมจีน

คำว่า จีน ในที่นี้ อาจจะไม่ได้มาจากคำว่า จีน ที่หมายถึงคนจีนนี้ก็ได้ คือคำว่า จีน อาจจะมาจากภาษาอื่นที่แสดงถึงลักษณะการทำอาหารประเภทนี้ จากการสอบถามชาวรามัญได้ความว่า พวกมอญมีคำเรียกขนมจีนอยู่สองคำ คือ ถ้าเป็นภาษาพระเขาเรียกว่า มินท์ - บัตหะเร็น แปลว่า ข้าวยาว เป็นการเรียกตามลักษณะแบบเดียวกันกับภาคเหนือของไทยที่เรียกว่า ข้าวหนมเส้น พังแล้วเข้าใจดี อีกคำหนึ่งเป็นภาษาไทยทั่วไปเรียกว่า คนอม ก็หมายถึงขนมจีนหรือจะเรียกว่า คนอมก็รู้ก็ได้ เมื่อสันนิษฐานกันในแง่ลักษณะการทำกันแล้ว ก็เข้าใจว่าชื่อขนมจีน น่าจะมาจากมอญมากกว่า คนมอญคงจะเรียก คนอมจิน แล้วไทยเรียกยาวเป็นขนมจีน ที่ว่ามอญคงเรียก คนอมจิน มาก่อนนั้นมีเรื่องน่าคิด เพื่อความเข้าใจ

จะได้ถึงการทำขนมจีนเสียก่อน

ในการทำขนมจีนนั้น เขาจะคองแซ่ขาว แล้วเอาไปตำได้ป่น เมื่อตำเสร็จแล้ว เขาก็จะทำให้เป็นก้อนโตขนาดลูกมะพร้าวเล็ก ๆ และใส่สาหร่ายลงต้มให้สุก ถ้าเป็นคนมอญทำ เมื่อเห็นสุก เขาก็จะร้องว่า "จิน" แล้ว คำว่า จิน ก็คือ สุก นั่นเอง.. เมื่อสุกเขาก็เอาไปชดอีกทีหนึ่ง แล้วจึงเอามาปั้นทำเป็นเส้น โรยลงในน้ำเดือด เมื่อเส้นสุก หรือจิน เขาก็จะคักเอาไปจับหมวดในน้ำเย็นอีกทีหนึ่ง เท่าที่เล่ามานี้ จะเห็นว่า การทำขนมจีนต้องผ่านการทำให้สุกหรือจินถึงสองครั้ง เรื่องมากกว่า การทำของอย่างอื่น อาศัยเหตุที่ต้องทำให้สุกถึงสองครั้งนี้เอง จึงเรียกในภาษามอญว่า คนอมจิน คือของที่สุก เป็นการเรียกตามลักษณะของการทำ เช่นเดียวกับขนมต้มของเรานั้นเอง

ปัญหาที่ว่า ทำไมจึงเรียกว่าเป็นขนม ทั้ง ๆ ที่ขนมจีนมีลักษณะเป็นของคาวก็พอมองเห็นเค้าอยู่บ้าง คือ ในขั้นเก็บของการทำเส้นอย่างนี้ คงจะเป็นของหวานมาก่อนก็ได้ คืออาจจะใส่มะพร้าว หรืองา น้ำตาลลงไป ทำกินแบบขนมคั่วง ชนมเส้นมีอนาง แล้วต่อมามีคนทำน้ำยาใส่ลงไปกินแบบอาหารคาว อย่างเส้นกวยเตี๋ยว หรือมะต้มของจีน เขาก็ทำกินได้ทั้งของคาวของหวาน เป็นเรื่องที่น่าจะเป็นไปได้ เรื่องอย่างนี้เหมือนกับชื่อขนมที่เราเรียกกันว่าแกงบวด นี่เป็นขนมแท้ ๆ ยังเรียกแกง สำหรับแกงบวดนั้น ยังมอมเห็นเค้าเดิมว่า มาจากแกงคือใช้กะทิ เป็นเรื่องแปลงกันไปแปลงกันมานั่นเอง แกงบวดนั้นถ้าใส่พริกเข้าไปก็ไม่เป็นแกง ใส่ น้ำตาลอย่างเดียวกันเป็นขนม เป็นเรื่องคักแปลงอย่างเห็นได้ชัด ขนมจีนอาจจะมาแบบเดียวกันนี้ก็ได้

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ผู้เขียนต้องการอธิบายถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ

ก. วิธีการทำขนมจีน	ข. ชีวิตประวัติของคุณเสือ
ค. ระยะเวลาการเกิดขนมจีน	ง. ที่มาของชื่อขนมจีน
จ. ประวัติศาสตร์ไทยสมัยอยุธยา	
๒. มีการสันนิษฐานไว้อย่างไรในการใช้คำว่า ขนม นำหน้าขนมจีน

ก. เคยเป็นของหวานมาก่อน	ข. มีลักษณะเป็นเส้นคล้ายผอยทอง
ค. เคยขายในย่านขายขนมของคนจีน	ง. เรียกกันมาจนติดปาก
จ. ยังสรุปไม่ได้	
๓. มีการสันนิษฐานชื่อ ขนมจีน ไว้อย่างไร

ก. มาจากภาษาจีน	ข. มาจากภาษาญวน
ค. เป็นขนมมาจากเมืองจีน	ง. คนจีนเป็นคนทำขาย
จ. มาจากภาษามอญว่าคนอมจีน	
๔. ขนมจีนจัดว่าเป็นอาหารประเภทใด

ก. ของหวาน	ข. ของคาว
ค. เครื่องเคียง	ง. อาหารว่าง
จ. ของรับประทานเล่น	
๕. ขนมจีนเป็นอาหารของชาติใด

ก. จีน	ข. ญวน
ค. ลาว	ง. ไทย
จ. มอญ	

๖. เท่าที่ค้นพบปรากฏว่ามีชนมจีนมีบาแค่มัยโก

ก. ทวาราวดี

ข. สุโขทัย

ค. อโยธยา

ง. นครบุรี

จ. รัตนโกสินทร์

เฉลย ๑.ง ๒.จ ๓.จ ๔.ข ๕.ง ๖.ก

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๓

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ก่อนที่ไทยจะอพยพลงมาอยู่ในดินแดนที่เป็นประเทศไทยปัจจุบันนี้ ไทยอยู่ในดินแดนที่เป็นประเทศจีนในปัจจุบัน แต่ถูกจีนรุกรานจึงอพยพหลบหนีภัยลงมาทางใต้เพราะไทยเป็นชาติที่มีนิสัยรักอิสระภาพ ไทยที่อพยพลงมานี้พยายามหาดินแดนไว้เป็นของตนเองการอพยพนั้นลงมา ๒ ทาง คือ ทางตะวันตก เรียกว่า พวกไทยใหญ่ ทางใต้เรียกว่าไทยน้อย พวกไทยน้อยนี้ได้ลงมาอยู่ในเมืองสุโขทัย ซึ่งสมัยนั้นอยู่ในอำนาจของขอมไทยได้รวมกำลังกันแย่งการปกครองจากขอม และตั้งตนเป็นใหญ่ได้ โดยมีผู้นำ ๒ คน คือ พ่อขุนผาเมือง เจ้าเมืองราก และพ่อขุนบางกลางท่าว เจ้าเมืองบางยาง เป็นผู้ขับไล่ขอมออกจากกรุงสุโขทัย พ่อขุนผาเมืองได้มอบราชสมบัติให้แก่พ่อขุนบางกลางท่าว และอภิเษกให้เป็นกษัตริย์ครองกรุงสุโขทัย ทรงพระนามว่า พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ นับเป็นปฐมกษัตริย์ราชวงศ์ พระร่วง ประมาณ พ.ศ. ๑๘๐๐ (๑๓๕๙)

พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ครองอาณาจักรสุโขทัยอยู่ก็มิได้ปรากฏ เมื่อเสด็จสวรรคต ขุนบาลเมือง ราชโอรสก็ขึ้นครองราชย์ต่อ การบริหารบ้านเมืองในสองรัชการนี้หนักไปในทางป้องกันดินแดน และพยายามหาทางขยายบ้านเมืองไปในตัว เป็นสมัยที่ไทยเพิ่มเริ่มค้ำคัว นโยบายการพัฒนาประเทศยังทำไม่ได้ ต้องฝึกฝนกำลังทหารและกำลังอาวุธให้พร้อมไว้เสมอ รวมทั้งการสะสมเสบียงอาหารซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการรบเพราะเป็นระยะที่ต้องทำสงครามกับเมืองต่าง ๆ ที่ไม่ยอมมาร่วมค้ำคัว และเกรงว่าขอมจะมาแย่งเมืองคืน การทำสงครามในสองรัชกาลแรกนั้น มีพ่อขุนรามคำแหง (ราชโอรสของพ่อขุนศรีอินทราทิตย์) เป็นจอมทัพ

เมื่อพ่อขุนบาลเมืองสวรรคต พ่อขุนรามคำแหงทรงขึ้นครองราชย์ ต่อมาในรัชกาลนี้ อาณาจักรสุโขทัยกว้างขวางมาก มีการปกครองแบบพ่อปกครองลูก ให้ความยุติธรรมแก่ราษฎร ทรงทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา และบำรุงศิลปวิทยาการ

เมื่อพ่อขุนรามคำแหงสวรรคต ราชโอรสทรงพระนามว่าพระเจ้าเลอไทยขึ้นครองราชย์
ต่อมา เมื่อหมดรัชกาล พระเจ้าลิไทย (พระมหาธรรมราชาที่ ๑) ซึ่งเป็นราชโอรสก็ครองราชย์
พระองค์ทรงฝึกไปในพระพุทธศาสนา จนกระทั่งออกผนวชในขณะที่อยู่ในราชสมบัติระยะหนึ่ง
ทรงรอบรู้ในพระไตรปิฎกอย่างแตกฉาน

ต่อจากนั้นเป็นรัชกาลของพระยาไสยลือไทย (พระมหาธรรมราชาที่ ๒) ครองราชย์
เมื่อ พ.ศ. ๑๕๒๐ และได้เสียดเอกราชให้แก่กรุงศรีอยุธยา เมื่อ พ.ศ. ๑๕๒๑ รวมเวลาที่กรุง
สุโขทัยปกครองด้วยกษัตริย์ราชวงศ์พระร่วง ๒ พระองค์ เป็นระยะเวลา ๑๒๐ กว่าปี

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. จากเรื่องที่ผ่านมาแล้ว กล่าวว่าเดิมคนไทยอยู่ที่ใด

ก. ประเทศจีน	ข. ประเทศพม่า
ค. ประเทศลาว	ง. สุโขทัย
จ. ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง	

จงใช้ตัวเลือกร่อนี้ไปนี้ ตอบคำถามในข้อ ๒ และ ข้อ ๓

ก. ไทยใหญ่	ข. ไทยน้อย
ค. ลาวพวน	ง. ขอม
จ. ละว้า	

๒. คนไทยที่อพยพมาทางใต้เป็นคนไทยที่เรียกตัวเองว่าอย่างไร

๓. ในขณะนั้น ผู้มีอำนาจสูงสุดบริเวณเมืองสุโขทัย คือพวกใด

๔. เมื่อก่อตั้งอาณาจักรสุโขทัยแล้ว ได้มีการบริหารบ้านเมืองเน้นหนักไปในทางใด

ก. ป้องกันบ้านเมือง	ข. ขยายเมือง
ค. ขัปลัดขอม	ค. สะสมอาวุธ
จ. ถูกหมดทุกข้อ	

๕. การปกครองในสมัย สุโขทัย เป็นแบบใด

ก. สมบูรณาญาสิทธิราช	ข. ประชาธิปไตย
ค. ระบบศักดินา	ง. พ่อปกครองลูก
จ. สังคมนิยม	

๖. กษัตริย์องค์ใดที่ทรงทำให้สุโขทัยเจริญรุ่งเรืองที่สุด

ก. พ่อขุนศรีอินทราทิตย์	ข. พ่อขุนบาลเมือง
ค. พ่อขุนรามคำแหง	ง. พระเจ้าเลอไทย
จ. พระเจ้าลิไทย	

เฉลย ๑.ก ๒.ข ๓.ง ๔.จ ๕.ง ๖.ก

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๔

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ตอนกลางวัน.... ห้องรับแขกของกองอยู่ที่ลานดินหน้าห้องแถว ตรงที่กึ่งนั่งหลังซด หลังแข็งทำงานจักสานไม้ไผ่และหวายนั่งแหละ แต่พอถึงยามค่ำคืนห้องรับแขกจะย้ายเข้าไปอยู่ในห้องแถวข้าง ๆ ตะเกียงลาน ซึ่งให้ทั้งแสงสว่างและให้ความร้อนเมื่อถึงเวลาพักผ่อนนั่งนอนชงน้ำชาถ้วย

ก็มีเพื่อนบ้านมาพูดคุยด้วยเสมอ ไม่ว่ากลางวันหรือกลางคืน ทั้ง ๆ ที่ วัน ๆ กังแทบไม่ได้ไปไหนเลย อาจจะเป็นเพราะกึ่งเป็นคนอยู่ติดที่ก็ได้ คนอื่น ๆ จึงเป็นฝ่ายมาหาเอง กึ่งเคยบอกว่า ถ้าไม่จำเป็นก็อย่าไปนั่งที่บ้านของห้องถัดของคนอื่น เพราะอาจจะเป็นที่กีดตาขวางใจเจ้าของบ้านหรือคนในบ้านเขาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนใกล้เวลาอาหารยิ่งไม่ควรเฉียดกรายไปบ้านใครหากไม่มีธุระปะปังที่เลี่ยงไม่ได้จริง ๆ

"เหมือนเยี่ยมหน้าไม้ให้เขาชวนกิน..." กึ่งว่า "แต่ถ้าใครมาหาเราตอนที่เรากำลังตั้งสำหรับเราสองคนกินข้าวควาน ไม่ต้องอายว่ากับข้าวเรามีน้อย หรือรสชาติจะไม่อร่อย เพราะความมีอัธยาศัยของเราจะลบความไม่สมบูรณ์เหล่านั้นหมดไป" ลักษณะที่กึ่งว่านี้ ฉันเคยเรียนรู้มาบ้างแล้วจากโรงเรียนเพราะมีคำในภาษาไทยอยู่ว่า "เป็นนิสัยไทยแท้แท้ไปรฯ. ใครมาถึงเรือนชานต้องต้อนรับ" เทียบได้ใกล้เคียงกันแค่ที่ห้องแถวซึ่งฉันอยู่กับกึ่งนาฬิกาปี่หนรอกจึงจะมีแขกแวะเวียนไปเยี่ยมตอนที่เรากำลังเข้าส้วม เราจึงไม่ต้องสนใจในการต้อนรับขับสู้ ส่วนมากเขาจะไปมาหาสู่กลางเวลากลางวันขณะที่กึ่งนั่งทำงานอยู่ หรือในเวลาค่ำคืนหลังอาหารซึ่งถ้ากึ่งไม่นั่งทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ เขาจะอยู่ซุกตะเกียงลาน กึ่งนั่งเอื้อมมากหยิบ ๆ หรือจิบน้ำชา ร้อน ๆ อย่างสงบ กองรับแขกด้วยน้ำชา ร้อน ๆ กับหมาก.... หากใครคนนั้นกินหมากด้วย เหมือนกับกึ่ง

"การที่มีผู้เยี่ยมเยียนพูดคุยด้วยในยามที่เราว่างงาน ไม่มีความเสียหายแก่เราเลย เพราะเราก็ออยู่อย่างว่างเปล่าอยู่แล้ว....." กงเคยบอกฉันเช่นนี้ครั้งหนึ่ง ตอนนั้นเป็นเวลา คึกคักจนเข้านอน"จะเป็นอย่างนั้นเสมอไปหรือ....." ฉันถาม "งคงคิดว่าเป็นอย่างนั้น"

"บางคนมาคุยเรื่องความทุกข์ของเขา หรือความเดือดร้อนในครอบครัวในวงวาน ของเขาให้ฟัง นักลุ่มใจน่าทึ่งใจออก เมื่อได้ยิน...อย่างนั้นไม่เสียหายกับเราหรือ" ฉันถามอย่างนี้เพราะว่าเห็นมาหลายรายแล้วที่มาหาทาง ฉันสงสัยว่าคงไม่ยากให้เป็นทุกข์ไปกับ เรื่องราวที่ไ้ฟังเหล่านั้น

กงส่ายหน้าแถมหัวเราะแล้วกล่าวหาว่า "ทำไมคิดว่าการฟังเรื่องอย่างนั้นแล้วเราจะเสีย หายละ เราได้กำไรต่างหาก ถ้าเขาไม่มาเล่าให้เราไ้ฟังไ้รับรู้ เราจะมีโอกาสล่วงรู้ ไ้ได้อย่างไรถึงเหตุแห่งความทุกข์ หรือต้นเหตุของความทุกข์ หรือต้นเหตุของความเดือดร้อน รวม ทั้งความผิดพลาดต่าง ๆ สิ่งไ้ไ้รับฟังที่วานคือบทเรียนที่เรานำไ้ใช้กับชีวิตของเราไ้ใน โอกาสต่อไป เพราะว่าเมื่อมันเกิดขึ้นกับตัวเรา เราจะไ้แก้ไขถูกจุด หรือไม่ก็หลีกเลี่ยงเสีย. เพื่อไม่ให้เกิดขึ้นแก่เราหรือครอบครัวหรือวงวานของเรา..... เห็นไหมไม่มีอะไรเสียหาย แก่เราเลย"

"แต่ฟังแล้วก็ออกหกลูกใจไม่ไ้" ฉันออกความเห็นแย้ง "นั่นนะเป็นเพราะว่าจิตใจของ เรานอนไหวต่างหากละ... คนที่จิตใจนอนไว้นะไม่จำเป็นต้องมีใครมาเล่าเรื่องความทุกข์ร้อน ให้ฟังหรอก นั่งอยู่คนเดียวก็อาจจะลากเอาความทุกข์ร้อนต่าง ๆ เข้ามาสู่ใจตัวเองไ้"ฉัน พยักหน้าบอกถึงความเข้าใจ แต่ก้พูดต่อไปอีก "หยกพอจะนึกออกไ้เองไ้ไหมว่า คนที่แบก ความมาหาเรานะ เขาย่อมต้องอึดอัดเราร้อนท้องการระบาย ถ่ายทอดออกมาไ้เราหรือให้ ใครคนอื่น ๆ ก็ไ้รับฟัง เมื่อเขาไ้ทำอย่างนั้นเขาก็ไ้เกิดความสบายใจไ้ เมื่อเขาเดิน ออกจากห้องของเรา เขาก็ไ้ไปด้วยความเป็นสุขขึ้นพร้อมกันนั้นความทุกข์ของเขาก็ไ้ลดความหลัง เขาออกไปด้วย... มันไ้ไ้ไ้ตกอยู่ไ้เป็นภาระแก่เราเลย เราน่าเป็นคนอ่อนไหวหรือคิดมาก เท่านั้นเอง จำไ้ไ้เกิดว่า การไม่ถกความทุกข์ให้คนอื่น ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ไ้ แต่สิ่งที่ไ้ไ้ยิ่งกว่า ก็คือ วางตัวไ้เป็นที่พักพิงของผู้ไ้มีความทุกข์ร้อนไ้" "บางคนก็น่าจะยกยอปอปั้นง" ฉันว่า

"นั่นยิ่งเป็นบทเรียนที่เราเข้าใจได้ง่าย เพราะเท่ากับว่าเขามาอธิบายตัวเขาเองว่าเป็นคน
 เช่นไร" "อีกหลายคนชอบมายกย่องตัวเองให้กังพัง" "คนพวกนั้นน่าสงสาร เพราะรู้จักแต่ตัวเอง.
 เท่านั้นและรู้จักผิด ๆ เสียด้วย...." กงให้ความเห็นด้วยสีหน้ายิ้ม ๆ "ถ้าเป็นอย่างที่กล่าวมานี้
 ล้วนมีประโยชน์ทั้งนั้น" "นั่นต้องขึ้นอยู่กับเราด้วยว่าจะรู้จักกลั่นกรองสิ่งที่ได้รับฟังฟัถวนเพียง
 ต้องทำตัวเป็นตะแกรงร่อนแต่สิ่งมีประโยชน์ไว้ใช้ สิ่งไร้ค่าก็ทิ้งไป"

กงละลายจากการมองหน้าฉัน ไปที่บ้านน้ำชาใบเล็กที่โซ่งคิมคนเดียวในตอนจ
 รินใส่ถ้วยแล้วยกขึ้นจิบ "ตึกแล้ว ยังไม่่วงหรือ" กงถามเสียงอาหาร "อีกสักครู่"
 เหมือนกัน"

คำพูดอย่างนี้คือคำเตือนของกงว่าถึงเวลาที่ฉันควรนอนได้แล้ว ฉันพยักท
 หยิบไม้กวาดที่มุมห้องมากวาดพื้นเฉพาะบริเวณที่จะต้องปูเสื่อ แล้วจึงจัดแจงเรื่อง

....รอบตะเกียงลานในคอนกลางคืน หรือกลางลานดินหน้าห้องแถวใน
 ก็ตาม เป็นโรงเรียนอีกแห่งหนึ่ง โดยมีกงเป็นครู

คำชี้แจง วงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. กงชอบนั่งทำงานอยู่บริเวณใด

ก. ในห้องแถว	ข. ลานคินหน้าห้องแถว
ค. ใต้ต้นไม้หน้าห้องแถว	ง. ริมศาลากลางที่ริมรั้ว
จ. ไม่ชอบนั่งเป็นที	

๒. สาเหตุใหญ่ที่คนจึงชอบมาคุยกับกงอยู่เสมอ

ก. เพราะกงช่างคุย	ข. เพราะกงแก้ปัญหาคำให้
ค. เพราะกงรับฟังปัญหาต่าง ๆ เสมอ	ง. เพราะกงมีอาหารว่างให้รับประทาน
จ. เพราะกงชอบเล่าเรื่องต่าง ๆ ในอดีตของคนให้ฟัง	

๓. กงบอกไม่ให้ไปเยี่ยมผู้อื่นในเวลาใด

ก. ขณะกำลังคืนนิต	ข. ขณะที่เขากำลังทะเลาะกัน
ค. ขณะมีเรื่องเดือดร้อน	ง. เวลารับประทานอาหาร
จ. เวลามีคนเจ็บในบ้าน	

๔. ในเครื่องหมายคำพูดต่อไปนี้หมายความว่าอย่างไร "คนที่จิตใจอ่อนไหวจะไม่จำเป็นต้องมีใครมาเล่าเรื่องทุกข์ร้อนให้ฟังหรอก นั่งอยู่คนเดียวก็อาจจะลากเอาความทุกข์ต่าง ๆ เข้ามาสู่มโนตัวเองได้"

ก. นำเรื่องต่าง ๆ มาคิดให้เกิดความทุกข์	ข. เป็นคนพุ้งซ่านใจไม่อยู่กับตัว
ค. คิดเรื่องไร้สาระไม่มีแก่นสาร	ง. เป็นคนชอบทุกข์ร้อนแทนผู้อื่น
จ. เป็นคนจิตใจอ่อนไหวเชื่อคนง่าย	

๕. "ต้องทำตัวเป็นตะแกรงร่อนแต่สิ่งที่มีประโยชน์ไว้ได้ สิ่งไร้ค่าก็ทิ้งไป" ข้อความในเครื่องหมายคำพูดนี้มีความหมายอย่างไร

ก. ทำตัวให้มีคุณค่าตลอดเวลา	ข. ต้องขยันทำมาหากินตลอดเวลา
ค. รับฟังแต่เฉพาะเรื่องที่มีประโยชน์	ง. ไม่คบคนที่ไม่ทำมาหากิน
จ. ต้องรู้จักฟังและเลือกรับเอาสิ่งที่มีความสำคัญเท่านั้น	

๖. ที่กล่าวว่า กงเป็นครูนั้นหมายความว่าอย่างไร

ก. กงอยากเป็นครู

ข. กงสั่งสอนให้ประพฤติดี

ค. กงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นครู

ง. กงชอบสอนเด็ก ๆ แถวบ้านพัก

จ. กงชอบออกไปสอนชาวบ้านในบริเวณนั้น

เฉลย

๑. ข

๒. ก

๓. ง

๔. ก

๕. ก

๖. ข

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๑๔

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

เสียงเครื่องจักรในโรงงานอุตสาหกรรม เสียงรถบรรทุกที่ดังโครม ๆ แตรรถที่ดังปุนป่านอยู่ตลอดเวลาเหล่านี้รบกวนประสาททั้งสี่ หาดายสมาธิ ความเงิบเท่านั้นที่จะช่วยได้ คนเราคิดอะไร ๆ ได้ดี ฉะนั้นทุกประเทศที่เจริญแล้วในโลกจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องแยกเขตอุตสาหกรรมออกจากเขตที่อยู่อาศัย แต่ในประเทศที่กำลังเจริญหรือช่วยพัฒนาไม่สามารถจัดระเบียบในเรื่องนี้ได้ เพราะเจ้าของอุตสาหกรรมว่ารายพอที่จะทำให้คนเห็นนกเป็นไม้ เห็นไก่เป็นกาไปได้

ความจริงการจกสิ่งแวดล้อมให้คนเฝ้าสมองได้ก็นั้น ช่วยให้เกิดประโยชน์เป็นอันมาก เพราะหนวทเหตุทำให้เกิดความรำคาญ ความเบื่อกับที่จะต้องทำหรือคิดอะไร เมื่อคนไม่ใคร่คิดเพราะไม่สะดวกที่จะคิด อะไรจะเกิดตามมาเห็นจะไม่จำเป็นต้องอธิบาย

ในบ้านเราเมื่อมีงานวัด ตกคึกความเงิบจากเสียงอื่น ๆ ทำให้ได้ยินการกระจายเสียงของวัดไกลออกไปในรัศมีโยกโยล จะนอนก็ไม่นอน เราคงไม่ใคร่ได้สอนกันว่าความหมายของเสรีภาพที่แท้จริงนั้นคือการกระทำที่ไม่ไปทำลายเสรีภาพของผู้อื่น บางคนเปิดวิทยุตั้งใจฟังคนเดียว แต่เปิดให้คนอื่นอีกร้อยคนที่ไม่อยาก ฟังด้วย วิทยุรุ่นวิทยุใหญ่ตอนต้นซึ่งยังมีความคิดเห็นเป็นวิทยุรุ่นรอบเปิดเพลงให้ทั้งจนแกว่ารู้ตนเองธา คนอื่นก็ต้องฟังความครึกโครมไปด้วย เรื่องนี้ผู้ที่ปลูกบ้านหลังโต ๆ ควรสังวรไว้ให้มากกว่าเมื่อคนแกล้งหนอย จะทนเสียงอีกทีก็ของลูกหลานวิทยุรุ่นโกหรือไม่ว่าที่ควรปลูกหลังเล็ก ๆ อยู่ พอเด็กเล็กกลายเป็นวิทยุรุ่นก็ควรแยกที่ไปอยู่ไกล ๆ

ความไม่มีวินัยในการขับรถในประเทศที่กำลังพัฒนาทำให้จำเป็นต้องบีบแตรในท้องถนน ประเทศที่พัฒนาแล้วจะไม่ใคร่ได้ยินเสียงแตรรถ เสียงที่ช่วยระคมความเป็นพิษของเสียง คงจะมีเสียงมอเตอร์ไซด์ สามล้อและเรือคัทท้าย น่าจะมีผู้หาวิธีการลดเสียงเหล่านี้ลงเสียบ้าง ก่อนที่โรคประสาท โรคจิตของคนไทยจะทวีคูณมากไปกว่าปัจจุบัน

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

๑. บทความเรื่องนกกล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ

ก. โรงงานอุตสาหกรรม	ข. รถบรรทุก
ค. เสียงที่กังวลบกวน	ง. วิทยุ
จ. เสียงงานวัด	
๒. ผู้เขียนกล่าวว่า การที่มีการทำเสียงดังต่าง ๆ นั้นมักเกิดในประเทศลักษณะใด

ก. ประเทศที่ยากจน	ข. ประเทศกำลังพัฒนา
ค. ประเทศที่พัฒนาแล้ว	ง. ประเทศอุตสาหกรรม
จ. ประเทศที่มีน้ำมันมาก	
๓. ผู้เขียนกล่าวว่า สาเหตุที่มีเสียงดังนั้นเกิดจากสิ่งใดเป็นสำคัญ

ก. ไม่มีการจัดระเบียบในเรื่องนี้	ข. เพราะความเจริญมีมากเกินไป
ค. ผู้คนทรมานใจตนเองมากเกินไป	ง. ทุกคนชอบฟังเสียงดัง ๆ
จ. ความร่ำรวยของคน	
๔. ผู้เขียนให้ผู้ใหญ่จัดการอย่างไรกับลูกหลานวัยรุ่นที่ชอบฟังวิทยุเสียงดัง ๆ

ก. ความใจแคบ	ข. ไม่ให้เปิดวิทยุ
ค. ให้แยกไปอยู่กลางแจ้ง	ง. หนีไปอยู่ไกล ๆ
จ. ไม่ซื้อวิทยุให้	
๕. ข้อใดที่ผู้เขียนกล่าวไว้ว่าเป็นประโยชน์จากการจัดสิ่งแวดล้อมให้ดี

ก. คนได้ชมองโลก	ข. คนมีความสุข
ค. คนอารมณ์ดีขึ้น	ง. คนเป็นโรคจิตน้อยลง
จ. ถูกหมดทุกข้อ	

๖. ในตอนท้ายเรื่องผู้เขียนแนะนำให้ปฏิบัติอย่างไรต่อวาทะยานต่าง ๆ ที่ส่งเสียงดัง
- ก. ให้ออกกฎหมายจับกุมผู้ทำให้เกิดเสียงดัง ข. ให้ปรับปรุงผู้ทำให้เกิดเสียงดัง
- ค. ให้ปล่อยไปตามกาลเวลา. ง. ให้หนีไปอยู่ในที่สงบ
- จ. ให้หาวิธีการลดเสียงเหล่านั้นลง

เฉลย ๑.ก ๒.ข ๓.ก ๔.ก ๕.ง ๖.ง

แบบฝึกอ่านเรื่องที่ ๒๐

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

มีกระแตสองตัวผิวเมี่ยม ทำรังอาศัยอยู่ที่ป่าชายทะเลแห่งหนึ่ง มีลูกน้อยอยู่ตัวหนึ่งกำลังน่ารักน่าเอ็นดู สองตัวเมี่ยมได้เลี้ยงดูประคบประหงมลูกน้อยนั้นเป็นอันดี และอยู่มาวันหนึ่ง เกิดมีพายุใหญ่ฝนตกหนัก พายุพัดป่าไม้พังลงมาเป็นแถบ ๆ ป่าไผ่ก็พลอยถูกพายุคว่ำ ลมพัดเอารังกระแตซึ่งมีลูกน้อยอาศัยอยู่กับแม่กระแตตกลงในน้ำ ลูกจมน้ำตาย ส่วนแม่กระแตรอดชีวิต พอลมสงบแม่กระแตเหี่ยวหาลูกน้อยไม่พบ สำคัญว่าลูกตกอยู่ในน้ำ จึงตั้งความเพียรเอาหางของตนจุ่มน้ำทะเลขึ้นมาสลัดบนบก คอยหมายใจว่าจะวิดน้ำทะเลให้แห้งเพื่อได้ลูกน้อยคืนมา แม่กระแตทำอยู่คังนั้นทั้งกลางวันกลางคืนมิได้หยุดยั้ง ตั้งใจอย่างเด็ดเดี่ยวว่าจะวิดน้ำทะเลให้แห้ง จะเอาลูกน้อยคืนมาให้ได้ เวลาว่างไปน้ำทะเลก็มีไคยุมยวบลงแคอย่างใดเลย แม่กระแตก็ยอมตายหมายแต่เพียงจะเอาลูกน้อยของตนคืนมาให้ได้

ท่านทั้งหลาย น้ำทะเลจะแห้งได้อย่างไร แม้เช่นนั้นแม่กระแตก็ไม่หยุดความเพียรพยายามของแม่กระแตรอนถึงพระอินทร์ผู้เป็นจอมเทพเสด็จลงมาดูภิรียาอาการเช่นนั้น แม่กระแตก็ไม่สนใจเสียดูแวบเดียวเท่านั้น แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาวิดน้ำต่อไป พระอินทร์ก็ยืนดูอยู่แล้วร้องทักว่า "แม่กระแตเอ๋ยเจ้าทำอะไร" แม่กระแตตอบว่า "เราจะวิดน้ำทะเลเอาลูกของเรา ลูกเราก็ตกน้ำ" ว่าแล้วแม่กระแตก็ตั้งหน้าวิดน้ำต่อไป พระอินทร์ทรงหมายจะทรงองให้แม่พระทัยจึงขอร้องให้แม่กระแตหยุดสักครู่แม่กระแตทำตาม พระอินทร์ทรงชี้แจงว่า ทะเลแลไม่เห็นผิ น้ำทั้งนั้น เจ้าวิดอย่างไรก็ยังไม่แห้งไ้ เจ้าต่างตายเปล่าแน่ หยุดเสียเถิดจะวิดไปทำไม เห็นอัยเปล่าเจ้า แม่กระแตก็ตอบว่า ถึงเราจะตายก็ขอว่าตายด้วยความเพียร เราได้ทำกิจของเราเต็มที่แล้ว แม้จะไม่สำเร็จก็ไม่สำเร็จด้วยการกระทำที่เต็มภาคภูมิ ว่าแล้วก็วิ่ง

เอาหางไปจุ่มน้ำทะเลขึ้นมาสลักมันบอกต่อไปมิได้หยุด พระอินทร์ทรงทอดพระเนตร
เห็นอาการเช่นนั้น จึงชักชวนให้คุยอีก แต่กลับถูกแม่กระแตบอกว่าเอาว่า ท่านก็คื
แต่ชวนให้ช้เกียจ เชิญท่านช้เกียจไปคนเดียวเถิด คนช้เกียจอย่างท่านเราไม่เอา
ควยแล้ว ว่าแล้วกลับหันมากมตาวิกน้ำคอปไป

ท้าวสักกเทวราชทอดพระเนตรเห็นประจักษ์เช่นนั้น จึงทรงงมเอาลูกกระแต
ขึ้นมา เสกให้มีชีวิตใหม่อีกครั้งแล้วส่งให้แม่กระแต แม่กระแตได้ลูกส่งประสงค์แล้ว
จึงกล่าวสรรเสริญพระอินทร์ด้วยความบริสุทธิ์ใจของตน แล้วเลี้ยงลูกให้เป็นสุขต่อไป
ตามวิสัยของกระแต

เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า ความเพียรนั้นเมื่อประกอบด้วยความมานะและ
ความพยายามแล้วย่อมอำนวยให้กิจที่ประสงค์สำเร็จได้ด้วยดี

คำชี้แจง จงวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. กระแตสร้างรังอยู่บริเวณใด

ก. ในป่าใหญ่

ข. บริเวณป่าชายทะเล

ค. ในป่าไม้ไผ่

ง. บนต้นไม้พรวัวริมทะเล

จ. ต้นไม้ริมน้ำ

๒. สาเหตุใดถูกกระแตถึงเสียชีวิต

ก. ถูกเง็กิ้งแก

ข. ร่วงลงมาจากรังเอง

ค. เป็นโรคตาย

ง. ถูกลมพัดตกทะเล

จ. พระอินทร์ลงใจแม่กระแต

๓. แม่กระแตพยายามช่วยชีวิตลูกด้วยวิธีใด

ก. เทียวหาอาหารริมฝั่งทะเล

ข. บนบานศาลกล่าวกับพระอินทร์

ค. เอาหางวิดน้ำทะเลขึ้นมานบนก

ง. กินน้ำเข้าไปเพื่อให้หน้าหมกทะเล

จ. กระโดดลงไปในทะเล

๔. สาเหตุใดพระอินทร์จึงคิดช่วยแม่กระแต

ก. เห็นความเพียงของแม่กระแต

ข. ไม่อยากให้น้ำหมกทะเล

ค. ต้องการลงใจ

ง. รักและสงสารแม่กระแต

จ. แม่กระแตขอรองให้ช่วย

๕. พระอินทร์ช่วยแม่กระแตอย่างไร

ก. ช่วยวิดน้ำทะเล

ข. เสกลูกกระแตให้ใหม่

ค. ช่วยปลอมให้คล้ายทุกซไ้สก

ง. ช่วยแม่กระแตคุ้ยตลอดเวลา

จ. งามลูกกระแตให้

๖. เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงสิ่งใดเป็นสิ่งสำคัญ

ก. ความรักของแม่ที่มีต่อดูก

ข. การใช้หางให้เป็นประโยชน์

ค. ความเมตตาของพระอินทร์

ง. การทวยทวยความเพียร

จ. ภัยธรรมชาติทั่วโลกทุกชีวิต

เฉลย ๑.ข ๒.ง ๓.ค ๔.ก ๕.จ ๖.ก

แบบฝึกอ่านความเรียง ชุดที่ ๒๑ - ๓๐
ให้ดูจากแบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๑ - ๑๐
ในภาคผนวก ค.

การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านและความสนใจในการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้แบบฝึกอ่านอย่าง
มีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง

บทคัดย่อ
ของ
จันทรา จันทระจ่าง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ตุลาคม 2528

การศึกษากครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านและความสนใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 ของโรงเรียนบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 60 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ กลุ่มควบคุมได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงทั้งสองกลุ่มใช้เวลา 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอน ชุดฝึกประสิทธิภาพการอ่าน ชุดฝึกอ่านความเรียง แบบสอบถามความสนใจในการอ่านภาษาไทย และแบบทดสอบประสิทธิภาพในการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

1. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีประสิทธิภาพในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสนใจต่อการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสนใจต่อแบบฝึกอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARATIVE STUDY OF MATHAYOM SUKSA II STUDENTS'
READING EFFICIENCY AND INTEREST IN LEARNING
THAI THROUGH SYSTEMATIC READING AND
PASSAGE READING EXERCISES

AN ABSTRACT

BY

JUNTRA JUNKRAJANG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

October 1985

The purposes of this study was to compare the students' efficiency and interest in learning Thai language through systematic reading and passage reading exercises.

The sample used in this study included 60 students randomly selected from Mattayom Suksa II of Bangkruay School, Amphoe Bangkruay, Nonthaburi, in the first semester of the Academic Year 1985. The subjects were assigned into the experimental and control groups of 30 students each. The experimental group was taught by systematic reading exercises, and the control group by passage reading exercises. Both groups used 12 periods of 50 minutes in each period.

The instruments used for collecting data included lesson plans, systematic reading texts, reading passage exercises, a reading interest questionnaire, and a reading efficiency test. The statistic used for analysing data was the t-test.

The findings are as follows:

1. The efficiency in reading of the experimental and control groups was higher than what was found before the experiment at the .01 level of significance.

2. The experimental group and the control group achieved reading efficiency differently at the .05 level of significance.

3. The experimental group and the control group had interest in reading Thai with no significant difference.

4. The experimental group and the control group had different interest in reading exercises at the .01 level of significance.